

Karen Aunsø Nielsen, Louise Schack Hansen og Marie Skov Larsen

Mere end udsat

En undersøgelse af hjemløse kvinders udsathed for seksuelle
overgreb indenfor hjemløseinstitutioner

Karen Aunsø Nielsen, Louise Schack Hansen og Marie Skov Larsen

Mere end udsat - en undersøgelse af hjemløse kvinders udsathed for seksuelle overgreb indenfor hjemløseinstitutioner

Speciale på Kandidatuddannelsen i Socialt Arbejde

Aalborg Universitet, 2010

Vejleder Henning Olsen

Antal anslag: 238.756

Forsidefoto: Niels Morten Hvilsom

INDHOLDSFORTEGNELSE¹

ABSTRACT	5
KAPITEL 1 – UNDERSØGELSENS GENSTANDSFELT	7
INDLEDNING	7
HIDTIDIG FORSKNING	8
<i>Hjemløse kvinder udsat for overgreb</i>	9
Risikofaktorer forbundet med overgreb	9
Sociale relationer	10
PROBLEMFELT.....	11
<i>Seksuelle overgreb</i>	11
<i>Kønsblandede hjemløseinstitutioner</i>	12
<i>Forskningsvinkel</i>	13
<i>Problemstilling</i>	14
<i>Abstraktionsniveau</i>	14
<i>Årsager til seksuelle overgreb</i>	15
KAPITEL 2 – METATEORETISK POSITIONERING	17
UNDERSØGELSENS METATEORETISKE STANDPUNKT.....	17
KAUSALITETSFORSTÅELSE	20
BEGREBSAFKLARING	21
<i>Hjemløshed</i>	22
<i>Hjemløseinstitutioner</i>	22
<i>Seksuelle overgreb</i>	23
TANKEOPERATIONER I KRITISK REALISME	24
KAPITEL 3 – UNDERSØGELSENS TEORETISKE UDGANGSPUNKT	27
METATEORETISK RAMME FOR VALG AF TEORI	27
TEORI MED FOKUS PÅ KRIMINALITET	28
<i>Kriminologi</i>	28
Viktimologi	29
Klassisk kriminologi	29
<i>Miethe og Meiers model</i>	30
<i>Valg af teori med fokus på kriminalitet</i>	31
<i>Introduktion til modellen</i>	31
TEORI OM MAKROSTRUKTURERS INDVIRKNING	32
<i>Feministisk teori</i>	33
<i>Intersektionalitet</i>	34
<i>Valg af teori på strukturelt niveau</i>	34
<i>Et revideret intersektionalitetsbegreb</i>	35
<i>Sociale differentieringsformer</i>	36
KRITIK AF TEORI.....	36
<i>Kritik af Miethe og Meiers model</i>	36
<i>Kritik af intersektionalitetsbegrebet</i>	37
UNDERSØGELSENS TRANSITIVE MODEL.....	38

¹ Individualisering af kapitler findes bagerst i rapporten

KAPITEL 4 – EMPIRIMETODE	41
METODEVALG.....	41
<i>Intensivt forskningsdesign</i>	43
KRITISK REALISTISK INTERVIEW	44
INTERVIEWOVERVEJELSER.....	46
<i>Selektionskriterier for udvælgelse af informanter</i>	46
<i>Etiske overvejelser</i>	48
EVALUERING AF INTERVIEW	48
KVALITETSVURDERING	49
<i>Generaliserbarhed</i>	50
<i>Validitet og reliabilitet</i>	51
KAPITEL 5 – ANALYSE	52
ANALYSESTRATEGI	52
<i>Trin 1</i>	54
<i>Trin 2</i>	55
<i>Trin 3</i>	55
<i>Trin 4</i>	56
ANALYSEDEL 1 – INTERSEKTIONALITET	57
<i>Den maskuline majoritetssituation</i>	58
<i>Historisk strukturelle forhold for hjemløse kvinder</i>	59
<i>Maskulinisering af hjemløseinstitutionerne</i>	59
<i>Rolleforventninger til kvinden</i>	61
ANALYSEDEL 2 – UDØVERS MOTIVATION	62
<i>Økonomisk ugunstig situation</i>	63
<i>Svagt socialt netværk</i>	63
<i>Pro-kriminelle værdier</i>	64
<i>Psykiske og biologiske karaktertræk</i>	66
<i>Generaliserede behov</i>	67
<i>Ikke-kriminelle alternativer</i>	68
ANALYSEDEL 3 – OFFERKARAKTERISTIKA OG DEN SOCIALE KONTEKST	68
<i>Hjemløse kvinders offerkarakteristika</i>	68
Nærhed	68
Udsathed.....	71
Attraktivitet.....	74
Beskyttelsesfaktorer	76
Personlige sårbarhedsfaktorer	81
<i>Den sociale kontekst</i>	86
Det fysiske område	86
Analyse af rammer for adfærd.....	90
ANALYSEDEL 4 - REKONSTRUKTION	95
SAMMENFATNING OG KONKLUSION	100
PERSPEKTIVERING.....	104
KILDEFORTEGNELSE	108

BILAG

BILAG 1: FORSKNINGSUNDERSØGELSE

BILAG 2: SØGESTRATEGI FOR FORSKNINGSUNDERSØGELSE

BILAG 3: EKSTENSIV OG INTENSIVT FORSKNINGSDESIGN

BILAG 4: UDARBEJDELSE AF INTERVIEWGUIDE

BILAG 5: SKEMA TIL UDARBEJDELSE AF INTERVIEWGUIDE

BILAG 6: INTERVIEWGUIDE

BILAG 7: UDDYBENDE ETISKE OVERVEJELSER

BILAG 8: INFORMANTKONTAKT

BILAG 9: GENNEMFØRELSE AF TRANSSKRIBERING

BILAG A-G: TRANSSKRIBEREDE INTERVIEW

ABSTRACT

Focus on homeless women are deficient both in the specific social work and in research, which is generally characterized by an optic targeting homeless men, which appears to lack a gender perspective in the field. This study contributes important new knowledge about women's vulnerability in an area, which is less highlighted in past research. The study deals with a hitherto unexposed phenomenon in the illustration; the circumstances, which affect some homeless women, become victims of sexual abuse by homeless men at the homeless institutions.

Homeless women are a particularly vulnerable group in society. Their social problems are manifold and simultaneously the homeless women represent only approx. 22% of the total number of homeless, which marks women's lives in many ways. Homeless institutions today are primarily organized and structured to include men. This structure can be historically and discursively traced back more than a century and it is a result of the way homelessness and women's roles have been perceived and articulated through time. These conditions allow that institutions today are characterized by a masculine dominance which includes virility, aggressiveness and other male forms of expression. This culture implies that the homeless women in their sexual minority generally must subordinate themselves to male ratio. Moreover, the structural character of masculine dominance in institutions creates opportunity where homeless men can sexually assault homeless women, making women more vulnerable.

Homeless men's motivation to commit sexual assault can occur due to various factors. Marginalization may cause a feeling of inadequacy and thereby loss of masculinity in men. This is attempted neutralized through an extreme masculinity, which may lead to sexual assault. Similarly, factors such as poverty, a weak social network, and lack of recognition in society, an obvious crime scene or an easy target may lead to motivation to commit an assault. Women can individually have a greater or lesser risk of victimization, where the survey trends indicate that factors such as mental illness, abuse and staying at night shelters. Trends also show that factors such as social protection from a partner and masculine strategies can minimize the homeless women's risk of sexual assault. The institutional conditions require a change in attitude which includes focus on homeless women. Moreover, the building of the institutions must change thus women's safety and needs are met.

The survey is based on intensive study patterns, which primarily consists of interviews with 7 homeless women located in Frederiksberg and Copenhagen. The problem is addressed by a critical realistic perspective with the inclusion of a gender perspective, through intersectionality and in combination with crime theory as the phenomenon is illustrated on several levels. The structural and discursive aspects are highlighted with a focus on women's oppression through their social status as homeless and their gender positioning in the field. The crime theory illustrates in a lesser extent offenders motivation and in greater extent women's risk in relation to sexual assault. This by visualizing individual female victim characteristics and the social context for them, the latter factor includes behavioral culture and the structural organization of the homeless institutions in which each woman moves and may have been sexually assaulted.

KAPITEL 1 – UNDERSØGELSENS GENSTANDSFELT

INDLEDNING

I Danmark er hjemløshed et område, der forbindes med en del forskelligartede problematikker². De mennesker, der lever i en hjemløshedssituation, har ofte massive sociale problemer, som kan have forbindelse til stof- og alkoholmisbrug eller psykiske lidelser (Høgsbro m.fl., 2003b: 7). Det vurderes i SFIs kortlægning af hjemløshed fra 2009 »... at mellem 11.000 og 13.000 personer på årsbasis berøres af hjemløshed« (Benjaminsen, 2009: 30). Af denne yderst komplekse og vanskeligt stillede gruppe danner kvinderne en minoritet, da de kun udgør 22 % af det samlede antal hjemløse³ (Ibid.: 37). Dette placerer dem ofte i en yderligere udsat position, hvilket især kommer til udtryk i de institutionelle tilbud, der er oprettet til begge køn (Flyverbom m.fl., 2008: 13). Vi har tidligere udført en undersøgelse af interaktionen mellem hjemløse mænd og kvinder på de kønsblandede hjemløseinstitutioner, hvor en tidligere hjemløs kvinde har udtalt sig om hvorledes, det er at være på institutionerne blandt mange mænd:

»Jamen det kan godt være rigtig svært [...] det er jo dem, der er flertallet, og det er ligesom dem, der styrer det, ikk'. Og bestemmer [...] Så man kører sådan... Prøver at køre lidt med i, nogen gange i ting man egentlig ikke... måske var gået med til normalt [...] Så... går lidt længere end man måske plejer, ikk'... For at... bare være i fred...«
(Larsen m.fl., 2009: 54).

Hjemløse kvinder kan således - i forsøget på at få et sted at sove eller bare lidt fred - opleve at deres personlige grænser overskrides. De udsatte positioner, hjemløse kvinder herved er placeret i på hjemløseinstitutionerne, er ligeledes blevet fremhævet af forskellige fagfolk med kendskab til området under vores indledende undersøgelse af feltet. Ved ophold på de kønsblandede institutioner er hjemløse kvinder således ifølge fagfolk særligt i risiko for at blive udsat for forskellige overgreb fra de hjemløse mænd. Dette skyldes i henhold til vores tidligere undersøgelse, at de kønsblandede hjemløseinstitutioner er præget af en stærk maskulin

² Der findes derfor en del forskellige definitioner af hjemløshed. For en afklaring af hvorledes hjemløshed defineres i indeværende undersøgelse se afsnittet *Begrebsafklaring*.

³ I denne optælling er kvinder på krisecentre ikke medtalt (Benjaminsen, 2009: 22)

dominans⁴, som giver sig til udtryk i både verbale, fysiske og seksuelle krænkelser af de hjemløse kvinder (Larsen m.fl., 2009: 80). Dette ses ligeledes i, at nogle hjemløseinstitutioner forsøger at lave særregler for at afskærme kvinderne, når de skal overnatte sammen med mændene. Katrine Thomasen, som er projektmedarbejder på et Fælles Ansvar II⁵ projekt rettet mod kvinder i Københavns Kommune, har eksempelvis udtalt, at personalet på en natcafé i København ikke kan garantere for kvindernes sikkerhed, hvis de sover i sovesal sammen med mændene, da det indebærer en risiko for seksuelle overgreb.

Hjemløseinstitutionerne skal principielt kunne rumme begge køn, men der synes at være en klar forskel i vilkårene for henholdsvis mandlige og kvindelige brugere. Dette understreges ligeledes i forskningen, idet institutionernes hårde miljø kan virke ekskluderende for kvinder, hvilket bevirker, at mange kvinder forsøger alle andre alternativer før de henvender sig på disse institutioner (Munk m.fl., 2001: 120). Tilbud rettet specifikt til de mest udsatte hjemløse kvinder med eksempelvis misbrug eller psykisk lidelse er yderst begrænset (Ibid.: 120). Dette kan føre til, at alternativerne indebærer at underkaste sig vold eller seksuel udnyttelse fra tilfældige mandlige bekendtskaber for at få tag over hovedet (Schütten & Hvidtfeldt, 1992: 40). Herved er de hjemløse kvinder, som opholder sig på de kønsblandede institutioner ofte de mest socialt udsatte, hvilket indebærer et liv med massive sociale problemer (Kristensen, 1994: 61). Ved at opholde sig på disse institutioner kommer de ligeledes i risiko for at blive udsat for overgreb. Det undrer os, at dette fænomen kan forekomme i et samfund med en ellers udbygget velfærdsstat.

HIDTIDIG FORSKNING

Ovennævnte fokusområde omhandlende hjemløse kvinders risiko for overgreb inden for kønsblandede hjemløseinstitutioner kan indebære utallige forskelligartede problemstillinger, da

⁴ Med henvisning til Bourdieu defineres maskulin dominans som et asymmetrisk magtforhold mellem kønnene, hvorved kvinder domineres af mænd. Opdelingen mellem kønnene kommer til at forekomme naturlig og uundgåelig, idet den er til stede i objektiveret tilstand i hele den sociale verden (Bourdieu, 2007: 30-47). Dette vil være måden, hvorpå begrebet anvendes i denne undersøgelse.

⁵ Fælles Ansvar II er regeringens handlingsprogram for de svageste grupper i samfundet. Det tager udgangspunkt i, at alle – også samfundets socialt udsatte grupper – skal have muligheden for at skabe sig en meningsfuld tilværelse, der afspejler deres behov og ønsker. Lokaliseret på www.fa2.dk

både målgruppen og temaet er yderst komplekst. En undersøgelse inden for dette genstandsfelt fordrer derfor et nærmere indblik i de forskningstendenser, der findes på området⁶.

HJEMLØSE KVINDER UDSAT FOR OVERGREB

Voldelige overgreb er ikke ualmindeligt for hjemløse, og de har en højere risiko for at blive ofre for kriminalitet (Evans & Forsyth, 2004)⁷. De hjemløse kvinder synes dog at være yderligere udsat end de hjemløse mænd (Kushel m.fl., 2003; Buhrich m.fl., 2000), hvilket indebærer en stor udsathed og risiko for overgreb (Olbers, 2006; Rosengren, 2003; Tucker m.fl., 2005). Der findes dog ligeledes amerikansk forskning, som afviser, at hjemløse kvinder er mere udsat for voldelige overgreb end mænd (Wenzel m.fl., 2000a). Forskning viser, at mere en to femtedele af hjemløse kvinder i Danmark har været udsat for fysisk vold - i forhold til en tredjedel for mændenes vedkommende (Pedersen m.fl., 2008). Der er mere konsensus omkring, at hjemløse kvinder i højere grad end mændene er udsat for seksuelle overgreb (Kushel m.fl., 2003; Goodman m.fl., 1995; Tyler m.fl., 2001; Wenzel m.fl., 2000a; Evans & Forsyth, 2004; Pedersen m.fl., 2008). I Danmark peger forskningen eksempelvis på, at hjemløse kvinder har seks gange større risiko for at blive udsat for seksuelle overgreb end hjemløse mænd (Pedersen m.fl., 2008).

RISIKOFAKTORER FORBUNDET MED OVERGREB

Inden for forskningen bliver temaet om hjemløse kvinder og overgreb ofte centreret omkring, at det er vold, der på en eller anden måde har forårsaget hjemløsheden. Dette kan enten dreje sig om voldelig adfærd fra en ægtefælle eller samlever (Clarke m.fl., 1997) eller om fysiske og seksuelle overgreb under opvæksten (Breton & Bunston, 1992; Zugazaga, 2004). Ydermere anføres vold under opvæksten som en risikofaktor for, at man som hjemløs kvinde, bliver udsat for vold (Nyamathi m.fl., 2001). En væsentlig andel forskning beskæftiger sig med de øvrige risikofaktorer, der er forbundet med vold mod hjemløse kvinder. Misbrug, psykisk sygdom, frygten for vold og risikofyldte aktiviteter som prostitution anføres som væsentlige individuelle faktorer (Wenzel m.fl.,

⁶ Grundet kompleksitet i målgruppen har vi ligeledes undersøgt forskningen om hjemløshed i Danmark og om hjemløse kvinder. Studier af disse områder er derfor vedlagt som bilag 1.

⁷ For en nærmere beskrivelse af hvorledes dette studie af forskningsfeltet er udført se bilag 2

2001; Heslin m.fl., 2007; Nyamathi m.fl., 2001; Coston & Finckenauer, 1993). Ligeledes fremhæves betydningen af mere strukturelle risikofaktorer, som lokalsamfundets manglende evne til at mønstre beskyttere samt tilstedeværelsen af potentielle gerningsmænd (Heslin m.fl., 2007; Buccino, 1997). Sådanne risikofaktorer bliver ligeledes anført i en undersøgelse af risikoen for seksuelle overgreb mod unge hjemløse, hvori det ligeledes påpeges, at kønnet er en afgørende faktor i forhold til, om en udsat person bliver offer for et overgreb, hvilket bevirker, at kvinder har en særlig høj risiko (Tyler m.fl., 2001).

SOCIALE RELATIONER

Ved fysiske eller seksuelle overgreb på hjemløse kvinder har udøverens relation til den pågældende kvinde været genstand for forskningsstudier. Det har været anført, at udøverne ofte er kvindens ægtefælle eller kæreste, tilfældige bekendtskaber eller prostitutionskunder (Rosengren, 2003; Breton & Bunston, 1992; Nyamathi m.fl., 2001; Tucker m.fl., 2005). Dette kan således indebære, at udøverne er en del af det samme miljø som de hjemløse kvinder. For at leve i dette risikofyldte og maskulint dominerede miljø må de hjemløse kvinder derfor udvikle forskellige overlevelsesstrategier, hvilket kan indebære, at kvinderne finder sammen med en mand, der kan yde dem tryghed og give dem adgang til magt og indflydelse (Munk m.fl., 2001; Rosengren, 2003). Sådanne forhold kan dog ligeledes indebære et liv med frygt og vold, hvilket nogle kvinder vælger at udstå, fordi de ikke synes at have andre bedre alternativer (Rosengren, 2003). En anden overlevelsesstrategi, som kvinderne anvender, indebærer, at de gør brug af adfærdsmønstre, der er socialt defineret som eksempelvis feminine, maskuline eller kønsløse, for derigennem at beskytte sig selv mod kønsspecifikke overgreb såsom voldtægt (Huey & Berndt, 2008). Fysiske og seksuelle overgreb på hjemløse kvinder bliver kædet sammen med en øgning i psykiske problemer, dårligere helbred og misbrugsproblemer (D'Ercole & Struening, 1990; Goodman m.fl., 1997a; Goodman m.fl., 1997b; Wenzel m.fl., 2000b; Ingram m.fl., 1996). Disse problemer, som kan opstå som følge af overgreb, kan være medvirkende til at øge risikoen for yderligere overgreb og derigennem få en selvforstærkende effekt, som kan være svær at bremse (D'Ercole & Struening, 1990).

Temaet for denne undersøgelse har på forskellig vis været omdrejningspunkt for udenlandsk forskning, som omhandler forskellige typer overgreb begået under forskellige omstændigheder. Med baggrund i vores indledende overvejelser om dette tema vil fokusområdet for denne undersøgelse være overgreb begået af hjemløse mænd inden for kønsblandede hjemløseinstitutioner. Enkelte forskningsstudier beskæftiger sig med den utryghed og risiko, der som hjemløs kvinde er forbundet med at opholde sig på disse mandsdominerede institutioner. Der synes dog på baggrund af vores undersøgelse af eksisterende forskning på området ikke at være fortaget forskningsstudier, som specifikt fokuserer på hjemløse kvinders udsathed for overgreb begået af hjemløse mænd inden for hjemløseinstitutioner for begge køn.

PROBLEMFELT

SEKSUELLE OVERGREB

Den kønsrelaterede forøgede udsathed for hjemløse kvinder gør sig særligt gældende i forhold til seksuelle overgreb, da de oftere udsættes for dette end hjemløse mænd (Kushel m.fl., 2003). I forhold til danske kvinder generelt har hjemløse kvinder ligeledes en væsentlig større risiko for at blive udsat for seksuelle overgreb, da andelen af hjemløse kvinder, der inden for et år har været udsat for fuldbyrdet voldtægt, er 12,7 % (Pedersen m.fl., 2008) sammenlignet med 0,3 % af kvinderne i normalbefolkningen (Helweg-Larsen & Frederiksen, 2007). Denne tendens ses ligeledes ved voldtægtsforsøg samt andre typer seksuelle overgreb som for eksempel ubehagelig seksuel berøring og blotteri. Dette har flere end hver fjerde hjemløse kvinde oplevet inden for et år (Pedersen m.fl., 2008), og blandt danske kvinder generelt er det mindre end 2 % (Helweg-Larsen & Frederiksen, 2007). Det tyder således på, at hjemløse kvinder har væsentligt højere risiko for at blive udsat for seksuelle overgreb end kvinder i normalbefolkningen. Dette er ligeledes en problematik, der ifølge fagfolk er relevant inden for de kønsblandede hjemløseinstitutioner (jf. *Indledning*). På denne baggrund er *seksuelle* overgreb mod kvinder på hjemløseinstitutioner omdrejningspunktet for denne undersøgelse.

Med gennemgangen af hidtidig forskning er det sandsynliggjort, at der ikke tidligere er udført forskningsstudier med konkret fokus på seksuelle overgreb indenfor kønsblandede hjemløseinstitutioner. Dette stiller vi os især undrende overfor, da kvinder, der frekventerer disse

institutioner, i forvejen er yderst udsatte (Munk m.fl., 2001) og deres situation forværres yderligere ved seksuelle overgreb (D'Ercole & Struening, 1990). Dette fordrer, at der gøres en indsats i forhold til de seksuelle overgreb, der ifølge fagfolk finder sted mod disse kvinder inden for rammerne af hjemløsetilbuddene.

KØNSBLANDEDE HJEMLØSEINSTITUTIONER

Baggrunden for at fokusere på problematikken inden for de kønsblandede hjemløseinstitutioner er, at disse institutioner er organisatorisk opbygget med henblik på at yde hjælp og støtte til hjemløse. Herved synes det paradoksalt, at hjemløse kvinder ved ophold på disse institutioner kan blive udsat for seksuelle overgreb. Ydermere er en del af disse institutioner drevet efter § 110 i Serviceloven⁸, hvilket betyder, at det offentlige har et ansvar i forhold til driften af institutionen og derved også er forpligtet i forhold til overgrebene. Ved at fokusere på de kønsblandede institutioner opnår vi således et ændringspotentiale, da det via socialt arbejde på stederne vil være muligt at forbedre forholdene for de hjemløse kvinder.

De hjemløseinstitutioner, som indeværende undersøgelse vil fokusere på, er lokaliseret i København⁹. Alternativt kunne undersøgelsesfeltet omhandle institutioner fra de fire største byer i Danmark, hvor hovedparten - 66 % - af alle hjemløse opholder sig (Benjaminsen, 2009, 46). En sådan bredere geografisk afgrænsning kan eventuelt sikre et indblik i en mere varieret del af målgruppen inden for flere organisatorisk forskelligartede hjemløseinstitutioner, hvilke kan bevirke, at problematikker omkring seksuelle overgreb udformer sig forskelligt. Grundet tidsbegrænsningen for undersøgelsen er det dog ikke muligt at gennemføre så omfattende og geografisk vidtfavnende et studie. Dette synes dog ikke problematisk, da et fokus udelukkende på København indebærer et undersøgelsesområde, der har det største udbud af sociale tilbud til hjemløse i Danmark (Ibid.: 59). Ydermere opholder over en tredjedel af landets hjemløse sig i København (Ibid.: 46). En undersøgelse med afsæt i dette område kan derfor ligeledes indbefatte

⁸ Lov om social service LBK nr. 941 af 01/10/2009 § 110: Kommunalbestyrelsen skal tilbyde midlertidigt ophold i boformer til personer med særlige sociale problemer, som ikke har eller ikke kan opholde sig i egen bolig, og som har behov for botilbud og for tilbud om aktiverende støtte, omsorg og efterfølgende hjælp. Indenrigs- og socialministeriet, 2009.

⁹ Hermed menes inden for grænserne af Københavns og Frederiksberg Kommune. Ved følgende henvisninger til København som by, vil det være i denne betydning

et bredt udvalg af forskellige typer hjemløseinstitutioner samt rumme et bredt udsnit af hjemløse kvinder. Derudover er der en større procentdel af de hjemløse i København, der overnatter på hjemløsetilbud som herberger og natvarmestuer end i de andre store byer (Ibid.: 48), hvilket ligeledes vil indbefatte kvinder. Dette bevirker, at et geografisk fokus rettet mod København inkluderer en større andel kvinder, som frekventerer hjemløseinstitutionerne i højere grad og derved er potentielle ofre for de seksuelle overgreb.

FORSKNINGSVINKEL

Da der ifølge vores forskningsstudie ikke tidligere er forsket på dette specifikke område, er der mulighed for at anlægge adskillige vinkler på emnet. Grundet netop denne manglende forskning synes det centralt at beskæftige sig nærmere med eksistensen af fænomenet, som seksuelle overgreb inden for hjemløseinstitutionerne udgør. Undersøgelsen vil derfor koncentreres omkring årsagerne til disse seksuelle overgreb. Dette afsæt kan afstedkomme forskellige vinkler i forhold til hvilken målgruppe, der fokuseres på. Ved indeværende undersøgelse vil det overordnede fokus være på de hjemløse kvinder, der inden for institutionerne er i risiko for at blive udsat for seksuelle overgreb. Idet hjemløse mænds rolle som udøvere ligeledes er væsentlig i forhold til seksuelle overgreb og kvindernes situation, vil vi i en vis udstrækning medtage dette forhold i undersøgelsen. Ved at have hovedfokus på kvinderne, kan vi inddrage et kønsperspektiv, som tager udgangspunkt i deres hjemløshedssituation, der adskiller sig væsentligt fra mændenes, og som kan have betydning for kvindernes udsathed for seksuelle overgreb. Denne kønsforskel indebærer, at de hjemløse kvinder agerer som minoritet i et maskulint domineret miljø. Desuden peger hidtidig forskning på, at kvindernes personlige livsbetingelser såsom misbrug, psykisk sygdom og risikofyldte aktiviteter, ligeledes har betydning i forhold til overgreb. Derudover finder vi, at dansk forskning i for ringe grad har fokuseret på hjemløse kvinder, hvorfor denne undersøgelse har fokus på netop denne gruppe. På denne baggrund er vi nået frem til den følgende problemstilling.

PROBLEMSTILLING

Hvilke forhold indvirker på, at nogle hjemløse kvinder bliver udsat for seksuelle overgreb fra hjemløse mænd på hjemløseinstitutioner?

ABSTRAKTIONSNIVEAU

Denne problemstilling kan undersøges på forskellige niveauer: mikroniveau hvor hjemløse kvinders risikofaktorer for seksuelle overgreb er genstandsfelt, mesoniveau hvor interaktionen mellem hjemløse kvinder og hjemløse mænd centrerer eller makroniveau hvor der fokuseres på strukturelle faktorer, der har indflydelse på, at de seksuelle overgreb finder sted. For at opnå en bredere forståelse af problemet og de faktorer, der har indflydelse på dets eksistens, belyses problemstillingen på alle niveauer. Herved kan opnås en forståelse af hvilke faktorer på de forskellige niveauer, der har betydning for fænomenets eksistens. Dette vil især grundet den førromtalte manglende forskning på feltet danne grundlag for en uddybende perspektivering, som behandler ændringspotentialer i det sociale arbejde. På trods af at undersøgelsens hovedfokus ikke er på det konkrete sociale arbejde, der udføres på institutionerne, kan erkendelsesprocessen med fokus på årsagerne til seksuelle overgreb danne grundlag for udarbejdelsen af løsningsforslag. I forhold til ændringer af forholdene for hjemløse kvinder fokuserer delprojektet "Fokus på kvinder i væresteder" under Fælles Ansvar II i Københavns Kommune på at opnå, at værestedstilbud i højere grad også skal tilpasses kvinder. Projektets mål er: *»På kort sigt skal ledere og medarbejdere (på værestederne, red.) opnå en eksplicit bevidsthed om kvindedimensionen for værestederne. På længere sigt skal ledere og medarbejdere tage konkrete initiativer til at ændre kultur, holdninger og adfærd på stederne«*¹⁰. Sidstnævnte vil ligeledes være det overordnede mål for perspektiveringen i indeværende undersøgelse. Der bidrages således med retningslinjer for, hvorledes en del af det sociale arbejde på hjemløseinstitutionerne kan tilrettelægges, for at årsagerne hæmmes og kvindernes risiko for overgreb derved minimeres.

Da der ikke umiddelbart foreligger forskning om den konkrete problemstilling, må der inddrages forskningsresultater fra andre felter om dette emne.

¹⁰ Fokus på kvinder i væresteder (projekt 183,2). Lokaliseret på www.fa2.dk

ÅRSAGER TIL SEKSUELLE OVERGREB

At belyse seksuelle overgreb¹¹ er yderst komplekst, da dette kan tage mange forskellige former og finde sted i forskelligartede kontekster (Krug m.fl., 2002). Med indeværende undersøgelses fokus på årsagerne til seksuelle overgreb synes det relevant at undersøge, hvilke faktorer der inden for forskningen betones som forårsagende seksuelle overgreb generelt set¹². Der anføres flere forskellige risikofaktorer, som fra forskellige vinkler kan medvirke til, at seksuelle overgreb finder sted. Det indebærer således faktorer vedrørende offeret, udøveren og omgivelserne (Krug m.fl., 2002).

I forhold til risikofaktorer forbundet med seksuelle overgreb oplystes alder som væsentligt i forhold til at blive offer, da unge kvinder er i større risiko end ældre (Acierno m.fl., 1999; Ingemann-Hansen m.fl., 2009; Helweg-Larsen & Frederiksen, 2007; Krug m.fl., 2002). Det anføres, at seksuelle overgreb oftest begås af en for kvinden kendt udøver (Abbey m.fl., 2001; Helweg-Larsen & Frederiksen, 2007; Krug m.fl., 2002). Oplevelser af seksuelle overgreb i barndommen bliver ligeledes fremhævet som en faktor, der øger personers risiko for at blive seksuelt offer som voksen (Acierno m.fl., 1999; Grauerholz, 2001; Krug m.fl., 2002). Dette bliver blandt andet begrundet i, at det tidligere overgrebs indvirkning på kvindens personlighed samt interaktion med andre kan gøre hende til et lettere offer (Grauerholz, 2001). Ligeledes angives det, at aktiv PTSD øger kvinders risiko for at blive voldtaget (Acierno m.fl., 1999). Yderligere bliver det fremhævet, at involvering i risikofyldte aktiviteter for eksempel prostitution øger risikoen væsentligt for at blive offer for seksuelle overgreb (Krug m.fl., 2002).

Indtagelse af alkohol og andre rusmidler anføres som en væsentlig faktor i forhold til, at seksuelle overgreb finder sted. Dette kan både være for offerets og udøverens vedkommende (Abbey m.fl., 2001; Ingemann-Hansen, 2009; Krug m.fl., 2002). I forhold til offeret anføres det, at indtagelse af alkohol eller andre rusmidler gør det vanskeligt for kvinden at beskytte sig selv, idet hendes tolkninger af situationen og handlemuligheder kan være påvirkede (Abbey m.fl., 2001; Krug m.fl., 2002). Alkoholindtagelse kan desuden placere kvinden i omgivelser, hvor der er større risiko for at støde på en potentiel udøver af overgreb (Abbey m.fl., 2001).

¹¹ For en nærmere beskrivelse af hvorledes dette studie af forskningsfeltet er udført se bilag 1.

¹² Da projektets fokus er overgreb mod voksne kvinder, har vi valgt ikke at medtage forskning om overgreb mod børn.

Det angives i forskningen, at mænd, der er seksuelt voldelige, ofte har en overdrevet følelse af maskulinitet og generelt set er mere fjendtligt indstillet over for kvinder end andre mænd (Krug m.fl., 2002). Yderligere fremsættes det, at seksuelt voldelige mænd ofte har problemer med deres adfærdsmæssige kontrol samt lavt selvværd (Krug m.fl., 2002). Opvækst i følelsesmæssigt ustøttende familier præget af fysisk vold eller en stærk patriarkalsk struktur forbindes ligeledes med en risiko for at begå seksuelle overgreb (Krug m.fl., 2002). Det fremføres ligeledes som en risikofaktor for seksuelle overgreb, hvis en potentiel udøver har indtaget alkohol eller andre rusmidler, da dette kan nedtone hans hæmninger, sløre hans dømmekraft og forringe hans evne til at tolke andres signaler (Abbey m.fl., 2001; Krug m.fl., 2002).

Det omgivende miljø kan ligeledes udgøre risikofaktor for, at seksuelle overgreb finder sted. I forhold til de fysiske omgivelser finder hovedparten af seksuelle overgreb sted i en bolig - ofte offerets eller udøverens hjem - hvorimod en mindre andel finder sted i det offentlige rum (Helweg-Larsen & Frederiksen, 2007; Krug m.fl., 2002). Det sociale miljø i et lokalsamfund kan spille en væsentlig rolle i forhold til sandsynligheden for, at seksuelle overgreb finder sted, idet stærke overbevisninger om mandlig overlegenhed og dominans kan holdningsmæssigt legitimere seksuelle overgreb (Krug m.fl., 2002). Fattigdom kan ligeledes indvirke på risikoen for overgreb. Dette kan både være i forhold til, at fattige kvinder er mere udsat i kraft af, at de ofte opholder sig på mere risikofyldte steder og at fattige mænd vurderes at have større risiko for at begå seksuelle overgreb (Krug m.fl., 2002). Sidstnævnte kædes sammen med, at marginaliserede mænd udvikler maskuline idealer, som blandt andet betoner kvindehad og deltagelse i kriminalitet, hvilket bevirker, at seksuel vold mod kvinder bliver normaliseret inden for disse miljøer (Bourgois, 1996).

Endvidere kan faktorer på samfundsniveau spille ind på opfattelsen af seksuelle overgreb og derved på risikoen herfor inden for lokalsamfundet. Der nævnes eksempelvis lovgivning og politiske tiltag angående kønsmæssig ligestilling generelt, som kan indvirke på, hvorledes kønnes indbyrdes positioner forstås og seksuelle overgreb opfattes i et lokalområde (Krug m.fl., 2002).

De fremfundne forskningsbaserede årsager vil i denne undersøgelse blive anvendt i forhold til hvorledes disse spiller ind ved seksuelle overgreb på hjemløse kvinder.

KAPITEL 2 – METATEORETISK POSITIONERING

UNDERSØGELSENS METATEORETISKE STANDPUNKT

Undersøgelsens form, design og slutning vil i høj grad bero på det metateoretiske udgangspunkt, idet måden hvorpå man opfatter virkeligheden samt egenskaberne for menneskelig erkendelse, nødvendigvis må danne ramme for udformningen af samt influere på udfaldet af undersøgelsen.

Med udgangspunkt i problemstillingen kan omdrejningspunktet være den virkelighed, der ligger i de involverede parters subjektive tolkninger af seksuelle overgreb indenfor hjemløseinstitutionerne. Det metateoretiske udgangspunkt vil følgelig være, at et fænomens mening ikke findes i fænomenets ontologiske eksistens, men i den enkeltes adfærd i forbindelse hermed. Det er således gennem adfærd, at meninger og forestillinger opstår (Levin & Trost, 2005: 108f). Denne interaktionistiske tilgang er i sin epistemologi præget af fænomenologien, idet fokus er på at analysere den direkte erfaring, som den melder sig for bevidstheden samt at lade sig lede af de umærkelige variationer for at indfange virkeligheden (Rendtorff, 2007: 285). Det epistemologiske sigte vil således være et pragmatisk fokus på det interpersonelle og interaktionistiske forhold mellem mænd og kvinder på hjemløseinstitutionerne ud fra, hvorledes de subjektivt tolker interaktionen i forbindelse med seksuelle overgreb (Hutchinson & Oltedal, 2006: 91).

Alternativt kan problemstillingen lægge op til en konstruktivistisk tilgang, hvorved det ontologiske standpunkt vil være, at de seksuelle overgreb er socialt skabt af historiske og sociale processer. Erkendelsen af seksuelle overgreb vil her være fremsat subjektivt i kraft af sproglig italesættelse inden for et diskursivt felt (Rasborg, 2007: 349f). Med dette udgangspunkt for undersøgelsen kan epistemologien ikke adskilles fra ontologien, idet de seksuelle overgreb modsat den interaktionistiske tilgang ikke indbefatter nogen virkelig objektiv eksistens. Virkeligheden indtager først en fast orden, når den italesættes (Ibid.: 353). Fremgangsmåden, hvorpå de seksuelle overgreb undersøges, kan derved være - med opmærksomhed på eget diskursive ståsted - at udforske det diskursive felt, hvori fænomenet er givet mening (Hansen, 2007: 389).

En tredje metateoretisk positionering kan tage udgangspunkt i, at seksuelle overgreb indenfor hjemløseinstitutionerne er del af en ontologisk virkelighed uafhængig af vores viden om den, men

at denne virkelighed ikke er umiddelbar givet og derved ikke direkte empirisk tilgængelig. Denne måde at betragte verden på findes i kritisk realisme, som plæderer for en *transcendental realisme*, idet perspektivet anser de strukturer og mekanismer, der genererer hændelser, som vidensobjekter og viden som produceret i videnskabens sociale handling (Bhaskar, 1975: 25). Dette medfører, at det epistemologiske spørgsmål, om hvordan viden er mulig, i kritisk realisme er flyttet til de mekanismer, som skaber hændelser. Herved bliver det grundlæggende videnskabsteoretiske spørgsmål: hvordan må virkeligheden være beskaffen, for at videnskab skal kunne finde sted? (Ibid.: 23).

Med disse tre mulige metateoretiske afsæt følger forskellige fokusområder, som kan være mere eller mindre relevante i forhold til undersøgelsen af problemstillingen. Den interaktionistiske tilgang har sit hovedfokus på de involveredes subjektive tolkninger af interaktionen, men inddrager derved ikke de samfundsmæssige forholds betydning for, hvorfor hjemløse kvinder bliver udsat for seksuelle overgreb. Dette synes problematisk, da der i høj grad eksisterer forhold på makroniveau indenfor hjemløshedsområdet, som har indvirkning på dette, jf. *Hidtidig forskning*. Dette niveau kan således vanskeligt medtages indenfor denne metateoretiske tilgang. Med den konstruktivistiske tilgang fokuseres der netop på makroniveauet i forhold til italesættelsen af seksuelle overgreb mod hjemløse kvinder. Herved vil fokus være på diskursen eller mangel på samme omkring fænomenet. Ved anvendelse af denne positionering kan det synes monstrøst at betragte seksuelle overgrebe, der må forekomme meget virkelige for de involverede kvinder, som et fænomen uden en ontologisk realitet. Ydermere har perspektivet ikke til formål at anskueliggøre hvorvidt, der eksisterer reelle faktorer på individniveau, som kan have indflydelse på fænomenets eksistens, hvilket bevirker at mikroniveauet ikke medtages. Med udgangspunkt i *Hidtidig forskning* kan dette forekomme problematisk for undersøgelsens fokusområde, idet der ligeledes synes at eksistere forhold på dette niveau, som har indvirkning på, at seksuelle overgreb mod hjemløse kvinder finder sted.

Indenfor kritisk realistisk ontologi er overvindelse af modsætningen mellem mikro- og makroniveau en væsentlig pointe, idet sociale strukturer og aktører anses for at være to adskilte men indbyrdes forbundne fænomener. Der eksisterer således sociale strukturer som f.eks. sproget, der betinger aktørernes handlinger samtidig med, at aktørerne reproducerer og transformerer sociale strukturer (Danermark m.fl., 2003: 133f). Herved placerer kritisk realisme sig

mellem de foregående metateoriers to poler i forhold til fokuspunktet for en undersøgelse. Dette indebærer, at perspektivet kan rumme både de individuelle samt de strukturelle forholds betydning for, at nogle hjemløse kvinder bliver udsat for seksuelle overgreb. Kritisk realisme kan ydermere betegnes som en "tredje vej" i forhold til tidligere og mere traditionelle metateoretiske orienteringer, idet den bevilger plads til både objektivisme og subjektivisme (Ibid.: 344). Dette ses ved, at perspektivet anerkender, at der eksisterer en virkelighed uafhængig af vores viden om den, samtidig med at erkendelsen af denne altid er begrebsligt formidlet (Ibid.: 48). Viden er derved begrebsafhængig og foranderlig i tid og rum, hvilket ikke skal sidestilles med de tidligere beskrevne konstruktivistiske strømninger, der anskuer verden som fuldt ud socialt konstrueret, idet perspektivet tager afstand fra disse tilganges hovedfokusering på epistemologien (Sayer, 2000: 32ff). Herved bliver fokus inden for denne tilgang ikke rent diskursivt i forhold til italesættelsen af seksuelle overgreb, men der bibeholdes, via tolkning gennem begreber en opmærksomhed på det fortolkende og hermeneutiske aspekt ved videnskab (Danermark m.fl., 2003: 340). Kritisk realisme stiller sig dog kritisk over for fortolkende tilganges tendens til at reducere det sociale liv udelukkende til meningsniveauet, da de herved ignorerer materiel forandring samt det, der sker for mennesker uagtet deres forståelser af dette (Sayer, 2000: 6).

Denne undersøgelse vil metateoretisk blive gennemført positioneret indenfor kritisk realisme, idet denne position formår at indfange forhold på flere niveauer, som tegner til at indvirke på, at nogle hjemløse kvinder bliver udsat for seksuelle overgreb.

Kritisk realisme er en forholdsvis ny tilgang, der er blevet udviklet siden 1970'erne. Retningens fremkomst tilskrives primært den engelske filosof Roy Bhaskar (f. 1944), men den er sidenhen videreudviklet af andre forskere som f.eks. Margaret S. Archer og Andrew Sayer (Danermark m.fl., 2003: 19). Det kritiske aspekt ved tilgangen indebærer blandt andet perspektivets ophav i en kritik af de ontologiske og epistemologiske standpunkter i etablerede metateorier såsom positivisme og konstruktivisme (Ibid.: 341f). Der forekommer desuden et samfundskritisk potentiale inden for perspektivet, idet det fastslås at for at kunne forstå og forklare sociale fænomener, skal de evalueres kritisk (Sayer, 1992: 6). Sociale fænomener betragtes af kritiske realister som værende produceret af mennesker og de kan derfor også ændres af mennesker, hvilket bevirker at perspektivet rummer et emancipatorisk sigte med hensyn til forandring af eksisterende og undertrykkende samfundsstrukturer (Danermark m.fl., 2003: 341f).

De ontologiske og epistemologiske antagelser, som udgør grundlaget for kritisk realisme, bliver herved retningslinjerne for indeværende undersøgelse. De grundlæggende træk ved kritisk realisme, og de virkninger perspektivet vil få for gennemførelsen af undersøgelsen, vil ved relevans blive berørt undervejs i de kommende afsnit.

KAUSALITETSFORSTÅELSE

Da denne undersøgelses problemstilling fordrer en årsagsforklaring i forhold til seksuelle overgreb på hjemløse kvinder, synes det yderst relevant at anskue, hvorledes kausalitet forstås inden for undersøgelsens metateoretiske ramme.

Ved positionering inden for kritisk realisme følger automatisk et valg af kausalitetsforståelse, da denne metateori er baseret på den grundlæggende antagelse, at objekter - materielle som immaterielle - besidder kausale kræfter, såkaldte generative mekanismer (Danermark m.fl., 2003: 337f). Objekter anskues som strukturer eller dele af strukturer, der udgør et sæt af internt relaterede elementer, hvis kausalkræfter er i stand til at genere begivenheder. Hændelser forekommer således som følge af den måde forskellige mekanismer påvirker hinanden (Sayer, 2000: 14f). Kritisk realisme anskuer kausalitet som komplekst, og samspillet imellem mekanismerne vil ikke altid give et lovmæssigt og prædefineret udfald (Sayer, 2000: 15). Dette skyldes, at sociale fænomener forekommer i et åbent system, hvilket indebærer, at mekanismerne ikke kan holdes under kontrol som i naturvidenskabelige eksperimenter, der foregår i lukkede systemer (Ibid.: 15f). Den enkelte mekanisme kan derved bevirke forskellige outcomes afhængigt af konteksten, idet forbindelsen til andre objekter med andre kausalkræfter kan bevirke, at mekanismens virkning udløses, blokeres eller modificeres (Ibid.: 15). Mekanismerne er eksisterende uafhængigt af, hvorvidt de indvirker på genereringen af hændelser eller ej (Danermark m.fl. 2003: 338). Forekomsten af seksuelle overgreb kan herved forstås som forårsaget af forskellige samvirkende mekanismer i den konkrete kontekst, hvoriblandt misbrug - som anført i forskning - eksempelvis kan indvirke både i forhold til kvinden og i forhold til udøveren.

De generative mekanismer befinder sig ifølge kritisk realisme på forskellige hierarkisk ordnede strata, som eksempelvis betegnes det kemiske, biologiske, psykologiske og sociale stratum

(Danermark m.fl., 2003: 103f). Hvert nyt stratum i den hierarkiske opdeling er sammensat af mekanismer fra de underliggende strata sammen med nye og anderledes egenskaber, der ikke kan reduceres til de lavere strata (Ibid.: 103). Dette skyldes, at hvert stratum har sine egne emergente kræfter (Ibid.: 104). Herved fremkommer nye egenskaber på et stratum som følge af, at mekanismer ikke kan forstås ud fra det lavere stratum, hvori de har deres oprindelse, og derfor bevæger sig op på et højere liggende stratum (Sayer, 2000: 12f). Indeværende undersøgelses studieobjekt kan inden for denne stratificering placeres i det sociale stratum, idet seksuelle overgreb vil indebære et samspil mellem individer. Dette stratum er yderst komplekst og består af mange kræfter og mekanismer, som kan generere hændelser (Danermark m.fl., 2003: 103). Et seksuelt overgreb på det sociale stratum kan således grundet de emergente kræfter være forårsaget af forskellige mekanismer hos de involverede individer, som eksempelvis findes i mentale strukturer, der således vil være at finde på det psykologiske stratum. Dette er væsentligt at medtænke, da det indebærer, at årsagsforklaringer i forhold til seksuelle overgreb kan søges på flere forskellige strata. Fokus bør dog ifølge perspektivet hovedsageligt være på de mekanismer, der udgør det stratum, hvor forskningsobjektet hører hjemme (Danermark m.fl., 2003: 107f). Det relevante i denne kausalitetsforståelse bliver derved at identificere de relevante mekanismer og deres virkning, samt at spore om de er blevet aktiveret og under hvilke betingelser (Sayer, 2000: 14).

BEGREBSAFKLARING

I den kritisk realistiske tilgang spiller begreber og begrebsliggørelse en væsentlig rolle for blandt andet den abstraheringsproces¹³, hvor begreber indholdsudfyldes og gøres teoretiske, og som finder sted i undersøgelsen af, hvilke kausale kræfter der kan identificeres (Danermark m.fl., 2003: 227f). Da mange af de anvendte begreber optræder som almenbegreber i det danske sprog, er det yderst relevant at klarlægge deres definition (Ibid.: 167). Med udgangspunkt i vores problemstilling vil vi i det følgende afklare de i undersøgelsen anvendte begreber.

¹³ En abstraktion er noget som opstår, når vi, sikkert i tanken, skiller ud eller isolerer et vis aspekt af et konkret fænomen, og det vi abstraherer frem er alle de mange andre aspekter, det konkrete fænomener har (Danermark m.fl., 2003: 79).

HJEMLØSHED

Der findes i Danmark ikke nogen officiel definition af hjemløshed, men der eksisterer flere forskellige bud på en definition (Kristensen, 2008: 22). Her berøres to af disse definitioner for, med udgangspunkt heri, at klarlægge, hvilken definition af hjemløshed, der anvendes i denne undersøgelse.

Et forskningsbaseret bud på en definition kommer fra Mogens Kjær Jensen, som i 1995 definerer hjemløse som *»(...) mennesker, der ikke har en bolig, samt som mennesker, der af forskellige grunde ikke magter eller kan holde ud at bruge den bolig, de har, som deres hjem«* (Jensen, 1995: 11). Denne definition af hjemløse indfanger både de boligløse og de personer, som af forskellige årsager ikke kan opholde sig i egen bolig. Ved denne definition udtrykkes det dog ikke klart, hvad disse grunde kan indebære. I den lovgivningsmæssige definition, som kan ses af Servicelovens¹⁴ § 110, fremstår dette noget tydeligere. Heri fremgår det, at hjemløsetilbud er tilsigtet *»Personer med særlige sociale problemer, som ikke har eller ikke kan opholde sig i egen bolig, og som har behov for botilbud og for tilbud om aktiverende støtte, omsorg og efterfølgende hjælp«*. Denne definition uddyber, at hjemløse personer - ud over ikke at have mulighed for ophold i egen bolig - har særlige sociale problemer, som fordrer en omsorgsindsats.

De to ovennævnte definitioner betragter begge hjemløshed, som handlende om mere end mangel på "et tag over hovedet". I lighed med disse definitioner vurderes det i indeværende undersøgelse væsentligt at betragte hjemløshed som et komplekst socialt fænomen, der ikke blot kan sidestilles med boligløshed. Vi definerer således hjemløshed som:

Omstændigheder hvor personer står uden en varig bolig, eller hvor personer ikke magter eller formår at benytte deres bolig til at opnå et velfungerende (socialt) liv. Samtidig præger væsentlige psykosociale problemer det personlige og sociale liv.

HJEMLØSEINSTITUTIONER

I forhold til begrebet hjemløseinstitutioner findes der heller ikke nogen entydig definition. Der skelnes ofte mellem herberger og væresteder, eller lovmæssigt anskuet, mellem hvilken

¹⁴ Lov om social service LBK nr. 941 af 01/10/2009. Indenrigs- og socialministeriet, 2009

paragrafer de forskellige tilbud hører under. I denne undersøgelse skelnes der ikke, som i disse tilfælde, i forhold til formålene med institutionerne. Det er i denne undersøgelse primært brugerne der er centrale, samt dét at institutionerne har en medarbejderstab med et ansvar. Derpå definerer vi hjemløseinstitutioner som:

Tilbud til hjemløse af begge køn, som kan yde en hjælp indenfor det sociale område og/eller udgøre en overnatningsmulighed. Det kan således indebære opholdssteder som varmestuer, natcaféer og andre væresteder eller botilbud såsom herberger. Det væsentlige er, at der foregår en interaktion imellem hjemløse mænd og kvinder og at der er ansat et personale, som har et pædagogisk og/eller socialt ansvar.

SEKSUELLE OVERGREB

I definitionen af seksuelle overgreb kan der tages udgangspunkt i forskellige betydninger. Juridisk anskuet, benævnes i Straffelovens¹⁵ kapitel 24 forskellige forbrydelser mod kønssædeligheden, hvoraf voldtægt er at finde i § 216, og indbefatter: »Den, der tiltvinger sig samleje ved vold eller trussel om vold, straffes for voldtægt med fængsel indtil 6 år. Med vold sidestilles hensættelse i en tilstand, i hvilken den pågældende er ude af stand til at modsætte sig handlingen«. Det er underlagt denne paragraf, at der er tale om samleje, det vil sige at penis indføres i vagina (Sørensen, 2000: 29). Ved tale om anden kønslig omgang end samleje henvises til § 224, som omhandler eksempelvis analt og oralt samleje¹⁶ (Laudrup & Rahbæk, 2006: 27). Det er således juridisk set kriminelt at tiltvinge sig samleje eller anden kønslig omgang. Ved at tage udgangspunkt i den strafferetlige definition af seksuelle overgreb kan der skabes en klar afgrænsning af begrebet. Men da lovgivningen samtidig forudsætter udøverens forsæt, er det således udøverens onde vilje der straffes og ikke selve handlingen (Sørensen, 2000: 30). Idet denne undersøgelse ikke har til hensigt udelukkende at beskæftige sig med tilfælde af seksuelle overgreb, hvor udøvers forsæt klart kan præciseres, kan den juridiske definition ikke anvendes alene.

¹⁵ LBK nr. 1034 af 29/10/2009. Justitsministeriet, 2009.

¹⁶ Anden kønslig omgang end samleje kan ifølge Det Kriminalpræventive Råd eksempelvis være indføring af penis i mund eller endetarm, indføring af andre genstande i vagina eller grov beføling/onani (Det Kriminalpræventive Råd, sikkerflirt.dk).

En anden tilgang kan være af mere fænomenologisk art, hvor kvinden selv definerer, hvorvidt hun har været udsat for et seksuelt overgreb. Det bliver derved op til den enkelte kvinde at definere begrebet. Denne tilgang kan, med sit fokus på subjektets fortolkning, imidlertid kolliderer med den kritiske realisme, der modsat plæderer for prædefinerede begreber (Danermark m.fl., 2003: 261f).

Da hverken den stringente juridiske definition eller den fænomenologiske definition af begrebet er fyldestgørende, anvendes en definition, der indeholder både en tydelig afgrænsning af de seksuelle hændelser og et element, som til forskel fra straffeloven, tilgodeser den kvinder der bliver forgrebet samtidig med, at udøvers fortsæt ikke er et nødvendigt aspekt. Seksuelle overgreb defineres således i undersøgelsen som:

Fuldbyrdet samleje, forsøg på samleje samt anden kønslig omgang end samleje. Sammenfattende for disse er, at det skal være tale om et element af tvang, også hvis kvinden ikke tydeligt tilkendegiver sit modsæt. Hvis kvinden af forskellige årsager er tvunget eller trues til at deltage i seksuelle aktiviteter, må det betragtes som et seksuelt overgreb. Dette gør sig også gældende selvom de seksuelle overgreb fra udøvers side ikke begås med forsæt.

TANKEOPERATIONER I KRITISK REALISME

Indenfor kritisk realisme anvendes forskellige tankeoperationer gennem forskningsprocessen for at forstå hvorledes det studerede objekt er beskaffen (Danermark m.fl., 2003: 168ff). Det følgende vil redegøre for, hvorledes disse fungerer og deri også for, hvorledes de adskiller sig fra de slutningsformer, der normalvis anvendes i andre videnskabelige undersøgelser.

Ved henvisning til videnskabelige slutningsformer skelnes der ofte imellem deduktion, induktion, abduktion og retroduktion (Danermark m.fl., 2003: 169). Da videnskabelige slutninger inden for kritisk realisme, grundet det epistemologiske udgangspunkt, hverken kan reduceres til stringente logiske afledninger (deduktion) eller empiriske generaliseringer (induktion), er det de to sidstnævnte slutningsformer, der udgør de afgørende processer i undersøgelser inden for dette perspektiv (Ibid.: 215).

Det kan være vanskeligt at skelne mellem abduktion og retroduktion, idet de begge anskues som slutningsformer, der tolker observerede empiriske fænomener ud fra et antaget mønster eller en

antaget sammenhæng (Danermark m.fl., 2003: 191). De åbner begge op for det ukendte, og de koncentrerer sig om det, som ikke er synligt, hvilket vil sige de generative mekanismer, som konstituerer de transfaktiske vilkår (Ibid.: 166). Det, der adskiller de to slutningsformer, er de tankeoperationer, der fører dem frem til slutningen (Ibid.: 191).

Abduktion handler mere præcist om at opnå viden om strukturer og mekanismer bag den umiddelbare empiri (Danermark m.fl., 2003: 179). Processen bag at drage konklusioner på baggrund af ikke givne empiriske fakta indebærer, ifølge en kritisk realistisk forståelse af begrebet, en kreativitet hos forskeren, som ansøres til at begribe fænomenet i en ny kontekst. Et af hovedpunkterne i abduktion er derfor rekonstekstualisering. Ved at anskue enkelte fænomener ud fra en anderledes tænkt kontekst, åbnes der op for en ny måde at tænke, betragte, tolke, forklare og forstå et fænomen på. Hertil knyttes en metode, hvor man pendler mellem dele og helhed, og derigennem successivt opnår mulighed for at revidere tolkninger af såvel dele som helhed, og hvorved fænomenet nytænkes kontinuerligt (Ibid.: 183ff).

Retroduktion koncentrerer sig modsat abduktion mere om den transfaktiske argumentation, hvilket er den argumentation, der ligger bagved de empiriske kendsgerninger, og som beskæftiger sig med hvad, der netop muliggør det fænomen, der skal undersøges (Danermark m.fl., 2003: 191f). Retroduktion beskrives som en slutningsform og tankeoperation, hvorved der med udgangspunkt i det konkrete søges at abstrahere sig frem til det, som er grundlæggende. Det er således kun retroduktion, der formår at blotlægge de transfaktiske vilkår, hvorfor denne nødvendigvis må inddrages i en kritisk realistisk analyse (Danermark m.fl., 2003: 191). Herved foretages en bevægelse fra overfladen til dybden (Ibid.: 166). Et grundlæggende aspekt ved retroduktion er kontrafaktisk tænkning, hvorved forståelsen for et fænomen opnås i relation til, hvad det ikke er. Hertil skal vores samlede erfaring og kundskaber om den sociale virkelighed og vores abstraktionsevne udnyttes (Ibid.: 198). Gennem tankeoperationer og kontrafaktisk tænkning kan man argumentere sig frem til de transfaktiske vilkår og derigennem blive i stand til at rekonstruere de grundlæggende vilkår for, at fænomener er, som de er. Således kan der opnås indsigt i de grundlæggende vilkår for et seksuelt overgrebs egenskaber og beskaffenhed. Disse transfaktiske vilkår kan være mere eller mindre generelle (Ibid.: 167).

De to slutningsformer kan kædes således sammen, at retroduktion fokuserer på hvad, der er kendetegnende og konstituerende for de strukturer, som der i abduktion udgås fra ved tolkning og

rekonstekstualisering af konkrete hændelser (Danermark m.fl., 2003: 191). Disse processer kan af denne grund med fordel integreres i undersøgelser, der - som denne - søger viden om kausale mekanismer, der generer hændelser, men også viden om hvordan forskellige mekanismer samvirker og under specifikke omstændigheder bidrager til at producere konkrete hændelser og processer (Ibid.: 209). I denne undersøgelse anvendes således både abduktion og retroduktion løbende i forskningsprocessen.

KAPITEL 3 – UNDERSØGELSENS TEORETISKE UDGANGSPUNKT

METATEORETISK RAMME FOR VALG AF TEORI

Inden for en kritisk realistisk ramme er det relevant at sondre mellem forskellige aspekter ved videnskaben, idet der inden for denne metateori fremhæves et klart skel mellem den virkelighed, som er objekt for undersøgelsen – det *intransitive objekt* – og vores viden om denne virkelighed – det *transitive objekt* (Bhaskar, 1975: 21). I denne undersøgelse udgør det intransitive objekt den konkrete virkelighed, som udspiller sig inden for hjemløseinstitutionerne omkring seksuelle overgreb. Som indirekte forbindelsesled mellem videnskaben og virkeligheden findes det transitive objekt, der består i viden om fænomenet samt det anvendte teoretiske begrebsapparat (Danermark m.fl., 2003: 51). Det transitive objekt er socialt bestemt og foranderligt, hvilket betyder, at indholdet af dette er afgørende for, hvordan et fænomen bliver anskuet og undersøgt (Bhaskar, 1975: 21). Det er således umuligt at forstå og analysere virkeligheden uden et teoretisk sprog og begreber (Danermark m.fl., 2003: 219).

Ved valg af konkrete teorier inden for denne metateoretiske ramme kræves kendskab til det pågældende genstandsfelts ontologi (Jespersen, 2004: 148). Dette er opnået gennem studiet af hidtidig forskning (jf. Kapitel 1 og Bilag 1). Heraf følger ligeledes at teorivalget i høj grad skal være styret af det intransitive objekt (Danermark m.fl., 2003: 78).

At forklare noget i kritisk realistisk forstand implicerer, at man beskriver og konceptualiserer dele og mekanismer som generer seksuelle overgreb (Danermark m.fl., 2003: 160). For at opnå viden om de generative mekanismer, så vi derpå kan vælge et egnet teoriapparat, må vi i tanken forsøge at isolere essentielle aspekter af seksuelle overgreb, det vil sige abstrakte begreber, som kan repræsentere generative mekanismer (Ibid.: 160). Dette idet at det aldrig er muligt at studere noget i alle dets forskellige aspekter.

Opdelingen gøres mere konkret ved at fremabstrahere en vis struktur (Danermark m.fl., 2003: 85). Struktur kan defineres som et sæt af internt relaterede objekter og refererer således til den indre komposition, der gør hvert objekt til hvad, det er (Ibid.: 85). Strukturerne fremfindes ved at opdele fænomenet seksuelle overgreb i forhold til de forskellige komponenter, der har indflydelse på, at det eksisterer (Ibid.: 211ff).

På baggrund af abstraktioner foretaget ud fra vores nuværende viden om genstandsfeltets ontologi, er vi kommet frem til følgende: For at et seksuelt overgreb kan finde sted, må der nødvendigvis og som et minimum være en *udøver* og et *offer*, som netop er udøver og offer i kraft af en seksuel relation, hvor udøveren dominerer offeret. Derudover må overgrebet altid foregå i nogle konkrete *omgivelser*. Idet disse tre objekter er internt relaterede, udgør de en struktur (Danermark m.fl., 2003: 85). Denne benævnes *Kriminalitetsstruktur*.

På baggrund af vores tidligere projekt, kan vi konkludere, at der eksisterer en udpræget maskulin dominans, der har baggrund i mændenes overtalsposition samt kommer til udtryk i opbygningen af de institutionelle rammer, og som indvirker på, at de seksuelle overgreb finder sted (Larsen m.fl., 2009: 80). Der synes således at måtte eksistere strukturelle og diskursive mekanismer, som udløser denne maskulin dominans, hvilke udspringer af forskellige historiske, politiske og diskursive forhold og som har en tæt sammenhængskraft. De vil i den sociale verden være afhængige af de sociale sammenhænge, der er konstrueret af mennesket (Danermark, 2008: 143). De makrostrukturelle relationer der tilsammen skaber denne maskuline dominans, benævnes *Institutionel struktur*.

For at kunne analysere os frem til mere præcist hvilke generative mekanismer indenfor hver af disse strukturer, der er med til at konstituere seksuelle overgreb, må vi i overensstemmelse med vores metateoretiske positionering anvende et teoretisk begrebsapparat, der gør os i stand til at analysere fænomenet ud fra vores abstraktioner og på de nødvendige niveauer (Danermark m.fl., 2003: 89). Dette fordrer nødvendigvis en stillingtagen til udvælgelsen af et konkret teoretisk begrebsapparat i undersøgelsen af seksuelle overgreb, som vil blive udfoldet nærmere i de efterfølgende dele af kapitlet.

TEORI MED FOKUS PÅ KRIMINALITET

KRIMINOLOGI

I forhold til belysning af *Kriminalitetsstrukturen* er teorier omhandlende årsager til kriminalitet særdeles relevante. I søgningen efter egnet teori har vi studeret kriminologien, som beskæftiger sig med forskellige teoretiske aspekter i forhold til kriminalitet.

VIKTIMOLOGI

Inden for kriminologien findes teorier omhandlende offergørelse, også kaldet *viktimisering*¹⁷. Viktimologi indebærer teorier om årsagen til, hvorfor nogle personer har større risiko end andre for at blive udsat for personlig offergørelse. Fokus er således på ofret, hvorfor denne teori kan være egnet til at belyse denne del af *Kriminalitetsstrukturen*.

På det viktimologiske felt findes blandt andet lifestyle/exposure-modellen, som forklarer variationer i risiko for viktimisering (Hindelang m.fl., 1978: 241f). Heri er risikoen for, at personer bliver viktimiseret stærkt afhængig af livsstil. Modellen ser derudover på den ulige fordeling af viktimisering over tid og rum, f.eks. højrisikoområder og højrisikotidsperioder. Således inddrager denne teori også til dels omgivelserne set i forhold til *Kriminalitetsstrukturen*. Vi finder dog ikke, at den har nok forklaringskraft i forhold til præcist at definere det enkelte gerningssted, ligesom den ikke medtager interaktionen mellem udøver og offer. Derved kan den som teori ikke stå alene til at belyse omgivelserne for seksuelle overgreb.

Professor i kriminologi Terance Miethe og professor i sociologi Robert Meier har kritiseret denne og tidligere viktimiseringsmodeller for deres perspektiv på udøvere som værende rationelle aktører, der udvælger deres ofre ud fra rationalet om at få mest muligt udbytte for de mindst mulige omkostninger (jf. rational choice teori). Dette bevirker ifølge Miethe og Meier, at de sociale kræfter, som producerer kriminel motivation eller mindsker tilbageholdenhed, ikke får tilstrækkelig opmærksomhed (Miethe & Meier, 1994: 61).

Ved udelukkende at anvende viktimologi som teori, vil vi således komme til at mangle yderligere et forklaringselement set i forhold til de mekanismer, der producerer udøvernes motivation. For at medtage dette aspekt, er det derfor nødvendigt at bevæge os udover de viktimologiske modeller.

KLASSISK KRIMINOLOGI

Den klassiske kriminologi beskæftiger sig typisk med udøvernes motivation for at udføre kriminalitet. Kriminalitet ses her som produceret primært af særlige sociale, økonomiske og/eller miljømæssige betingelser som eksempelvis Sutherlands Differential association-teori (Sutherland

¹⁷ Viktimisering stammer fra det engelske victimization, og anvendes indenfor viktimologien, hvor det betyder "det at blive offer" (Nielsen & Snare, 1998: 11f).

& Cressey, 1966: 136f) samt Mertons Anomie teori (Clinard, 1964: 126f). Denne type sociologiske teorier har hver især deres egne specifikke forklaringer på kriminalitet, men deler et tankesæt om, at det er sociale faktorer, der ligger til grund for både individers kriminelle aktiviteter samt en særlig høj kriminalitetsrate i nogle boligområder (Ibid.: 127ff).

Ved at antage et klassisk kriminologisk perspektiv vil undersøgelsesfokus være på udøverne af de seksuelle overgreb, og forklaringen på overgrebene vil henholde sig til udøvernes motivation og baggrund for at begå kriminelle handlinger. En sådan teori kan derfor komplimenteres med viktimologi, for i samspil at kunne belyse dele af *Kriminalitetsstrukturen*. Denne tilgang vil dog lægge stor vægt på udøveren, hvilket ikke er hensigten med undersøgelsen. Vi finder desuden, at de klassiske kriminologiske teorier har et deterministisk præg. Vi antager ikke, at dét, at en person er motiveret for at udføre kriminelle handlinger, nødvendigvis betyder at disse bliver udført. Dette medfører, at de klassiske kriminologiske teorier i første omgang forkastes.

MIETHE OG MEIERS MODEL

Både de viktimologiske og kriminologiske teorier anerkender, at kriminalitet involverer en to-trins proces: Beslutningen om at begå kriminalitet samt udvælgelse af et offer. I teorier om viktimisering står billedet af udøvere som rationelle beslutningstagere dog i modsætning til den mere deterministiske årsagsforståelse ved kriminalitetsteorier. Miethe og Meier fastslår, at disse forståelser dog ikke er uforenelige, hvis det medtænkes, at de to trin er separate processer i studiet af kriminalitet. Eksterne kræfter eller mangel på intern social kontrol kan motivere til at begå kriminalitet, men individet har mange muligheder, når det kommer til typen af kriminalitet, han kan udføre og til udvælgelsen af et mål for viktimisering.

På baggrund af denne erkendelse har Miethe og Meier udarbejdet en integreret teori med inspiration fra *både* kriminologi og viktimologi (Miethe & Meier, 1994: 63). Miethe og Meier hævder i deres heuristiske model, at der er mindst tre forudsætninger for, at en kriminel handling kan finde sted: 1) en motiveret udøver, 2) et sårbart offer eller mål, samt 3) en fremmede social kontekst (Ibid.: 59). De fleste sociale teorier om kriminalitet er ligeledes udarbejdet på baggrund af disse tre forudsætninger, men Miethe og Meier angiver, at disse hidtidige teorier ikke har formået at komme med en tilstrækkelig teoretisk erklæring om eller betingelserne for kriminelle

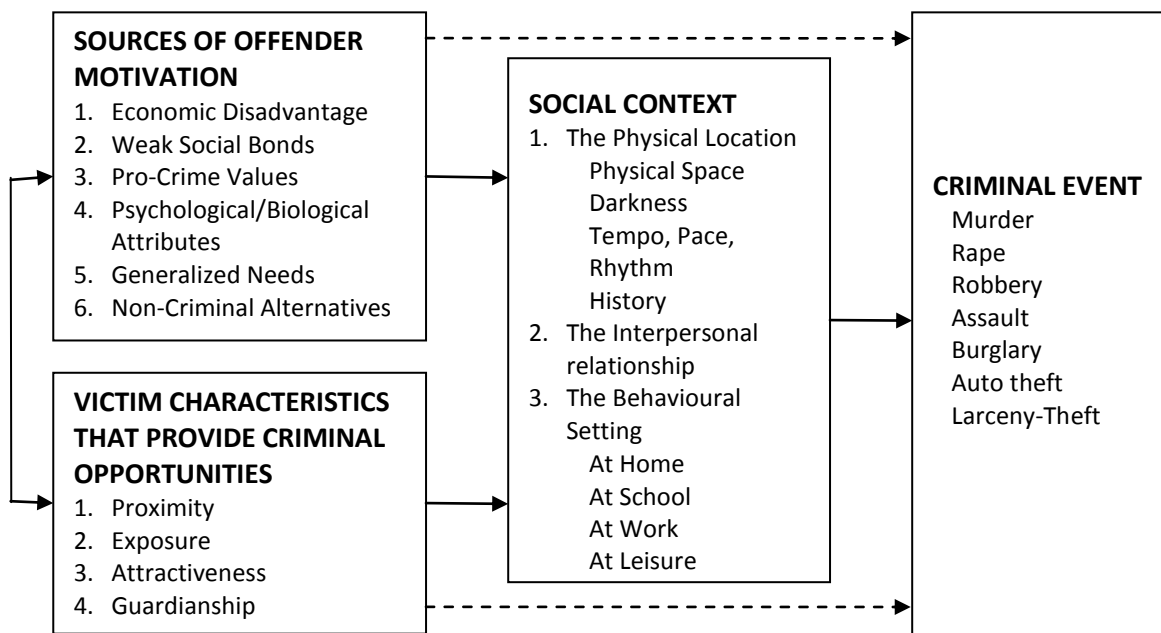
hændelser. De mener, at grunden hertil er at teorier om udøvers motivation og teorier om viktimisering er blevet udviklet uden forståelse for hinanden (Ibid.: 59).

VALG AF TEORI MED FOKUS PÅ KRIMINALITET

Idet Miethe og Meier formår at dække de tre forhold i *Kriminalitetsstrukturen*, tilslutter vi os deres model med det in mente, at vores primære forskningsgenstand til stadighed er de hjemløse kvinders viktimisering og således ikke mændenes motivation for at begå overgrebene. Modellen er som beskrevet konstrueret på baggrund af tre forudsætninger (Miethe & Meier, 1994: 7). Hermed har modellen samme grundsyn som kritisk realisme i den forstand, at den ligeledes overskrider grænsen mellem mikro- og makroniveau. I forhold til ontologien i kritisk realisme anskuer Miethe og Meier ligeledes verdenen som eksisterende uafhængigt af menneskers observationer og opfattelser. Både udøvers motivation, offerkarakteristika samt den sociale kontekst består, uanset om vi beskæftiger os med dem eller ej. Det er via studiet af samspillet mellem disse forskellige forhold, vi opnår viden om en forbrydelse, hvilket kan sammenholdes med den kritiske realismes epistemologiske vægt på kausale mekanismer, der kan udløse, blokere eller modificere et outcome.

INTRODUKTION TIL MODELLEN

Miethe og Meiers heuristiske model (figur 1) er opbygget i forhold til de tre områder, som kan bevirke, at en kriminel handling finder sted. De to områder *udøvers motivation* og *offerkarakteristika* er i modellen relateret, men deres forbindelse er ikke envejs. En motiveret udøver kan vælge sit offer ud fra hvem, han finder bedst egnet, men ligeledes kan et egnet offer også generere motivation hos et individ, som derved bliver en motiveret udøver. En motiveret udøver samt et egnet offer vil dog ikke altid resultere i en kriminel handling, hvis ikke den bredere *sociale kontekst* også leder hertil. De tre forhold tilsammen må dog ifølge modellen forøge muligheden for at en kriminel handling finder sted på trods af, at kriminalitet også er muligt, når betingelserne for bare et af disse områder er opfyldt (Miethe & Meier, 1994: 64).

Figur 1: Heuristic Model of Criminal Events (Miethe & Meier, 1994: 65)

Området *den sociale kontekst* er ifølge Miethe og Meier mindre belyst i hidtidige teorier, og den indebærer et mikromiljø, som har fysiske og sociale dimensioner (Miethe & Meier, 1994: 3).

Miethe og Meiers model synes velfungerende som teoretisk forklaringsapparat i forhold til at belyse nogle af de forhold, der indvirker på, at hjemløse kvinder bliver udsat for seksuelle overgreb. Modellen mangler dog forklaringskraft i forhold til, at belyse *Institutionelstrukturen*, hvorfor vi finder det nødvendigt at inddrage en sekundær teori, som kan belyse dette makroniveau og dets indflydelse på problemstillingen.

TEORI OM MAKROSTRUKTURERS INDVIRKNING

I vores søgen efter en egnet makroteori, har vi primært bevæget os indenfor kønsforskningen. Formålet med at inddrage kønsteori til besvarelse af problemstillingen tager sit udsping i den maskuline dominans, som hjemløseområdet er præget af (Larsen m.fl., 2009: 80). Set i en historisk kontekst har kvinderne ikke fyldt meget i hjemløshedsdebatten (Järvinen, 1993: 37), hvilket ligeledes peger i retning af et maskulint fortrin i feltet og derved også i forhold til udarbejdelsen af

tiltag i forhold til hjemløse. Med dette udgangspunkt samt i kraft af vores metateoretiske positionering er det således aktuelt at inddrage teori med et emancipatorisk sigte.

FEMINISTISK TEORI

Da indeværende undersøgelse fokuserer på overgreb mod kvinder, kan feministisk teori være relevant i en analyse af *Institutionelstrukturen*. Feministisk teori anvendes til at belyse sociale mekanismer set i et kønssensitivt perspektiv og kan derigennem rette fokus på den kønsmæssige dimension, som formodes at kunne have betydning for de hjemløse kvinders udsathed (Stormhøj, 2007: 473).

Ét fokus kan være, at kvinder betragtes som en homogen gruppe, der implicit indgår i et feministisk fællesskab blot i kraft af deres køn, hvilket er tilfældet inden for standpunktsfeminismen. Samfundet betragtes her som værende patriarkalsk-kapitalistisk og sigter mod at udvikle en herskende mandlig dominans (Stormhøj, 2007: 477f). En standpunktsfeministisk anvendelse vil i en analyse fokusere på det forhold, at målgruppen som kvinder er underordnet en mandlig dominans, og at dette er deres evige position og grundlæggende for deres væren (Ibid.: 477). Denne teoretiske ramme har derved en relevant forklaringskraft i forhold til at forstå den maskuline dominans, der gør sig gældende inden for hjemløseinstitutionerne. Dette idet der implicit heri lægges en antagelse om, at kvinders underordnede status i samfundet forårsager en udsathed i forhold til overgreb begået af de overordnede, det vil sige mændene. Indeværende undersøgelses målgruppe kan dog ikke betegnes som underordnede udelukkende i kraft af deres køn, de er ligeledes hjemløse, hvilket medfører, at de også er i en underordnet position i kraft af deres sociale klasse. Anvendelse af denne teoretiske ramme vil således føre til, at analysen af vores problemstilling mangler en centrering omkring det væsentlige aspekt, der omhandler hjemløshedens betydning for deres udsathed set i forhold til seksuelle overgreb, hvorfor vi forkaster denne tilgang.

INTERSEKTIONALITET

På baggrund af ovenstående synes det relevant at udvide det kønsmæssige aspekt og inddrage andre undertrykkelsesmekanismer, der kan indvirke på, at nogle grupper er underordnede andre grupper. Kønsforskningens intersektionalitetsbegreb retter opmærksomheden netop på samspillet mellem forskellige undertrykkelsesmekanismer. Der fokuseres på hvordan flere og forskellige undertrykkelsesmekanismer ikke kan forstås hver for sig, men må ses som dynamiske systemer, der påvirker og påvirkes af hinanden. De forskellige undertrykkelsessystemer kan eksempelvis betragtes i kategorier som køn, klasse, race, etnicitet, seksualitet etc. (Staunæs & Søndergaard, 2006: 49). Herved vil det være et samspil mellem forskellige kategorier, som kan repræsenteres ved *kvinde og hjemløshed*, der vil være central i analysen.

VALG AF TEORI PÅ STRUKTURELT NIVEAU

Med intersektionalitetsbegrebet lægges der op til et fokus på, hvordan mennesker forstås i al deres mangfoldighed. Ved at inddrage dette, kan der anskues flere typer af undertrykkelse, som eksisterer i forhold til hjemløse kvinder og deres udsathed for seksuelle overgreb på hjemløseinstitutioner. Intersektionalitetsbegrebet er udviklet på baggrund af kvinders virkelige erfaringer (McCall, 2005:37), og harmonerer således med kritisk realisme, som anfører, at teorier ikke må blive vilkårlige konstruktioner, men derimod må være forankrede i erfaringer af den konkrete virkelighed set i forskellige sociale, kulturelle og historiske sammenhænge (Danermark m.fl., 2003: 256).

Analysen på strukturelt niveau har derved til formål at betragte forskellige former for strukturel ulighed, som interagerer og har fælles skæringspunkter. En sådan analyse harmonerer ifølge kønsforsker Leslie McCall udmærket med kritisk realisme, da metateorien ses som værende i stand til at indfange de komplekse interaktioner af sociale relationer, der eksisterer (McCall, 2005: 45f). Endvidere indebærer anvendelsen af intersektionalitetsbegrebet et - for den kritiske realisme - væsentligt emancipatorisk og kritisk sigte, idet ambitionen med en intersektionalitetsanalyse er at udfordre de eksisterende magt- og dominansforhold (Staunæs & Søndergaard, 2006: 45). På denne baggrund vil intersektionalitetsbegrebet blive anvendt til at blotlægge strukturelle årsager

inden for *Institutionelstrukturen* til, at hjemløse kvinder kan risikere at blive udsat for seksuelle overgreb.

ET REVIDERET INTERSEKTIONALITETSBEGREB

Intersektionalitetsbegrebet kan betragtes som et sensitiverende eller tentativt begreb. Derfor kan det være svært at sige noget entydigt om, hvad begrebet indeholder (Jensen, 2006: 71). Det knyttes i Danmark oftest til en konstruktivistisk opfattelse, hvor betydningen af diskurserne for det levede liv er i fokus (Jensen, 2006: 75). Begrebet kan også indeholde en mere systemisk tilgang, hvor strukturelle analyser er i fokus (Christensen & Siim, 2006: 35). Visse danske forskere peger dog på et behov for en tredje position, der har til formål »at forbinde sociale strukturer og hegemoniske diskurser med handlende aktører og som samtidig er i stand til at kontekstualisere intersektionalitetsbegrebet ud fra en nordisk kønspolitisk model« (Christensen & Siim, 2006: 33). I indeværende undersøgelse anvendes intersektionalitetsbegrebet i en revideret udgave, som har til formål at påvise, hvorledes strukturer og diskurser skaber ulige muligheder for hjemløse kvinder, samt hvorledes dette manifesterer sig i kvindernes levede liv og her kan resultere i seksuelle overgreb. For at gøre dette muligt, må begrebet revideres metateoretisk, så det formår at indfange både de strukturelle og de diskursive elementer, som erkendes ved en samlet systemisk/konstruktivistisk forståelse af ideologien samtidig med, at det kan anvendes i et kritisk realistisk perspektiv.

Intersektionalitetsbegrebet kan betragtes ud fra en socialkonstruktivistisk position men i kombination med en erkendelse af, at det levede liv ligeledes indeholder ikke-diskursive dimensioner: Ontologisk konstruktivismen behøver ikke nødvendigvis at være en logisk konsekvens af epistemologisk konstruktivismen. Det diskursive ses som en forudsætning for menneskelig erkendelse, men deraf følger, at man af epistemologiske overvejelser om elementære præmisser for menneskelig erkendelse, ikke kan aflede en ontologi eller teori om verden (Jensen, 2006: 75). Med udgangspunkt i epistemologien er det derfor stadig muligt at operere med en præmis om, at kategorier, har materielle dimensioner, som kun er løst tilkøbet og derved forholdsvis uafhængige af de diskursive dimensioner ved kategorierne. Epistemologisk konstruktivismen udelukker således

ikke antagelsen om det materielles ikke-diskursive eksistens forstået som et redskab, man bruger til at konstruere sin forskningsgenstand med og betragter verden ud fra (Ibid.: 76).

I denne forståelse indeholder køn, klasse, etnicitet m.m. således både diskursive og materielle dimensioner, og man kan derved forlade forestillingen om den analytiske distinktion mellem sociale inddelinger dannet gennem differencen mellem det materielle på den ene side og det diskursive på den anden side (Jensen, 2006: 76).

Når intersektionalitetsbegrebet anskues fra dette udgangspunkt, er det muligt at anvende det i et kritisk realistisk perspektiv, idet kritisk realisme netop forlader sig på en materiel dimension i kraft af en ontologisk virkelighed.

SOCIALE DIFFERENTIERINGSFORMER

I forhold til intersektionalitet som forskningsmetode, anfører den kritiske realist Berth Danermark, at kategorisering er en uundgåelig del i enhver teoretisk analyse. Derved bliver spørgsmålet ikke, hvorvidt kategorisering forekommer eller ej, men hvorledes kategorierne skabes, opretholdes og forandres, samt hvilken ontologisk status, de tilskrives (Danermark, 2008: 139). Når der tages afstand fra den radikale socialkonstruktivisme, må vi nødvendigvis forholde os til netop begrebet kategorier. Begrebet har som anført i foregående afsnit baggrund i diskursive og sociokulturelle forståelser og har derfor ingen ontologisk realitet (Jensen, 2006: 74). I stedet kan køn, klasse, etnicitet og race etc. anskues som reelle sociale differentieringsformer, der indeholder en realitet eller fakticitet, og derfor har en ontologisk status.

KRITIK AF TEORI

KRITIK AF MIETHE OG MEIERS MODEL

Idet Miethe og Meiers model i denne undersøgelse danner teoretisk grundlag i interaktion med intersektionalitet, synes det relevant at betragte hvorledes feministisk teori som overordnet antagelse har forholdt sig til viktimologien, idet den viktimologiske del af modellen danner vores

primære udgangspunkt. Feminister har kritiseret begrebet *victim-precipitation*¹⁸, som findes inden for viktimologien, og har beskyldt teorien for at være en teori om ofrets skyld. Begrebet henviser til typer af forbrydelser, hvor et offer har indledt med en handling som senere har ført til deres viktimisering (Miethe & Meier, 1994: 30). Man kan således tale om reciprocitet i forholdet mellem offer og udøver. Beskyldningen er blevet afværget med, at kritikerne ikke har forstået, at der skelnes mellem retfærdiggørende begreber og forklarende begreber. Victim-precipitation er et forklarende begreb og giver således undersøgeren mulighed for at forstå og forklare motiverne bag en forbrydelse samt at analysere de kædereaktioner, som leder til kriminel viktimisering (Fattah 1991: 293). Vi finder denne diskussion særdeles relevant, da det på ingen måde er hensigten at anklage de hjemløse kvinder for selv at have skyld i deres viktimisering. Tværtimod mener vi, at der findes mekanismer på flere niveauer, som i samspil er afgørende for, at de seksuelle overgreb finder sted på hjemløseinstitutionerne.

Andre har kritiseret viktimologien for at legitimere eksisterende kriminaliserende strukturer og institutionelle ordninger i samfundet ved at fokusere på ofret (Fattah, 1991: 294). Dette er ligeledes en misforståelse, idet viktimologi ikke handler om at beskyldte ofret eller om at betone individet mere end de makro-strukturelle årsager til kriminalitet. Viktimologi handler ikke om at forklare forbrydelser, men om at forklare viktimisering. Dette kan selvfølgelig ikke gøres uden at se på karakteristika, adfærd og livsstil hos dem, som er blevet viktimeret. Det er dog ikke nok blot at inddrage de individuelle karakteristika, det er også nødvendigt at inddrage de strukturelle faktorer, som kan forøge risikoen for viktimiseringen (Fattah, 1991: 294). I henhold til diskussion om begrebet *victim-precipitation* kan inddragelsen af intersektionalitetsbegrebet i samspil med baggrunden for udøvers motivation bidrage til at modvirke offerbebrejdelse.

KRITIK AF INTERSEKTIONALITETSBEGREBET

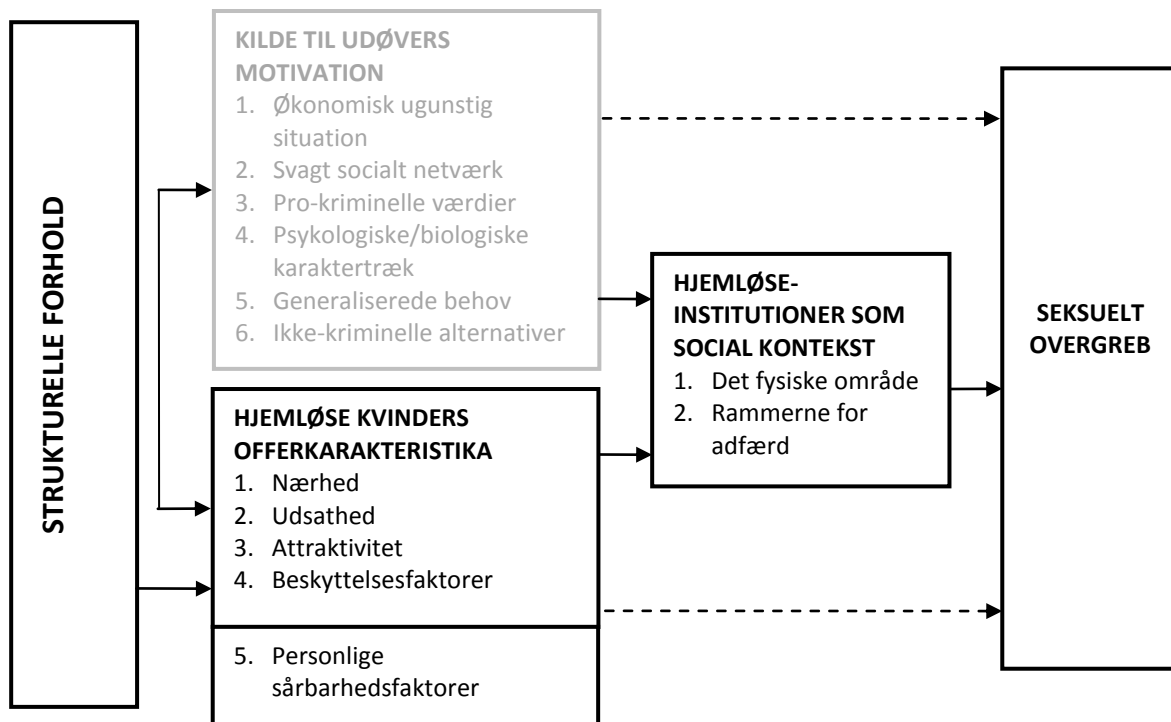
En kritik af intersektionalitetsbegrebet fokuserer på, at man i en intersektionalitetsanalyse nødvendigvis må opstille en række for problemstillingen centrale differentieringsformer og undersøge sin målgruppe ud fra disse bestemte former. Dette betyder, at der uvægerligt vil ske en eller anden form for kategorisering af det enkelte subjekt bestemt af den, der undersøger

¹⁸ På dansk kan begrebet oversættes til "offer-ubesindighed" (vores oversættelse, red.)

fænomenet. Denne kategorisering kan resultere i en marginalisering og formning af subjekter i en - af undersøgeren - bestemt retning, hvilket kan medføre en essentialisering af subjekt-kategorien (Mørck, 2005: 71). I forhold til denne undersøgelses problemstilling risikerer vi således at blive medskabere af en bestemt og potentielt negativ måde at betragte og derved behandle hjemløse kvinder på. Vi har dog denne problematik in mente, og vil bestræbe os på ikke at bidrage til dannelsen af videre undertrykkelse, jf. undersøgelsens emancipatoriske sigte.

UNDERSØGELSENS TRANSITIVE MODEL

Med udgangspunkt i Miethes og Meiers model vil vi i det følgende opstille denne undersøgelses transitive model¹⁹ (se figur 2). Model vil blive revideret og tilpasset problemstillingen for derved at opnå større forklaringskraft i forhold til seksuelle overgreb inden for hjemløseinstitutioner.

Figur 2: Undersøgelsens transitive model

¹⁹ En *model* er her tiltænkt som en grafisk fremstilling af den teori, vi har valgt at sammensætte.

Intersektionalitet inddrages til at belyse *Institutionelstrukturen* ved at anskue, hvorledes strukturelle forhold er medvirkende til, at hjemløse kvinder er i risiko for at blive udsat for seksuelle overgreb. Derved kan intersektionalitetsbegrebets forklaringssevne betragtes som forudgående for *Kriminalitetsstrukturen*, som anskueliggøres ved Miethe og Meiers model. På denne baggrund er intersektionalitet, indsat som en boks i modellen forud for Miethe og Meiers teori.

Formålet med intersektionalitetsanalysen er at udforske og belyse, hvordan forskellige strukturelle dimensioner former dominans- og ulighedsrelationer, som influerer på sociale differentieringsformers skæringspunkter. I denne undersøgelse er de sociale differentieringsformer udvalgt i forhold til problemstillingen og omfatter: 1) køn, mere præcist *kvinde* og derudover 2) klasse, hvilket i forhold til problemstillingen indebærer *hjemløs*.

Miethe og Meiers teori er i den transitive model blevet reformuleret i forhold til at dække *Kriminalitetsstrukturen* inden for problemstillingen. Den primære funktion ved denne del af modellen vil være at afdække, *hjemløse kvinders offerkarakteristika* samt *hjemløseinstitutioner*, som *social kontekst* for seksuelle overgreb. De hjemløse mænds motivation for at begå seksuelle overgreb udgør i modellen området *kilde til udøvers motivation*. Dette får grundet vores hovedfokus på hjemløse kvinder kun en mindre plads i undersøgelse, hvorfor denne boks i modellen er grå. Det teoretiske indhold i modellen vil blive afdækket nærmere i analysen.

Tilpasningen af modellen bevirker endvidere, at der er indføjet en ekstra komponent til området hjemløse kvinders offerkarakteristika, som har titlen *personlige sårbarhedsfaktorer*. I kraft af at denne undersøgelse beskæftiger sig med hjemløse kvinder, synes det væsentligt at inddrage personlige sårbarhedsfaktorer som fysiske og seksuelle overgreb i barndommen, psykisk sygdom samt fysiske helbreds begrænsninger, da disse ifølge forskning særligt kan kædes sammen med viktimering af denne gruppe (Wenzel m.fl., 2000a: 370). Ligeledes medtages en såkaldt "cluster-effect" forbundet med personlig udsathed for seksuelle overgreb (D'Ercole & Struening, 1990: 148). Således er området offerkarakteristika blevet udvidet og udfoldet i forhold til undersøgelsens specifikke problemstilling.

Inden for området social kontekst er komponenten *det interpersonelle forhold mellem offer og udøver* udtaget, idet et sådan forhold ikke indeholder et ændringspotentiale. Dette da der ikke kan

ændres på, hvorvidt en hjemløs kvinde og en hjemløs mand inden for de institutionelle rammer kender hinanden. Viden herom er derfor ikke relevant for undersøgelsens videre formål

Med den transitive model er der opnået et teoretisk afsæt til belysning af problemstillingen. *Institutionelstrukturen* anskuer kvindernes viktimering via intersektionalitetsbegrebet. *Kriminalitetsstrukturen* udgøres af udøvers motivation, hjemløse kvinders offerkarakteristika samt den sociale kontekst via den reviderede Miethe og Meier model. Med den transitive model har vi således inkorporeret både mikro-, meso- og makroniveau. Derved danner den transitive model et kvalificeret og specifikt udgangspunkt for at anskueliggøre, hvilke forhold der indvirker på, at nogle hjemløse kvinder bliver ofre for seksuelle overgreb begået af hjemløse mænd på hjemløseinstitutioner.

KAPITEL 4 – EMPIRIMETODE

METODEVALG

Inden for kritisk realisme bliver det væsentlige spørgsmål i forhold til metodevalg, hvorledes forskellige metoder kan afkaste viden om de generative mekanismer, der producerer hændelserne seksuelle overgreb (Danermark m.fl., 2003: 287). I forbindelse med dette valg bliver perspektivets ontologiske standpunkt yderst relevant, da antagelsen omkring en reelt eksisterende virkelighed uafhængig af vores erkendelse af denne får metodologiske konsekvenser. Inden for kritisk realisme menes menneskers erfaringer, faktiske hændelser og mekanismerne, der producerer disse, at udgøre tre overlappende domæner, hvorved virkeligheden antages at bestå af *det empiriske, det faktiske og det reale domæne* (Bhaskar, 1975: 56). Empiriens domæne består af det, vi erfarer eller observerer. Det indebærer data, der fremkommer igennem empirisk arbejde, og udformningen af disse vil afhænge af den anvendte metodologi. De seksuelle overgreb, som de udspiller sig udenfor erfaringer og fortolkninger, eksisterer i det faktiske domæne (Danermark m.fl., 2003: 47). Det tredje indeholder de to andre domæner samt de strukturer, kræfter og mekanismer, der producerer begivenhederne (Ibid.: 47). Dette udgør ifølge perspektivet den uobserverbare del af virkeligheden og betragtes som det grundlæggende domæne, da det indeholder de generative mekanismer, der forårsager hændelserne, og som perspektivet fordrer at fokus rettes imod. Disse mekanismer eksisterer uafhængigt af om de producerer en hændelse eller ej (Ibid.: 50). Disse mekanismer kan ifølge kritisk realisme fremfindes og afdækkes via videnskabeligt arbejde (Ougaard, 2000: 19). *Hidtidig forskning*, kan således give et indblik i, at eksempelvis indtagelse af alkohol kan virke som mekanisme, der kan have indvirkning på seksuelle overgreb mod kvinder indenfor *Kriminalitetsstrukturen*. Mekanismer kan dog producere forskellige resultater afhængigt af den konkrete kontekst, idet andre mekanismer kan blokere eller modificere en mekanismes virkning (Sayer, 2000: 15).

Med baggrund i dette ontologiske udgangspunkt har vores kritisk realistiske undersøgelse således til opgave at udrede og identificere sammenhænge og ikke-sammenhænge mellem det, der erfares, det, der faktisk sker og de underliggende mekanismer, som kan producere de seksuelle overgreb (Danermark m.fl., 2003: 48). Hvilken metodologi der anvendes til dette formål, er der inden for kritisk realisme stor åbenhed i forhold til. Det præciseres dog, at valget altid bør styres af

det metateoretiske udgangspunkt, af formålet med undersøgelsen samt af studieobjektet (Ibid.: 269). Den ofte fremførte kobling mellem kvantitativ metode og logisk positivisme samt kvalitativ metode og subjektivistiske positioner kan problematiseres, idet det hovedsageligt er metateorien, der bliver styrende for metodevalget og den ene metodetype udelukkes på forhånd, således at problemstillingen og formålet med undersøgelsen bliver sekundært (Ibid.: 287). Ud fra denne kritik anvender kritisk realisme i stedet begrebsparret intensivt og ekstensivt forskningsdesign i forhold til empirisk procedure (Danermark m.fl., 2003: 285).

I indeværende undersøgelse lægges der op til et studie af faktorer på flere niveauer, således at både det strukturelle niveau og individperspektivet bliver inddraget. I forhold til belysningen af *Institutionelstrukturen*, foreligger der viden i form af forskning og litteratur omkring det strukturelle niveaus opbygning, hvorfor denne analyse ikke vil blive udarbejdet på baggrund af egen empiri, men vil tage afsæt i sekundær data i form af sådanne kilder.

I forhold til den Miethe og Meier-inspirerede del af den transitive model vil undersøgelsens fokus som anført overvejende være på hjemløse kvinders offerkarakteristika og på hjemløseinstitutionerne som social kontekst. Udøverens motivation vil blive vægtet mindre, hvorpå det vurderes, at processen med indsamling af egen empiri til analyse af dette område ikke vil være proportional med vægtningen af undersøgelsesområderne. Dette område af analysen bliver derfor udarbejdet på baggrund af sekundære data fra eksisterende forskning, som indeholder viden om dette forhold.

Da vi således i vid udstrækning fokuserer på generative mekanismer omkring hjemløse kvinders personlige risiko for seksuel viktisering, må der nødvendigvis inddrages empiri, som netop kan afkaste viden om disse forhold. Idet der ikke hidtil er udarbejdet undersøgelser herom, synes det nødvendigt at udarbejde empiri for at kunne frembringe denne viden. Udarbejdelsen af empirien må have særligt fokus på de dele af virkeligheden, som formår at anskueliggøre generative mekanismer indenfor hver af de fundne strukturer, hvortil det intensive forskningsdesign ifølge kritisk realisme er afgørende (Danermark m.fl., 2003: 291ff). Målet med det intensive design er nemlig at opnå en kausalforklaring på, hvordan en specifik hændelse produceres. (Sayer, 2000: 21). Ved undersøgelse af mekanismerne fremhæves det dog ligeledes, at det kan være relevant at studere fænomenets udbredelse, hvorfor der henvises til, at det ekstensive design kan anvendes komplementært (Danermark m.fl., 2003: 291). Med denne tilgang kan der opnås indsigt i den

kvantitative dimension, regelmæssigheder, formelle forbindelser og forskelle i egenskaber i forhold til de seksuelle overgreb (Sayer, 2000: 22). Denne type forskningsdesign kan dog ikke stå alene som empirisk fundament, da den ignorerer måden hvorpå den enkelte hjemløse kvinde interagerer med omverdenen, og den mangler derfor en forklarende gennemslagskraft i forhold til de mekanismer, der producerer et seksuelt overgreb (Ibid.: 20). Metoden kan bidrage med deskriptiv information i form af empiriske manifestationer af mekanismerne, hvilket dog forbliver på det empiriske domæne og vanskeliggør muligheden for at opnå viden om de eksisterende mekanismer på det reale domæne (Danermark m.fl., 2003: 303). Ved gennemførelse af et kombineret forskningsdesign i denne undersøgelse vil det kræve, at der indsamles og behandles en omfangsrig mængde empiriske data, hvilket især vil gøre sig gældende for det ekstensive forskningsdesign²⁰. Da dette - især i henhold til denne udsatte målgruppe - vil være meget tidskrævende, vil det ikke være muligt inden for tidsrammen af denne undersøgelse at gennemføre et kombineret forskningsdesign som metode. Derfor vil det være den intensive tilgang, der bliver det metodologiske udgangspunkt for den primære empiriindsamling i denne undersøgelse.

INTENSIVT FORSKNINGSDESIGN

På baggrund af refleksioner over potentielle intensive strategier²¹, vil empirien tage udgangspunkt i hjemløse kvinder som vidensbank. Kvinderne står i den bedste position til at kunne berette om deres individuelle (offer)karakteristika og kan samtidig berette om hjemløseinstitutionerne som social kontekst. Her ud fra kan vi fremanalysere hvilke mekanismer, der spiller ind på seksuel viktisering af hjemløse kvinder begået af hjemløse mænd.

Med udgangspunkt i kvinderne som informanter kan et intensivt forskningsdesign eksempelvis indebære kvalitative interview. Heriblandt kan fokusgruppeinterview være en mulighed. Et sådan involverer mennesker med samme oplevelser eller karakteristika, og formålet er at frembringe tanker og opfattelser omkring et specifikt emne (Holloway, 1997: 73). Denne tilgang kan give

²⁰ For uddybende refleksioner over gennemførelsen af et ekstensivt forskningsdesign i denne undersøgelse se bilag 3.

²¹ For uddybende refleksioner over potentielle intensive strategier i denne undersøgelse se bilag 3.

kvinderne mulighed for at udveksle erfaringer omkring seksuelle overgreb, hvilket kan åbne op for fælles refleksioner, som eventuelt kan afdække ukendte generative mekanismer.

Ligeledes kan en intensiv undersøgelse gennemføres med kvalitative enkeltpersonsinterview med hjemløse kvinder. Et kvalitativt forskningsinterview kan karakteriseres ved at være en samtale med et specifikt formål, hvorved kan opnås indsigt i informantens synsvinkel, følelser og opfattelser (Holloway, 1997:94). Med denne type interview har vi god mulighed for at få den enkelte kvinde i tale og derved belyse hendes erfaring med seksuelle overgreb på hjemløseinstitutioner

Anvendelsen af de to ovennævnte kvalitative interviewformer kan have forskellige fordele og ulemper. En af ulemperne ved at benytte fokusgruppinterview i denne undersøgelse er, at det er begrænset hvor meget styring, der kan opnås i en fokusgruppe, hvilket vil vanskeliggøre afdækningen af spørgsmålene. Ved enkeltpersonsinterview kan der derimod opnås en bedre styring samt fremlægges et større antal spørgsmål. Især med denne vanskeligt stillede målgruppe kan fokusgruppinterviewet blive påvirket i en speciel retning fra en eller flere af gruppens medlemmer, hvor der i et enkeltpersonsinterview ikke er påvirkning fra andre end intervieweren. Desuden eksisterer der den vigtige faktor, at, informanterne muligvis vil være noget tilbageholdende, når de sidder i en gruppe med andre, idet emnet er så sensitivt som i dette tilfælde, hvorimod de sandsynligvis vil være mere tilbøjelige til at tale frit, hvis de bliver interviewet alene. Med enkeltpersonsinterview opnås derudover bedre mulighed for at få belyst den sociale kontekst - herunder det konkrete fysiske område - hvor overgrebene har fundet sted, da der er god mulighed for at forme interviewene i forhold til den enkelte kvinde og hendes erfaringer. Ved afvejningen af disse fordele og ulemper sammenholdt med målet med en kritisk realistisk undersøgelse forekommer det, at enkeltpersonsinterview vil være den mest indbringende metode.

KRITISK REALISTISK INTERVIEW

Et interview indebærer en fremstilling af de umiddelbare erfaringer omkring hændelserne, hvilket ifølge kritiske realister ikke er det endegyldige fokus, idet der skal fokuseres på de mekanismer, som producerer hændelserne (Danermark m.fl., 2003: 20). Selve interviewet udgør ifølge

perspektivet kun en del af virkeligheden, hvilket hænger sammen med antagelsen om, at virkeligheden består af flere domæner (Bhaskar, 1975: 56). Ved udførelse af kvalitative interview inden for en kritisk realistisk ramme skal det forskningsmæssige fokus således ikke blot være på de seksuelle overgreb som hændelser i sig selv. Vi – som forskere – skal medreflektere de mekanismer, der virker bag om interviewudsagnene (Benjaminsen, 2006: 80). Da den kvalitative interviewform tager udgangspunkt i kvindernes egne fortællinger om de seksuelle overgreb, kan der herigennem særligt opnås mulighed for at frembringe generative mekanismer, der ikke forinden er begrebsliggjort af forskerne (Sayer, 2000: 21).

Det empiriske domæne udgøres af informanternes subjektive fortolkninger af det hændte på det faktiske domæne (Danermark m.fl., 2003: 47). Idet vi til stadighed vil være præget af vores teoretiske forforståelse, er vi dermed ikke i stand til at iagttage den faktiske virkelighed på dette domæne. Ved undersøgelse af sociale fænomener indebærer det en fortolkende dimension, som fordrer, at der i vid udstrækning inddrages referencer til de begreber, som findes hos aktørerne (Sayer, 2000: 17). Hermed indebærer vores interview undersøgelsesmæssigt en dobbelt hermeneutik, idet vi tolker på andres tolkninger. Dette ansues inden for kritisk realisme som et afgørende aspekt ved forskning omhandlende sociale objekter (Danermark m.fl., 2003: 65).

Når informanternes begreber vil influere på undersøgelsen, er det oplagt at udføre semistrukturerede interview med undersøgelsens teoretiske begreber som pejlemærker for, hvilke temaer, der berøres (Kvale & Brinkmann, 2009: 151f). I interviewene skal vi forsøge at afdække konteksten og hændelserne for herpå at kunne undersøge de bagvedliggende mekanismer. Dette via spørgsmål omkring forskellige forhold der med teoretisk hævd kan menes at have relation til de seksuelle overgreb (Danermark m.fl., 2003: 48). Igennem den semistrukturerede tilgang vil der ligeledes fremkomme data, der ikke udspringer direkte herfra. Disse data er ligeledes at betragte som væsentlige, idet det er heri, vi i den analytiske proces kan identificere de ukendte begreber og herigennem spore ukendte kausale mekanismer. Det kritisk realistiske interview gør os således i stand til at opdage og betragte de individuelle kausale mekanismer, der optræder bagom det sagte.

Til gennemførelsen af de kritisk realistiske semistrukturerede interview er udarbejdet en interviewguide, som tager udgangspunkt i de komponenter omkring offeret og konteksten fra den transitive model, som ønskes afdækket²².

INTERVIEWOVERVEJELSER

SELEKTIONSKRITERIER FOR UDVÆLGELSE AF INFORMANTER

Når der skal udvælges informanter, der kan bidrage til undersøgelse af problemstillingen, må der fastsættes en række kriterier for hvilke informanter, der kan anvendes, afhængig af hvilken viden vi ønsker at opnå (Olsen, 2002: 82). I forhold til selektion af informanter er det særligt centralt at reflektere over målgruppens sammensætning samt hvilke muligheder og begrænsninger, den kan efterlade os med. Den informanttype, der ønskes viden fra, er del af en gruppe, der kan være præget af massive sociale problemer, hvilket kan vanskeliggøre både kontaktetablering og fastholdelse af kontakten. Dette kan hæmme mulighederne for at følge stramt opstillede selektionskriterier, hvorfor der i stedet opstilles en række ideelle kriterier for udvælgelsen i forhold til de mulige kriterier.

I henhold til kritisk realisme er det hensigtsmæssigt at foretage strategisk selektion af informanter i forhold til variation i erfaringer med seksuelle overgreb (Olsen, 2002: 83). Vi vil derved interviewe både hjemløse kvinder, der har været udsat for seksuelle overgreb, og hjemløse kvinder, der ikke har været udsat for seksuelle overgreb, idet der dermed kan være større belæg for at kunne pege på tendenser i forhold til generative mekanismer. Vi vil således om muligt kontinuerligt interviewe hjemløse kvinder, indtil vi har opnået ca. halvtreds procent af hver type informanter. Herved bunder dette kriterium ligeledes i en teoretisk selektion, da vores teoretiske forforståelse er medbestemmende for, at vi medtager begge grupper af hjemløse kvinder (Olsen, 2002: 82). Da antallet af informanter, der ikke har oplevet fænomenet, formentlig vil være højere end den andel, der har oplevet det (Pedersen m.fl., 2007: 104f), giver det mulighed for på denne side at selektere og alene medtage de interview, der kan give bedst mulige oplysninger i forhold til problemstillingen og det teoretiske udgangspunkt.

²² For indsigt i udarbejdelsen af interviewguiden se bilag 4 og 5, og se selve interviewguiden i bilag 6

Antallet af informanter bør ikke være for stort, idet en intensiv kausal undersøgelse er meget tidskrævende, hvorfor man normalt kun kan håndtere et mindre antal interview med succes (Sayer, 2000: 21). Dette synes dog ikke problematisk, idet dét der er grundlæggende forhold i ét tilfælde, ikke nødvendigvis har sammenhæng med hvad der er konstituerende i et andet. Idet undersøgelsen sigter mod, at kunne pege på tendenser i forhold til seksuelle overgreb, må et vist antal informanter dog være påkrævet.

I forhold til selektion efter informanternes informationsniveau (Olsen, 2002, 83) bør samtlige informanter ideelt set befinde sig i en aktuel situation, som hører ind under vores begrebsdefinition af hjemløshed, idet de dermed kan tænkes at være bedre i stand til at erindre og forholde sig til oplevelser med seksuelle overgreb. Vores erfaringer efter et besøg på en natcafé efterlader dog et andet indtryk. De mennesker, der på tidspunktet befinder sig i hjemløshed, har ofte så store personlige problemer, såsom misbrug og sindslidelser, at de ikke vil være i stand til at medvirke i et interview. På denne baggrund udelukkes ikke informanter der aktuelt befinder sig i hjemløshed, idet nogle stadig vil have overskud til at deltage i et interview. Vi vurderer imidlertid, at kvinder der for nylig er kommet ud af hjemløshed ligeledes vil være ideelle informanter i forhold til informationsniveauet, da de stadig er i stand til at erindre sig situationen som hjemløs men ofte vil være kommet i behandling for deres eventuelle misbrug og/eller sindslidelse, og derved har et større personligt overskud til at deltage i undersøgelsen. Denne type af informanter skal som et minimumskrav stadig have kontakt med hjemløsemiljøet, men må således gerne bo i egen bolig.

Det aspekt, at hjemløse kvinder ikke er en homogen gruppe, betyder i forhold til afdækning af generative mekanismer, at vi må være opmærksomme på at foretage en strategisk udvælgelse af informanter med erfaring fra forskellige institutioner, idet muligheden for at opnå viden gennem en bred variation af erfaring optimeres (Olsen, 2002: 83). Dette indbefatter henvendelse til flere forskellige institutioner for netop at få så vekslende et billede som muligt.

Det planlægges således at skabe kontakt til informanterne gennem forskellige tilbud til hjemløse, samt via kædeselektion, hvor nye informanter findes gennem allerede kendte informanter (Potter, 1996: 107).

ETISKE OVERVEJELSER

Ved udførelse af kvalitative interview vil forskellige etiske overvejelser være påkrævet. Det er især væsentligt at medtænke det asymmetriske magtforhold, som eksisterer mellem forsker og informant under et forskningsinterview (Kvale & Brinkmann, 2009: 51). Den ulige relation viser sig i, at dialogen under et interview er ensrettet og instrumentaliseret, idet udspørgningen kun går i én retning, samt ved at samtalen er et middel og ikke et mål (Kvale & Brinkmann, 2009: 51). Opmærksomhed på dette asymmetriske magtforhold vil have yderligere relevans i undersøgelsen, idet målgruppen for interviewene består af kvinder, som befinder sig i en meget udsat position (jf. *Hidtidige forskning*). Derudover vil det være særligt centralt at beskæftige sig med de etiske retningslinjer for et interview, idet vi skal interviewe en persongruppe med så multikomplekse sociale problemer, som de hjemløse kvinder kan have. Når vi ydermere ønsker viden om et ekstremt følsomt emne, hvilket de hændelser som de seksuelle overgreb begået mod dem er, er det af yderste nødvendighed at beskæftige sig med etik.

Som forberedelse til interviewsituationen vil vi beskæftige os med fire etiske områder. Dette være sig *informeret samtykke, fortrolighed, konsekvenser og forskerens rolle* (Kvale & Brinkmann, 2009: 86f). Disse fire områder, også kaldet *felter af usikkerhed*, indeholder hver især etiske overvejelser knyttet til netop den særlige problemstilling, der søges undersøgt. Vi må derfor selv indholdsudfylde disse med de etiske overvejelser, vi kan formode og forestille os, er aktuelle i forhold til vores informanter (Kvale & Brinkmann, 2009: 88f). De etiske betænkninger er medbestemmende for måden hvorpå, vi skaber kontakt til informanterne og på gennemførelsen af interviewene. For yderligere uddybning af dette samt indholdsudfyldning af de fire felter se bilag 7.

EVALUERING AF INTERVIEW

I forhold til selektionskriterier for udvælgelse af informanter, er der i undersøgelsen opstillet tre overordnede kriterier:

Kriterium 1: Informanter skal som et krav enten på tidspunktet for interviewene befinde sig i hjemløshed *eller* bo i egen bolig, men stadig have kontakt med hjemløsemiljøet. Dette kriterium er opfyldt, jf. figur 3.

Kriterium 2: Informantgruppen skal rumme både hjemløse kvinder, der har været udsat for seksuelle overgreb, og hjemløse kvinder, der ikke har været udsat for seksuelle overgreb, ca. 50 % af hver type informant. Dette kriterium er ligeledes opfyldt, jf. figur 3.

Kriterium 3: Kravet om strategisk at udvælge informanter med erfaring fra forskellige institutioner er opfyldt, jf. figur 3²³.

	Beth	Stella	Malou	Yvonne	Ann	Inger	Bente
Har kontakt til hjemløsemiljøet	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Har egne erfaringer med seksuelle overgreb	✓			✓	✓		
Opnået kontakt via institution	A	A	B	B	C	D	C

Figur 3: Skema for implementering af selektionskriterier

Jf. *Selektionskriterier for udvælgelse af informanter* vurderes der ud fra en kritisk realistisk betragtning at være et passende antal informanter (Sayer, 2000: 21).

For efterfølgende udførelse af transskribering af interview, se Bilag 9.

KVALITETSVURDERING

Kvalitative metoder, som det intensive forskningsdesign i vid udstrækning anvender, bliver ofte evalueret baseret på kriterierne generaliserbarhed, reliabilitet og validitet, som er overtaget fra

²³ For yderligere indblik i vores overvejelser omkring etablering af informantkontakt se bilag 8.

den kvantitative tilgang. Disse kriterier er dog ikke altid mulige at overføre direkte, idet kvalitativt baserede intensive undersøgelser har andre strategier og mål (Fuglsang & Olsen, 2007: 18). I det følgende vil denne undersøgelse derfor gennemgås ud fra kriterierne, som de kan tolkes i et kritisk realistisk perspektiv.

GENERALISERBARHED

Idet sociale fænomener forekommer i åbne systemer, er det ikke muligt for samfundsvidenskaben at bestemme præcise regelmæssigheder (Sayer, 2000: 136). Kritisk realisme fokuserer i stedet på *nødvendigheder* og *muligheder*, og måder hvorpå, kausale processer kan producere forskellige resultater i forskellige kontekster (Ibid.: 137). Grundet den ontologiske domæneinddeling i kritisk realisme (jf. *Metodevalg*) er fokus for denne undersøgelse på de underliggende kausale mekanismer frem for på selve hændelserne. Dette indebærer, at generaliserbarhed ikke kan henføres til en gentagen serie af begivenheder men i stedet må fokuseres omkring at bestemme og identificere de konstituerende egenskaber (eller transfaktiske vilkår), som er vilkårene for, at en handling, som et seksuelt overgreb er, hvad det er. Disse transfaktiske vilkår kan være mere eller mindre generelt forekommende (Danermark m.fl., 2003: 166f). Inden for kritisk realisme kan vi derfor tale om et realistisk generaliseringsbegreb, som i stor udstrækning henviser videnskabelige generaliseringer til de transfaktiske vilkår (Ibid.: 164f).

Herved hænger generaliserbarhed tæt sammen med kausalitetsforståelsen i kritisk realisme, idet virkningen af specifikke kausale kræfter er afhængig af konteksten og derved tilstedeværelsen af andre objekter med deres egne kausale kræfter. Derved kan resultatet ikke prædetermineres (Sayer, 2000: 94), idet de specifikke seksuelle overgreb foregår i en konkret kontekst, som indvirker på hvilke mekanismer, der bliver virkningsfulde. På tværs af de forskelligartede kontekster kan disse vilkår sammenholdes for derved at anskue tendenser i forhold til virksomme mekanismer ved seksuelle overgreb på hjemløseinstitutioner.

VALIDITET OG RELIABILITET

Begreberne *validitet* og *reliabilitet* er tæt sammenhængende i forhold til at vurdere gyldigheden af en undersøgelse. Validitet er forbundet med spørgsmål om sandhed og gyldig viden, hvilket indebærer, hvorvidt fundene præcist afspejler formålet med undersøgelsen (Holloway, 1997: 159). Reliabilitet handler om den indre konsistens i undersøgelsen (Ibid.: 136f, 159).

Idet mekanismerne udspringer og afhænger af konteksten, kan de transfaktiske vilkår kun identificeres gennem fortolkning af det konkrete overgreb og gennem de virksomme mekanismer, der her er identificeret (Sayer, 2000: 20). Når den kritisk realistiske analyse blandt andet omhandler aktører, må det forsøges at bestemme deres handlinger ud fra den kontekst de agerer i, hvilket nødvendigvis implicerer en fortolkning (Ibid.: 18). Herved kan der nødvendigvis ikke bestemmes noget fast.

I henhold til kritisk realisme vil det være tankeoperationer i form af abduktion og retroduktion, der i denne undersøgelse skal danne grundlaget for en forståelse af, hvorledes fænomenet seksuelle overgreb er konstitueret (Danermark m.fl., 2003: 163). Idet disse videnskabelige tankeoperationer netop indebærer anvendelse af kreativitet og abstraktionsevne i sammenhæng med et teoretisk sprog, vil det derfor ikke være muligt at validere konklusionerne på samme vis som ved induktion og deduktion (Ibid.: 182). Da vi som forskere i denne proces er hovedelementet, vil det være vanskeligt at vurdere konsistensen. Dette fordrer, at vores metoder og fremgangsmåde fremlægges for derved at skabe en gennemsigtighed i forhold til udførelsen af studiet. Ved løbende i undersøgelsen eksplicit at klarlægge valg og arbejdsmetoder, skabes der grundlag for, at læseren kan vurdere hvorledes, disse er plausible i forhold til undersøgelsen formål, og med udgangspunkt heri at vurdere hvor valid undersøgelsen synes at være (Holloway, 1997: 159).

KAPITEL 5 – ANALYSE

ANALYSESTRATEGI

Undersøgelsens konkrete analyse skal som tidligere anført anskueliggøre de mekanismer, der konstituerer de konkrete, observerbare fænomener *seksuelle overgreb inden for hjemløseinstitutioner*. Strukturerne for undersøgelsen er tidligere blevet fremabstraheret, jf. *Metateoretisk ramme for teorivalg*. De udgør således *Kriminalitetsstruktur* og *Institutionel struktur*, og vil - teoretisk suppleret af den transitive model - udgøre rammerne for denne analyse.

Mekanismers virkning er bundet op på det sociale objekts struktur det vil sige relationer mellem dele af dette objekt samt denne strukturs tilstand ud fra virkningerne af andre objekts struktur. Relationerne kan være formelle eller substantielle. Substantielle relationer indebærer, at der eksisterer reelle forbindelser mellem objekterne, hvorved relationerne bliver virkningsfulde, hvilket vil sige, at mekanismer udløses (Danermark m.fl., 2003: 83f). I de formelle relationer er der fællestræk mellem objekterne, men der eksisterer ikke nogen reel forbindelse, som er virkningsfuld i forhold til det konkrete seksuelle overgreb. Relationer kan igen opdeles i interne relationer, som er nødvendige for konstitueringen af de seksuelle overgreb, samt i eksterne relationer, som er tilfældige i forhold til de seksuelle overgreb (Ibid.: 84).

Det intensive forskningsdesign studerer substantielle relationer, mens det ekstensive afdækker formelle relationer (Danermark m.fl., 2003: 290). Vi har således i kraft af vores intensive forskningsdesign på forhånd udledt de substantielle relationer i forhold til de dele af analysen, som funderes i primær empiri. I forhold til de dele af analysen, som baseres på sekundær data, vil der indgå data udledt på baggrund af kvantitativt udførte undersøgelser, og som derved inkluderer formelle relationer af ligheder og uligheder (Sayer, 1992: 88). Disse bliver dog anvendt i samspil med kvalitativt udførte undersøgelser for netop at kunne udlede substantielle relationer.

Som tidligere anført udspringer mekanismerne af strukturer på det reale domæne, som via deres virkning manifesteres på det faktiske domæne. Ud fra det empiriske domæne må vi derfor forsøge at abstrahere os frem til de generative mekanismer og derefter konkretisere forbindelsen til seksuelle overgreb (Danermark m.fl., 2003: 48). *Institutionelstrukturen* indebærer historiske og diskursive internt relaterede objekter, hvoraf nogle af disses indbyrdes relationer udløser

mekanismer, der bevirker en maskulin dominans. *Kriminalitetsstrukturen* indebærer udøvers motivation, offerkarakteristika og den sociale kontekst, som ligeledes kan anskues som forskellige, internt relaterede objekter.

Der bliver således gennemført delanalyser inden for de enkelte strukturer i henhold til områderne i den transitive model og med udgangspunkt i disses komponenter:

1. *Institutionel struktur* med fokus på de relationer, der sammen skaber mekanismer, der bevirker, den maskuline dominans, som indvirker som kausal komponent til, at seksuelle overgreb kan finde sted (Trin 1).

2. *Kriminalitetsstruktur* med fokus på områderne:

- a) *Kilde til udøvernes motivation* herunder komponenterne *økonomisk ugunstig situation, svagt socialt netværk, pro-kriminelle værdier, psykologiske/biologiske karaktertræk, generaliserede behov samt ikke-kriminelle alternativer* (Trin 2).
- b) *Hjemløse kvinders offerkarakteristika* herunder komponenterne *nærhed, udsathed, attraktivitet, beskyttelsesfaktorer samt personlige sårbarhedsfaktorer* (Trin 3).
- c) *Hjemløseinstitutioner som social kontekst* herunder komponenterne *det fysiske område samt rammerne for adfærd* (Trin 3).

Grundet vægtningen af områderne i undersøgelsen, jf. *Metodevalg*, bliver analyserne gennemført i forskellig dybde. For at kunne opnå indsigt i de mekanismer, der opstår ud fra *Kriminalitetsstrukturen*, bliver selve analysen nærmere inddelt efter de enkelte områder og ud fra de komponenter, der udgør det enkelte område. En analyse af hver af komponenterne har til formål netop at blotlægge de kausale mekanismer. Idet vi anskuer hver enkel komponent særskilt og derved rekontekstualiserer fænomenet, anvender vi her abduktion som tankeoperation. Efterfølgende vil vi i den sidste del af analysen (Trin 4) lave en samlet vurdering af årsagerne til hver af informanternes erfaringer med seksuelle overgreb ud fra de fremanalyserede mekanismer inden for hver af komponenterne. På baggrund heraf vil vi i *Sammenfatning og konklusion* pege på en række tendenser i forhold til mekanismer og deres virkning.

I *Sammenfatning og konklusion* anskueliggøres hvorledes de fremanalyserede forhold i de to strukturer virker sammen i et større perspektiv.

Der følger her en uddybning af, hvorledes de fire trin i analysen udarbejdes.

TRIN 1

Den første analysedel har til formål at anskue hvilke mekanismer indenfor institutionelstrukturen, der medvirker til, at den maskuline dominans eksisterer.

De faktorer der befinder sig i den institutionelle struktur, er relationelt knyttet til hinanden. Disse relationer forårsager en række mekanismer som hver for sig eller i samspil kan udløse en maskulin dominans hvis tilstedeværelse er væsentlig for, at de seksuelle overgreb skal kunne eksistere i den sociale verden. Den abstraktionsproces, der fører til de fremanalyserede faktorer, indeholder en række essentielle spørgsmål om fænomenets eksistens som "hvad *må* være til stede for at det kan eksistere?" (Danermark m.fl., 2003: 86). I abstraktionskæden optræder således den maskuline dominans som en forudsætning for fænomenets eksistens. Det interessante i et kritisk realistisk perspektiv er således ikke at påvise, hvordan den maskuline dominans er blevet til, men i stedet rette fokus mod hvad der er de nødvendige faktorer for, at den maskuline dominans er til stede (Sayer, 2000: 145). Med teoretisk udgangspunkt i intersektionalitetsbegrebet undersøges dette ud fra sekundære data²⁴, som fokuserer på de politiske, diskursive samt strukturelle tiltag, der har en betydning for konstitueringen af den maskuline dominans på hjemløseinstitutionerne. Disse data vil dels udgøres af hidtidig forskning²⁵, og dels af andre relevante kilder, der er fremsøgt til at belyse dette konkrete område.

På baggrund af dette materiale fremanalyseres således både de synlige samt de mere skjulte mekanismer ved at undersøge udformningen af de institutionelle rammer samt de bagvedliggende årsager til denne udformning. Ved at anskue de fundamentale strukturelle faktorer bevæger vi os fra det empiriske til det reale domæne, og det er netop på dette domæne, at de generative mekanismer kan spores, idet de skaber de grundlæggende vilkår i skæringspunktet mellem de sociale differentieringsformer *kvinde og hjemløs*.

²⁴ For indblik i argumentation for valg i forhold til dataindsamling se *Metodevalg*

²⁵ Se Bilag 1 for en uddybning af denne forskning

TRIN 2

Anden analysedel udarbejdes inden for *Kriminalitetsstrukturen* og omfatter området *udøvers motivation* i den transitive model. Denne del vil med udgangspunkt i hver enkel komponent anskueliggøre de forhold, der kan bevirke, at en hjemløs mand bliver motiveret til at udføre et seksuelt overgreb. Med udgangspunkt i sekundære data, som udgøres af forskellige undersøgelser og andre publikationer, fremdrages via transfaktisk tænkning de generative mekanismer, som konstituerer udøvers motivation. Det empiriske materiale vælges ud fra abstraktioner - her associationer - ud fra de komponenter, der i den transitive model befinder sig under området *udøvers motivation* for herved at kunne medtage ikke-medtænkte årsager. Feltet er således blevet undersøgt for relevant forskning, som kan bidrage med viden. Som et andet tiltag rettet mod at kunne anskueliggøre ukendte mekanismer bliver der under bearbejdelsen af de primære data (jf. Trin 3) ligeledes kodet²⁶ for relevante informationer i forhold til udøveren. Dette gøres på trods af, at empirien ikke er indsamlet med det primære formål at belyse udøvers motivation, men grundet det kritisk realistiske perspektiv vægtes åbenhed for de områder, hvor ukendte mekanismer kan anskues. Kodningen er foretaget på samme vis som beskrives i Trin 3.

TRIN 3

I forhold til *Kriminalitetsstrukturen* bliver der foretaget analyser inden for områderne *hjemløse kvinders offerkarakteristika* samt *hjemløseinstitutioner som social kontekst* i den transitive model. Hertil tages udgangspunkt i den primære empiri indsamlet via de kritisk realistiske interview, som suppleres med sekundære data, der primært udgøres af forskning berørt i Kapitel 1 samt Bilag 1, kompletteret af andre relevante undersøgelser. Den sekundære empiri bliver udvalgt og vil blive analyseret på samme vis som beskrevet i Trin 2.

Da empirisk generalisering ikke er muligt i åbne systemer jf. *Kvalitetsvurdering*, må analysen nødvendigvis behandle hver kvindes erfaringer særskilt. I forhold til de informanter, der er blevet udsat for seksuelle overgreb, opnås således en belysning af de generative mekanismer, der i hvert enkelt tilfælde kan have influeret på overgrebet. I forhold til de informanter, der ikke har

²⁶ At kode vil sige at identificere samt give begreber og sætninger betegnelser i det transskriberede interview, hvor den identificerende betegnelse kaldes en kode (Holloway, 1997: 32).

oplevelser med seksuelle overgreb, foretages analysen således, at vi formår at afdække, hvor stor den enkeltes risiko er med baggrund i de to områder.

I forbindelse med bearbejdningen af de primære empiridata foretages en kodning af det transskriberede materiale²⁷ ud fra komponenterne i den transitive model. Dette gøres ud fra abstraktioner i forhold til definitionerne af hver af komponenterne i hvert af de transskriberede interview. Mere konkret medtænkes her bibetydningerne af begrebsindholdet i de forskellige komponenter for herved at kunne medtage generative mekanismer, som muligvis ikke er indeholdt i vores operationalisering af begreberne²⁸. Det kodede materiale bliver således opdelt efter hvilken komponent, det berører, hvilket indebærer syv grupperinger: *nærhed, udsathed, attraktivitet, beskyttelsesfaktorer, personlige sårbarhedsfaktorer, den fysiske beliggenhed og rammerne for adfærd*²⁹. De tre informanter, der har været udsat for overgreb, bliver behandlet hver især først i hver analysedel, hvorefter de fire informanter, der ikke har oplevet fænomenet, bliver behandlet særskilt derefter. Analysen vil herefter blive gennemført i syv enkelte dele ud fra hver af komponenterne. Inden for disse dele gennemgås de fundne mekanismer indenfor hver komponent for at blottlægge deres betydning i forhold til seksuelle overgreb.

I belysningen af dette må hver mekanisme studeres i deres substantielle relation til seksuelle overgreb. Idet vi anskuer de enkelte komponenter i sig selv som mekanismer opnås en større forståelse for de enkelte relationer, idet vi kan tænke, betragte og forstå dem i sig selv. Når en substantiel relation fremanalyseres, bliver dens sammenhæng med de seksuelle overgreb fremstillet.

TRIN 4

Denne sidste analysedel har til formål at nå frem til en samlet årsagsforklaring på hvert af de seksuelle overgreb, som tre af kvinderne har været udsat for, samt at belyse hvilke forhold, der kan have indvirket på, at de fire andre kvinder ikke har været udsat for sådanne overgreb. De transfaktiske vilkår for hvert seksuelt overgreb vil således præciseres.

²⁷ De transskriberede interview er vedlagt som Bilag A-G. For en uddybning af hvorledes transskriberingen er foretaget se Bilag 9

²⁸ For en opstilling af definitionerne og operationaliseringerne se Bilag 5

²⁹ Dette bliver ligeledes gjort i forhold til *udøvers motivation*

For at anskueliggøre hvorvidt og hvorledes de fremanalyserede mekanismer indenfor hver af komponenterne i Trin 3 virker sammen i et større format, må vi således foretage samlede rekonstruktioner af hver af kvindernes erfaringer. Først foretages en rekonstruktion af hver enkelt af de overgreb, som de tre kvinder har været udsat for. Heri må hver mekanisme studeres i forhold til deres eventuelle relation til andre komponenters mekanismer. Ved at anvende kontrafaktisk tænkning i forhold til de mange fremanalyserede mekanismer kan det anskueliggøres, hvorvidt og hvordan de forskellige mekanismer fungerer i forhold til hinanden. I dette forløb udskilles de interne substantielle relationer fra de eksterne. Herpå kan fremanalyseres nogle af de transfaktiske vilkår for, at disse seksuelle overgreb har fundet sted. Derpå foretages en lignende rekonstruktion af situationen for de kvinder, som ikke har været udsat for overgreb. Her sammenholdes de mekanismer, som udgør deres risiko for seksuelle overgreb, med de mekanismer, som har kunnet modvirke disse.

I denne proces anvendes retroduktion som slutningsform ved at underkaste hver mekanisme en form for plausibilitets-test. Den kontrafaktiske tankeoperation vil her udfoldes i spørgsmål som "kan man tænke sig fænomenet uden...?"

ANALYSEDEL 1 – INTERSEKTIONALITET

Nutidens hjemløseinstitutioner indebærer tilbud til en gruppe mennesker, for hvilke der i tidens løb har været udformet forskellige typer institutionelle tiltag. Igennem flere århundrede har der været oprettet institutioner for fattige, udstødte og hjemløse mennesker, som ikke har kunnet klare sig på det almindelige samfunds vilkår (Brandt, 1992a: 9ff). Hvorledes, denne gruppe af udstødte personer via deres problematikker har varieret over tid, vil være en afspejling af tidens menneskesyn samt forskellige samfundsmæssige forhold som eksempelvis politiske og økonomiske (Ibid.: 9). Herved vil hjemløshed anskuet i et tidsperspektiv været præget af forskellige underlæggende diskursive mekanismer, som afføder den sociale differentieringsform *hjemløs*. Ligeledes har kønnene historisk set haft forskellige forudsætninger og positioner i samfundet, hvorved deres roller afspejles af de for tiden gældende kønsnormer og dermed former den sociale differentieringsform *kvinde*. Skæringspunktet mellem disse to sociale

differentieringsformer er særligt interessant at anskue, idet de gennem tiden herskende diskurser om hjemløse og køn har præget de positioner, de hjemløse kvinder indtager i dag.

De mekanismer der fremanalyses udspringer således af de sociale differentieringsformer *kvinde* og *hjemløs* og påviser hvorledes, den hjemløse kvindes position udmærker sig i et felt præget af maskulin dominans, som i den specifikke kontekst kan forårsage seksuelle overgreb (Danermark, 2008: 149).

DEN MASKULINE MAJORITETSSITUATION

De kønsblandede hjemløseinstitutioner bærer i forhold til adfærd og omgangstone jf. *Hidtidig forskning* tydeligt præg af, at hovedparten af brugerne er mænd. Hjemløseinstitutionerne for begge køn er således domineret af majoriteten, hvilket fordrer og dermed tillader en særlig kultur på stedet. Det får konsekvenser for minoriteten, som må tilpasse sig denne kultur. Derved placeres de hjemløse kvinder i en klar minoritetsposition på institutionerne, som bevirker, at deres vilkår er anderledes end de hjemløse mænds idet deres kønsmæssige udtryk undertrykkes. De positioner, som mænd og kvinder placeres i inden for institutionerne, kan således være udtryk for en kønsmæssig magtasymmetri, hvor det maskuline vægtes højest. Herved sker der en kulturel prægning af stedet, som ifølge Bourdieu viser sig i en idealtypisk maskulin adfærd kendetegnet ved aggressivitet og virilitet (Bourdieu, 2007: 30f). Herved kan den maskuliniserede tone og adfærd forstås som forårsaget af en magtasymmetri mellem kønnene, som ifølge Bourdieu er et produkt af kønssocialisering over tid (Ibid.: 48). Selve kønsfordelingen inden for institutionerne kan ligeledes begrundes i historiske forhold, som medvirker til at forme hjemløseinstitutionerne til det, de er i dag.

Derved bliver den kønsmæssige magtasymmetri og maskuline majoritetssituation mekanismer, der medfører en maskulin domineret kultur. Ved at det sociale miljø inden for et mindre fællesskab er præget af stærke overbevisninger om mandlig overlegenhed og dominans, vil det ifølge forskning føre til en øget risiko for seksuelle overgreb (Krug m.fl., 2002: 161). Herved bliver skellet mellem de komplementære differentieringsformer, som *mand* og *kvinde* udgør, særligt tydelige inden for hjemløseinstitutionerne, hvilket afføder mekanismer, som i kombination med andre mekanismer kan medvirke til at muliggøre seksuelle overgreb mod hjemløse kvinder.

HISTORISK STRUKTURELLE FORHOLD FOR HJEMLØSE KVINDER

Den minoritetsposition, som kvinderne placeres i inden for hjemløseinstitutionerne, kan have sit ophav i den historiske udvikling af disse tilbud.

Kvinderne er i 1700-tallet i overtal på de institutioner, der er opbygget med henblik på at få tiggere og fattige væk fra gadebilledet (Brandt, 1992a: 11f). Denne kønsfordeling ændres dog i løbet af 1800-tallet i takt med, at de enkelte institutioners opgaver specialiseres. Dermed udskilles både somatiske og psykiatriske behandlingsinstitutioner samt plejehjem for ældre fra fattigvæsnets institutioner (Ibid.: 13f). Kønsfordelingen er således derefter, at mændene nu er i overtal hvilket eksempelvis ses ved, at kun 23 % af det samlede antal beboere på Ladegården - det senere Sundholm - i 1870 er kvinder (Brandt, 1992b: 6). Der sker således et markant fald i andelen af kvinder på institutionerne. Kønsfordelingen blandt hjemløse omkring forrige århundredeskifte er herved ved at være på niveau med det tal, der angives i nutidens Danmark. Kvinderne har allerede fra dengang udgjort en minoritetsgruppe på institutionerne, hvorpå den maskuline majoritetssituation har været gældende siden slutningen af 1800-tallet. Det er således muligt, at det maskuline fortrin i forhold til den strukturelle opbygning af hjemløseinstitutionerne i dag kan være affødt af kønsdiskurser på området, der kan spores tilbage til kønsfordelingen i 1800-tallet.

MASKULINISERING AF HJEMLØSEINSTITUTIONERNE

Der forefindes ikke mange oplysninger om kvinder på det københavnske Sundholm i 1900-tallet, hvilket kan indikere at det i denne periode antalsmæssigt domineres af mænd. I 1926 afskaffes den særlige kvindeafdeling på stedet, hvorved fokus på kvinderne synes at forsvinde. Fra 1933 ser Sundholms husvildeforsorg ud til at have været koncentreret om mænd, hvilket indebærer at antallet af herbergspladser for mænd øges (Järvinen, 1993: 59).

I denne strukturelle forandring kan ses mekanismer, som fastholder og bidrager yderligere til diskursen om et maskulint domineret hjemløsefelt, begribeligvis med afsæt i at mændene er i betragteligt overtal, men ydermere idet kvindeafdelingen lukker og at Sundholm overlades overvejende til mændene. Når der ikke findes optegnelser over kvinder på Sundholm i denne periode, kan det vidne om et periodemæssigt manglende fokus på køn og derved en ignorering af

de kvinder, som der ud fra Kvindehjemmets optegnelser er brug for pladser til (Järvinen, 1993: 63). Fra 1910 og fremefter har tilskrivningen til Kvindehjemmet³⁰ været høj og først i slutningen af 1950'erne begynder der at være et tilstrækkeligt antal pladser og således ikke ventetid (Ibid.: 63). Dette er modstridende med det billede, Socialministeriet i 1931 tegner af behovet for herbergspladser til kvinder i København, da det konkluderes, at de 30 pladser, der findes på Kvindehjemmet, er tilstrækkelige. Der er på daværende tidspunkt tilsvarende 2143 pladser til mænd på institutioner, hvor kvinder er forment adgang (Ibid.: 60). Den politiske beslutning indebærer her en klar forskelsbehandling i forhold til kønnene på området, hvilket kan indvirke på, hvorledes kønnenes indbyrdes positioner forstås og derved også på, hvordan seksuelle overgreb opfattes herunder legitimiteten af disse (Krug m.fl., 2002: 161). De politiske tiltag i forhold til hjemløshed medfører herved et diskursivt skel i forhold til differentieringsformerne *mand* og *kvinde*, hvilket medfører mekanismer omkring opfattelsen af kvinder inden for området, som kan øge risikoen for seksuelle overgreb.

Kvinderne synes således i en lang årrække at blive nedprioriteret og udelukket fra hjemløsediskursen. Det maskuline fokus heri får derved konsekvenser i forhold til tiltag rettet specifikt til kvinderne. Italesættelsen af, at det ikke vurderes nødvendigt at skabe flere pladser til kvinder, kan ses som en mekanisme, der yderligere medvirker til den maskuline dominans på det strukturelle område. Ved at kvinderne synes udelukket fra diskursen, forbliver hjemløseinstitutionerne for det mandlige køn og den maskuline kultur reproduceres. Denne hjemløsediskurs har været gældende i mange år, idet kvindelige hjemløse først eksplicit italesættes i starten af 1990'erne (Järvinen, 1993: 37). Dette indebærer, at det specifikke skæringspunkt mellem differentieringsformerne *hjemløs* og *kvinde* i en diskursiv sammenhæng først er blevet berørt på dette tidspunkt.

Maskuliniseringen af hjemløseområdet kan ydermere ses i, at herberget på Sundholm først i 1988 også åbner for kvinder (Järvinen, 1993: 69f). Herberget er historisk set oprettet særligt til mænd og er derved også strukturelt udformet til denne målgruppe. Herved kan den eksisterende maskuline dominans i kulturen på nutidens kønsblandede hjemløseinstitutioner i henhold til udviklingen af herberget på Sundholm blandt andet ses som forårsaget af en strukturel

³⁰ Hjemløse kvinder kan fra 1902 indskrives på Kvindehjemmet, hvis tilbud består i natlogi og mad til "enhver fattig og forkommen kvinde", hvori uarbejdsvillige kvinder og kvinder, der skaffer sig indtægter ved tiggeri eller prostitution, ikke inkluderes (Järvinen, 1993: 60f).

mekanisme, der har forårsaget den kultur, der har været på det specifikke mandeherberg helt frem til slutningen af 1980'erne.

ROLLEFORVENTNINGER TIL KVINDEN

Der er flere mekanismer, der spiller sammen, når antallet af hjemløse kvinder er markant lavere i forhold til hjemløse mænd. Forskelle i socialisering af kønnene er en mekanisme, der bevirker, at kvinder i højere grad formår at blive i hjemmet, hvilket hænger sammen med, at rolleforventningerne til kvinder indebærer, at de er ansvarlige for familien og hjemmet (Kristensen, 1994: 114ff). En anden mekanisme, som har betydning, er, at kvinder i højere grad forsøger andre alternativer før, de opsøger en hjemløseinstitution. Dette kan kædes sammen med, at kvinderne, hvis de udviser en normbrydende adfærd, kan risikere at blive stemplet som afvigere (Becker, 2005: 29), samt det forhold, at de ikke føler sig trygge på de blandede herberger (Flyverbom m.fl., 2008: 13). I stedet søger nogle kvinder husly hos venner og bekendte eller vælger at overnatte hos forskellige mænd for at undgå at opsøge hjemløseinstitutionerne, hvorved de i ringere grad figurerer i hjemløsestatistikkerne. Dette fænomen er velkendt, hvorfor man påregner, at området råder over store mørketal, som vanskeliggør belysningen af omfanget af kvindelig hjemløshed (Järvinen, 1993: 73). At kvinderne ikke figurerer i statistikkerne, kan ydermere medvirke til at reproducere den herskende hjemløshedsdiskurs med et maskulint fokus. Disse mekanismer kan siges at have deres udspring i skæringspunktet mellem differentieringsformerne *kvinde* og *hjemløs*, idet de eksisterende forventninger i forhold til kønnet og til social status kan bevirke, at en kvindelig hjemløs bliver yderligere marginaliseret. Dette fører således til, at andelen af kvinder, der anvender de kønsblandede hjemløseinstitutioner, er meget lille, hvorved de placeres i en minoritetssituation. Idet kvinderne numerisk er i undertal, er det svært for dem at udfordre den maskuline kultur på stederne med mere kvindelige udtryksformer, og det bliver den maskuline kultur, der får forrang inden for området og derved reproduceres.

Rolleforventningerne til kvinderne kan ligeledes ses af, at de kønsspecialiserede tilbud til hjemløse, der opstår op gennem 1980'erne, ofte har kvinder og familier som målgruppe (Järvinen, 1993: 71). Herved opstår der et skel i optikken på hjemløse mænd og kvinder, idet der i forhold til kvinderne ofte inkluderes et familieorienteret fokus. Fremkomsten af de specialiserede tilbud kan

kædes sammen med, at der over en årrække har været en stigning i andelen af kvinder med børn, der har opsøgt kvindetilbud på grund af vold- eller samlivsproblemer i hjemmet (Ibid.: 63f). De tilbud, der derved opbygges til kriseramte kvinder med eller uden børn, har således et andet fokusområde end de gængse hjemløseinstitutioner, hvilket bevirker, at der blandt kvinderne bliver differentieret i forhold til årsagen til deres boligproblematik. Dette kan ydermere ses af, at kvinder, der er på kvindekrisecenter som følge af vold i familien, i dag ikke inkluderes i optællinger af hjemløse (Benjaminsen, 2009: 22). Herved kan der ses en gradvis ændring i diskursen omkring hvad, der definerer hjemløse kvinder, og idet kvinder som oftest henvises til krisecentrene, fortsætter reproducingen af den maskuline kultur på de kønblandede institutioner. Hjemløse kvinder med misbrug eller psykisk sygdom bliver, på trods af at de står i en krisepreget situation, afvist på krisecentrene (Barlach, 2008: 17). Diskursen bevirker således, at der er en andel af hjemløse kvinder, hvortil der til stadighed mangler egnede og specialiserede tilbud (Flyverbom m.fl., 2008: 13). Herved er disse kvinder henvist til den type institutioner, der kan rumme deres problematikker, hvilket hovedsageligt er de kønsblandede institutioner (Järvinen, 1993: 69f). Mange hjemløse kvinder placeres således i udsatte positioner på disse steder, idet deres handlemuligheder i kraft af deres sociale situation og deres køn er yderst begrænset.

ANALYSEDEL 2 – UDØVERS MOTIVATION

De hjemløse mænd, som begår seksuelle overgreb på kvinder inden for hjemløseinstitutioner, kan være motiveret af forskellige årsager. Forskning omkring udøvers motivation peger på så forskellige faktorer som *ugunstig økonomisk situation, svagt socialt netværk, pro-kriminelle værdier, psykiske og biologiske karaktertræk, generaliserede behov samt ikke-kriminelle alternativer* (Miethe & Meier, 1994: 64). Med udgangspunkt i disse seks forskellige typer faktorer vil det følgende afklare, hvorledes hjemløse mænds motivation til at begå seksuelle overgreb kan opstå.

ØKONOMISK UGUNSTIG SITUATION

De hjemløse mænd, som benytter de kønsblandede hjemløseinstitutioner, er generelt kendetegnet ved at befinde sig i en økonomisk ugunstig situation. Ifølge rapporten SUSY Udsat har kun 14,5 % af de hjemløse mænd en lønindtægt, hvilket inkluderer gadesalg af bladet Hus Forbi (Pedersen m.fl., 2008: 118). Ifølge undersøgelser kan der være en sammenhæng mellem økonomisk ugunstig situation og seksualforbrydelser, idet det hævdes, at der findes over 2,5 gang så mange seksualforbrydere hos de 10 % fattigste sammenholdt med de 10 % rigeste i Danmark (Aurvig-Huggenberger, 2007: 53).

Forholdet mellem fattigdom og dét at begå seksuelle overgreb kan ligeledes betragtes gennem forskellige former for kriser ved den maskuline identitet (Bourgois, 1996: 413; Krug m.fl., 2002: 161). Disse kriser kan udløses af den manglende anerkendelse udøveren oplever i form af sin position i samfundet som fattig og hjemløs (jf. *Generaliserede behov*), og behovet for at hævde sig kan komme til udtryk gennem eksempelvis misogyni, som kan føre til overgreb på kvinder, jf. *Prokriminelle værdier*. Hirschis kontrolteori udsiger i denne sammenhæng, at de mennesker, som føler sig mindst forbundet til samfundet, har størst risiko for at begå kriminalitet (Miethe & Meier, 1994: 17).

Således kan fattigdom udtrykkes som en mekanisme der kan udløse hjemløse mænds motivation til at begå seksuelle overgreb.

SVAGT SOCIALT NETVÆRK

Med hjemløshed og den følgende sociale eksklusion følger der også et svagere socialt netværk, idet almindelige netværksopbyggende og -bevarende steder som eksempelvis en arbejdsplads ikke er til stede (Aurvig-Huggenberger, 2007: 39). Det manglende netværk kan derved anskues som en indikator på den eksklusion, som er kendetegnende ved hjemløsheden (Geerdsen m.fl., 2005: 138).

Ensomhed og mangel på et socialt netværk kan anses som nogle af de væsentligste problemer i forbindelse med hjemløshed (Geerdsen m.fl., 2005: 137). Det anføres, at de hjemløse institutionsbrugere kun har sparsom kontakt til familie, og noget hyppigere til venner (Ibid.: 142).

Hjemløse mænd kan således godt have en større vennekreds, som de måske ser jævnligt, men kvaliteten af sammenholdet kan ifølge en af informanterne være bygget op omkring misbrug og ikke af loyale og stabile relationer (Bilag C: 14). I denne forbindelse kæder forskning ensomhed sammen med dét at begå seksuelle overgreb. Dette idet manden derved forsøger at afhjælpe sin ensomhed ved at have søge sex med uvillige partnere (Bumby & Hansen, 1997: 315).

Mangel på et stabilt socialt netværk kan således være en medvirkende mekanisme til at udløse motivation til at begå seksuelle overgreb.

PRO-KRIMINELLE VÆRDIER

De hjemløse mænds sociokulturelle position i samfundet kan få betydning for deres adfærd både overfor hinanden, men også overfor kvinder. Ifølge Bourgois kan en øget social marginalisering få de konsekvenser, at mændene udvikler en ekstrem maskulinitet, som kan resultere i en tilflugt i forskellige strategier, hvoraf én kan føre til seksuelle overgreb på kvinder, som dermed bliver målet for deres utilstrækkelighedsfølelse. Denne holdning afspejler mændenes egen frustration i form af en følelse af, at de ikke kan leve op til det, der kendetegnes ved maskulin succes, som eksempelvis at være i stand til at forsørge sig selv og en eventuel familie (Bourgois, 1996: 413).

I kraft af deres marginaliserede position ekskluderes de af samfundet, som ikke længere kræver dem som arbejdskraft. Mændene føler sig betydningsløse og unødvendige, og ikke mindst føler de en fjendtlig holdning fra samfundets side. Når det maskuline ideal om succes ikke kan nås, må mændene genopbygge deres tabte maskuline værdighed, og omforme den hvormed den vendes til kvindehad, stofmisbrug, kriminalitet og ofte også racisme (Bourgois, 1996: 412–427). Voldtægt og andre seksuelle overgreb bliver således normaliseret i kampen for at forsøge at vinde hævd over de kvinder, som ikke længere er afhængige af dem eller deres indkomst (Krug m.fl., 2002: 161). Denne *re*-maskulinisering kan således komme til udtryk som misogyni og kan få konsekvenser for de hjemløse kvinder, der opholder sig på de kønsblandede institutioner. Hvis der hos mændene findes elementer af denne ekstreme maskulinitet, kan der både individuelt og i gruppen af mænd opstå en tolerance overfor seksuelle overgreb på kvinder.

Informanten Beth fortæller her om udøverens adfærd før det seksuelle overgreb, hun var udsat for:

»Og øhh har drukket meget og har en meget nedslagende (nedladende, red.) måde at han betragter kvinder og siger alt det her dårlige stuff (griner) om kvinder (...) det var næsten, som han ikke har haft respekt for mig« (Bilag A: 3).

Derved lader det til, at det har været udøverens kvindehad samt dét, at han har været meget påvirket af alkohol, der har været de udløsende mekanismer for hans motivation til at begå det seksuelle overgreb på Beth.

I forbindelse med den voldtægt informanten Ann har været udsat for, antyder hun ligeledes udøverens respektløse holdning overfor kvinder (Bilag E: 4). Derved kan udøvers motivation have været baseret derpå i kombination med, at hun har været et let offer, idet hun sov. Disse to forhold kan have fungeret som mekanismer i forhold til at udløse hans motivation til at begå voldtægten.

Informanten Yvonne betegner den gruppe mænd, der har udsat hende for overgreb på en natcafé, som havende en fælles holdning til danske kvinder: *»Hmm, så kommer de der lede negere (...) så tror de bare så, de tror, at alle danske piger de er ludere...« (Bilag D: 9).* Hun tillægger derved mændenes kvindesyn samt deres etniske baggrund en betydning i forhold til, at hun blev udsat. Det kan være således en udløsende mekanisme til, at mændene var motiveret til at begå seksuelle overgreb på hende.

Yvonne fortæller, at hvis hun ikke havde formået at jage de mænd væk, som forgreb sig på hende, *»så havde der bare stået tre andre negere og holdt mig [...] og så havde de taget mig bagefter [...] ja, og de er ligeglade, de tager alle sammen en tur« (Bilag D: 9).* Yvonne er således bange for, at hun kan blive udsat for en form for gruppevoldtægt. Stella fortæller ligeledes, at hun har haft tanker om, at dette kan finde sted i de lukkede rum på en natcafé (Bilag B: 14). Forskning viser, at ved at der er andre mænd til stede under et seksuelt overgreb, fremviser den udøvende mand sin maskulinitet, hvilket giver ham en følelse af selvværd (Krug m.fl., 2002: 160). Derved kan udøvers motivation muligvis også på denne måde blive udløst af et behov for at føle sig maskulin for at opnå selvværd, som derved fungerer som mekanisme.

Gennem sociale processer kan en pro-kriminel holdning læres og udvikles, og kulturen, der fordrer seksuelle overgreb, skabes og opretholdes således af den primærgruppe, man befinder sig i (Sutherland & Cressey, 1966: 138). Opvæksten kan ligeledes spille en rolle for udøverens motivation, idet seksuel aggressiv adfærd hos mænd kan være knyttet til en opvækst med selvoplevede fysiske, psykiske og seksuelle overgreb. (Krug m.fl., 2002: 160).

PSYKISKE OG BIOLOGISKE KARAKTERTRÆK

Det skønnes, at der på hjemløseinstitutionerne er ca. en tredjedel mænd, der har en psykisk lidelse³¹ (Benjaminsen, 2009: 72), hvilket kan have betydning i forhold til kvindernes risiko for seksuelle overgreb. Grundet den psykiske lidelse kan mændene i interaktionen med kvinderne mangle de hæmninger, der kan bremse for associationer mellem sex og aggression. De kan have svært ved at tolke kvindernes signaler og i stedet være styret af deres egne behov og være helt afvisende overfor kvindernes. Dette kan medføre, at de ikke kan se deres egen rolle i det seksuelle overgreb, men i stedet placerer skylden på kvinden, som selv værende ansvarlig for overgrebet eksempelvis på grund af sin adfærd, påklædning, rolle i samfundet etc. (Krug m.fl., 2002: 159f). Således kan psykiske lidelser agere mekanismer, der kan påvirke en mands motivation til at begå overgreb.

Alkohol- og stofmisbrug kan ligeledes spille en rolle for visse former for seksuelle overgreb. Når mændene har indtaget alkohol eller stoffer påvirker det deres dømmekraft og forringer ligesom de psykiske lidelser evnen til at fortolke signaler. Endvidere kan der være tilbøjelighed til at anlægge en voldelig og/eller seksuel aggressiv adfærd i beruset tilstand, idet alkohol for nogle kan være en "kulturel pause", hvor man kan forlade de gængse normer for adfærd (Krug m.fl., 2002: 159). Alkohol- og stofmisbrug kan således på forskellig vis fungere som mekanismer, der kan udløse udøvers motivation. Ligeledes kan biologisk drivkraft i form af et seksuelt begær føre til seksuelle overgreb, jf. *Ikke-kriminelle alternativer*.

³¹ Tallet er på baggrund af rundspørge blandt personalet på herberger etc. og på baggrund af den hjemløses egen vurdering. Tallet må derfor betragtes som et skøn (Benjaminsen, 2009: 70ff).

GENERALISEREDE BEHOV

Den marginaliserede rolle, den hjemløse mand bestrider, betyder en eksklusion fra det omgivende samfund, og hermed vanskeliggøres det at opfylde de generaliserede behov, der eksisterer i normalsamfundet. Disse behov kan ud fra Honneth anskues som tre anerkendelsesformer, *kærligheds-, retlig og social anerkendelse*³², og et fuldt realiseret og godt liv kan kun opnås, hvis hver af de tre sfærer gennemleves, så den enkelte opnår både selvtillid, selvrespekt og selvværdsættelse (Honneth, 2006: 129). Når disse behov for anerkendelse ikke opfyldes, betragtes det som krænkelse, som kan true med at nedbryde den hjemløse mands selvforhold, hvilket ligeledes bevirker, at muligheden for personlig udvikling og realiseringen af det gode liv vanskeliggøres (ibid.: 127ff).

For de hjemløse mænd kan det være problematisk at få opfyldt alle de tre anerkendelsesformer, idet deres tilværelse er præget af løse relationer (jf. *Svagt socialt netværk*), mange føler ikke, at de bliver forstået af myndighedspersonerne (Stax, 2005: 32), og derudover er de ekskluderet af samfundet i kraft af deres livsform (jf. *Økonomisk ugunstig situation*).

Når disse forskellige typer anerkendelse ikke kan opnås krænktes individet, og der kan udvikles patologiske bevidsthedsforstyrrelser (Willig, 2003: 17f). For den hjemløse mand, som motiveres til at udøve seksuelle overgreb, kan det vise sig som den tidligere nævnte ekstreme maskuline adfærd, som kan give ham en følelse af at have kontrol over samt dominere andre mennesker. Seksuelle overgreb kan - for udøveren - resultere i en seksuel tilfredsstillelse, men behovet for magt og dominans er oftest det underliggende formål med de seksuelle overgreb (Krug m.fl., 2002: 149). Den manglende anerkendelse kan også føre til misbrug af alkohol og stoffer, som kan yde en kortvarig følelse af tilfredsstillelse, men som igen kan øge motivationen til at begå seksuelle overgreb. Således kan mangel på anerkendelse som et generaliseret behov fungere som en mekanisme, der kan udløse en mands motivation og dermed indvirke på seksuelle overgreb.

³²*Kærlighedsanerkendelsen* angår menneskers primærrelationer inden for privatsfæren. *Den retlige anerkendelse* forudsætter en universel retlig ligebehandling af alle mennesker. Anerkendelse af den enkelte borger som et autonomt retssubjekt bevirker, at vedkommende føler sig som et medlem af samfundets retsfællesskab. *Den sociale anerkendelse* drejer sig om en samfundsmæssig værdsættelse af de værdier og egenskaber, den enkelte borger tilskriver sig selv (Honneth, 2006: 130-168).

IKKE-KRIMINELLE ALTERNATIVER

Alternativet til ikke at begå seksuelle overgreb kan findes i at modvirke de ovennævnte faktorer, der udløser motivationen. Netop de områder hvor udøveren ikke oplever magt og kontrol, må etableres således, at han ikke er nødsaget til at få opfyldt dette gennem seksuelle overgreb. Dette idet at det i vidt omfang er de multikomplekse problemer forbundet med hjemløshed, der ligger til grund for hans motivation.

Enkelt forskning peger på, at seksualforbrydelser ud over de tidligere nævnte kontrolforhold ligeledes kan være motiveret af et seksuelt behov (Palmer, 1988: 525).

I sin vurdering af hvorfor udøveren har begået det første overgreb, hun har været udsat for, udtaler Ann:

»Det er fordi, ja, det er fordi at der ikke er nogen kvinder, der vil have ham [...] I ved nok de der ansigter, som en lille gut (bruger hænderne til at klemme sit ansigt sammen) Jeg ved nok, jeg tror det.. han kan nok ikke finde nogen kvinder, der vil være sammen med ham. [...]« (Bilag E: 3)

Ann forklarer derved udøverens motivation med mangel på ikke-kriminelle alternativer, idet hun vurderer, at han ikke kan opnå seksuel kontakt på legitim vis på grund af sit udseende. Derved bliver udøverens udseende ifølge Ann den mekanisme, som blokerer for legitim seksuel kontakt og samtidig udløser hans motivation til at opnå en sådan kontakt på illegitim vis og begå det seksuelle overgreb.

ANALYSEDEL 3 – OFFERKARAKTERISTIKA OG DEN SOCIALE KONTEKST

HJEMLØSE KVINDERS OFFERKARAKTERISTIKA

NÆRHED

Nærhed skal forstås som den fysiske distance mellem potentielle ofre og de høj-kriminelle områder, hvor en relativ stor population af potentielle udøvere er at finde (Miethe & Meier, 1994: 47). I denne undersøgelse skal *nærhed* således forstås som den tid, kvinderne har været hjemløse

og opholdt sig på hjemløseinstitutioner og således været i risiko for overgreb, samt hvorvidt dette forhold har resulteret i seksuelle overgreb mod den enkelte.

Der er i København optalt gennemsnitlig ca. 930 personer, der benytter herberger og natvarmestuer³³ (Benjaminsen, 2009: 48), hvoraf kun omkring 19,4 % af brugerne er kvinder (Ibid.: 38)³⁴. Der er derfor en stor del potentielle udøvere (mænd) på de københavnske kønsblandede hjemløseinstitutioner og relativt få potentielle ofre (kvinder), hvilket gør den enkelte kvindes risiko for seksuelle overgreb større, end hvis det samlede antal kvinder var højere.

Da undersøgelsen er fokuseret på de overgreb, der finder sted på hjemløseinstitutionerne, må *nærhed* betragtes som en nødvendig præmis, for at andre mekanismer kan træde i kraft og have betydning for kvindens risiko for overgreb. Det kan logisk udledes deraf, at des længere tid en kvinde opholder sig på en hjemløseinstitution, des mere er hun i risiko for at blive udsat for seksuelle overgreb. Samtlige af de syv interviewede kvinder har været i nærhed af såkaldte højrisikoområder med forskellig varighed, hvilket kan føre til forskellige grader af risici.

Beth er ikke født og opvokset i Danmark, men har været uden bolig i seks et halvt år, hvor hun har opholdt sig på forskellige hjemløseinstitutioner og på gaden i Danmark (Bilag A: 1,4). Beths lange periode i hjemløshed indebærer, at hun ofte frekventerer hjemløseinstitutioner, hvorfor, hvis dette forhold anskues afsondret, kan sætte hende i stor risiko for at blive offer for seksuelle overgreb, idet hun befinder sig meget i *nærhed*. Beth har været udsat for ét seksuelt overgreb på en natcafé:

»[...] øhh (griner) jeg var utrolig øh kold og utrolig træt og øhh virkelig træt, og det eneste jeg ville bare til sove (griner) [...] Så jeg var ikke øh særlig, øh hvad kan jeg sige, øhm, ja, det var ikke at jeg kiggede på ham og sagde "nej, det skal du ikke gøre" [...] Mange gange jeg ville have haft en meget mere ("spiller med musklerne" på den ene arm og griner) [...] Men jeg var meget træt. Og da jeg ser det der jeg bare gik arrrrghh (griner) [...] Og så kommer personalet [...] Ja, han bare tog hans hænder og (hun viser med sine hænder, at han befamlede hende)« (Ibid.: 3)

³³ Heri er også medregnet kønsspecifikke institutioner.

³⁴ Udregnet på baggrund af tallene i Kortlægningen (Benjaminsen, 2009: 38).

Yvonne er 43 år (Bilag D: 7) og har befundet sig i hjemløshed i lange perioder, siden hun var helt ung (Ibid.: 1ff), hvor hun har benyttet adskillige hjemløseinstitutioner (Ibid.: 8). Derved har hun befundet sig i *nærhed* i store dele af sit liv. Yvonne har ad flere omgange på den samme natcafé været udsat for, at hjemløse mænd har forgrebet sig på hende ved at røre ved hende (Ibid.: 9). Yvonne har altid formået at stoppe overgrebene fra at eskalere ved at true mændene verbalt og med diverse effekter, for som hun siger: »[...] *det er noget, jeg er blevet nødt til [...] fordi ellers havde jeg været voldtaget*« (Ibid.: 9).

Ann er ikke født og opvokset i Danmark. Hun er kommet hertil for ti måneder siden og har været hjemløs fra da af (Bilag E: 1). Derved har Ann ikke befundet sig i *nærhed* i lang tid set i forhold til de to andre kvinder, der har været udsat for overgreb. Ann har i denne periode benyttet to hjemløseinstitutioner og har været udsat for to overgreb indenfor den samme institution (Ibid.: 2, 3f). Ann har været ”faldet omkuld af druk” begge de gange, hun er blevet offer for overgreb (Ibid.: 2,4). Ved det første overgreb vågner Anns kæreste, da en anden hjemløs mand befamler hendes kønsdele og penetrerer hendes vagina med fingrene (Ibid.: 2). Ved det andet overgreb vågner Ann selv:

»Ja.. så var det ovre hos én, der hvor, der i Botilbuddet (anonymiseret, red.), der var jeg ovenpå hos kvinderne og holde fest og vi drak vodka og det hele og vi røg og.. øl, og det hele. Så var, så var jeg faldet i søvn, igen, der, jeg troede, at det var min kæreste der var sammen med mig... Jeg kunne mærke, at der var nogen der var sammen med mig ovre hos damerne [...] Så findes det at det var en anden?! [...] Og lige med det samme da jeg mærkede det, eller da jeg... øh, hvad hedder det.. (mumler).. eller, så sparker jeg ham« (Ibid: 3f).

Dette overgreb har således været en fuldbyrdet voldtægt.

Stella har fra hun var 16 år i perioder været hjemløs (Bilag B: 1), hvilket hendes alder taget i betragtning³⁵ er ca. halvdelen af hendes liv. På trods af at Stella derved samlet set har befundet sig i *nærhed* i betragtelig lang tid, har hun ikke været udsat for seksuelle overgreb på hjemløseinstitutioner (Ibid.: 2).

³⁵ Stella har ikke opgivet sin alder, men vi vurderer hende til at være mellem 30 og 35 år.

Malou har fra da hun var 13-14 år periodevist været hjemløs (Bilag C: 10). Hun er 37 år, hvorfor hun ligeledes samlet set har været hjemløs i en betydelig tidsperiode (Ibid.: 2). Malou har aldrig sovet på overnatningstilbud for hjemløse, men kun opholdt sig på dagtilbud for hjemløse (Ibid.: 8). Hun har således befundet sig i *nærhed* om dagen, men ikke om natten. Malou har ikke været udsat for seksuelle overgreb på hjemløseinstitutioner (Ibid.: 1).

Inger har i en periode på et halvt år opholdt sig på et herberg og dermed i *nærhed* (Bilag F: 1, 6). Inger har ingen erfaring med seksuelle overgreb indenfor de institutionelle rammer (Ibid.: 4).

Bente har været hjemløs i en periode på ca. 14 måneder (Bilag G: 1). Hun har boet syv måneder i et kolonihavehus og den resterende tid på et herberg (Ibid.: 1). Bente har derved befundet sig i *nærhed* igennem syv måneder. Bente har ikke været udsat for seksuelle overgreb på hjemløseinstitutioner (Ibid.: 1f).

UDSATHED

Udsathed er relateret til personers livsstil og rutineaktiviteter, som bevirker, at de opholder sig på bestemte steder under bestemte omstændigheder og med bestemte personer (Miethe & Meier, 1994: 49). Alkohol- og stofmisbrug som rutineaktivitet kædes i forskning sammen med seksuel viktimering (Wenzel m.fl., 2000a: 375). I denne analysedel medtages misbruget, der foregår inden for de institutionelle rammer og derved ikke de langsigtede følger, der kan være af misbrug (jf. *Personlige sårbarhedsfaktorer*).

Hvor mange forskellige institutioner, den hjemløse kvinde benytter, kan ligeledes ansues som en mekanisme, der er at finde på det sociale stratum, idet den netop knytter sig til antallet af institutioner hun frekventerer, og til den tilknytning hun er i stand til at opnå på det enkelte sted.

Forskning peger yderligere på, at prostitution samt seksuelle tjenester som rutineaktivitet generelt kan forøge risikoen for seksuelle overgreb, idet kvinderne i selve aktiviteten er i fare (Kushel m.fl., 2003: 2492; Wenzel m.fl., 2000a: 369). På denne baggrund er dette forhold inddraget i udarbejdelsen af empirien. Da ingen af de adspurgte kvinder i denne undersøgelse bekræfter at have udført seksuelle ydelser inden for de institutionelle rammer, kan vi hverken be- eller afkræfte en lignende sammenhæng, når det handler om seksuelle overgreb indenfor hjemløseinstitutioner.

Beths livsstil som hjemløs gør, at hun opholder sig på risikofyldte steder, hvor hun i kraft af sine rutineaktiviteter kan være udsat for seksuelle overgreb. Hun har opholdt sig på mange forskellige institutioner (Bilag A: 1), hvilket kan have en betydning i forhold til hendes udsathed, idet hun dermed har haft mindre tilknytning til det enkelte sted og dermed også løsere relationer inden for tilbuddet. Dette kan have været en medvirkende mekanisme til at udløse det seksuelle overgreb, Beth har været udsat for (Ibid.: 3).

Yvonne har haft et stof- og alkoholmisbrug i mange år og har opholdt sig på mange forskellige hjemløsetilbud i påvirket tilstand (Bilag D: 8). Hun har således været udsat både i kraft af sin påvirkede tilstand sammenkoblet med hendes høje mobilitet. Disse forhold kan have problematiseret hendes tilknytning til de steder, hun har benyttet, hvilket har øget hendes udsathed. I forhold hertil anfører Katrine Thomasen, at kvindernes mobilitet typisk er øget i perioder med stærkt misbrug, hvorfor de ofte ikke kan fastholde et herbergsværelse og derfor kommer på de akutte nattilbud med det mest voldsomme miljø.

Ann har haft et alkohol- og hashmisbrug i mange år (Bilag E: 6) og har opholdt sig på institutionerne i påvirket tilstand. Det har haft konsekvenser for hende:

»Når jeg har holdt fest for eksempel, ikke også... så har jeg fået blackout [...] Så har jeg faldet i søvn.. så.. min.. kæreste vågnede en nat, at der er en, der.. i Botilbuddet (anonymiseret, red.) der gør sådan (hun viser, at han åbnede hendes bukser) og så ind.. og så ind i min..« (Ibid.: 2)

Hun udtaler endvidere, at det som hjemløs kvinde er nødvendigt at drikke sig fuld og så finde et tilfældigt sted at falde i søvn, hvilket ligeledes forøger risikoen for seksuelle overgreb (Ibid.: 5). Alkoholen bliver således en mekanisme, der fører til mindre vagtsomhed og derigennem øge Anns udsathed. Hendes mobilitet har været lav, hvilket kan have mindsket hendes udsathed, men idet hun har været udsat for to seksuelle overgreb har andre mekanismers virkning været stærkere.

Stella har i mange år haft et stofmisbrug, hvilket har betydet, at hun ofte har været påvirket, når hun har opholdt sig på hjemløseinstitutionerne, hvorfor hun har været mindre vagtsom og dermed mere udsat for eventuelle overgreb (Bilag B: 1). Stellas mobilitet har været høj, hvilket kan have øget hendes udsathed på grund af den løsere tilknytning til stederne. Hun fortæller, at det at være hjemløs kvinde er meget ensomt. Det handler om at slå tiden ihjel inden institutionerne åbner om

aftenen, hvilket gøres med alkohol og stoffer »Og så det første man tænker på, det er faktisk at bare bedugge sig til klokken er halv tolv [...] Bare at få trukket stikket ud, rent ud sagt« (Ibid.: 6). Når Stella er kommet ind på aftentilbuddene har hun således været påvirket, hvilket kan have været en udløsende mekanisme til et overgreb, og dermed øges hendes udsathed. Da Stella ikke har været udsat for seksuelle overgreb, har andre mekanismer muligvis blokeret for disse mekanismer.

Malou har ofte opholdt sig på hjemløsetilbuddene i påvirket tilstand, da hun har haft et massivt alkohol- og stofmisbrug (Bilag C: 5). Hun fortæller, hvordan hendes misbrug har eskaleret og fyldt mere og mere i hendes hverdag på hjemløsetilbuddet, idet mængden af, hvad hun har kunnet huske fra dagen før, er blevet gradvis mindre (Ibid.: 6). At drikke sig så beruset kan have konsekvenser for den hjemløse kvinde, problematiserer Malou. Hun eksemplificerer den generelle risiko ved at være beruset kvinde på hjemløseinstitutionerne:

»Ja, altså meget af det er jo også fordi, at de kvinder drikker sig jo fra sans og samling, [...] Så de bliver jo udnyttet, de opdager stort set mange gange slet ikke engang, at der har været nogen på dem, altså« (Ibid.: 1).

Malous samlede rutineaktiviteter kan have øget hendes udsathed for seksuelle overgreb, men idet hun ikke har været udsat for seksuelle overgreb, må andre mekanismer have indvirket herpå. Eksempelvis har hun kun brugt ét hjemløsetilbud og har dermed haft en lav mobilitet (Ibid.: 4). Dette kan have indvirket på hendes udsathed og muligvis medvirket til at blokere for seksuelle overgreb.

Inger har ligeledes haft et alkohol- og stofmisbrug mens hun opholdt sig på et herberg (Bilag F: 6), hvilket har øget hendes udsathed. Hun har dog kun opholdt sig på én institution, hvilket kan have medvirket til at blokere for seksuelle overgreb, idet hun har haft en fast tilknytning til stedet og således indenfor dette område har blokeret for den øgede udsathed, hun har haft via sit misbrug.

Bente har tidligere haft et alkoholmisbrug, men ikke mens hun har boet på herberget (Bilag G: 4). Hun har kun opholdt sig på én institution, hvilket sammenholdt med, at hun ikke har været påvirket under opholdet, kan have ført til at nedsætte hendes udsathed og kan være en medvirkende mekanisme til, at seksuelle overgreb ikke har fundet sted.

ATTRAKTIVITET

Kvindernes attraktivitet indvirker på deres risiko for overgreb., idet et offer kan blive udvalgt, fordi hun har en form for værdi for udøveren, eller at hun eksempelvis grundet kropsbygning vurderes til at være et let offer (Miethe & Meier, 1994: 49). Da det drejer sig om seksuelle overgreb mod kvinder, vil ydre aspekter som typiske kvindelige attributter være en del af attraktiviteten, mens andre udseendemæssige aspekter i forhold til attraktivitet vil være udtryk for en subjektiv vurdering, hvorfor sidstnævnte ikke bliver medtaget som relevant mekanisme under attraktivitet.

Beth angiver i forhold til det seksuelle overgreb hun har været udsat for: »*Så det gik ud over mig, bare fordi jeg var den eneste kvinde den gang, ikk'*« (Bilag A: 4). Herved antydes det, at hendes attraktivitet i høj grad hænger sammen med hendes køn, som fører til en fysisk tiltrækning. Inden for hjemløseinstitutionen øges kønsdimensionen ligeledes af det strukturelle forhold, som indebærer en kønsfordeling med en meget lille andel kvinder.

Under det konkrete overgreb kan hendes fysiske tilstand ligeledes være en mekanisme, der har afstedkommet, at hun er blevet opfattet som et let offer, idet hun udtrykker, at hun har været meget træt og nærmest sovende (Ibid.: 3). Hendes tilstand kan herved være blevet opfattet som en indikator på, at hun vil være mindre i stand til at gøre modstand.

Yvones fysiske fremtræden kan have haft en indvirkning på udøvernes valg af hende som offer, idet hun er en spinkel kvinde, som har været stofmisbruger siden hun var teenager, og har et svækket helbred (Bilag D: 4f, 7). Herved kan hendes kropsfysik bevirke, at hun umiddelbart forekommer som en person, der ikke vil kunne gøre modstand ved overgreb, hvorfor dette kan have fungeret som medvirkende mekanisme. Yvonne vurderer ligeledes, at kvinders attraktivitet i forhold til seksuelle overgreb hænger sammen med deres skrøbelighed på et givent tidspunkt, idet hun udtrykker at »[...] sådan nogen mænd kan lugte, når du er svag [...] Og jeg ved det, for jeg kan mærke det. De gange hvor jeg har været svag« (Ibid.: 19). Det antydes hermed at der i forhold til Yvones overgreb har været mekanismer omkring hendes fysiske og formentlig også psykiske tilstand, der har bevirket, at hun er blevet udvalgt som mål for overgreb.

Ann beskriver, at hun er blevet udsat for seksuelle overgreb i forbindelse med fester på et botilbud. Herunder har hendes alkoholmisbrug bevirket, at hun har været nærmest bevidstløs på det givne tidspunkt, hvilket har muliggjort overgrebene (Bilag E: 2ff). Hun har således været et let

offer, der ikke har kunnet gøre modstand. De fysiske mekanismer, der har medført hendes fysiske og psykiske tilstand, har bevirket en attraktion og dermed en interaktion mellem udøver og offer, som har ført til et overgreb.

Stella har et misbrug, hvilket uden for de institutionelle rammer har ført til, at hun har været bevidstløs på grund af for meget hash og kokain, hvorefter hun er blevet seksuelt forulempet (Bilag B: 3). Et sådant misbrug kan ligeledes tænkes at afstedkomme lignende påvirkede tilstande på hjemløseinstitutioner, hvorved hun - i lighed med Ann - kan blive opfattet som et let offer, der ikke kan gøre modstand. Hendes misbrug kan således opfattes som en mekanisme, der bevirker, at hun kan blive opfattet som et let mål for seksuelle overgreb.

Malou giver udtryk for, at der i miljøet er mange mænd, som tænker, at når hun som kvinde er meget beruset, er det ensbetydende med, at de har lov til at "tage på hende" (Bilag C: 15). Herved bliver hendes berusede tilstand en mekanisme, der indvirker på, at hun bliver betragtet som et attraktivt offer, hvilket kan føre til seksuelle overgreb. Inden for institutionerne har det dog ikke ført til, at hun er blevet udsat for overgreb, hvilket kan skyldes, at andre virksomme mekanismer har spillet ind. I forhold til mændenes holdning til kvinder i miljøet anfører hun ligeledes, at: *»Man bliver jo anset som billig og alt muligt, når man er hjemløs, ikk'«* (Ibid.: 1), hvilket hun kæder sammen med, at mange kvinder overlever ved at finde sammen med de mænd, der har stoffer eller penge. Hun oplyser, at hun selv har gjort det og beretter, at:

»[...] for mig er det prostitution at komme sammen med én, der har varen [...] og det er også derfor, at man kalder det poseluder, ikk'. "Nåh, hende dér, hun går efter posen", og det er noget, man ser MEGET ned på i miljøet« (Ibid.: 7).

Hermed kan det ses, at holdningen blandt de hjemløse mænd - og potentielle udøvere - bærer præg af, at de tillægger hjemløse kvinder - og især *dem der går efter posen* - en særlig værdi, idet de opfatter hende som let tilgængelig i forhold til seksuelle aktiviteter. Herved kan dét, at Malou tidligere har været "poseluder", være en mekanisme, som øger hendes attraktivitet i forhold til seksuelle overgreb.

Inger har under sit ophold på et herberg ofte haft fornemmelsen af at blive klædt af med øjnene af de mandlige beboere, og hun har ligeledes erfaret, at hun som kvinde ikke skulle gå på gangene kun iført shorts og en T-shirt (Bilag F: 3). Som hun selv betegner det: *»Altså, det er da fristende, jeg*

kan godt se det fra den anden part også [...] de har måske ikke, i lang tid, vel (griner)» (Bilag F: 4). Det kan hermed antydes, at kønnet og beklædningen kan have en fristende effekt, således at de bliver mekanismer, der på det sociale stratum i interaktionen kan skabe et attraktivt mål for seksuelle overgreb.

Bente giver, i forhold til hvem der inden for herberget er særligt udsat for seksuelle overgreb, udtryk for, at *»De unge piger, ikk'. Altså de, de kan godt have det lidt svært, har jeg indtrykket af, når man sådan taler om det ikk'« (Bilag G: 1).* Dette stemmer overens med forskningen, der viser, at yngre kvinder generelt set er i større risiko for seksuelle overgreb end ældre (Ingemann-Hansen m.fl., 2009: 184). Da Bente selv er over 50 år gammel (Ibid.: 4), kan dette tænkes at være en mekanisme, som bevirker at hun er mindre attraktiv som mål for et seksuelt overgreb.

BESKYTTELSESAKTØRER

Beskyttelsesfaktorer indebærer personer eller objekters evne til at forhindre seksuelle overgreb. Det indebærer både en social dimension i form af andre menneskers indgriben samt en fysisk dimension såsom effekter til selvforsvar eller en vagthund (Miethe & Meier, 1994: 51).

Desuden anvender hjemløse kvinder forskellige strategier som forsvar: En maskulin strategi kan defineres som *»a set of behaviours socially defined as male, including assertiveness and/or aggressiveness, toughness, fearlessness, and/or repression of emotions other than anger«.* Endvidere kendetegnes strategien ved at kvindens sprog bliver maskulint: hun taler højrøstet, har en aggressiv positur og opfører sig konfronterende og udfordrende (Huey og Berndt, 2008: 188). En kønsløs strategi defineres således: *»rather than being a state of presentation, it is an attempt at invisibility through obscuring or hiding elements associated with a gender«.* Herigennem nedtones det kvindelige til fordel for et usynligt udtryk med det formål at undgå seksuel kontakt med mænd (Ibid.: 189).

Beth frekventerer som oftest hjemløseinstitutionerne sammen med sin mand (Bilag A: 5). Det er afgørende for Beths valg af sovesteder, at hendes mand kan opholde sig sammen med hende, hvilket kan afspejle, at hun anser manden som en vigtig beskyttelsesfaktor (Ibid.: 8). At hans nærvær er vigtig stadfæstes, da hendes erfaring med seksuelle overgreb er sket, mens manden er fraværende.

Det er i stedet personalet, der er kommet Beth til undsætning og har stoppet overgrebet (Ibid.: 4). Den medudløsende mekanisme har i dette tilfælde været den manglende beskyttelse fra manden. Personalet har ikke fungeret som blokerende mekanisme, men de har bremset overgrebet i at eskalere. I dette tilfælde har det således været personalet, der - omend sent i forløbet - har ageret beskyttelsesfaktor.

Yvonne udtrykker modsat Beth, at personalet ikke har udgjort en beskyttelsesfaktor. Adspurgt om hvorvidt personalet griber ind ved overgreb, svarer hun: *»nej, overhovedet ikke, de blander sig udenom«* (Bilag D: 9). Personalet har derved ikke indvirket blokerende i forhold til hendes overgreb. Hun udtaler om de andre på hjemløseinstitutionen, at *»De reagerer ikke [...] overhovedet ikke. Jo, hvis de kan komme til at rulle dig imens, så [...] så gør de det, ja, [...] de vil ti gange hellere hjælpe din taske«* (Ibid.: 10). Dette har været gældende for både fremmede personer og personer, hun har kendt godt (Ibid.: 10). Der har i Yvannes overgrebstilfælde således ikke været nogen sociale beskyttelsesfaktorer, som har kunnet fungere som blokerende mekanismer.

Når Yvonne har været udsat for et seksuelt overgreb, har hun reageret ved verbalt at true udøver. *»Jeg har rejst mig mange gange op og sagt "kan du komme væk mand, eller jeg..!" [...] væk eller smæk, mand, altså!«* (Bilag D: 8). Denne adfærd kan have baggrund i en maskulin strategi. Yvannes har således virket afskrækkende på mændene, idet hun afviger fra en typisk feminin adfærd og i stedet "har talt deres sprog". Dette kan have medvirket til at blokere for, at overgrebene har udviklet sig.

Yvonne har desuden brugt dét at dele stof med andre som beskyttelsesstrategi: *»... så jeg kunne jo sætte mig ned på... og deles om stof [...] gud ske, og det har reddet mig meget«* (Bilag D: 5). At hun har delt sit stof med andre, kan have virket blokerende for eventuelle overgreb, idet Yvonne har fået en funktion for mændene, som i høj grad har været gavnligt for dem.

Yvonne har ligeledes anvendt beskyttelsesfaktorer af mere fysisk karakter, når hun har befundet sig i seksuelt krænkende situationer:

»Men så har jeg altid været så grov, at jeg har taget min kniv frem lige på stedet mand, og sagt "jeg sætter den lige i halsen på dig mand, det skider jeg på" [...] "jeg vil godt tage de fjorten år, jeg er ikke bange for at dø, er du?!" [...] "fordi hvis du ikke er, hvis du

er, hvis du ikke er det, så synes jeg det øh, du skal komme i gang med at be' din bøn" [...] "og det skal eddermandme gå stærkt, det skal være lige nu mand" [...] Jeg har kunnet blive nødt til at gøre det [...] det er ikke noget, jeg har villet gøre [...] men det er noget, jeg er blevet nødt til [...] fordi, ellers havde jeg været voldtaget» (Bilag D: 9).

Kniven er en effekt, der har fungeret som fysisk beskyttelsesfaktor og kan derved have været en blokerende mekanisme. Hjemløse kvinder bærer således forskellige beskyttende effekter, da det kan være svært for dem at beskytte sig selv fysisk (Munk m.fl., 2001: 20). Udover en kniv har Yvonne anvendt både en gaffel samt en deodorant som beskyttelse:

»Så er det jeg siger, så har jeg min gaffel fordi det er ikke, øh, øhh, så er det ikke mord mere, det er selvforsvar. Smækker jeg en gaffel i halsen på ham, han havde truet mig mand. [...] for satan.. Og jeg går altid rundt med en gaffel, altid [...] det er det bedste, en, en deodorant og en gaffel det er det bedste, du kan forsvare dig med« (Bilag D: 9).

Yvonne har derudover anvendt hund som en beskyttelsesfaktor, hvilket kan have været en mekanisme, der har blokeret for overgreb. Yvonne referer, at hendes hund ofte har lagt sig ovenpå hendes skød og dermed afskærmet hendes krop og reddet hende *»fra mange ting«* (Bilag D: 2, 18). Således har den ydet både en præventiv samt en fysisk beskyttelse.

Anns væsentligste beskyttelsesfaktor er hendes mand, som i ét tilfælde har opdaget et seksuelt overgreb på hende, mens hun har ligget og sovet *»Ja, og så min mand vågnede, at han var... han legede med mig«* (Bilag E: 2). Der har ligeledes været andre tilstedeværende ved overgrebet, som ikke har ydet aktiv beskyttelse, idet de har sovet eller festet (Ibid.: 3). Den mekanisme, der har medvirket til at udløse overgrebet, er den manglende beskyttelse. Den mekanisme, der imidlertid har standset overgrebet og dermed blokeret for et fuldbyrdet voldtægt, er kærestens indblanding.

Ved det andet overgreb har der ikke været nogen sociale beskyttelsesfaktorer. Anns mand befinder sig i et andet lokale og opdager derfor ikke overgrebet. Der er en anden kvinde til stede, som "sover sin rus ud" og derfor ikke yder beskyttelse (Bilag E: 4). Ved dette overgreb er der således ingen blokerende mekanismer, idet der ikke er nogen opmærksomme personer til stede til at bremse det, hvorfor overgrebet resulterer i fuldbyrdet voldtægt.

Stellas adfærd har afspejlet en strategi i hendes forsøg på ikke at tiltrække det mandlige køn:

»Jeg har altid været i en mandegruppe, altså. Jeg har også været meget maskulin [...] så en kasket og et par joggingbukser og en stor bluse, jamen så er der ikke nogen, der kan se mine bryster eller...« (Bilag B: 10).

Den strategi, Stella har benyttet, kan anskues som en kombination af en maskulin og en kønsløs strategi (Huey & Berndt, 2008: 188f). Den maskuline strategi kan spores i hendes egen udtalelse om, at hun har været meget maskulin, og den kønsløse i dét at hun skjuler sine bryster.

Stella har altid haft en partner, mens hun har været hjemløs (Bilag B: 12), hvorved hun er blevet ydet en social beskyttelse. Mændene kan have været blokerende mekanismer for, at Stella ikke har erfaringer med seksuelle overgreb inden for de institutionelle rammer (Ibid.: 3).

For at finde en partner at holde sig til har Stella én gang inviteret på gratis kokain. *»Jeg har fundet én, hvor jeg fandt ham i toget faktisk, og så inviterede jeg ham på en cola-tur. Og så boede han selv på gaden, og så holdt vi så sammen...« (Bilag B: 11).* Dette kan anskues som en beskyttelsesstrategi, da hun ved hjælp af stoffer kan få fysisk beskyttelse.

Malou problematiserer, at de relationer, mange hjemløse har, kun skaber ringe beskyttelse, idet det indebærer, at de bagtaler hinanden og ikke kan stole på hinanden, og det eneste der holder folk sammen er misbruget (Bilag C: 14). Derved har hun ikke kunne forvente reel beskyttelse i sit sociale netværk.

Hjemløsemiljøet er præget af maskulin dominans, hvilket kan vanskeliggøre kvindelig adfærd. Adspurgt om det er lettere at være kvinde, hvis man opfører sig mandligt, svarer Malou:

»Ja, klart! Fordi så er vi jo KAMMERATER! (brotvende udtalelse), ikk'. Sådan snakker kvinder jo ikke. [...] "Du er min bedste kammerat, og du skal bare vide, at det sidder herinde i hjertet, ikk'" (slår sig på brystet). Når jeg sidder og ser det i dag, jeg korsrer mig, altså... men sådan er det. Jeg vil tro at vi... er i undertal...[...] Så... adopterer man de der mandlige... og så måske også fordi, at man et eller andet sted er man nødt til at og... gøre dig lidt rå for at ku' sætte mændene på plads. Hvis de går over stregen og så noget, men det er jo ikke alle, der tør og sådan. Men ligeså snart de får for meget at drikke, så tør de jo godt, ikk'... « (Bilag C: 13f).

Denne maskuline strategi kan have fungeret som blokerende mekanisme for potentielle overgreb hos Malou. Hun har dog vurderet, at den bedste beskyttelse mod seksuelle overgreb har været ikke at benytte nattilbuddene:

»du kan nok forestille dig, at hvis jeg drikker en flaske vodka, at jeg ikke ville sanse, hvis de pillede bukserne af mig [...] Så det er sådan set sådan nogle ting. [...] for at beskytte mig selv, simpelthen... altså det kan man jo aldrig 100 %, men man kan i hvert fald ...til en vis grad gøre det så godt som overhovedet muligt, ikk'« (Bilag C: 10).

Der er ligeledes teoretisk set størst sandsynlighed for at blive viktimiseret på nattilbuddene, idet der er mørkt, samt at de fleste viktimiseringer generelt sker i nattetimerne (Miethe & Meier, 1994: 67).

Inger har ligeledes anvendt en maskulin strategi:

»... mens jeg boede derude, så snakkede jeg stadig meget hårdt, ikk', så på et tidspunkt så kommer der to fyre eller mænd, eller hvad det hedder ... [...] Jeg snakkede ligesom jeg plejer, ikk' også, så gjorde de sådan her til mig (skuler og viger væk), lige som om ... jeg ved ikke, om de ikke var vant til, at kvinder snakkede hårdt [...] hver gang de så mig, så var de sgu bange« (Bilag F: 11).

At hun har været i stand til at gøre mændene bange, kan formodes at have virket som blokerende mekanisme for overgreb. Ingers aggressivitet bevirker også, at hun har fundet det nødvendigt at trække sig tilbage fra begyndende konflikter for at forhindre for massive aggressive udbrud (Ibid.: 4). Den maskuline strategi bliver således kombineret med en mere kønsløs strategi, hvor et typisk handlemønster er at trække sig fra fællesskabet for at undgå konflikter (Huey & Berndt, 2008: 189). Ved at gøre sig "usynlig" og dermed at blive et mere ringe mål for overgreb har hun kunnet forebygge en potentiel viktimisering (Passaro, 1996: 87). Ligeledes har hun opnået større sikkerhed, idet hun ikke konfronteres med konflikter:

»Jamen, jeg kendte faktisk slet ikke nogen. Jeg kendte eller kendte og kendte, jeg snakkede med en, der var der der, snakkede så med nogle stykker, men jeg holdt mig mest for mig selv, der hvor jeg følte mig nogenlunde tryk, ikk'« (Bilag F: 5).

At hun ingen tætte relationer har dannet, kan dog ligeledes have mindsket de sociale beskyttelsesfaktorer. Isolationen kan således have medført både blokerende og udløsende mekanismer i forhold til beskyttelse mod seksuelle overgreb.

Inger har desuden undgået at vise sig i lidt tøj. Når hun eksempelvis er stået op om natten, har hun sørget for at være passende klædt på, så hun ikke har opfordret til seksuelle tilnærmelser (Bilag F: 4). Påklædningen kan således have været blokerende for overgreb og dermed fungeret som beskyttelsesfaktor.

Bente har for at opnå beskyttelse været bevidst om sin adfærd overfor mændene idet *»[...] man skal ligesom øhh være sig bevidst om, at man er en pige for at – man skal øhh, man skal ikke tro, at man kan spille op«* (Bilag G: 1). Hun har sat sig i respekt overfor mændene og fra starten klargjort sine grænser:

»Jeg har fået markeret mig [...] En flad var nok [...] Ej, men det øh, altså dem, som efterhånden har lært mig og kende og jeg har lært dem at kende, så er det ikke noget problem mere, vel, når man sådan ligesom har, øhh, vist hvad man står for, ikk'« (Bilag G: 9).

At Bente har valgt at give en lussing til en nærgående mand signalerer en åbenbar afstandstagen fra hans adfærd. Således har hendes beskyttelse muligvis været udløst af, at hun har sat tydelige grænser, som derved har været den blokerende mekanisme hos Bente.

PERSONLIGE SÅRBARHEDSFAKTORER

I en forklaring på viktimisering af hjemløse kvinder, er det relevant at medtage deres individuelle sårbarhedsfaktorer. Disse indbefatter seksuelt overgreb i barndommen og psykiske sygdomme, hvilke kan indvirke på kvindernes vagtsomhed og på hvorvidt, de udviser en selvforsvarende adfærd (Wenzel m.fl., 2000a: 370). Fysiske helbreds begrænsninger ansues også som en personlig sårbarhedsfaktor, som ligeledes kan indvirke på kvindernes selvforsvarende adfærd (Wenzel m.fl., 2000a: 370). Ligeledes kan tilfælde af seksuelle overgreb i voksenlivet medføre en såkaldt cluster-effekt, idet følgerne fra tidligere overgreb som psykiske men eller stofmisbrug kan øge risikoen for yderligere seksuelle overgreb (D'Ercole & Struening, 1990: 148).

Beths psykiske helbredssituation kan - på baggrund af vores samlede indtryk af hende - problematiseres, idet der er forskellige forhold, der taler for, at hun kan have en psykisk lidelse. Generelt taler Beth om besynderlige ting³⁶ og virker overdrevet excentrisk, bl.a. fortæller hun, hvordan hun interagerer med træer (Bilag A: 7). Da vi spørger til Beths psykiske helbred, taler hun om EMR elektromagnetiske forstyrrelser, som har påvirket hende psykisk (Ibid.: 7). Hun beretter desuden om, at medarbejdere indenfor hjemløseinstitutioner har sagt, at hun har nogle mentale problemer (Ibid.: 2). Vi kan ikke påvise, hvorvidt hun har en psykisk lidelse, hvorfor vi begrænser os til at antage, at hun har nogle psykiske problemer af ukendt karakter.

Disse psykiske problemer kan have gjort hende til et let offer i forhold til det seksuelle overgreb, hun har været udsat for, idet hun på baggrund heraf muligvis ikke har været agtpågivende i situationen for det seksuelle overgreb. Herved kan hendes psykiske helbred være en medvirkende mekanisme til hendes seksuelle overgreb.

Yvonne beretter, at hendes far har seksuelt misbrugt hende og hendes bror i deres barndom (Bilag D: 4f). Hun hentyder selv til, at de seksuelle overgreb i barndommen kan have ført til, at hun tidligt i livet er begyndt at tage stoffer:

»[...] altså alle de præparater jeg kendte, og der var kendt ikk', dem kendte jeg sgu til, jeg var rå-ung, da jeg var 16 begyndte så småt at lege med det, da jeg var 14... og der gik to år, så var jeg rigtig rå-hooked på junk, og det var rigtig heroin altså, det var heroin, jeg ville slukke, der havde jeg det allerede sådan så, der skulle bare slukkes oppe i roen [...]« (Ibid.: 4f).

Yvannes misbrug er således begyndt som følge af, at hun ikke har kunnet overskue at forholde sig psykisk til det, hun har været udsat for.

Yvannes generelt hårde liv har givet sig til kende som psykiske men. Dette kommer i interviewsituationen til udtryk i, at hun flere gange græder og derudover udviser et åbenlyst had til sin biologiske mor som følge af, at moren ikke har formået at opfostre hende forsvarligt (Bilag D: 12, 16). Yvannes psykiske ustabilitet kan have indvirket på, at hun ved sine ophold på hjemløseinstitutionerne ikke har udvist en selvforsvarende adfærd. Dette kan begrundes i, at Yvonne har valgt at sove i mørke rum uden opsyn fra personalet og dér er blevet udsat for

³⁶ Her henvises til Bilag B

overgreb (Ibid.: 9). Således kan psykisk helbred have udløst en mekanisme i forhold til de seksuelle overgreb.

Ann kæder selv sit misbrug sammen med sin hjemløshed: »*Det er fordi, når man er hjemløse, når man er kvinde, ikke også, når man er.. har ikke noget sted at sove, så skal man drikke sig fulde.. og såå.. falde i søvn, lige meget hvor de er henne [...] Det er strengt at være hjemløs!*« (Bilag E: 5). Herpå kan hjemløshed anskues som den udløsende faktor for det misbrug, der har ført til seksuelle overgreb, men idet hendes misbrug er startet langt tidligere, synes der at være andre udløsende faktorer. Ann fortæller, at hun har været udsat for seksuelle overgreb i barndommen, hvor en ældre mand har voldtaget hende gennem et halvt år (Ibid.: 7f).

I forlængelse heraf kommer det frem, at hun til stadighed lider efter disse krænkelser i form af mareridt. Hun fortæller desuden, at hendes forældre ikke har troet på hende dengang, og at hun som følge deraf har lukket sig mere og mere inde (Bilag E: 8). I forbindelse hermed, fortæller hun:

»*Når, da jeg var til afvænnning [...]da, ville den ikke ud... [...] den der, som jeg har oplevet, da jeg var ti år [...] så lukker jeg mig inde [...] så da jeg er på afvænning.. jeg vil ikke have, at de skal høre det [...] så blev jeg nødt til at snakke med en afvænnings... læge, eller hvad er det, det hedder, ud med det [...] Der er mange, der har oplevet det, mange mange... de lukker sig, og så bliver de de, hvad hedder det, sindssyge [...] når de lukker for meget [...] men det gør ondt, når man skal ud med det [...] men jeg har fået det lidt bedre, når jeg, jeg snakker meget om det [...] i stedet for at være sådan (tager hænderne op som skyklapper for ansigtet)*« (Bilag E: 8).

Det viser sig her, at Ann ikke psykisk har fået bearbejdet sine oplevelser fra barndommen på tidspunktet for de seksuelle overgreb på botilbuddet, idet disse har fundet sted, før hun kom i afvænnning for sit misbrug. Det er derfor meget sandsynligt, at oplevelserne i barndommen har manifesteret sig som et dårligt psykisk helbred, som har været en udløsende faktor for det misbrug, der senere har været medvirkende mekanisme til at udløse overgrebene. Idet, at Ann har været udsat for seksuelle overgreb i sin barndom samt to seksuelle overgreb i voksenlivet, kan der anskues en cluster-effekt i hendes tilfælde.

Stella fortæller, at hun og hendes søskende har været seksuelt misbrugte af deres alkoholiske far som børn (Bilag B: 1, 6), ligesom han også har begået fysiske overgreb på hende: »*[...]Fordi min far har brændt og skåret i mig også, ikk'. Det har ikke kun drejet sig om ind og ud*« (Ibid.: 4f).

Stella beretter, at hun er mentalt påvirket på grund af de seksuelle overgreb i sin barndom, og at hun får psykologhjælp (Bilag B: 8f). Hun fortæller desuden, at hun ikke kan lide at være alene, og at hun tidligere har været på ”lykkepiller”, men trappede sig selv ud af dem på grund af bivirkninger (Ibid.: 12f). Derudover har hun fået diagnosen manisk-depressiv og har angst, som hun som forbinder med sit pillemisbrug (Ibid.: 12f).

Stella fortæller endvidere i forlængelse af beretningen om overgrebene i barndommen:

»Men jeg har så søgt trøst i stofferne. Så jeg har været så langt ud, så jeg har været på sprøjten. Og øhh den dag i dag er jeg på metadon [...] så sort ved siden af spiser jeg ca. 20 til 30 piller. [...] Så jeg ikke sidder og græder og bryder sammen og - jeg ved ikke hvad der sker, når jeg ikke får mine piller, jeg sidder og græder og græder og græder og græder og græder, og jeg ved ikke hvad, jeg græder over. Det er bare en knude i maven, der er så spændt« (Bilag B: 1).

Derved kan de seksuelle overgreb fra faren anskues som udløsende mekanisme til Stellas misbrug, som derpå kan øge hendes risiko for overgreb på hjemløseinstitutioner.

Stella har desuden været udsat for et seksuelt overgreb i voksenlivet:

»Jeg var blevet inviteret til en fest [...] Og så øhh havde de givet mig så meget cola (kokain, red.), så jeg var bevidstløs [...] Og så har de øhh – jeg ved ikke hvordan, de har båret sig ad øhh - smidt alt tøjet på mig [...] Og så har de så fået kildet mig - eller givet mig sådan en orgasme, så jeg både skider og tisser« (Bilag B: 3).

Dette overgreb bevidner om, at Stella har været et nemt offer i kraft af sit misbrug, da hun let kunne komme eller tvinges derud, hvor hun ikke har kunnet forsvare sig selv mod overgreb.

Stella fortæller, at hun lider af Hepatitis C (Bilag B: 8). Hun beretter hertil, at sygdommen gør hende fysisk svækket i form af en udpræget træthed (Ibid.: 8), og at hun ofte har brug for at sove (Ibid.: 8, 9). I sovende tilstand, kan hun være et let offer.

Malou fortæller, at hun har været seksuelt misbrugt som barn af sine to fætre (Bilag C: 11). Hun har desuden en mistanke om, at hun kan have fortrængt, at hun er blevet udsat for incest fra sin far (Ibid.: 11). Disse forhold kan meget vel have medført en psykisk sårbarhed i forhold til hendes

risiko for seksuelle overgreb, idet hun herpå kan have svært ved at tage vare på sig selv i en risikosituation. Ligeledes kan overgrebene, via psykiske men, have ført til hendes misbrug.

Udover sit alkoholmisbrug, har Malou haft et udpræget kokainmisbrug (Bilag C: 2f). Misbruget har haft påvirket hende psykisk. Hun fortæller, at hun har været følelsesmæssigt afstumpet og ligeglad og derfor virkelig har taget skade af sit misbrug (Ibid.: 8). Hendes psykiske tilstand kombineret med afhængigheden af kokain har ført til, at Malou har brugt sin krop til at få stoffet: *»Jeg har været sammen med to pushere, ikk'... og det var bare sådan noget med "ej, altså, hopper han ikke bare snart af", ikk'. Så jeg kan få mit coke, ikk'«* (Ibid.: 1). Dét, at hun har været så styret af sit misbrug og ligeglad, har gjort hende sårbar. Hun har således generelt været styret af stofferne og ikke tænkt på sin egen sikkerhed.

Inger har på tidspunktet for interviewet været fri af stoffer i 23 dage, men har før det haft et alkohol- og stofmisbrug (Bilag F: 9). Dette misbrug kan have gjort hende sårbar i forhold til seksuelle overgreb, da hun i påvirket tilstand kan have været et nemt offer.

Inger beretter også, at hun har været udsat for overgreb i sin barndom (Bilag F: 12), og fortæller derudover, at hun er blevet voldtaget på en ferie (Ibid.: 8). Den episode har ifølge hende selv gjort, at hun i et forsøg på at forsvare sig selv, let farer op og bliver hidsig og aggressiv i risikofyldte situationer, og, som hun selv udtrykker det, derved kan skade sig selv mere, end hun kan afværge et eventuelt overgreb (Ibid.: 3).

Inger har desuden visse fysiske helbredsproblemer i form af giggt og flere fingre, som grundet et voldeligt parforhold har været brækket mange gange, hvilket har resulteret i dårlige led (Bilag F: 6f). Disse helbredsproblemer kan gøre hende til et udset offer, idet hun herpå kan være mindre i stand til at beskytte sig selv mod overgreb end andre kvinder. Inger har således visse personlige sårbarhedsfaktorer, men i mindre udpræget grad.

Bente fortæller, som de fleste af de øvrige kvinder, at hun har været udsat for seksuelle overgreb i sin barndom. Hendes farfar har forsøgt at tungekysse hende og har haft hende på skødet og derpå fået erektion (Bilag G: 4f). De overgreb, Bente har været udsat for i sin barndom, kan ifølge forskning have ledt til psykiske men (Burnam m.fl. 1988: 843). Hun siger selv i forhold til sit psykiske helbred: *»Arrhh jeg har da også øhh, jeg har da også øhh mine nedture, ikk'. Altså hvad laver man her ikk'«*. (Ibid.: 4). Bente tillægger således ikke selv overgrebene den store betydning i

forhold til sit psykiske helbred, men giver i stedet udtryk for, at hendes hjemløshed giver hende anledning til bekymring.

I forhold til sit fysiske helbred fortæller Bente: »Ja. Ja, jeg får øhh en del piller, ikk', men det er ikke øhh, det er fordi at, altså jeg, det er på grund af fysiske skavanker, ikk' [...] Så øh slidt, opereret og ja alt sådan noget, ikk'« (Bilag G: 4). At hun er fysisk svækket kan gøre hende til et let offer for seksuelle overgreb, idet hun kan være mindre i stand til at forsvare sig selv. Dette forhold synes, at være den eneste sårbarhedsfaktor i Bentes tilfælde.

DEN SOCIALE KONTEKST

DET FYSISKE OMRÅDE

Ved forekomsten af seksuelle overgreb vil mekanismer i den konkrete kontekst spille ind. Dette indebærer de fysiske forhold for det potentielle gerningssted, som i undersøgelsen udgøres af hjemløseinstitutionerne. Det fysiske område har sit eget tempo og rytme, der kan gøre det til et farligt sted. Det fysiske rum med dets pladsforhold, flugtmuligheder, lysforhold og mængde af mennesker er med til at bestemme risikoen for overgreb på stedet. Hjemløseinstitutioner (homeless shelters) vil ifølge Miethe og Meier udgøre et risikofyldt sted i forhold til interpersonel kriminalitet, da der her ofte forekommer voldsforbrydelser (Miethe & Meier, 1994: 67).

Beth er blevet udsat for et seksuelt overgreb på en natcafé, som har sovepladser til 12 personer fordelt på to soverum (Bilag A: 1). Dette indebærer, at stedet rummer et begrænset antal mennesker, hvilket kan bevirke, at stedets tempo og rytme er mindre kaotisk end andre steder. Der er dog, som Beth udtrykker det, en del udskiftning blandt brugerne (Bilag A: 4). Herved er der ikke en stabilitet i gruppen, hvilket kan skabe en risiko for overgreb grundet en manglende fællesskabsfølelse (Miethe & Meier, 1994: 51). Ydermere er stedet kun åbent i nattetimerne, hvilket ifølge Miethe og Meier i sig selv skaber et farligt sted (Miethe & Meier, 1994: 67). Beth oplyser hertil, at stedet først åbner klokken 23.30, hvilket indebærer at der i timerne op til samles en del folk ude foran, som ofte tager stoffer og drikker alkohol (Bilag A: 1). Denne uro og dét at mange af stedets brugere således er påvirkede, når de kommer ind, er ligeledes med til at gøre

institutionen til et farligt sted, som kan have indvirket som en udløsende mekanisme til overgrebet på Beth.

I forhold til stemningen inde på institutionen beretter Beth:

»Og dens værste, jeg vil sige er, at øhh de der ting, der sker udendørs [...] Men for eksempel herinde de plejer at være øh stille og rolig, uden problem øhm, nogen bare sidder oppe og kigge på fjernsyn [...] og andre går i seng« (Bilag A: 2).

Det forholdsvis lille antal mennesker samt den rolige stemning kan anskues som mekanismer, der må mindske stressniveauet hos potentielle udøvere og derved hæmme forekomsten af seksuelle overgreb. Disse mekanismer har dog ikke haft den intenderede virkning, da Beth er blevet viktimiseret på stedet. Den nat hun har været udsat for et overgreb, har der forinden været tre timer med druk ude foran, som udøveren har deltaget i (Bilag A: 3). Selve overgrebet har fundet sted inde på det ene værelse efter, at Beth har lagt sig til at sove, hvor der har været mørkt og ingen andre til stede (Ibid.: 3). Det afsides mørke rum uden andre mennesker kan anskues som en kontekstuel mekanisme, der - trods den ellers rolige stemning - har indvirket på, at overgrebet fandt sted.

Yvones seksuelle overgreb er sket på en natcafé, der *»[...] åbner klokken øh halv ti øh om aftenen [...] Og har åbent til klokken syv eller otte om morgenen, tror jeg det er [...] Jeg mener, det er otte, vi bliver losset ud« (Bilag D: 17).* Det er således et natåbent tilbud, hvilket jf. ovenstående kan gøre det til et farligt sted (Miethe & Meier, 1994: 67). Dette anføres ligeledes i forskning, idet miljøet på natcaféer betegnes som utrygt og præget af vold og kriminalitet (Flyverbom m.fl., 2008: 14). Yvonne oplyser, at der i den konkrete natcafé er overnatning både i opholdsstuen og i lidt afsidesliggende små rum, samt at overgrebene er forgået, når hun har ligget inde i rummene, mens lyset har været slukket (Bilag D: 9). Herved kan den fysiske indretning med afsides og mørke små rum være en mekanisme, der har medvirket til, at overgrebene finder sted. Yvonne beskriver generelt set stedet som kaotisk: *»Du kunne ikke få ro derude, altså [...] du kan lige så godt tage ind i Istedgade [...] Altså, der er næsten mere ro i Istedgade, end der er dér« (Bilag D: 17).* Ved denne sammenligning bliver institutionens tempo og rytme defineret som et uroligt sted, hvilket er en mekanisme der kan øge risikoen for overgreb.

Ann har været udsat for to seksuelle overgreb, der begge er foregået på et botilbud for hjemløse.

Stedet består af flere individuelle værelser, hvori der ifølge Ann bliver drukket meget og dagligt holdt fester (Bilag E: 2, 9). Ved disse fester kommer der mange mennesker, hvoraf en del kender hinanden, men der kommer også en del nye (Ibid.: 9). Alkoholindtagelse - hos udøveren såvel som offeret - kan medføre en øget risiko for, at seksuelle overgreb finder sted (Krug m.fl., 2002: 158f). Konteksten med alkoholpåvirkede mænd, hvis dømmekraft er hæmmet, indebærer således en mekanisme, der bevirker, at stedet er risikofyldt i forhold til seksuelle overgreb. Mange mennesker på samme sted kan ligeledes skabe en kaotisk rytme, som motiverer til kriminalitet (Miethe & Meier, 1994: 67). Begge overgreb har fundet sted i forbindelse med fester, men efter at Ann er "faldet omkuld" af druk (Bilag E: 2, 4). Ved det første overgreb beskriver hun, at der har været nærmest mørkt i rummet (Ibid.: 3). Herved kan en dunkel belysning ansues som en mekanisme, der indvirker på overgrebet. Ved det andet overgreb har hun sovet på et værelse, hvor kvinden, som boede der, også sov (Ibid.: 4). Udøveren har derfor haft mulighed for at forgribe sig på Ann uforstyrret af de andre mennesker, hvorfor de fysiske rammer i form af et uaflåst og nærmest tomt værelse kan have fungeret som udløsende mekanisme for at voldtægten er forekommet.

Stella har i sine år som hjemløs anvendt en del forskellige overnatningstilbud for hjemløse. Hun har bl.a. boet på et lille herbergsværelse:

» [...] Men jeg brød mig ikke om det fordi, at øhh der var et værelse, så var der en skillevæg, og så var der sådan en slags gardin for. [...] Og så rundt på den anden side [...], der var der en mand [...], og så var der kun sådan et gardin, ikk' [...]« (Bilag B: 4)

De fysiske forhold på herberget har således ikke skabt trygge rammer for Stella. Opbygningen af værelserne på denne måde indebærer, at der er let fysisk adgang til den enkelte kvindes ellers private rum, hvilket kan bevirke en øget risiko for seksuelle overgreb og således fungere som en udløsende mekanisme.

Stella har på en af de natcaféer, hun har frekventeret, fået at vide, at hun bør afholde sig fra at benytte de bagvedliggende og afsides soverum:

»[...] Så spørger jeg så "kan jeg sove derinde", "Ej det vil ikke være en god idé" siger hun så [...] Så fangede jeg den hurtigt. Jamen så sover der kun mænd derinde. Så kan der stille sig en mand op foran døren, og så kan der være gruppevoldtægt, tænkte jeg

[...] Og det sagde hun imellem linjerne, næsten [...] Der skulle kvinder ikke ind [...] Det turde hun ikke« (Bilag B: 14).

De afsides værelser kan således indebære nogle fysiske forhold, der øger risikoen for seksuelle overgreb uafhængigt af stedets tempo og rytme. Disse forhold vil være medvirkende mekanismer til at udløse et seksuelt overgreb.

Malou har fravalgt at komme på overnatningstilbud, da hun på grund af brugerne har vurderet, at det er højrisikosteder, idet *»[...] de er jo ikke helt raske de mennesker, vel, og de ved jo ikke hvad, de laver, når de er på stoffer og så noget. Øhm, tingene... altså, mange af dem bliver jo psykotiske eller... af deres stoffer, ikk'«* (Bilag C: 4). Den institution, hun frekventerer, er et værested, der kun har åbent i dagtimerne, hvilket indebærer at de mørke og mere risikofyldte nattetimer undgås. Ved at de fysiske forhold ligeledes ikke rummer overnatning, bliver de potentielt risikofyldte sovesituationer ikke en del af opholdet. Dermed kan lyset og dagtimerne virke som blokerende mekanisme.

Inger har boet på et herberg, som er opbygget med flere bygninger, hvilket har bevirket, at personalet ikke har været nærværende og behjælpelige, når det har været uro på gangen (Bilag F: 6). Hun oplyser ydermere, at der er blevet røget rigtig meget hash på stedet og vurderer, at *»[...] Det er lidt uhyggeligt... at de ikke har mere kontrol, eller også valgte de ikke havde mere kontrol i forhold til... hvordan folk reagerede [...]«* (Bilag F: 12). Herved medfører den fysiske opbygning af stedet, at der ikke findes en synlig kontrolfunktion, hvilket kan være en mekanisme, der er medvirkende til at skabe et risikofyldt område. Inger oplyser i forhold til de konkrete fysiske forhold: *»Jeg kunne bedst lide at være oppe på mit værelse. [...] der var der døre, hvor man også kunne låse... øh... døren, ikk'«* (Bilag F: 4). Herved er døren og låsen med til at kunne give Inger et frirum fra interaktionen med de andre, hvilket kan ses som en mekanisme i forhold til at kunne holde potentielle udøvere ude og derved skabe et mere sikkert opholdssted inden for området.

Bente bor på et herberg, som har plads til omkring 65 beboere, hvilket indebærer, at der bor omkring 30 personer på samme gang (Bilag G: 6). Herved er der mange mennesker samlet, men det er ligeledes et stort sted. Hun anfører, at *»[...] det, det er lige som en stor arbejdsplads, ikk', [...] Altså, nogen er grove, og nogen er øhh venlige og imødekommende, og nogen er frække og dumme og selvhævdende [...]«* (Ibid.: 5). Stedets tempo og rytme bliver herved sammenlignet med

et område, der ikke umiddelbart associeres med et risikofyldt sted i forhold til interpersonel kriminalitet. Stedet kan dog bære præg af, at nogle personer - trods forbud - indtager alkohol og stoffer mens de er dér, hvilket har bevirket, at *»[...] for flere måneder siden der var nogen, der drak sig for fulde og blev smidt ud og sådan noget, ikk' [...]«* (Ibid.: 6). Herved er der i konteksten mekanismer i form af regler, der skaber et mere roligt sted, hvorved risikoen for overgreb bliver formindsket. Dette fremstår tydeligt, idet Bente beretter om, at hun én gang har været på besøg på et andet hjemløsetilbud:

»[...] jeg må sige, jeg blev lidt chokeret [...] Jeg var ikke klar over.. hvad skal jeg sige, at folk var... det var jo helt åbenlyst, de sidder og øhh ryger joints og drikker bajere og snaps [...] Og så stod vi lidt og kiggede og snakkede, og så kom der en af pædagogerne. Så sagde vi hvor, vi kom fra [...] Så kigger hun på os, og så siger hun "Altså, jeg må ikke sige det her, det her det er ikke et sted for jer". Så sagde hun ikke mere« (Bilag G: 7f).

Der fremstår herved en tydelig forskel på de to steder. Dette kan have en sammenhæng med hvilket regelsæt, der er styrende på stedet, og derved fungerer som en medvirkende mekanisme til at skabe rammerne for enten et mere trygt og roligt sted eller et mere kaotisk og farligt sted.

ANALYSE AF RAMMER FOR ADFÆRD

Hjemløseinstitutionerne udgør forskelligartede tilbud til socialt udsatte mennesker, hvilket således etablerer de funktionelle egenskaber i mikromiljøet (Miethe & Meier, 1994: 69). Disse kan variere i forhold til, om det er et værested, en natcafé, et herberg eller et botilbud, idet der vil være forskel på de tilbud og aktiviteter, det enkelte sted udbyder. Ydermere kan de adfærdsnormer, der er gældende på stedet, influere på hvorfor, de seksuelle overgreb kan finde sted (Miethe & Meier, 1994: 69).

Beth er blevet udsat for et seksuelt overgreb på et nattilbud, hvis hovedformål er at tilbyde akut overnatning til hjemløse. Herved kan brugernes aktiviteter, idet de resulterer i risikofyldte sovesituationer være mekanismer i forhold til forekomsten af overgreb. Stedet beskrives af Beth som havende et roligt miljø, hvorfor mange af problemerne opstår i ventetiden inden stedet åbner (Bilag A: 2). De adfærdsmæssige rammer, der gør sig gældende på selve stedet, bliver i høj grad formet af personalets tilgang til brugerne. Dette kan ses af, at Beth beskriver, at når *» [...] man*

kommer ind om aftenen, så er der lille fyrlys ved bordet, ikk' [...]. I mean, det er hyggeligt, så man bliver modtaget på en dejlig måde, ikk'« (Ibid.: 3). Disse aspekter kan ansues som mekanismer, der fra personalets side iværksættes for at anspore til nogle adfærdsnormer, der kan mindske stressniveauet hos potentielle udøvere og derved hæmme forekomsten af seksuelle overgreb. Disse kontekstuelle mekanismer er dog i interaktionen med andre mekanismer blevet blokeret i deres virkning, da Beth er blevet viktimiseret på stedet.

Yvonne har ligeledes været udsat for seksuelle overgreb på et akut nattilbud. Hun beretter, at der er et hierarki blandt de mandlige brugere i forhold til hvem, der skal bestemme, hvilket har resulteret i, at *»[...] så har den der mega alfahan stået og pustet sig op, hvor jeg har sagt "du kan godt blive pustet ned igen, for eller tager jeg en knappenål du [...] og gør det med" [...] jeg er lige så fræk, som de er, det bliver jeg nødt til, for ellers bliver jeg trampet ned, mand«* (Bilag D: 10). Herved fremstår det, at stedet er præget af en maskulin dominans, idet kampen om magtpositionerne foregår mellem mændene (Bourdieu, 2007: 30f). For som kvinde at opretholde en position i dette magtspil fremhæver Yvonne, at det er påkrævet at kunne være med på den hårde omgangstone og kunne svare igen. For hendes vedkommende har det dog ikke været tilstrækkeligt i forhold til at kunne undgå seksuelle overgreb. Dette kan være udtryk for at de undertrykkelsesmekanismer, der udspringer af den eksisterende maskuline dominans, i samarbejde med andre mekanismer har blokeret for, den mekanisme hendes forsøg på at opnå en position på stedet har udgjort.

De normer, der er gældende på natcaféen, tydeliggøres af Yvonne, som oplyser, at hvis der er andre mennesker til stede under overgrebene, så reagerer de ikke (Bilag D: 11). Denne mentalitet blandt brugerne indebærer en nyttekalkulering og en ligegyldighed i forhold til det seksuelle overgreb, hvilket må betragtes som mekanismer, der indvirker på, at Yvonne er blevet udsat for overgreb.

Ann har været udsat for to seksuelle overgreb på et botilbud, hvor hun har deltaget i "druk og fester" (Bilag E: 2f). Både hendes og de to udøveres aktiviteter i mikromiljøet har således været forbundet med indtagelse af alkohol, hvilket som tidligere anført kan indebære mekanismer i forhold til seksuelle overgreb. De normer, der har været forbundet med de fester, udtrykkes ved, at:

»Der er mange, der bliver misbrugt derovre i, der hvor jeg holdt til.. [...] Det er fordi.. når vi holdt fest, for eksempel mange mennesker holdt fest, så kunne de godt finde ud af at være inde i stuen og så bare falde i søvn [...] og så kommer der mange... mennesker.. og så kan de godt finde ud af... og, hun er total færdig, så kan jeg godt lege med hende« (Bilag E: 4).

Derved synes seksuelle overgreb at være et ofte forekommende fænomen på stedet. Der gives ligeledes udtryk for at holdningen blandt mange af de tilstedeværende mænd indebærer en krænkende opfattelse af kvinder, hvilket må betragtes som mekanismer, der indvirker på, at der begås seksuelle overgreb. Da Ann ligeledes giver udtryk for, at fænomenets eksistens formentlig er noget, alle på stedet kender til (Bilag E: 4), kan det indikere, at normerne indebærer en umiddelbar accept af fænomenet. Denne mere generelle indstilling blandt beboere og brugere kan ligeledes virke som en mekanisme i forhold til, at seksuelle overgreb kan finde sted. Der synes kun til dels at blive reageret på problemet, idet udøveren til det første overgreb ifølge Ann efterfølgende af personalet har fået karantæne fra stedet, og han er derudover blevet mobbet af beboerne (Ibid.: 4). Dette kan ansues som mekanismer forbundet med normerne i forhold til kendte udøvere, hvilket kan medføre en præventiv indvirkning på forekomsten af overgreb. Da det ifølge Ann er sket for flere kvinder på stedet, kan det således skyldes, at andre mekanismer har spillet ind i forhold til denne præventive mekanisme, som derved ikke har haft den intendede virkning.

Stella har benyttet to akutte nattilbud, hvoraf der på det ene til trods for en hyggelig stemning også foregår en magtkamp mellem mændene, hvorved de definerer hvem, der styrer stedet. (Bilag B: 8 & 14). Rammerne for adfærd på dette sted indebærer således en maskulin dominans, idet det bliver accepteret, at det er mændene, der skal lede stedet (Bourdieu, 2007: 30f). Heri kan ansues en normudtrykt overbevisning om mandlig overlegenhed, der placerer kvinderne på stedet i en underordnet position, hvorved risikoen for seksuelle overgreb øges (Krug m.fl., 2002: 161). Herved bliver disse normer mekanismer, der kan indvirke på fænomenets eksistens.

I forhold til den anden natcafé, Stella har overnattet på, fremhæver hun, at stemningen bærer præg af, at folk er meget "væltede" og ofte sidder med "hovedet nede i bordet og kokser" som følge af alkohol- eller stofindtagelse (Bilag B: 8). Dette indikerer, at stedet i forhold til regler for adfærd er meget fleksible, hvilket ligeledes kan ses af, at der på stedet ofte foregår tyverier. I

denne henseende overskrides personlige grænser, idet Stella har fået at vide: »[...] "lad vær med at lægge det (værdigenstande, red.) i dine underbukser, for dér går de også bare i"« (Ibid.: 3). Heri kan ses et potentielt krænkende element i forhold til intimsfæren, hvilket kan indikere en normløshed blandt brugerne. Disse manglende eller yderst fleksible normer på stedet kan udgøre mekanismer, der indvirker på at seksuelle overgreb legitimeres og derved på muligheden for deres eksistens.

Ved overnatning på denne natcafé er Stella blevet frarådet af personalet at sove i de værelser, der ligger i forbindelse med selve cafeen, jf. *Det fysiske område* (Bilag B: 14). Stella vurderer, at det her blev antydnet, at man på institutionen er opmærksom på, en risiko for kvinderne, hvis de overnatter i disse rum. Idet de oplyser om risikoen, kan overgrebene forhindres, men da der ikke synes at være iværksat andre mere permanente løsninger, kan det tyde på at det anskues som et vilkår for kvinder, der opholder sig på denne natcafé. Rammerne for adfærd kan således ses påvirket af den strukturelle opbygning af selve natcaféen, hvorved det strukturelle indebærer en mekanisme, der er medvirkende til at øge risikoen for seksuelle overgreb.

Malou har opholdt sig på værestedstilbud, der kun har åbent om dagen, hvilket betyder, at brugernes aktiviteter indebærer forskellige tilbud af eksempelvis praktisk eller social karakter. Hun anfører, at der i interaktionen mellem hjemløse er nogle meget ustabile relationer:

»[...] "vi er veninder, vi er venner" og bla bla bla. Ligeså snart du vender ryggen til, så bliver du bagtalt og dolket i ryggen og så noget, du ved. Du har ingen venner, det eneste der holder folk sammen, hvis du ser et hjørne hvor folk de står og drikker, jamen tog du bajeren ud af hånden på dem, så ville de alle sammen gå hjem hver for sig« (Bilag C: 13).

Det fremgår heraf, at der i miljøet - og især blandt misbrugerne - er meget flygtige tilknytninger, som kun eksisterer i kraft af misbruget. Herved vil normerne for samværet formentlig ikke være præget af gensidig tillid og respekt, hvilket kan være mekanismer i forhold til at skabe rammer, der muliggør seksuelle overgreb. Interaktionen er ifølge Malou ligeledes grundet mændenes overtalsposition præget af, at deres omgangstone er styrende, hvilket kommer til udtryk i, at »[...] så adopterer du jo hurtigt det dér vrrrrgh-noget (brovtende lyd) ikk'. Altså sådan snakkede jeg også til sidst [...]« (Bilag C: 14). Ved at det bliver en typisk maskulin adfærd, der bliver normen for

interaktionen, vil det ud fra en bourdieusk forståelse indebære en virilitet (Bourdieu, 2007: 35), som kan forstås som en mekanisme, der bevirker til, at opfattelsen i forhold til seksuel kontakt kan føre til overgreb. Normerne for seksuel kontakt kommer ligeledes til udtryk i, at hun fremhæver, at der er en kvinde på værestedet, som "er sinke" og som ifølge Malou bliver udnyttet seksuelt af mændene på stedet. Dette viser ifølge Malou »[...] meget om moralen mellem de mænd, vi omgås [...] De har jo ikke nogen« (Bilag D: 19ff). Det kan således ud fra Malous vurdering antydes, at normerne blandt mændene på stedet i forhold til seksuelt kontakt kan være en mekanisme, der fører til overgreb.

Inger har boet på et herberg, hvor der ifølge hende ofte har været "tæskehold" ude for at opsøge nogle af beboerne, der har skyldt penge, hvilket hun har oplevet som meget utrygt. Når dette er sket, har personalets håndtering af det været meget foruroligende, idet Inger har erfaret, at de ikke har forsøgt at sætte ind over for disse hændelser (Bilag F: 3). Herved kan det antydes, at de normer, som personalet på stedet angiver ved sådanne handlinger, indikerer en ligegyldighed i forhold til regelbrud. Sådanne normer kan fungere som mekanismer, der kan skabe nogle rammer for adfærd, hvori en atmosfære af ligegyldighed også kan øge risikoen for overgreb.

Opbygningen af herberget indebærer ifølge Inger, at hun ikke har følt, at hun har haft et reelt privatliv. Dette kæder hun sammen med, at der også har boet mænd på gangen, hvilket har resulteret i, at hun har oplevet at komme ud i fællestuen om natten, hvor der har siddet en mand i bar overkrop, hvorefter hun er blevet usikker på motivet for hans manglende beklædning (Bilag F: 3). Herved anføres det, at det er mændenes normer for omgangsform, der er gældende på stedet, hvilket er mekanismer, der kan anskues som udtryk for en maskulin dominans på stedet, som kan føre til en øget risiko for seksuelle overgreb.

Der er ligeledes blevet indtaget alkohol og stoffer på stedet, hvilket kommer til udtryk i, at »[...] de [var] mere... det lyder ulækkert, dobbelt, næsten lige så dobbelt så påvirkede, som jeg har været. Plus at det blev nogen gange blev solgt på stedet, ikk'« (Bilag F: 12). De påvirkede mennesker samt kriminaliteten på stedet kan indikere en normløshed i forhold til adfærden, der kan ses som en mekanisme i forhold til opfattelsen af seksuelle overgreb på stedet.

Bente bor på et herberg, hvor omgangsformen indebærer, at det at være kvinde »[...] det kan godt være ubehageligt indtil man får lært og sætte sig i respekt, eller hvad skal jeg sige, eller det er man

ikke til« (Bilag G: 9). Dette skyldes, at mændene kommer med mange seksuelt orienterede bemærkninger og hentydninger:

»[...] det er især hvis, hvis øhh der er nogle stykker, når de sådan er påvirkede af et eller andet, ikk' [...] At øhh sådan noget med altså "Bente kommer du ikke med ud og bolle", ikk' altså. [...] til at starte med at jeg var her, så blev jeg sådan chokeret, det var sådan lige temmelig frimodigt, ikk'« (Bilag G: 1f).

Sådanne bemærkninger og eventuelle "rap i røven" er således vilkår for kvinderne på stedet (Bilag G: 2), hvorved kvinder, der ikke forstår at sige klart fra, kan være i risiko for seksuelle overgreb. Omgangstonen og normerne bliver derved mekanismer, der kan øge forekomsten af overgreb. Omgangsformen kan ligeledes ansues som udtryk for en maskulin dominans på stedet, hvilket også fremkommer af, at *»[...] der har været sådan en del med sådan noget slagsmål og sådan noget, ikk' [...] Hvor politiet er kommet, og folk er gået amok, ikk' [...] på den ene eller anden måde, smadret ting og sådan noget, ikk'« (Ibid.: 5f).* Dette ses af, at aggressivitet ifølge Bourdieu er en typisk maskulin udtryksform (Bourdieu, 2007: 30f). Denne maskuline dominans indebærer ligeledes, at det er mændenes normer for fysisk kontakt, der er gældende, hvilket Bente udtrykker i, at kvinder ved at søge trøst ved en mands skulder kan risikere, at det bliver tolket som et tegn på, at hun vil noget mere intimt (Bilag G: 2). Derved er det den maskuline adfærd med virilitet, der bliver styrende inden for institutionen, da den mere feminine adfærd i at søge trøst, bliver en mekanisme, der kan føre til et overgreb.

På herberget anfører Bente, at personalet er synligt og klar til at bakke op ved eventuelle problemer. Hun udtrykker, at *» [...] det er en stor ting, ikk' [...] At man kan være sikker på, at hvis man står med håret i postkassen på en eller anden led, ikk', at så man bliver hjulpet, ikk'« (Bilag G: 8).* Ved denne støtte kan personalet anvise nogle normer for adfærd, der virker som mekanismer til at skabe et miljø hvori, overgreb absolut ikke bliver tolereret.

ANALYSEDEL 4 - REKONSTRUKTION

I det følgende afsnit rekonstrueres de forhold, der har haft betydning for de enkelte kvinders risiko for seksuelle overgreb.

Beth er blevet udsat for et seksuelt overgreb på en natcafé, som åbner sent om aftenen og har mange påvirkede brugere, hvilket indebærer strukturelle og kontekstuelle mekanismer, som tilsammen har skabt grobund for kriminelle handlinger. Grundet disse forhold har der ligeledes været en potentiel udøver tilstede, som har været påvirket og "oppe at køre". Beths opfattelse af institutionen er, at det - især på grund af personalet - oftest er et rart sted at være. Denne natcafé er dog ud fra Stellas beskrivelse præget af en maskulin dominans, hvilket vil øge risikoen for overgreb. Beths opfattelse af rammerne kan have haft præget hendes risikovurdering på aftenen for overgrebet. Dette kan sammen med hendes psykiske problemer have været grund til, at hun ikke har ageret agtpågivende i forhold til at have været uden beskyttere sammen med en fremmed mand i et afsides og mørkt rum. Herved har flere mekanismer spillet sammen i forhold til overgrebet, idet de fysiske rammer og mørket samt de manglende beskyttere og hendes nærmest sovende tilstand har ført til at øge udøverens motivation, da han har kunnet foretage overgrebet ubemærket, og hun har været et let tilgængeligt og et - i kraft af sit køn - attraktivt mål inden for konteksten. I forhold til udøverens motivation kan hans nedladende holdning til kvinder desuden have været en medvirkende mekanisme, hvilket kan være blevet yderligere forstærket af hans påvirkede tilstand, der som mekanisme kan have blokeret for hans moralske dømmekraft. Udøveren er først blevet stoppet i sit forehavende, da Beth har reageret, og personalet er kommet ind i rummet, hvilket indebærer en beskyttelsesmekanisme, som har blokeret for, at overgrebet ikke har udviklet sig yderligere.

Yvonne har været udsat for flere seksuelle overgreb på den én natcafé. Dette sted beskrives som værende præget af uro og stor udskiftning blandt brugerne samt frekventeret af mange stærkt misbrugende personer. Herved kan det kategoriseres som et farligt sted, der i sig selv kan være en mekanisme til at udløse seksuelle overgreb, idet stedet er præget af løse tilknytninger med ringe beskyttelse og misbrugsadfærd, som øger risikoen for overgreb. Yvonne er stofmisbruger, hun er lille af bygning og har et svækket helbred, hvilket kan gøre, at udøvere har fundet hende attraktiv som et let offer. Blandt andet herigennem kan de være blevet motiveret, hvorfor disse forhold kan anskues som sammenspillende mekanismer, der har ført til overgreb.

Yvones psykiske tilstand er præget af hendes livserfaringer, livsstil og misbrug, hvilket kan have været mekanismer, der har spillet ind på hendes risikovurdering af overnatningsstedet. Dette kan ligeledes ses af, at hun har valgt at befinde sig i et aflukket mørkt rum sammen med flere mænd.

Med de eksisterende normer på stedet er der således skabt forskellige mekanismer, der har spillet sammen og medvirket til at udløse overgreb. Yvones erfaringer på stedet er, at der ikke har været nogen der har reageret på overgrebene, ligesom personalet heller ikke har blandet. Sig. Dette har indebåret, at de eneste aktive beskyttelsesmekanismer har været hendes anvendelse af effekter som våben, hvorved overgrebene er blevet forhindret i at eskalere. De manglende beskyttere sammenholdt med den holdning, Yvonne beskriver, at der er til kvinder på stedet, har givet en tilladende kontekst, som har medført overgrebene på hende.

Ann har ved det første overgreb festet sammen med beboerne og udefrakommende i botilbuddet. Hun har været meget beruset, hvilket har resulteret i, at hun har været "faldet omkuld" af druk på et værelse. Dette har udløst flere medvirkende mekanismer, idet hendes vagtsomhed og evne til selvforsvar har været betydeligt forringet, og hun har i kraft af sin nærmest bevidstløse tilstand været et let offer. På værelset sammen med hende har der befundet sig andre berusede og sovende mennesker, men idet disse grundet deres tilstand ikke har udgjort aktive sociale beskyttelsesfaktorer, kan dette sammen med den dunkle belysning i rummet betragtes som udløsende mekanismer. Disse kan have spillet sammen med mekanismen, der ligger i at, udøveren har været beruset, hvorved hans selvkontrol og hæmninger kan have været påvirket. Derudover hersker der en generel holdning blandt mændene på stedet om, at det er acceptabelt at have en seksuelt krænkende adfærd overfor berusede kvinder, hvilket ligeledes kan have været en udløsende mekanisme på flere områder: Udøverens motivation kan bunde i, at han selv har haft denne indstilling til kvinder, og ligeledes kan de gældende normer i konteksten have retfærdiggjort handlingen. Disse normer kan yderligere have spillet sammen med en mekanisme, der ligger i, at udøveren, ifølge Ann, har været motiveret af sin mangel på muligheder for at få sit seksuelle behov tilfredstillet på legitim vis. Herved kan de opstillede rammer for adfærd have været fremmede for, at udøverens motivation også har ført til at overgreb.

Det andet seksuelle overgreb, Ann har været udsat for, har samme mønster som det første. Dér, hvor de to overgreb begynder at adskiller sig fra hinanden, er ved den mekanisme, der omhandler det fysiske område, idet Ann ved det andet overgreb har befundet sig i et ulåst rum sammen med en anden beruset sovende kvinde. Udøveren af dette overgreb har ligeledes været beruset, og de aktuelle rammer for adfærd har ligeledes været præget af en holdning om, at berusede kvinder er legitimt tilgængelige, hvilket kan have udløst motivation hos udøver og dermed fungeret som en

udløsende mekanisme i samspil med det, at der heller ingen reelle beskyttelsesfaktorer har været til stede.

Stella har befundet sig i nærhed i længere tid uden at blive udsat for overgreb. Hun har både boet på et herberg og benyttet to forskellige natcaféer. Ingen af stederne har haft en klar afgrænsning af hendes private rum, da der på herbergsværelset har været let fysisk adgang til hende fra hendes mandlige nabo, og på natcaféerne er der fælles soverum. I denne opbygning kan mekanismer have øget hendes risiko for overgreb. Ligeledes har natcaféernes afsidesliggende soverum medført at en udøver vil kunne udføre et overgreb ubemærket af eventuelle beskyttere. Rammerne for adfærd på de to steder er meget forskellige. På det ene sted er der hyggeligt, men på trods heraf indebærer stedet en maskulin dominans, hvorved risikoen for overgreb øges. På det andet sted findes indenfor rammerne en normløshed, som kan indvirke på, hvorvidt seksuelle overgreb opfattes som delvis legitime. Her er Stella fra personalets side desuden blevet oplyst om en risiko ved at benytte de fælles soverum. Samme sted pointerer Katrine Thomasen, at kvinder generelt henvises til at sove i selve cafeen, jf. *Indledning*. Hvis kvinderne alligevel vælger at benytte soverummene, kan den fysiske opbygning af stedet øge risikoen for overgreb. Når Stella har befundet sig på institutionerne, har hun været påvirket, hvilket - med udgangspunkt i hendes erfaringer andre steder fra - kan have fungeret som mekanisme til at øge hendes risiko, idet en meget påvirket tilstand kan hæmme hendes vagtsomhed og gøre hende til et attraktivt offer. Heri har hendes fysiske helbred ligeledes kunnet gøre hende til et nemt offer for overgreb, idet hun ofte har behov for at sove. Ydermere har hendes psykiske men fra barndommen gjort hende sårbar og kan have øget hendes risiko for overgreb.

At Stella ikke har været udsat for overgreb, kan derpå have været afgjort af nogle blokerende mekanismer. Hendes maskuline og kønsløse strategi kan grundet hendes udseende og adfærd have gjort hende mindre attraktiv og har derved fungeret som beskyttelse og blokeret for overgreb. Ydermere kan der have været beskyttelse i, at hun altid har haft en kæreste med sig på institutionerne, hvorved det har fungeret som en mekanisme, der har blokeret for, at de andre mekanismer har trådt i kraft og udløst et seksuelt overgreb.

Malou har i sin tid som hjemløs kun brugt ét dagtilbud. Dette har haft et socialt formål, i modsætning til nattilbuddene. Malou har i mange år haft et stof- og alkoholmisbrug. Dette kan have øget hendes risiko for overgreb, ligesom hendes psykiske tilstand kan ansues som være en

udløsende faktor der har øget hendes risiko, idet hun af udøver kan være blevet vurderet til at være et let offer. Hun pointerer, at hendes påvirkede tilstand er blevet øget i løbet af dagen, således er hun har været mest påvirket om aftenen og mindre om dagen. Dét, at hun har været mindre beruset i de timer hun har tilbragt på hjemløsetilbuddet, kan i samspil med hendes tilknytning til dagtilbuddenes brugergruppe, som har et socialt formål, som har virket beskyttende og dermed blokeret i forhold til seksuelle overgreb.

Malou har tidligere været ”poseluder”, hvilket kan have spillet ind på hendes attraktivitet i forhold til hendes tilgængelighed. Hvis udøver gennem en prædefineret holdning er blevet motiveret til seksuel interaktion grundet Malous tidligere ”beskæftigelse”, kan disse mekanismer have spillet sammen og udgjort en risiko for overgreb. I en sådan situation kan det have været en blokerende mekanisme, at Malou dels for at beskytte sig selv og dels for at tilpasse sig det maskuline fællesskab, der hersker på stedet, har anlagt en maskulin strategi, der har gjort hende i stand til at sætte sig i respekt overfor mændene via deres egne strategier. En sådan strategi har således kunnet modvirket den kvindelige minoritetsposition, som kan have gjort hende svag i et rum præget af maskulin adfærd.

Inger har befundet sig på et herberg og derved i nærhed i omkring et halvt år. På tidspunktet har der foregået kriminalitet på stedet, hvilket kan være udtryk for en normløshed, der ligeledes kan ses af personalets ligegyldighed overfor regelbrud, hvorved der kan opnås et normativt frirum til at begå seksuelle overgreb. Inger har følt, at hun har manglet et privatliv, idet det har været mændene, der har været styrende i forhold til, hvorledes hun har følt, at hun har kunnet klæde sig og gebærde sig. Dette bærer præg af, at der har hersket en maskulin dominans på stedet, som har bidraget til at muliggøre seksuelle overgreb. Desuden har den strukturelle opbygning af stedet gjort, at der ikke har været en synlig kontrolfunktion, hvilket ligeledes kan have været en mekanisme, som har medvirket til at skabe et risikofyldt område. Modsat kan det fysiske område også have indvirket på Ingers sikkerhed som blokerende mekanisme, idet hun har haft mulighed for at trække sig tilbage, låse sin dør og herved været mere i sikkerhed. Ligeledes kan dét, at hun udelukkende har opholdt sig på dette ene sted, have medført en tættere tilknytning dertil og blokeret for overgreb.

Ingers misbrug kan have gjort hende sårbar på stedet, idet hun som påvirket kan have været mindre agtpågivende. Dét, at Inger har beskyttet sig selv ved at tage mere tøj på, indikerer

modsat, at hun har afstemt sin adfærd efter den situation, hun har befundet sig i og derved har kunnet blokere for overgreb. Inger påpeger selv, at hendes hidsige og aggressive temperament kan udløse risikofyldte situationer, men ved denne adfærd kan hun dog ligeledes skræmme og sætte sig i respekt hos mændene, hvorfor adfærden ligeledes kan ansues som have værende en blokerende mekanisme.

Bente har i en sammenhængende periode på mere end et halvt år befundet sig på én hjemløseinstitution, som er et midlertidigt botilbud med faste brugere. Der er således en mere stabil rytme end på de akutte overnatningstilbud. Bente har ikke haft noget misbrug under sit ophold på institutionen og har ikke lidt af en psykisk lidelse, hvilket sammenholdt med institutionens mere stabile rytme og tempo kan have fungeret som sammenvirkende mekanismer, der har nedsat hendes risiko for seksuelle overgreb. Dette idet at hendes tilknytning til stedet har været mere fast, hvormed der har været flere beskyttelsesmekanismer til stede. Rammerne for adfærd på institutionen er dog præget af en tydelig maskulin adfærd, som kan være en overgrebsfremmende mekanisme. Dette har gjort hende vagtsom i forhold til de signaler hun udsender, hvilket er kommet til udtryk i hendes påklædning og adfærd, hvormed hun har været opmærksom på ikke at gøre sig attraktiv for mændene. Ligeledes har hun sat tydelige grænser i forhold til mændene, hvilket i sammenhæng med hendes ikke-attraktive adfærd kan have blokeret for den mekanisme, der kan udløses af den maskuline kultur og som kan føre til seksuelle overgreb. En anden blokerende mekanisme kan udgøres af, at hun er midaldrende, og at yngre kvinder generelt er mere attraktive.

SAMMENFATNING OG KONKLUSION

De fremfundne tendenser fra analysedelene vil i dette afsnit blive sammenholdt med henblik på at få en samlet forståelse af seksuelle overgreb i et større perspektiv. Fænomenet ansues således i tilknytning til de forhold, der synes at kunne indvirke på, at nogle hjemløse kvinder bliver udsat for seksuelle overgreb fra hjemløse mænd på hjemløseinstitutionerne.

De kønsbandede hjemløseinstitutioner i dagens Danmark er - grundet en mangeårig strukturel og diskursiv udvikling - socialt domineret af mænd. Gennem de seneste halvandet hundrede års politiske og sociale arbejde på hjemløseområdet er der opstået en generel diskursiv

maskulinisering af feltet, hvilket har indvirkning på forståelsen af kønnenes indbyrdes positioner. Herved bliver den position, kvinderne står i ved skæringspunkt mellem differentieringsformerne *hjemløs* og *kvinde*, yderst vanskeliggjort. Positioneringerne af henholdsvis kvinder og mænd inden for området kan ligeledes have en virkning i forhold til den til tider seksuelt orienterede adfærd, der præger institutionerne, hvorved der kan være sket en legitimering af seksuelle overgreb.

I kraft af en kønsmæssig magtasymmetri dominerer mændene som majoritet stederne, hvilket med tiden har udviklet sig til en mekanisme, som har medført en kultur præget af idealtypiske maskuline træk karakteriseret ved aggressivitet og virilitet. Denne kultur bliver tydeligere, idet mændene antalmæssigt dominerer institutionerne. De hjemløse kvinder undertrykkes og placeres derved i en minoritetsposition, hvor de må tilpasse sig den maskuline kultur. Herved bliver skellet mellem de komplementære differentieringsformer, som *mand* og *kvinde* udgør, særligt tydelige inden for hjemløseinstitutionerne, hvilket afføder mekanismer, som i kombination med andre mekanismer, kan medvirke til at muliggøre seksuelle overgreb mod hjemløse kvinder.

Disse strukturelle forhold har ligeledes gjort sig gældende i forhold til de institutionelle rammer, som de interviewede hjemløse kvinder har befundet sig i. Den maskuline dominans er kommet mere eller mindre eksplicit til udtryk på alle de af kvinderne frekventerede hjemløseinstitutioner. Dette forhold kan således være medvirkende til at skabe rammer, der normativt kan tillade, at mænd dominerer og forgriber sig på kvinder. Det har således også været tilfældet i forhold til de institutioner, hvor der er foregået overgreb. Dette kommer til udtryk ved, at det tydeligt er mændene, der dominerer adfærden på de steder, hvor alle tre kvinder er blevet udsat for overgreb.

At hjemløse kvinder udgør en minoritet på institutionerne kan skyldes forhold omkring de kønsrolleforventninger, der er til kvinder, hvilket udløser mekanismer i skæringspunktet mellem differentieringsformerne *kvinde* og *hjemløs*. Kvinder forsøger ofte andre alternativer, inden de opsøger hjemløseinstitutionerne, da dette grundet deres rollemæssige tilknytning til hjemmet kan føre til en stemping af dem som afvigere. Disse forhold bevirker høje mørketal, som hæmmer belysningen af kvindelig hjemløshed og reproducerer den maskuline hjemløshedsdiskurs. Samtidig vanskeliggør kvindernes minoritetssituation på institutionerne en udfordring og derved en ændring af den maskuline kultur. De familieorienterede rolleforventninger til kvinder medfører, at strukturelle tiltag forbundet med hjemløshedsproblematikker for kvinder i høj grad baseres på en

optik, der inkluderer voldsproblematikker og børn. Dermed er hjemløse kvinder uden børn og med misbrug og/eller psykisk sygdom ikke en del af kvindediskursen på området. De er derved henvist til de kønsblandede institutioner, som kan huse denne type problematikker, hvorfor de til stadighed er underlagt forhold, der overvejende er maskuline i deres udtryk.

De konkrete fysiske forhold på de kønsblandede institutioner er ud fra mange af vores informanternes udtalelser ikke umiddelbart opbygget til at varetage kvindedimensionen, idet der er fælles opholds- eller soverum uden tilstrækkelig overvågning. Den type institutioner, hvori dette er mest udtalt, er de akutte overnatningstilbud, idet flere af de seksuelle overgreb har fundet sted på sådanne institutioner. Disse steder medfører grundet deres formål ikke den store tilknytning for brugerne, idet de udelukkende er udformet som et akut sovetilbud og derved ikke indbefatter sociale aktiviteter, som kan styrke brugernes tilhørsforhold og sammenhold. Desuden er brugerne af disse steder ofte de mest udsatte i hjemløsemiljøet, som grundet deres misbrug ikke formår at holde på et herbergsværelse. Stederne er således præget af en yderst socialt udsat og ofte misbrugende brugergruppe, hvilket ligeledes indebærer, at miljøet er præget af, at brugerne er påvirkede. Dette har været tilfældet på begge de akutte nattilbud, hvor der har fundet overgreb sted, og det har ligeledes været gældende på den institution, hvor Ann har været udsat for overgreb. Denne adfærd har ligeledes været ledsaget af en normløshed på de to steder, hvor Ann og Yvonne er blevet udsat for overgreb. Normløsheden og misbrugsadfærden har dog ligeledes præget flere af de tilbud, som de andre kvinder, der ikke er blevet udsat, har besøgt. Den konkrete fysiske udformning af stederne synes at have indvirket i forhold til alle tre overgreb, idet de har foregået i mørke, afsides og ulåste rum, hvorved udøveren forholdsvist uforstyrret har kunnet udføre sin ugerning. Hovedparten af kvinderne, som ikke har været udsat, har formået at undgå sådanne fysiske rammer enten ved at være på herberg med egen dør, der kan låses, eller ved helt at fravælge de institutionelle overnatningstilbud.

De mænd, der opholder sig på disse institutioner, kan grundet forskellige forhold blive motiveret til at begå et seksuelt overgreb. Disse forhold er i høj grad relateret til den marginaliserede position, de er placeret i, idet deres økonomisk ugunstige situation og svage sociale netværk kan være motiverende faktorer for mændene. Ydermere kan deres position indebære en følelse af mangel på anerkendelse samt en utilstrækkelighedsfølelse og tab af maskulinitet, hvilket kan motivere til overgreb, idet det forsøges at genvinde en følelse af kontrol eksempelvis gennem en

ekstrem maskulinitet. To af de interviewede kvinder i denne undersøgelse udtaler, at deres overgrebsmænd har givet udtryk for nedladende holdninger overfor kvinder, hvilket således kan have været en motiverende faktor. Psykisk sygdom og misbrug, som ofte er en medvirkende årsag til mændenes marginaliserede position, kan ligeledes motivere til seksuelle overgreb, da disse forhold kan sløre mandens evne til at tolke en kvindes signaler samt give sig til udtryk i manglende empati for offeret. Fattigdom samt den sociale gruppe, som mændene befinder sig i, kan være medvirkende til at opbygge pro-kriminelle holdninger, hvilket inden for hjemløseinstitutionerne er præget af en maskulin dominans, hvorved seksuelle overgreb kan blive legitimeret. Den marginaliserede position kan ligeledes indebære, at mændenes mulighed for at opnå en følelse af kontrol i livet igennem ikke-kriminelle alternativer er begrænset.

Ud fra forholdene forbundet med kvindernes offerkarakteristika kan det fremhæves, at deres psykiske sårbarhed har været en medvirkende mekanisme i forhold til alle de overgreb, de tre kvinder har oplevet. Der har dog ligeledes været samme problematik hos flere af de andre kvinder, hvorfor det ikke alene kan være afgørende. Det samme gør sig gældende i forhold til seksuelt misbrug i barndommen, hvilket kan have været medvirkende mekanismer i forhold til overgrebene på både Yvonne og Ann, men idet hovedparten af de kvinder, der ikke har været udsat for overgreb på institutionerne, ligeledes har oplevet overgreb i barndommen, kan denne mekanisme ikke altid være virksom. Længden af kvindernes hjemløshedssituation, hvor de har anvendt hjemløseinstitutioner og derved været i nærheden af de farlige steder, har været indvirkende i forhold til både Yvonne og Beth, som ligeledes har frekventeret flere forskellige institutioner og derved været udsat. Modsat har Ann på overgrebstidspunktet kun været det ene sted, og hun har været hjemløs i under et år. For de kvinder, der ikke har været udsat for overgreb, har den ene halvdel haft kortere perioder på under et år i hjemløshed, og den anden halvdel har i større omfang fundet alternative overnatningssteder end hjemløseinstitutionerne. En rutineaktivitet med et misbrug under opholdet på institutionen har ligeledes været medvirkende til at gøre både Ann og Yvonne udsatte. Dette forhold har dog ligeledes været gældende for både Stella, Malou og Inger, mens de har opholdt sig på hjemløsetilbuddene.

I de konkrete overgrebssituationer har kvindernes nærmest sovende eller bevidstløse tilstand samt manglende aktive sociale beskyttere fungeret som mekanismer i forhold til, at de er blevet udset som ofre. Det fremstår, at fysisk tilstedeværelse af andre i rummet ikke i sig selv har udgjort

beskyttelse under hverken Yvonne eller Anns overgreb. Den beskyttelse, der muligvis i samarbejde med andre mekanismer har været virksom for flere af de kvinder, som ikke har været udsat for overgreb, har været forskellige strategier som at undgå at fremstå attraktiv, at kunne sige fra overfor mændene samt at søge social beskyttelse fra en partner.

De overordnede strukturelle rammer præget af en maskulin dominans bevirker i forhold til normerne og positioneringen af kønnene, at der inden for institutionerne kan forekomme seksuelle overgreb. Den marginaliserede position, de hjemløse er placeret i, er medvirkende både til at motivere nogle mænd til at blive udøvere og til at sætte nogle kvinder i en udsat position, som muliggør deres viktimisering.

PERSPEKTIVERING

De positioner hjemløse kvinder placeres i grundet deres livssituation og køn er i særdeleshed problematisk i forhold til deres overnatningsmuligheder, da de kønblandede institutioner i høj grad er præget af en maskulin dominans. Deres muligheder for at finde alternative overnatningssteder indenfor de institutionelle rammer er præget af et meget lille udvalg i forhold til kønsspecifikke tilbud. De få steder, der kan modtage kvinder med vanskelige sociale problemer i form af misbrug, har en meget begrænset antal pladser. De alternativer, mange kvinder således benytter er overnatning hos forskellige mænd (Flyverbom, m.fl., 2008: 12). Disse overnatningsmuligheder udgør risikable og ustabile løsninger for mange kvinder, der muligvis ikke kan få plads på de begrænsede kvindetilbud, og som ikke ønsker at komme på de kønsblandede institutioner. *Sofasovning* er et velkendt fænomen, som problematiseres, idet kvinderne ofte udsættes for seksuel udnyttelse eller vold fra mændene. Ligeledes defineres det som et problem, idet de hjemløse kvinder via deres hjemløshed involveres i prostitutionslignende forhold til tilfældige mænd og dermed yderligere befinder sig i risiko for seksuelle overgreb (Enders- Dragässer, 2001: 210; Schütten & Hvidtfeldt, 1992: 40).

Grundet det yderst begrænsede antal brugbare og acceptable alternativer til de hjemløse kvinder i forhold til de kønsblandede institutioner, som med baggrund i indeværende undersøgelse indebærer en stor risiko for seksuelle overgreb, bliver det relevant at anskue hvorledes, der inden

for det sociale område kan foretages ændringer, der kan skabe et bedre udgangspunkt for disse kvinder.

Med baggrund i de tendenser, der i denne undersøgelse er fremkommet i forhold til seksuelle overgreb, kan det således anskueliggøres, hvorledes det sociale arbejde kan fokuseres omkring varetagelse af problematikken. Heri bliver det relevant at fænomenets eksistens i høj grad hænger sammen med den i forvejen udsatte position som hjemløse er placeret i. Dette ses eksempelvis af, at misbrugssituationer og psykisk sygdom for kvinderne har været medvirkende til, at de konkrete seksuelle overgreb i denne undersøgelse har fundet sted. Ligeledes hænger de hjemløse mænds marginaliserede position tæt sammen med de mekanismer, der spiller ind i forhold til, at en mand bliver udøver af et seksuelt overgreb. Herved vil en generel afhjælpning i forhold til disse menneskers socialt udsatte situation kunne medføre et mindre omfang af seksuelle overgreb.

Denne generelle afhjælpning kan blandt andet bestå i forebyggende indsatser i forhold til eksempelvis alternative boformer til hjemløse såsom flere ”skæve boliger” (Hansen m.fl., 2007: 5), særlig hjælp til meget udsatte og marginaliserede borgere ud fra specifik viden om deres meget sammensatte problemprofil. I forhold til dette konkluderer forskning, at i der i nuværende sagsbehandling af borgere med misbrug fokuseres for meget på behandling og misbrugeren efterspørger en mere helhedsorienteret hjælp (Benjaminsen m.fl., 2009). Dette kan tyde på en meget ensporet forståelse af gruppens problemer og en ”laden stå til”-holdning, når misbrugeren ikke vil/er i behandling. Ved at sætte fokus på de behov de hjemløse kvinders samlede livssituation bevirker - og derigennem afhjælpe deres problemer - nedbringes behovet for ophold på de institutioner der tillader de seksuelle overgreb.

I forhold til at mange hjemløse kvinder ikke drager nytte af de eksisterende tilbud, er behovet for flere specifikke kvindetilbud i København blevet fremhævet (Flyverbom m.fl., 2008: 22). Ved at oprette flere tilbud, hvor kvinder med alle typer problematikker kan komme, vil deres mulighed for at kunne vælge noget andet end de kønsblandede institutioner eller de tilfældige mandlige bekendtskaber forbedres og derved også deres situation. Da de kønsblandede institutioner er oprettet til at skulle kunne modtage begge køn, bør der dog ligeledes foretages ændringer mere fokuseret på disse tilbud, således at de under sikre forhold kan huse begge køn. Dette kan yderligere begrundes i, at en kvindelig hjemløs har fremhævet, at hun værdsætter muligheden for at kunne interagere med mændene på institutionen, hvorfor hun ikke ønsker at anvende de

kønsspecifikke tilbud (Larsen m.fl., 2009: 63). Herved bliver tiltag for at ændre på de kønsblandede institutionerne særligt væsentligt.

I forhold til mere konkrete ændringsforslag inden for det sociale arbejde, der kan reducere risikoen for seksuelle overgreb på hjemløse kvinder på institutionerne, vil det være yderst relevant at fokusere på den tilgang, der er til hjemløse på disse steder. Ved at kønsdimensionen ofte bliver nedprioriteret i det daglige sociale arbejde og i konkrete indsatser, kan det skabe rammerne for overgreb. Dette er især fremkommet, idet flere personaler under vores tidligere undersøgelse har givet udtryk for, at der for kvinderne er en risiko for seksuelle overgreb ved ophold på disse institutioner, men at der ikke er blevet gennemført konkrete tiltag eller er udført forskning på området. Herved er en generel ændring i tilgangen og holdningen til de hjemløse påkrævet, hvilket vil indebære et fokus på kønsdimensionen, der særligt spiller ind og i høj grad har indvirkning for de hjemløse kvinder. Dette vil indebære en bevidstgørelse og oplysningsproces blandt det involverede personale på flere niveauer i forhold til, at kvindeperspektivet er væsentligt – og særligt i forhold til risikoen for overgreb i institutionerne. Denne holdningsændring er ligeledes medtænkt i de mål, der er opstillet for Fælles Ansvar II-projektet med fokus på kvinder, der siden 2007 har haft til formål at indføre kvindeperspektivet på værestederne³⁷. Ved at skabe denne diskursive ændring indenfor de kønsblandende institutioner kan der opnås en bedre mulighed for at rumme de kvinder, der i princippet også skal være plads til. Herved skal kønsfokusset medvirke til, at det konkrete sociale arbejde skaber mere ligeværdige muligheder for mænd og kvinder på stedet. Ved at skabe ændringer i institutionens og personalets tilgang til de hjemløse kan der ligeledes opnås rammer hvori, mændenes dominerende af interaktionen ikke accepteres, således at den maskuline dominans kan mindskes.

Konkret i forhold til indretningen af de akutte natcaféer kan ændringer indebære, at der i højere grad tænkes i at oprette rum forbeholdt kvinderne, hvori de kan sikres trygge sovemuligheder, således at deres eneste nogenlunde sikre alternativ på stedet ikke bliver at sove i selve natcaféen med den larm og uro, det nu måtte indebære. Dette vil formentlig kræve, at der afsættes flere ressourcer i forhold til personalemæssigt at kunne sikre denne adskillelse af kønnene, som kan medvirke til at mindske risikoen for seksuelle overgreb i de ellers yderst risikofyldte sovesituationer.

³⁷ Fælles Ansvar IIs hjemmeside www.fa2.dk

Ligeledes kan der udarbejdes tiltag for at mindske den generelle uro der eksisterer på disse steder. Dette kan eksempelvis gøres ved fysisk at indrette selve caféerne mere hyggeligt med afskærmede sofagrupper, som indbyder til en roligere og hyggeligere stemning. Dette forslag frembringes på baggrund af vores eget besøg på en natcafé, som primært udgøres af ét stort koldt rum, som indebærer en institutionsatmosfære og netop ikke indbyder til afslappet socialisering.

Idet natcaféerne på nuværende tidspunkt ikke har nogle aktiviteter, som kan skabe tilknytning for brugerne, opfordres der ligeledes til, at sådanne aktiviteter iværksættes. Idet brugere som oftest er udmattede og trætte på tidspunktet, når caféerne åbner og derved ikke mentalt er i stand til at deltage i aktiviteter, der kræver en indsats fra dem, kunne en sådan social aktivitet eksempelvis udgøres af filmaftener. Et sådan tiltag kan samtidig være med til at mindske uro i cafeen. I forhold til herbergerne kan der foretages ændringer i forhold til at lave en bedre opdeling, således at kvinderne eventuelt kan have værelser på en adskilt og muligvis aflåst gang. Herved kan kvinderne opnå mere tryghed og frirum.

Ændringsforslagene i forhold til det sociale arbejde forbundet med kvindelige hjemløse og deres udsathed for seksuelle overgreb er således funderet omkring en holdningsændring samt en strukturel forandring på området, som skal skabe bedre forhold for kvinderne, når de opholder sig på de kønsblandede hjemløseinstitutioner.

KILDEFORTEGNELSE

LITTERATUR³⁸

Abbey, Antonia; Zawacki, Tina; Buck, Philip; Clinton, Monique & McAuslan, Pam (2001): Alcohol and Sexual Assault. *Alcohol Research & Health* (Vol. 25, Iss. 1) s.43-51 (****)

Acierno, Ron; Resnick, Heidi; Kilpatrick, Dean G.; Saunders, Benjamin & Best, Connie L. (1999): Risk Factors for Rape, Physical Assault, and Posttraumatic Stress Disorder in Women - Examination of Differential Multivariate Relationships. *Journal of Anxiety Disorders* (Vol. 13, Iss. 6) s. 541–563 (****)

Andreasson, Linn & Bannura, Sami (2008): *Kvinnor i hemlöshet - Är de unnerrepresenterade på de könsblandade härbärgena och vad beror det i så fall på?* Malmö: Malmö Högskola. (**)

Aurvig-Huggenberger, Tine (2007): *Hvidbog om ulighed.* Fagbevægelsen LO. ISBN: 978-87-7735-828-9

Barlach, Lise (2008): LOKK voksenstatistik 2008 – Kvinder på krisecenter. Servicestyrelsen

Bech-Jørgensen, Birte (2003): *Ruter og rytmer - brobyggerne, frontfolket og de hjemløse.* København: Hans Reitzels Forlag. (*)

Becker, Howard (2005): *Outsidere – studier i afvigelsessociologi.* Hans Reitzels Forlag, København. ISBN 87- 412-2313-6

Beijer, Ulla (1998): *Hemlösa kvinnor i Stockholm.* Stockholm: FoU. (**)

Beijer, Ulla (2001): *Kvinnoprojektet - uppsökande verksamhet för hemlösa.* Stockholm: Stockholm Forsknings- och Utvecklingsenheten. (**)

Beijer, Ulla (2004): Stockholms hemlösa kvinnors hälsa 1960-2001. *Socialmedicinsk tidskrift* (Nr. 1), s. 34-42. (**)

³⁸ Forskningsstudier fremsøgt ved vores indledende undersøgelse af feltet er markeret med stjerner i henhold til det pågældende område:

(*) = Hjemløshed,

(**) = Kvindelige hjemløse,

(***) = Overgreb mod hjemløse kvinder,

(****) = Årsager til seksuelle overgreb,

- Beldring, Aksel & Olsen, Kaare (1999):** *Over Ladegaarden til Sundholm*. Projekt UDENFOR. ISBN 87-987039-1-9
- Benjaminsen, Lars (2006):** Sociale mekanismer og statistiske modeller – mellem tal og teori. I Bjerg, Ole & Villadsen, Kaspar (red.) *Sociologiske metoder – fra teori til analyse i kvantitative og kvalitative studier*, s. 67-83. Forlaget Samfundslitteratur, Frederiksberg. ISBN 87-593-1174-6
- Benjaminsen, Lars (2009):** *Hjemløshed i Danmark 2009 - National kortlægning*. København: SFI. (*)
- Benjaminsen, Lars; Andersen, Ditte; Sørensen, Maren (2009):** *Den sociale stormisbrugsbehandling i Danmark*. SFI
- Berggren, Jenny (2008).** *I samhällets periferi - om normer och strategier bland hemlösa kvinnor*. Linköping: Linköpings Universitet. (**)
- Bertilsson, Charlotte & Hedenström-Ilmonen, Jenny (2007).** *Egentligen ser jag mig inte som hemlös direkt - et studie om hemlöse personers självbilder*. Göteborg: Göteborgs Universitet. (**)
- Bhaskar, Roy (1975):** *A Realist Theory of Science*. Leeds Books, Leeds. ISBN 0-85952-013-7
- Bourdieu, Pierre (2007):** *Den maskuline dominans*. Tiderne Skifter, Århus. ISBN 87-7973251-8
- Bourgois Philippe (1996):** In search of masculinity - violence, respect and sexuality among Puerto Rican crack dealers in East Harlem. *British Journal of Criminology* (Vol. 36, Iss. 3) s. 412–427 (****)
- Brandt, Preben (1992a):** *Yngre hjemløse i København*. København: Københavns Universitet. (*)
- Brandt, Preben (1992b):** *Hjemløse kvinder i historisk perspektiv*. I Schütten, Birgitte & Hvidtfeldt, Kirsten (red.) *Rapport om seminar om hjemløse kvinder*. Sundholm: Social- & Sundhedsforvaltningen i København.
- Brandt, Preben (1997):** *Hjemløshed - som den ser ud, set fra en institution for hjemløse i København*. København: Projekt Udenfor. (*)
- Brandt, Preben (2003):** *Professionalisme og frivillighed*. København: AKF. (*)
- Brandt, Preben & Kirk, Mette (2003):** *Billeder fra hverdagen - En dokumentarisk-analytisk fremstilling af den sociale indsats over for hjemløse, misbrugere eller sindslidende personer, som den ses af de, der arbejder i feltet*. København: AKF Forlaget. (*)

Breton, Margot & Bunston, Terry (1992): Physical and sexual violence in the lives of homeless women. *Canadian Journal of Community Mental Health* (Vol. 11, Iss. 1), s. 29-44. (***)

Browne, Angela & Finkelhor, David (1986): Impacy of child sexual abuse: A review of the research *Psychological Bulletin* (vol.99), s. 66-77.

Buccino, Paul Julius (1997): *A study of buffering effect of social support among victimized sheltered homeless women with children.* Cleveland: Case Western Reserve University. (***)

Buhrich, Neil; Hodder, Tracey & Teesson, Maree (2000): *Lifetime prevalence of trauma among homeless people in Sydney.* Australian and New Zealand Journal of Psychiatry (Vol. 34), s. 963–966. (***)

Bumby, Kurt M. & Hansen David J. (1997): *Intimacy deficits, fear of intimacy and loneliness among sexual offenders.* *Criminal Justice and Behavior* (Vol. 24, Iss. 3) s. 315–331

Burnam, Audrey M.; Stein, Judith A.; Golding, Jacqueline M.; Siegel, Judith M.; Sorenson, Susan B.; Forsythe, Alan B. and Telles, Cynthia A. (1988): *Sexual Assault and Mental Disorders in a Community Population.* *Journal of Consulting and Clinical Psychology* (Vol. 56, Iss. 6) s. 843-850.

Carlsson, Sara & Thand, Marie (2004): *Hemlösa kvinnor i massmedia.* Stockholm: Stockholms Universitet, Institutionen för socialt arbete. (**)

Caswell, Dorte & Schultz, Ida (2001): *Folket på gaden - om posefolket og gadepraktikken.* København: Nordisk Forlag. (*)

Christensen, Ann-Dorte & Siim, Birte (2006): Fra køn til diversitet - intersektionalitet i en dansk/nordisk kontekst. *Kvinder, Køn & Forskning* (Årgang 15, Nr. 2-3) s. 32-42. ISSN 0907-6182

Christensen, Ivan & Koch-Nielsen, Inger (2007): *Profiles and Trends in Danish Homelessness.* København: SFI. (*)

Clarke, P.N.; Pendry, N.C., & Kim, Y.S. (1997): Patterns of violence in homeless women. *Western Journal of Nursing Research* (Vol. 19, Iss. 4), s. 490-500. (***)

Clinard, Marshall B. (1964): Robert Merton: anomie and social structure. I Rubington, Earl & Weinberg, Martin S. (2003). *The Study of social problems* (s. 126-135). Oxford University Press. ISBN 0-19-514219-5

Coston, Charisse T. M. & Finckenaue, James O. (1993): Fear of Crime Among Vulnerable Populations - Homeless Women. *Journal of Social Distress and the Homeless* (Vol. 2, Iss. 1), s. 1-21. (***)

Danermark, Berth; Ekström, Mats; Jakobsen, Liselotte & Karlsson, Jan Ch. (2003): *Att förklara samhället*. Studentlitteratur, Malmö. ISBN 978-91-44-02772-2

Danermark, Berth (2008): Intersektionalitet och kritisk realism. I Grönvik, Lars & Söder, Mårten (red.), *Bara funktionshindrad? Funktionshinder och intersektionalitet* (s. 137-154). Gleerups Utbildning, Malmö. ISBN: 978-91-40-66356-6

Darke, Jane; Ledwith, Sue & Woods, Roberta (2000): *Women and the city - Visibility and voice in urban space*. Basingstoke: Palgrave. (**)

D'Ercole, Ann & Struening, Elmer (1990): Victimization Among Homeless Women - Implications for Service Delivery. *Journal of Community Psychology* (Vol. 18, Iss. 2), s. 141-152. (***)

Dyb, Evelyn (2007): *Kvinnens behov - Et tilpasset tilbud til kvinner ved Frelsesarmeens Gatehospital*. Oslo: Norsk Institutt for By- og Regionforskning. (**)

Ebsen, Frank; Henriksen, Jesper & Rieper, Olaf (2003): *Hænger det sammen? Sammenhængen i indsatsen for mennesker med hjemløshed, misbrug og/eller sindslidelse som problem*. København: AKF. (*)

Elbæk, Ole & Jensen, Mette Højte (2006): *Ung og hjemløs*. København: Videns- og Formidlingscenter for Socialt Udsatte. (*)

Enders-Drägässer, Uta (2001): Women, exclusion and homelessness in Germany. I B. Edgar, & J. Doherty (Red.), *Women and homelessness in Europe - pathways, services and experiences* (s. 207-218). Bristol: The Policy Press. (**)

Erkan, Serap (2007): *Vold mod hjemløse - hjemløses oplevelser af vold på gaden*. København: Projekt Udenfor. (*)

Eskelinen, Leena; Hummelgaard, Hans; Koch, Anna & Madsen, Jan K. (1994): *Socialt udstødte i Københavns Kommune*. København: AKF. (*)

- Evans, Rhonda D. & Forsyth, Craig J. (2004):** Risk Factors, Endurance of Victimization, and Survival Strategies. *Sociological Spectrum* (Vol. 24, Iss. 4), s. 479-505. (***)
- Fabricius, Nina; Tilia, Gitte; Rambøl, Hanne & Villadsen, Kaspar (2005):** *Fra hjemløshed til fast bolig - samarbejde og metode i arbejdet med hjemløse*. København: SFI. (*)
- Fattah, Ezzat A. (1991):** *Understanding criminal victimization - an introduction to theoretical victimology*. Prentice-Hall, Scarborough, Canada. ISBN 0-139-29597-6
- Flyverbom, Anna Lilje; Andersen, Carina Wedell & Højring, Laura Helene (2008):** *Analyse af hjemløsetilbud i København*. Kuben Byfornyelse Danmark. (*)
- Fridberg, Torben (1992):** *De socialt udstødte*. København: SFI. (*)
- Fuglsang, Lars & Olsen, Poul Bitsch (2007):** *Introduktion*. I Fuglsang, Lars & Olsen, Poul Bitsch (Red.), *Videnskabsteori i samfundsvidenskaberne* (s. 7-51). Roskilde Universitetsforlag, Frederiksberg. ISBN 87-786-7278-3
- Geerdsen, Lars Pico; Koch-Nielsen, Inger; Vinther, Henrik; Christensen, Ivan & Christensen, Vibeke Tornhøj (2005):** *Ud af hjemløshed?* København: SFI. (*)
- Golden, Stephanie (1992):** *The women outside - meanings and myths of homelessness*. Berkeley: University of California Press. (**)
- Goodman, Lisa A.; Dutton, Mary Ann & Harris, Maxine (1995):** Episodically homeless women with serious mental illness - Prevalence of physical and sexual assault. *American Journal of Orthopsychiatry* (Vol.65, Iss. 4), s. 468-478. (***)
- Goodman, Lisa A.; Rosenberg, Stanley D.; Mueser, Kim T. & Drake, Robert E. (1997a):** Physical and Sexual Assault History in Women With Serious Mental Illness. *Schizophrenia Bulletin* (Vol. 23, Iss. 4), s. 685-696. (***)
- Goodman, Lisa A.; Dutton, Mary Ann & Harris, Maxine (1997b):** The Relationship Between Violence Dimensions and Symptom Severity Among Homeless, Mentally Ill Women. *Journal of Traumatic Stress* (Vol. 10, Iss 1), s. 51-70. (***)
- Grauerholz, Liz (2000):** An Ecological Approach to Understanding Sexual Revictimization - Linking Personal, Interpersonal, and Sociocultural Factors and Processes. *Child Maltreatment* (Vol. 5, Iss. 1) s. 5-17 (****)

- Halkier, Bente (2002):** *Fokusgrupper*. Samfundslitteratur, Frederiksberg. ISBN 87-593-0912-1
- Hansen, Allan Dreyer (2007):** Diskursteori i et videnskabsteoretisk perspektiv. I Fuglsang, Lars & Olsen, Poul Bitsch (Red.), *Videnskabsteori i samfundsvidenskaberne* (s. 389-416). Roskilde Universitetsforlag, Frederiksberg. ISBN 87-786-7278-3
- Hansen, Finn Kenneth; Hansen, Henning; Lindstad, Jonas Markus & Højland, Marianne (2007):** *Boliger og botilbud til hjemløse - en kortlægning*. København: CASA. (*)
- Helweg-Larsen, Karin & Frederiksen, Marie Louise (2007):** *Mænds vold mod kvinder - omfang, karakter og indsats mod vold, 2007*. Statens Institut for Folkesundhed og Minister for Ligestilling, København (****)
- Heslin, Kevin C.; Robinson, Paul L.; Baker, Richard S. & Gelberg, Lilian (2007):** Community Characteristics and Violence Against Homeless Women in Los Angeles County. *Journal of Health Care for the Poor and Underserved* (Vol. 18), s. 203-218. (***)
- Hindelang, Michael J.; Gottfredson, Michael R. & Garofalo, James (1978):** *Victims of personal crime – an empirical foundation for a theory of personal victimization*. Ballinger Pub., Cambridge. ISBN 0884107930
- Holloway, Immy (1997):** *Basic Concepts for Qualitative Research*, Blackwell Science, Oxford. ISBN 0-632-04173-0
- Honneth, A. (2006)** Kamp om anerkendelse – sociale konflikters moralske grammatik. København: Hans Reitzels Forlag. ISBN 9788741201955
- Huey, Laura & Berndt, Eric (2008):** 'You've gotta learn how to play the game' - homeless women's use of gender performance as a tool for preventing victimization. *The Sociological Review* (Vol. 56, Iss. 2), s. 177-194. (***)
- Hutchinton, Stand Gun & Olterdal, Siv (2006):** *Modeller i socialt arbejde*. Nordisk Forlag, København (s. 89-138). ISBN 87-412-0387-9
- Høgsbro, Kjeld; Brandt, Preben; Ebsen, Frank; Thomsen, Ole & Nordentoft, Merete (2003a):** *Brugerne, de professionelle og forvaltningen - En diskussion af sammenhængen mellem brugernes*

livsverden, den professionelle og frivillige indsats og den samlede organisering af tilbuddene til mennesker med hjemløshed, misbrug eller sindslidelse som probl. København: AKF Forlaget. (*)

Høgsbro, Kjeld; Bovbjerg, Kirsten Marie; Smith, Louise Hardman; Kirk, Mette & Henriksen, Jesper (2003b): *Skjulte livsverdener - En etnografisk undersøgelse af forholdene for mennesker med hjemløshed, misbrug og sindslidelse som problem.* København: AKF Forlaget. (*)

Ingemann-Hansen, Ole; Sabroe, Svend; Brink, Ole; Knudsen, Maiken & Charles, Annie Vesterbye (2009): Characteristics of victims and assaults of sexual violence - Improving inquiries and prevention. *Journal of Forensic and Legal Medicine* (Vol. 16, Iss. 4) s. 182–188 (****)

Ingram, K. M.; Corning, A.F. & Schmidt, L.D. (1996): The relationship of victimization experiences to psychological well-being among homeless women and low-income housed women. *Journal of Counseling Psychology* (Vol 43, Iss. 2), s. 218-227. (***)

Jensen, Mogens Kjær (1995): *Hjemløse med og uden egen bolig.* København: SFI. (*)

Jensen, Sune Qvotrup (2006): Hvordan analysere sociale differentieringer? *Kvinder, Køn & Forskning* (Årgang 15, Nr. 2-3) s. 70-79. ISSN 0907-6182

Jensen, Nina Bergholdt (2008): *Fjernhedsvold mod socialt undværlige i useriøse omgivelser.* Roskilde: RUC. (*)

Jespersen, Jesper (2007): *Kritisk realisme – teori og praksis.* I Fuglsang, Lars & Olsen, Poul Bitsch (Red.), *Videnskabsteori i samfundsvidenskaberne* (s. 145-177). Roskilde Universitetsforlag, Frederiksberg. ISBN 87-786-7278-3

Johansson, Kristin (2005): *'Kissnödig mellan 9-19' - En kvalitativ intervjustudie med hemlösa kvinnor i Lund.* Malmö: Malmö Högskola. (**)

Johnson, Alice K. & Kreuger, Larry W. (1989): Toward a Better Understanding of Homeless Women. *Social Work* (Vol. 34, Iss. 6), s. 537-540. (**)

Järvinen, Margaretha (1993): *De nye hjemløse - kvinder, fattigdom og vold.* Holte: Forlaget SOCPOL. ISBN 87-88868-40-0 (**)

Järvinen, Margaretha (1995): Om hemlösa kvinnor i Köpenhamn. *Socialvetenskaplig tidskrift* (Nr. 2), s. 117-130. (**)

- Koch-Nielsen, Inger & Stax, Tobias Børner (2000):** *The Heterogeneity of Homelessness and the Consequences for Service Provision*. København: SFI. (*)
- Koch-Nielsen, Inger; Munk, Anders; Raun, Mette & Stax, Tobias Børner (2000):** *Women and Homelessness National Report for FEANTSA*. København: SFI. (**)
- Kristensen, Catharina Juul (1994):** *Nye fattige - unge hjemløse kvinder i København*. København: Forlaget Sociologi. (**) ISBN 87-87811-58-8
- Kristensen, Kasper A. (2008):** *Hjemløshed og personlig livsførelse*. København: Københavns Universitet, Institut for Psykologi. (*)
- Krug, Etienne G.; Dahlberg, Linda L.; Mercy, James A.; Zwi, Anthony B. & Lozano, Rafael (2002):** *World report on violence and health*, World Health Organization, Geneva (****)
- Kushel, Margot B.; Evans, Jennifer L.; Perry, Sharon; Robertson, Marjorie J. & Moss, Andrew R. (2003):** No door to lock - Victimization among homeless and marginally housed persons. *Archives of Internal Medicine* (Vol. 163, Iss. 20), s. 2492-2499. (***)
- Kvale, Steinar & Brinkmann, Svend (2009):** *Interview - Introduktion til et håndværk*. Hans Reitzels Forlag, København. ISBN 978-87-412-5198-1
- Larsen, Marie Skov; Nielsen, Karen Aunsø & Hansen, Louise Schack (2009):** "Dig mand, du er da død i hovedet, mand" - Et interaktionsstudie af kvinders mestring af deres kønsmæssige minoritetssituation på hjemløshedsområdet. Aalborg Universitet.
- Laudrup, Camilla & Rahbæk, Helle (2006):** *Var det voldtægt - En undersøgelse af menneskerettigheder og voldtægtssager i Danmark*. Center for voldtægtsofre, København. ISBN 87-991390-0-6.
- Levin, Irene & Trost, Jan (2005):** Symbolsk interaktionisme – hverdagslivets samhandling. I Jacobsen, Michael Hviid & Kristiansen, Søren (Red.) *Hverdagslivet – Sociologier om det upåagtede* (s. 106-133). 1. Udgave, 1 oplæg. Hans Reitzels Forlag, København. ISBN 87-412-0229-5
- Liebow, Elliot (1993):** *Tell them who I am - The lives of homeless women*. New York City: Free Press. (**)

Lindstad, Jonas Markus (2008): *Hjemløs i egen bolig - Hverdagslivet for tidligere hjemløse.* København: CASA. (*)

Loibl, Elvira & Corazza, Elisabeth (2003): *Fair Quality Standards for women.* Wien: BAWO Frauenarbeitskreis. (**)

Lykke, Nina (2008): *Kønnsforskning - en guide til feministisk teori, metodologi og skrift.* Forlaget Samfundslitteratur, Frederiksberg. ISBN 978-87-593-1330-5

Lützen, Karin (1998): *Byen tæmmes.* Hans Reitzels Forlag, København. ISBN 87-412-2773-5

McCall, Leslie (2005): Intersektionalitetens kompleksitet. I *Kvinno-vetenskaplig tidskrift* (Årgang 2-3.05), s. 31-57, ISSN 0348-8365

Miethe, Terance D. & Meier, Robert F. (1994): *Crime and its social context - Towards an integrated theory of offenders, victims and situations.* State University of New York Press, Albany. ISBN 0-7914-1902-9

Milburn, Norweeta & D'Ercole, Ann (1991): Homeless Women - Moving Toward a Comprehensive Model. *The American Psychologist* (Vol. 46, Iss. 11), s. 1161-1169. (**)

Munk, Anders; Koch-Nielsen, Inger & Raun, Mette (2001): Women, homelessness and the welfare state in Denmark. I B. Edgar, & J. Doherty (Red.), *Women and homelessness in Europe - pathways, services and experiences* (s. 115-125). Bristol: The Policy Press. (**)

Mørck, Yvonne (2005): Intersektionalitetsanalyse og diversitetsudfordringer: Fadime-sagen. I Bech, Henning & Sørensen, Anne Scott (red.): *Kultur på kryds og tværs*, (s. 65-87) Forlaget Klim, Århus. ISBN 87-7955-408-3

Nielsen, Beth Grothe & Snare, Annika (1998): *Viktimologi - om forbrydelsens ofre: teori og praksis.* Aarhus Universitetsforlag, Aarhus. ISBN 87-7288-706-0

Nyamathi, Adeline M.; Leake, Barbara & Gelberg, Lilian (2000): Sheltered Versus Nonsheltered Homeless Women. *Journal of General Internal Medicine* (Vol. 15, Iss. 4), s. 565-572. (**)

Nyamathi, Adeline; Wenzel, Suzanne L.; Lesser, Jana; Flaskerud, Jacquelyn & Leake, Barbara (2001): Comparison of Psychosocial and Behavioral Profiles of Victimized and Nonvictimized

Homeless Women and Their Intimate Partners. *Research in Nursing & Health* (Vol. 24, Iss. 4), s. 324-335. (***)

Olbers, Anna (2006): Hem och hemlöshet ur ett kvinnligt perspektiv. *Et offentligt liv - Hemlöshet och hemlöshetsarbete i Göteborg*, s. 42-54. (**)

Olsen, Henning (2002): *Kvalitative kvaler – kvalitative metoder og danske kvalitative interviewundersøgelser kvaliteten*. Akademisk Forlag A/S. ISBN: 87-500-3729-3

Olsen, Henning (2005): *Fra spørgsmål til svar - konstruktion og kvalitetssikring af spørgeskemadata*. Akademisk Forlag, Næstved. ISBN 87-500-3866-4

Ougaard, Morten (2000): Det kommer an på hvor man begynder - Roy Bhaskars kritiske realisme som erkendelsesteoretisk strategi. *Grus* (nr. 60, årgang 21) s. 17-34. ISSN 0107-0495

Palmer, Craig T. (1988): *Twelve Reasons Why Rape Is Not Sexually Motivated: A Skeptical Examination*. *The Journal of Sex Research* (Vol. 25, Iss. 4) s. 512-530

Passaro, Joanne (1996): *The unequal homeless - men on the streets, women in their place*. New York: Routledge. (**)

Pedersen, Pia Vivian; Christensen, Anne Illemann; Hesse, Ulrik & Curtis, Tine (2008): *SUSY UDSAT – Sundhedsprofil for socialt udsatte i Danmark 2007*. København: Rådet for Socialt Udsatte. (*)

Pilely, Torben & Brandt, Preben (1998): *Posefolket*. København: Projekt Udenfor. (*)

Potter, James W. (1996): *An analysis of thinking and research about qualitative methods*. Lawrence Erlbaum Associates. ISBN: 0-8058-1750-6

Rasborg, Klaus (2007): Socialkonstruktivismen i klassisk og moderne sociologi. I Fuglsang, Lars & Olsen, Poul Bitsch (Red.), *Videnskabsteori i samfundsvidenskaberne* (s. 349-387). Roskilde Universitetsforlag, Frederiksberg. ISBN 87-786-7278-3

Rendtorff, Jacob Dahl (2007): Fænomenologien og dens betydning. I Fuglsang, Lars & Olsen, Poul Bitsch (Red.), *Videnskabsteori i samfundsvidenskaberne* (s. 277-309). Roskilde Universitetsforlag, Frederiksberg. ISBN 87-786-7278-3

Rosengren, Annette (2003): *Mellan ilska och hopp - om hemlöshet, droger och kvinnor*. Stockholm: Carlssons Bokförlag. (**)

Russell, Betty G. (1991): *Silent sisters - a study of homeless women*. Baltimore: Hemisphere Publishing Corporation. (**)

Sayer, Andrew (1992): *Method in Social Science - A realist Approach*. Routledge, London. ISBN 0-415-07607-2

Sayer, Andrew (2000): *Realism and Social Science*. SAGE Publications, London. ISBN 0-7619-6123-2

Schütten, Birgitte & Hvidtfeldt, Kirsten (1992): *Rapport om seminar om hjemløse kvinder*. Sundholm: Social- & Sundhedsforvaltningen i København. (**)

Sikich, Keri Weber (2008): Global Female Homelessness: A Multi-Faceted Problem. *Gender Issues* (Vol. 25, Iss. 3), s. 147-156. (**)

Staubæs, Dorthe & Søndergaard, Dorte Marie (2006): Intersektionalitet - udsat for teoretisk justering. *Kvinder, Køn & Forskning* (Årgang 15, Nr. 2-3) s. 43-56. ISSN 0907-6182

Stax, Tobias Børner (1999): *Én gang socialt marginaliseret, altid?* København: SFI. (*)

Stax, Tobias Børner (2000): *Youth Homelessness in Denmark?* København: SFI. (*)

Stax, Tobias Børner (2005): *Duetter fra anden sal på Slottet - Et interaktionelt perspektiv på samtaler mellem hjemløse og socialarbejdere*. København: Københavns Universitet. (*)

Stormhøj, Christel (2007): Feministisk teori. I Fuglsang, Lars & Olsen, Poul Bitsch (Red.), *Videnskabsteori i samfundsvidenskaberne* (s. 473-516). Roskilde Universitetsforlag, Frederiksberg. ISBN 87-786-7278-3

Sutherland, Edwin H & Cressey, Donald R. (1966): Learning to be deviant. I Rubington, Earl & Weinberg, Martin S. (2003). *The Study in social problems* (s. 135-140). Oxford University Press. ISBN 0-19-514219-5

Sørensen, Per Lang (1999): *Skiltetiggere i København*. København: Projekt Udenfor og Danmarks Pædagoghøjskole. (*)

Sørensen, Villy (2000): Juridiske aspekter i voldtægtssager. I Brink, Ole m.fl., *Voldtægtsofre – håndbog for fagpersoner*, s. 29-42. Center for voldtægtsofre, Århus. ISBN 87-987404-1-5.

Thörn, Catharina (2004): *Kvinnans plats(er) - bilder av hemlöshet*. Stockholm: Égalité, Göteborgs Universitet. (**)

Tilia, Gitte & Vincenti, Gordon (2004): *Boligløs eller hjemløs? Om etniske minoriteter på § 94-boformer for hjemløse i København.* København: Videns & Formidlingscenter for Socialt Udsatte. (*)

Tucker, Joan S.; Wenzel, Suzanne L.; Straus, Julie B.; Ryan, Gery W. & Golinelli, Daniella (2005): Experiencing Interpersonal Violence - Perspectives of Sexually Active, Substance-Using Women. *Violence Against Women* (Vol. 11, Iss. 10), s. 1319-1340. (***)

Tyler, Kimberly A.; Hoyt, Dan R.; Whitbeck, Les B. & Cause, Ana Mari (2001): The Effects of a High-Risk Environment on the Sexual Victimization of Homeless and Runaway Youth. *Violence and Victims* (Vol. 16, Iss. 4), s. 441-455. (***)

Watson, Sophie & Austerberry, Helen (1986): *Housing and homelessness - a feminist perspective.* London: Routledge. (**)

Wenzel, Suzanne L.; Koegel, Paul & Gelberg, Lillian (2000a): Antecedents of physical and sexual victimization among homeless women - A comparison to homeless men. *American Journal of Community Psychology* (Vol. 28, Iss. 3), s. 267-390. (***)

Wenzel, Suzanne L.; Leake, Barbara D. & Gelberg, Lillian (2000b): Health of Homeless Women with Recent Experience of Rape. *Journal of General Internal Medicine* (Vol. 15, Iss. 4), s. 265-268. (***)

Wenzel, Suzanne L.; Leake, Barbara & Gelberg, Lillian (2001): Risk factors for major violence among homeless women. *Journal of Interpersonal Violence* (Vol. 16, Iss. 8), s. 739-752. (***)

Willig, Rasmus (2003): Indledning. I Rasmus Willig (Red.) *Behovet for anerkendelse - En tekstsamling* (s. 7-23). Hans Reitzels Forlag, København. ISBN 87-412-2416-7.

Yuval-davis, Nira (2005): Gender mainstreaming och intesektionalitet. I *Kvinno-vetenskaplig tidskrift* (Årgang 2-3.05), s. 19-30, ISBN 0348-8365

Zugazaga, Carole (2004): Stressful life event experiences of homeless adults. *Journal of Community Psychology* (Vol. 32, Iss. 6), s. 643-654. (***)

LOVGIVNING

Lov om social service LBK nr. 941 af 01/10/2009. Indenrigs- og socialministeriet, 2009.

Straffeloven LBK nr. 1034 af 29/10/2009. Justitsministeriet, 2009

HJEMMESIDER

Det Kriminalpræventive Råd:

www.sikkerflirt.dk. (d. 06.02.10)

Fokus på kvinder i væresteder (projekt 183,2):

<http://www.fa2.dk/Content?content=79&room=6> (d. 06.01.10)

Fælles Ansvar II:

www.fa2.dk/Content?content=15&room=6 (d. 03.02.10)

BILAG

BILAG 1: FORSKNINGSUNDERSØGELSE

HJEMLØSHED I DANMARK

I Danmark er hjemløshed et omdiskuteret og ofte udforsket område³⁹, men på tværs af forskningen er det svært at definere hjemløshed entydigt, da området gennem tiden er blevet anskuet ud fra et utal af forskellige vinkler (Christensen & Koch-Nielsen, 2007). Siden slutningen af 1980'erne har der været et øget fokus på området – både i forskningen og i de politiske tiltag. Grunden hertil er, at de hjemløse blev mere synlige i gadebilledet i de større byer som følge af, at de generelle velfærdspolitikker i forhold til denne gruppe havde slået fejl, og der blev derfor behov for nye tiltag (Christensen & Koch-Nielsen, 2007). En stor andel af forskningen har således efterfølgende beskæftiget sig med at beskrive de hjemløse og undersøge indsatserne – eller behovet herfor – over for denne brogede gruppe (bl.a. Fridberg, 1992; Jensen, 1995; Stax, 1999; Caswell & Schultz, 2001). Der vurderes ud fra SFIs kortlægning af hjemløshed fra 2009 at være mellem 11.000 og 13.000 personer i Danmark, som i en kortere eller længere periode i løbet af et år har befundet sig i hjemløshed (Benjaminsen, 2009).

Forskningen i Danmark har igennem tiderne beskæftiget sig med den samfundsmæssige eksklusion af mennesker, hvilket har ført til et særligt fokus på gruppen af socialt udstødte personer, som blandt andet indebærer hjemløse (Fridberg, 1992; Eskelinen m.fl., 1994). De hjemløse i Danmark udgør ikke en homogen gruppe, idet der er tale om mennesker, som lever med mange forskelligartede problematikker (Koch-Nielsen & Stax, 2000). Der er dog visse karakteristika, som er at finde hos en stor del af gruppen. Stof- eller alkoholmisbrug beskrives blandt andet i forskningen som værende et problem, der ofte hænger sammen med hjemløshed (Brandt & Kirk, 2003; Høgsbro m.fl., 2003a; Fabricius m.fl., 2005; Høgsbro m.fl., 2003b; Brandt, 1997). Kortlægningen fastslår, at 70 % af de hjemløse i Danmark er misbrugere af alkohol, narkotika, hash/khat og/eller medicin, hvilket indebærer, at dagligdagen for mange hjemløse vil være fokuseret omkring at få deres rusmiddel (Benjaminsen, 2009). Hjemløshed bliver i forskningen ligeledes forbundet med psykiske lidelser (Brandt & Kirk, 2003; Høgsbro m.fl., 2003a;

³⁹ For en nærmere beskrivelse af hvorledes dette studie af forskningsfeltet er udført se bilag 2

Fabricius m.fl., 2005; Høgsbro m.fl., 2003b), hvilket hænger sammen med, at mere end en tredjedel af de hjemløse har en psykiatrisk diagnose (Benjaminsen, 2009). I de mest alvorlige tilfælde kan dette føre til, at personerne ikke har kontakt til det offentlige system og lever på gaden – som posefolk (Caswell & Schultz, 2001; Pilely & Brandt, 1998). Det vurderes, at der er ca. 70 posefolk i en by af Københavns størrelse (Pilely & Brandt, 1998). Disse problemer, som karakteriserer mange hjemløses liv, angives ligeledes som de væsentligste medvirkende årsager til at mennesker bliver hjemløse (Benjaminsen, 2009).

Heterogeniteten i gruppen af hjemløse kommer yderligere til udtryk ved, at der er flere undergrupper af hjemløse, som i forskningen får særsomt opmærksomhed. Det drejer sig blandt andet om skiltetiggere, der passivt beder om almisser (Sørensen, 1999), posefolk, der lever på gaden uden kontakt til det resterende samfund (Caswell & Schultz, 2001; Pilely & Brandt, 1998), etniske minoriteter på boformer for hjemløse, som gennemsnitligt vurderes til at have færre massive sociale problemer end danske hjemløse (Tilia & Vincenti, 2004) samt unge hjemløse, der som gruppe har en overrepræsentation af psykiatriske diagnoser og misbrug (Elbæk & Jensen, 2006; Brandt, 1992a; Stax, 2000).

SOCIALT ARBEJDE PÅ HJEMLØSEOMRÅDET

Det sociale arbejde over for denne uensartede gruppe af hjemløse i Danmark har været et væsentligt omdrejningspunkt i hidtidig forskning. Der har således været fokuseret på selve organiseringen af det sociale arbejde, på kontakten mellem socialarbejdere og hjemløse samt på indsatserne og tilbuddene til hjemløse og andre udsatte grupper (Høgsbro m.fl., 2003a; Ebsen m.fl., 2003; Brandt, 2003; Stax, 2005; Caswell & Schultz, 2001; Bech-Jørgensen, 2003; Fridberg, 1992; Flyverbom m.fl., 2008). I denne forbindelse peger Stax eksempelvis på, at hjemløshed er et problem, som sagsbehandlere ikke altid opfatter, at de kan handle på. Forholdet mellem sagsbehandlere og hjemløse bliver som følge deraf præget af mistillid, og de hjemløse oplever, at fokus ofte er på deres eventuelle misbrug, og at de bliver holdt passivt på kontanthjælp (Stax, 2005).

I forhold til konkrete indsatser over for gruppen af hjemløse er forskellige boligløsninger ofte et omdiskuteret tema. Det drejer sig blandt andet om samarbejdet omkring og behovet for

permanente boligtilbud til denne gruppe (Fabricius m.fl., 2005; Hansen m.fl., 2007). De hjemløse, som bliver udsluset fra de midlertidige botilbud til egen bolig, står over for en ny og anderledes hverdag, hvilket de håndterer på meget forskellig vis (Lindstad, 2008). Mange af dem formår af forskellige grunde ikke at bibeholde deres bolig og vender derfor tilbage til hjemløseinstitutionerne. Dette har blandt andet foranlediget, at der i forskningen har været fokus på at undersøge, hvorfor indsatserne ikke synes at lykkes (Jensen, 1995; Stax, 1999; Flyverbom m.fl., 2008) samt at belyse de tilfælde, hvor vejen ud af hjemløshed er blevet fundet (Geerdsen m.fl., 2005).

HVERDAGSLIVET FOR HJEMLØSE

Hjemløse er i kraft af deres situation – uden en egnet bolig – ofte nødsaget til at færdes en stor del af tiden i det offentlige rum, hvilket har stor betydning for udformningen af deres dagligdag (Kristensen, 2008; Bech-Jørgensen, 2003). Dette har medført et forskningsmæssigt fokus på, hvordan de hjemløse håndterer deres hverdagsliv, som synes at være præget af, at det er enten forholdsvis fastlagte strukturer (Bech-Jørgensen, 2003) eller mere tilfældige sociale relationer, der er bestemmende for deres færden (Kristensen, 2008).

De hjemløses ophold i det offentlige rum kan ligeledes indebære forskellige belastninger (Pedersen m.fl., 2008; Jensen, 2008; Erkan, 2007). Livet på gaden er lig fattigdom og misbrug; hårde betingelser for menneskets sundhed, hvilket ifølge rapporten SUSY UDSAT betyder, at blandt andet hjemløse har en markant dårligere sundhedstilstand end den øvrige del af befolkningen. Dette har indvirkning på blandt andet deres helbredsrelaterede livskvalitet og deres generelle trivsel (Pedersen m.fl., 2008). Vold synes ligeledes at være en betydelig belastning i hjemløses daglige liv i det offentlige rum, hvilket især kan ses af, at de er væsentlig mere udsat for vold end resten af befolkningen (Pedersen m.fl., 2008). Dette har yderligere været genstand for forskning med et særskilt fokus på voldshandlinger, hvor offer og udøver ikke kender hinanden (Jensen, 2008; Erkan, 2007).

Med dette indblik i hjemløshedsområdet i Danmark fremstår det tydeligt, at feltet er karakteriseret ved at indeholde både en kompleksitet og diversitet. Ligeledes kan det fremhæves,

at de mange problematikker, der ofte forbindes med hjemløshed, er mangefacetterede og har en væsentlig indvirkning på de hjemløses livssituationer. Kvindelige hjemløse, som udgør et væsentligt omdrejningspunkt i indeværende undersøgelse, er en mindre gruppe blandt de hjemløse, og kan derved være præget af yderligere problematikker.

HJEMLØSHED OG KVINDER

Hjemløse kvinder i Danmark danner som tidligere anført en kønsmæssig minoritet i gruppen af hjemløse⁴⁰. Det vurderes dog af flere forskere, at der i forhold til en optælling af især de hjemløse kvinder findes omfattende mørketal, hvilket blandt andet skyldes, at hjemløse kvinder ofte opholder sig hos venner og familie (Kristensen, 1994; Rosengren, 2003; Darke m.fl., 2000).

Når en stor del af de hjemløse kvinder vælger ikke at anvende de gængse offentligt- og privatstyrede overnatningstilbud, kan det ifølge forskningen hænge sammen med, at de enten skammer sig over at være hjemløse (Rosengren, 2003), eller at de forsøger at undgå samfundets stigmatisering af dem som hjemløse kvinder (Thörn, 2004). De hjemløse kvinders kønsmæssige minoritetssituation og høje mørketal synes ligeledes at være et globalt fænomen, hvilket dog kan være svært at vurdere, da en sammenligning på tværs af industrialiserede og ikke-industrialiserede lande er yderst vanskelig (Sikich, 2008).

KØNSDIFFERENTIERING I HJEMLØSHEDSDEBATTEN

I Danmark kan et øget fokus på hjemløse kvinder spores tilbage til begyndelsen af 1990'erne. På dette tidspunkt bliver det af flere forskere fremført, at kvindelige hjemløse er et stigende problem. Nogle forskere anfører, at andelen af kvinder blandt de hjemløse er eskalerende (Schütten & Hvidtfelt, 1992; Kristensen, 1994). Modsat erklærer andre, at der ikke er statistisk belæg for, at andelen af kvindelige hjemløse er steget, men at det stigende problem skyldes den øgede fokusering på problematikken omkring kvinderne (Järvinen, 1993). Siden denne ændring i retorikken på hjemløseområdet er hjemløse kvinder således blevet genstand for mere opmærksomhed. Mediernes fremstilling af hjemløse kvinder frem til nu synes dog ikke at give et

⁴⁰ For en nærmere beskrivelse af hvorledes dette studie af forskningsfeltet er udført se bilag 2

særlig nuanceret billede af denne gruppe (Carlsson & Thand, 2004). Samfundets syn på hjemløse kvinder er ligeledes blevet studeret inden for forskningen. Det er i denne forbindelse blevet påpeget, at der ofte ikke foretages en kønsdifferentiering i forhold til *hjemløse*, hvilket problematiseres, da det vurderes at kvindelig og mandlig hjemløshed vil rejse forskellige problematikker (Milburn & D'Ercole, 1991; Golden, 1992). Det kommer eksempelvis til udtryk i, at en hjemløs kvinde grundet de stereotype kønsroller menes at blive anset som den moderne heks (Golden, 1992). Det anføres desuden, at hjemløshedsdebattens kønsblindhed medfører en manglende opmærksomhed på de hjemløse kvinder, hvilket kan føre til diskriminering af kvinderne i forhold til de tiltag der gennemføres (Enders-Dragässer, 2001). Når der i forskningen gennemføres en differentiering mellem kønnene, er det hovedsageligt opfattelser af kønsroller, der bliver omdrejningspunktet i forhold til synet på hjemløse kvinder, idet der synes at være en væsentlig diskrepans mellem traditionelle kønsroller, og den position en kvindelig hjemløs indtager. Dette kommer blandt andet til udtryk i, at femininitet ofte knyttes sammen med familien og hjemmet (Olbers, 2006; Thörn, 2004; Kristensen, 1994; Passaro, 1996; Watson & Austerberry, 1986). Hermed bliver hjemløse kvinder - i kraft af deres køn - yderligere marginaliserede. Inden for forskningen kan dette fokus på kønnet ligeledes ses udfoldet i form af studier med et feministisk perspektiv (bl.a. Olbers, 2006; Watson & Austerberry, 1986; Thörn, 2004).

Samfundets opfattelse af hjemløse kvinder synes i høj grad at påvirke de enkelte kvinders selvbillede (Bertilsson & Hedenström-Ilmonen, 2007; Liebow, 1993). Kønnet spiller i denne forbindelse en stor rolle i forhold til, hvorledes kvinder opfatter og præsenterer sig selv. Nogle forskningsstudier påpeger, at kvinder i sådanne miljøer - som overlevelsesstrategi - spiller på et nærmest overdrevet feminint ydre, hvormed de kan efterstræbe at leve op til et stereotypt kvindebillede (Berggren, 2008; Dyb, 2007). Kvinderne kan ifølge anden forskning bruge kønnet strategisk, således at den feminine adfærd blot er en af flere mulige strategier til at efterstræbe sikkerhed i ofte voldelige og kaotiske rum (Huey & Berndt, 2008).

PROBLEMATIKKER FOR HJEMLØSE KVINDER

Den generelle problemprofil for hjemløse kvinder har igennem tiden været genstand for megen forskning (Beijer, 1998; Järvinen, 1993; Rosengren, 2003; Kristensen, 1994; Darke m.fl., 2000;

Nyamathi m.fl., 2000). Dette har blandt andet omhandlet deres egne personlige problematikker omkring misbrug eller psykisk sygdom (Rosengren, 2003; Järvinen, 1993), om deres mere risikofyldte liv med mishandling og krænkelser (Beijer, 1998; Rosengren, 2003) og om deres generelle helbredssituation (Beijer, 2004). Prostitution er ligeledes et tema, der i høj grad bliver forbundet med hjemløse kvinder. Det fastslås dog af forskning, at dette ikke indebærer, at alle hjemløse kvinder ser prostitution som en mulighed (Rosengren, 2003). Ligeledes synes der særligt i forhold til de kvindelige hjemløse at være fokus på børn som en faktor, der kan have betydning for kvindernes situation. De hjemløse mødre kan eksempelvis opleve kvaler i forhold til deres børn, der er anbragt andetsteds (Rosengren, 2003; Järvinen, 1993; Enders-Drägässer, 2001). Ligeledes kan de hjemløse kvinders medfølgende børn have en indvirkning på kvindernes situation, hvilket forskning fra blandt andet Storbritannien og USA fokuserer på (Johnson & Kreuger, 1989; Darke m.fl., 2000). Ifølge Johnson og Kreuger har det den indvirkning, at kvinder uden børn bliver diskrimineret i forhold til deres mulighed for at opsøge hjælp (Johnson & Kreuger, 1989).

ÅRSAGER TIL HJEMLØSHED

Årsagerne til at kvinder ender i hjemløshed er ligeledes et område, der har været udforsket. Det kan være forskellige individuelle og strukturelle faktorer, og blandt andet fattigdom, misbrugsproblemer, vold i hjemmet, psykisk sygdom, kønssocialiseringen og beskæftigelsesproblemer fremhæves som betydelige årsager til, at kvinder bliver hjemløse (Kristensen, 1994; Rosengren, 2003; Milburn & D'Ercole, 1991; Järvinen, 1995; Russell, 1991). Heriblandt er fattigdom, vold i hjemmet, kønssocialisering og beskæftigelsesproblemer faktorer, der typisk forbindes med kvinders øgede risiko for udsathed (Enders-Drägässer, 2001). I Danmark kan især vold i hjemmet anskues som en kønsspecifik årsag til hjemløshed, idet voldsramte kvinder ifølge forskning udgør en stor del af de kvinder, der søger hjælp på forsorghjem. Disse kvinder bliver dog ofte ikke betragtet som hjemløse, hvilket kan betyde mindre støtte i forhold til boligproblematikken (Järvinen, 1993). I kortlægningen af hjemløshed i Danmark er kvinder på krisecentre ikke medregnet, hvilket yderligere antyder, at voldsramte kvinder ikke betragtes som hjemløse (Benjaminsen, 2009).

TILBUD TIL HJEMLØSE KVINDER

I det konkrete sociale arbejde med denne målgruppe vurderes det, at socialarbejdernes syn på hjemløse kvinder har stor betydning for udfaldet af indsatsen, da en forudindtaget indstilling kan medføre en mangel på konstruktive løsningsforslag (Bertilsson & Hedenström-Ilmonen, 2007; Johansson, 2005). Tilbuddene til hjemløse kvinder i Danmark henvender sig i hovedtræk til kvinder med forskellige behov. Der findes således institutioner for voldsramte kvinder og institutioner specifikt til hjemløse kvinder med familier. De kvinder, som ikke passer ind på disse institutioner eksempelvis på grund af et misbrug eller en psykisk lidelse, er således henvist til andre alternativer som de kønsblandede institutioner for hjemløse. Dette bevirker, at de mest udsatte hjemløse kvinder også er dem, der har færrest valgmuligheder i forhold til overnatningstilbud (Munk m.fl., 2001). I forskning påpeges det, at en utilstrækkelig mængde tilbud til hjemløse kvinder er medvirkende til at forværre deres situation (Beijer, 1998 og 2001). De kønsblandede hjemløseinstitutioner er mandsdominerede og ofte indrettet efter de mandlige brugere, hvilket ofte bevirker en eksklusion af kvinderne (Andreasson & Bannura, 2008; Koch-Nielsen m.fl., 2000; Munk m.fl., 2001). Mange hjemløse kvinder undgår så vidt muligt disse institutioner af frygt for den konstante risiko for chikane og vold fra mændene (Enders-Drägässer, 2001). Det vurderes således, at hjemløse kvinder, før de henvender sig på de kønsblandede institutioner, forsøger alle andre alternativer, hvilket kan indebære at underkaste sig seksuel udnyttelse eller vold fra tilfældige mandlige bekendtskaber for at få tag over hovedet (Koch-Nielsen m.fl., 2000; Kristensen, 1994; Thörn, 2004; Rosengren, 2003; Enders-Drägässer, 2001). Enkelte forskere påpeger i forlængelse heraf behovet for kvindeinstitutioner, da det mandsdominerende miljø på de kønsblandede institutioner kan være af en karakter, hvorved kvindernes tryghed ikke længere er sikret (Loibl & Corazza, 2003; Enders-Drägässer, 2001).

Det kan herved synes anskueliggjort, at hjemløshed blandt kvinder er forbundet med en del problematikker, som kan være medvirkende til at skabe en yderligere dimension af problemer i deres situation. Dette fremkommer eksempelvis ved, at kvinderne udgør en minoritet i en minoritet, hvilket differentierer dem fra de hjemløse mænd, og sætter dem i en særlig situation (Sikich, 2008). Kvindelige hjemløse er således en yderst udsat og marginaliseret gruppe, der i kraft af deres undertalssituation og køn kan risikere at blive placeret i særligt risikofyldte situationer.

BILAG 2: SØGESTRATEGI FOR FORSKNINGSUNDERSØGELSE

INDLEDENDE UNDERSØGELSE

Indeværende undersøgelses problemstilling er udsprunget af vores interesse for feltet samt af en omfattende undersøgelse af eksisterende forskning på området. Dette indledende litteraturstudie er blevet gennemført i tre forskellige etaper med stigende grad af konkretisering mod problemstillingen. Således har vi fokuseret på studier om henholdsvis 1) hjemløshed, 2) kvindelige hjemløse samt 3) overgreb mod kvindelige hjemløse. Da vores undersøgelsesfelt indebærer nationale forhold, har vi valgt, at vores forskningsvandring skulle tage afsæt i studier om forhold i Danmark. Ved indsnævringen mod problemstillingen har vi valgt at brede os ud til også at medtage internationale studier - først og fremmest fra Norden og siden fra resten af verden⁴¹.

Til strukturering af vores søgninger i forskningen har udgangspunktet været denne tematiske opdeling, hvorfor vi hermed vil gennemgå vores fremgangsmåde ved søgning på hvert af de tre overordnede temaer. Søgningerne er gennemført i løbet af foråret 2009.

HJEMLØSHED

Ved søgninger efter forskningsstudier omhandlende hjemløshed har vores fokus udelukkende været på danske studier. Vi har som udgangspunkt i søgningen anvendt databasen over danske offentlige bibliotekers materialer, som er tilgængelig på hjemmesiden bibliotek.dk. Søgningen er blevet foretaget som fritextsøgning indenfor genren faglitteratur ved hjælp af trunkering på ordet *hjemløs*. Denne søgning har resulteret i flere hundrede poster, som har inkluderet både danske og udenlandske tekster. Disse er efterfølgende blevet gennemgået og sorteret i forhold til, om det drejede sig om forskningsstudier og i forhold til deres relevans for vores fokusområde. Vi har ligeledes søgt efter forskning inden for hjemløshedsområdet i de danske videnskabelige databaser Dansk Sociologisk Bibliografi og Den Danske Forskningsdatabase. Som supplement hertil har vi søgt på forskellige danske organisationers hjemmesider for at undersøge, om de har udført eller har henvisninger til yderligere forskningsstudier med relevans for vores område. Det drejer sig om Det Nationale Forskningscenter for Velfærd - SFI, Servicestyrelsen, Rådet for socialt udsatte,

⁴¹ Vores søgninger har været afgrænset til de sprog vi har kundskaber indenfor

Anvendt KommunalForskning, Socialt Udviklingscenter - SUS, Projekt Udenfor og SAND - De hjemløses landsorganisation. Til yderligere supplement har vi søgt på ordet *hjemløs* på den videnskabelige internetsøgemaskine Google Scholar.

Da hjemløshed er et meget bredt område, har disse forskellige søgninger med emneordet *hjemløs* ført til utrolig mange træffere, hvoraf en stor del har været gengangere fra andre søgninger. Ved en kritisk gennemgang og udvælgelse blandt de mange forskningsstudier, som vi har fremsøgt, er vi blevet sporet ind på de generelle tendenser, der præger hjemløshedsforskningen i Danmark. Søgningerne inden for dette tema har resulteret i 31 studier, som kan ses nærmere berørt i afsnittet *Hjemløshed i Danmark* i bilag 1. Disse studier er i kildefortegnelsen angivet med en stjerne (*).

KVINDELIGE HJEMLØSE

I forbindelse med søgninger på forskning omkring kvindelige hjemløse har vores udgangspunkt igen været forskning omkring danske forhold, men da vores søgninger tidligt har vist os, at der findes en begrænset mængde forskning om danske kvindelige hjemløse, har vi valgt at kaste vores fokus på både dansk og nordisk forskning. Udgangspunktet for denne søgning har ligeledes været databasen på bibliotek.dk. Vi har allerede ved den ovenfor beskrevne gennemgang af søgningsresultaterne fra bibliotek.dk været opmærksomme på forskningsstudier, der særsomt fokuserer på hjemløse kvinder. Desuden har vi foretaget en konkret faglitterær søgning i databasen ved hjælp af trunkeret fritekstsøgning på ordene *hjemløs* og *kvinde*. Denne søgning har frembragt omkring 35 poster, hvilket indebærer tekster på flere forskellige sprog, hvorfor vi kun har fundet det nødvendigt at foretage søgningen med danske ord. Posterne er blevet gennemgået kritisk for relevans i forhold til vores område. For at undersøge nordisk forskning på området yderligere har vi ligeledes anvendt søgefunktionerne i både den svenske og den norske biblioteksdatabase - LIBRIS og BIBSYS. Vi har heri foretaget trunkerede søgninger på henholdsvis svensk og norsk på ordene *hemlös kvinna* og *hjemløs kvinne*. Da denne søgning på den norske database ikke har resulteret i nævneværdigt brugbare poster, har vi ligeledes søgt på ordene *bostedsløs kvinne*, idet dette er en betegnelse, som synes at blive anvendt på politisk niveau i Norge. Dette har dog ligeledes kun givet meget få resultater, hvilket må skyldes, at der er

gennemført en meget begrænset mængde forskning om hjemløse kvinder i Norge. Denne tendens har ligeledes vist sig i vores søgning i den norske tidsskriftsdatabase Norart. Til yderligere udforskning af det danske forskningsfelt omhandlende hjemløse kvinder har vi også foretaget søgninger på de bibliografiske databaser Dansk Sociologisk Bibliografi og Den Danske Forskningsdatabase. Endvidere har vi – i forbindelse med vores tidligere nævnte gennemgang af danske organisationers hjemmesider – ligeledes været opmærksomme på forskning specifikt om kvindelige hjemløse. Vi har derudover søgt på Kvinfos hjemmeside efter relevant kvinde- og kønsforskning. Slutteligt har vi søgt på ordene *hjemløse kvinder* på henholdsvis dansk, norsk og svensk på søgemaskinen Google Scholar.

Disse forskellige søgninger har ført til en del træffere, som vi har gennemgået i forhold til at udvælge de relevante forskningsstudier, idet kun en mindre del af de fremkomne forskningsstudier har haft deres primære fokus på kvindelige hjemløse. Igennem vores søgninger har vi erfaret, at vi kun har kunnet finde seks publicerede forskningsstudier specifikt omhandlende hjemløse kvinder i Danmark. Den nordiske forskning inden for dette område er overvejende blevet udført i Sverige. Heraf følger et begrænset antal nordiske studier, hvorfor vi til den nærmere belysning af hjemløse kvinder har valgt også at inddrage nogle af de ikke-nordiske studier, der er fremkommet ved søgningerne. Det har således samlet set resulteret i 30 forskningsstudier, som bliver nærmere berørt i afsnittet *Hjemløshed og kvinder* i bilag 1. I kildefortegnelsen er disse studier oplistet med to stjerner (**).

OVERGREB MOD HJEMLØSE KVINDER

Igennem vores tidligere udførte søgninger på de første to temaer har vi været opmærksomme på, om der er fremkommet forskningsstudier med nærmere fokus på overgreb mod hjemløse kvinder. Desuden har vi foretaget trunkerede fritekstsøgninger i biblioteksdata-baserne med ordene *hjemløs* og *kvinde* samt *overgreb*, *krænkelse* eller *vold* på henholdsvis dansk, svensk og norsk. Derudover har vi anvendt søgemaskinen Google Scholar med disse søgeord. Det har dog vist, at der hverken i Danmark eller i Norden er udført studier, der har haft dette tema som grundlæggende undersøgelsesfelt. Det, der kan findes via disse søgninger, drejer sig i høj grad om vold som udløsende årsag til at kvinderne bliver hjemløse. Ligeledes drejer det sig om studier, der

berører kvindernes større risiko for overgreb som et led i en anden undersøgelse. Vi har derfor valgt at udvide vores søgninger til et mere internationalt plan, hvilket vi har gjort ved at anvende forskellige databaser med videnskabelige tidsskrifter og abstracts. Det drejer sig om Academic Search Premier, ArticleFirst, Cambridge Scientific Abstracts, Cordis, JSTOR, PAIS International, Proquest, Scopus og Web of Science, som alle er tilgængelige via Aalborg Universitets netværk. På de tilgængelige søgefunktioner har vi søgt på ordene *homeless* og *woman* sammen med ordene *assault*, *violence*, *abuse*, *violation* eller *molestation*. Dette er for at sikre, at vi har medtaget alle forskningsstudier, der har haft et fokus inden for området. I disse søgninger har en stor del af posterne omhandlet hustruvold som årsag til hjemløshed, hvilket som tidligere anført ikke er det aspekt, vi er interesserede i at undersøge.

Slutteligt har vi søgt på Google Scholar med de engelske ord anført ovenfor. Dette har dog mest ført til en gentagelse af søgeposterne fra de videnskabelige databaser, men derved har vi sikret, at alle søgemuligheder til vores rådighed er udtømte.

Under søgningerne har vi foretaget en kritisk gennemgang af de forskellige poster og har udvalgt de studier, der nærmer sig mest vores problemstilling som beskrevet tidligere. Dette har ført til 21 studier, som er nærmere beskrevet i afsnittet *Hjemløse kvinder udsat for overgreb*, og de kan ses indført i kildefortegnelsen angivet med tre stjerner (***) .

YDERLIGERE SØGNINGER

Som led i den nærmere indsnævring af problemfeltet til undersøgelsen har vores interesse fokuseret sig omkring *årsagerne* til, at seksuelle overgreb kan finde sted inden for hjemløseinstitutionerne. I denne forbindelse har vi fundet det relevant at undersøge forskning, der beskæftiger sig med generelle årsager til seksuelle overgreb. Dette skyldes, at indeværende undersøgelse fokuserer på et område, som synes at være forholdsvis uudforsket. Vi har derfor fundet det relevant at søge efter studier, der på dette område kan relateres til undersøgelsens problemstilling. Søgningerne er foretaget primo august 2009.

Udgangspunktet for disse søgninger har været forskning foretaget i Danmark suppleret med international forskning. I forhold til udvælgelsen har vi af pragmatiske årsager valgt at fokusere på nyere forskning udført inden for de seneste par årtier.

Søgningerne har taget afsæt i den danske biblioteksdatabase tilgængelig på bibliotek.dk. Heri har vi foretaget trunkerede fritekstsøgninger på ordene *seksuelt overgreb*, *voldtægt* eller *seksuel krænkelse* sammenkoblet med ordene *årsag*, *risiko* eller *karakteristika*. De herved fremkomne poster er blevet gennemgået og sorteret i forhold til deres relevans for området. Yderligere har vi søgt på enkelte relevante danske organisationers hjemmesider - Det Nationale Forskningscenter for Velfærd - SFI samt Center for voldtægts ofre - med henblik på at undersøge om de har udført eller har henvisninger til yderligere forskningsstudier omhandlende dette område. Vi har ligeledes søgt efter relevant forskning om voldtægt eller seksuelle overgreb i de danske videnskabelige databaser Dansk Sociologisk Bibliografi og Den Danske Forskningsdatabase. Desuden har vi anvendt søgemaskinen Google Scholar med søgninger på de tidligere nævnte danske ord samt på de engelske ord *sexual assault*, *rape* eller *sexual victimization* sammenkoblet med ordene *causes* eller *risk factors*.

De fremsøgte studier har været udsat for en kritisk gennemgang, hvorved vi har udvalgt de mest generelle og relevante undersøgelser. Dette indebærer, at vi har fravalgt en del undersøgelser omhandlende mere specifikke grupperinger som eksempelvis universitetsstuderende. Ligeledes har vi grundet undersøgelsens fokus på overgreb mod voksne kvinder fravalgt undersøgelser omhandlende børn, unge og mænd. Det har således resulteret i syv forskningsstudier omhandlende generelle årsager til seksuelle overgreb. De kan ses nærmere berørt i afsnittet *Årsager til seksuelle overgreb* og er oplistet i kildefortegnelsen med fire stjerner (****).

BILAG 3: EKSTENSIVT OG INTENSIVT FORSKNINGSDESIGN

EKSTENSIVE STRATEGIER

Inden for den ekstensive empiriske procedure opereres der med kvantitative dataindsamlingsmetoder (Danermark m.fl., 2003: 288), hvilket i nærværende undersøgelse eksempelvis kan være udformet som en surveyundersøgelse. En survey er en stikprøvebaseret spørgeskemaundersøgelse, hvor der systematisk indsamles data, som analyseres statistisk (Olsen, 2005: 9). I denne undersøgelse kan det dreje sig om data fra hjemløse kvinder. Hermed har vi muligheden for at afdække omfanget af fænomenet seksuelle overgreb begået mod hjemløse kvinder på hjemløseinstitutioner og herved kunne give et bud på, omtrent hvor mange procent af det samlede antal hjemløse kvinder i København, der har været udsat herfor. Via denne tilgang kan vi udarbejde et spørgeskema ud fra abstraktioner om, hvad der må fungere som mekanismer i vores reformulerede version af Miethe og Meiers model i forhold til offerkarakteristika og den sociale kontekst. Her kan der eksempelvis stilles spørgsmål om hvorvidt, den enkelte kvinde har beskyttere f.eks. en kæreste eller en hund eller om, hvor overgrebet fandt sted. Med en ekstensiv og deskriptiv tilgang kan vi nå et stort antal kvinder, hvilket kan betegnes som mere repræsentativt end ved den intensive tilgang. Det er dog ikke sandsynligt, at resultaterne gælder for en anden population på et andet tidspunkt og på et andet sted (Sayer, 2000: 21). Vi vil herved opnå et empirisk datamateriale, som kan vise, hvor mange af komponenterne fra den transitive model hver af informanterne bekender sig til eller frasiger sig. Hermed er det dog ikke sikkert, at det er de kausalt relaterede mekanismer, der er afdækket, og ydermere vil der ikke fremkomme nye sammenhænge ved de forholdsvist bundne svarmuligheder i spørgeskemaet (Ibid.: 21f). Ved gennemførelsen af et ekstensivt forskningsdesign vil det kræve, at vi får adspurgt et stort antal kvinder, for at undersøgelsen kan siges at være dækkende. Kvinderne udgør kun omkring en femtedel af det samlede antal hjemløse i Danmark, hvilket betyder, at det vurderes, at der i København er ca. mellem 900 og 1000 hjemløse kvinder⁴². Heraf vil vores målgruppe kun udgøre dem, som har opholdt sig på kønsblandede institutioner. Disse faktorer kan vanskeliggøre muligheden for at etablere kontakt til et adækvat antal kvinder. Ydermere lever hjemløse kvinder

⁴² Dette er udregnet på baggrund af det estimerede antal hjemløse i Danmark sammenholdt med andelen af hjemløse i Københavns og Frederiksberg kommuner samt andelen af kvinder i *Hjemløshed i Danmark 2009* (Benjaminen, 2009: 46)

generelt et usikkert og uforudsigeligt liv, som ofte indebærer alkohol og/eller stoffer, hvilket bevirker, at de er del af en målgruppe, som er svær at få etableret kontakt til og fastholde aftaler med. Dette har vi erfaret ved et tidligere studie af hjemløse kvinder. Grundet tidsbegrænsning vurderes det, at det ikke er muligt at nå at indsamle fyldestgørende ekstensive data og samtidigt gennemføre det intensive forskningsdesign, hvorfor vi af pragmatiske årsager må fraskrive os at iværksætte et kombineret forskningsdesign som metode.

INTENSIVE STRATEGIER

Til undersøgelsen af de generative mekanismer tilskrives anvendelse af dataindsamling af hovedsagelig kvalitativ art, hvilket bevirker, at flere forskellige kilder til viden kan være relevante (Danermark m.fl., 2003: 287f).

I forhold til indeværende undersøgelse kan forskelligt skriftligt materiale fra de pågældende institutioner eller fra politiet kaste lys over hvilke faktorer, der spiller ind i forhold til seksuelle overgreb mod hjemløse kvinder. På baggrund af vores definition af seksuelle overgreb, som bevæger sig ud over den juridiske definition, vil det samlede antal politirapporter kun indeholde en lille del af de overgreb, der falder ind under denne undersøgelses studieobjekt, hvilket bevirker, at materiale fra politiet kun vil kunne blive anvendt som supplement til andet empirisk data. Ydermere vil der ligge et stort arbejde i at opnå indsigt i politirapporter⁴³, hvilket ikke vurderes at være givtigt i forhold til den mængde brugbar data, der vil kunne opnås. I forhold til interne dokumenter fra institutionerne kan det ligeledes her være problematisk at opnå brugbar viden, hvilket flere institutioner har tilkendegivet. Dette skyldes blandt andet, at nogle institutioner ikke anvender registrering af brugerne, samt at andre oplyser, at de registrerede oplysninger i forhold til den type hændelser, som vi undersøger, er meget sparsomme. Ydermere vil det være en tidskrævende proces at opnå indsigt i disse fortegnelser, som ikke vurderes proportional med den mængde brugbar data, vi kan opnå herved.

⁴³ Københavns Politi oplyser, at det er en omstændelig proces at opnå indsigt i politirapporter, og at udfaldet af en indsigt sjældent modsvarer denne proces.

BILAG 4: UDARBEJDELSE AF INTERVIEWGUIDE

Til udførelsen af interviewene i denne undersøgelse har vi udarbejdet en interviewguide⁴⁴. Udgangspunktet for denne udarbejdelse har været de dele af vores teoretiske ramme, som ønskes afdækket via interviewene. I forhold til undersøgelsens transitive model drejer det sig om de to områder, der omhandler *offerkaraktetika* og *den sociale kontekst*. Inden for disse områder har de underliggende elementer udgjort grundlaget for interviewspørgsmålene i guiden. Vi har således tematisk udarbejdet interviewspørgsmål, der skal forsøge at afdække de otte elementer – *nærhed*, *udsathed*, *attraktivitet*, *beskyttelsesfaktorer*, *personlige sårbarhedsfaktorer*, *det fysiske område* og *rammerne for adfærd*.

Ved udviklingen af interviewguiden har vi således ud fra de foreliggende definitioner af disse teoretiske nøglebegreber foretaget en operationalisering i forhold til undersøgelsens konkrete problemfelt. Til dette formål har vi sammensat et skema, hvori de enkelte definitioner og vores operationalisering oplistes. Disse operationaliseringer har således dannet grundlaget for udformningen af de konkrete interviewspørgsmål, der skal bidrage til at belyse det pågældende teoretiske begreb. Indledningsvis er spørgsmålene udformet i en interviewguide, som er blevet afprøvet ved et interview med en kvinde fra målgruppen. Herved har vi gjort os erfaringer omkring spørgsmålsudformningerne og rækkefølgen af spørgsmålene i forhold til de deraf følgende empiridata. Interviewguiden er herefter revurderet og forbedret for at sikre et anvendeligt datamateriale. De herved tilrettede spørgsmål er indført i førnævnte skema ud for det element, de er tiltænkt at skulle kunne afkaste viden om. For at tydeliggøre denne fremgangsmåde er skemaet vedlagt som bilag 5.

Interviewspørgsmålene er således udformet og tilrettet med baggrund i vores operationalisering, for derved at sikre at de pågældende elementer i den transitive model bliver afdækket. Det drejer sig hovedsageligt om deskriptive spørgsmål med hensyn til konkrete forhold forbundet med ophold på hjemløseinstitutioner, der eventuelt har ført til seksuelle overgreb. Generelt er interviewspørgsmålene udarbejdet med henblik på at være korte og lette at forstå og er derfor formuleret i hverdagsprog (Kvale & Brinkmann, 2009: 152). Spørgsmålene er i vid udstrækning udformet bredt og åbent med henblik på at kunne opnå mulighed for også at afdække skjulte

⁴⁴ Vedlagt som bilag 6

mekanismer via informantens udtalelser. Mange af interviewspørgsmålene er påført en tjekliste med nøgleord i forhold til, hvad der som minimum skal afdækkes med det pågældende spørgsmål (Holloway, 1997: 24). Via bredden i spørgsmålene opnår vi ligeledes mulighed for at kunne afdække flere af elementerne i den transitive model med et enkelt spørgsmål. Eksempelvis kan et spørgsmål om kvindens helbredssituation både afdække hendes *udsathed*, *attraktivitet* samt *personlige sårbarhedsfaktorer*. En kvindes livsstil og rutineaktiviteter forbundet med et misbrug vil øge hendes udsathed, og hendes fysiske helbred kan indvirke på hendes statur således, at hun bliver mere attraktiv som offer, fordi hun er fysisk underlegen. Ligeledes kan eksempelvis psykiske sygdomme indebære en personlig sårbarhedsfaktor for seksuelle overgreb ved, at det kan gøre hende mindre i stand til at tage vare på sig selv.

Udarbejdelsen af interviewguiden er blandt andet på grund af vores indledende prøveinterview udført med henblik på varetagelse af både det tematiske og dynamiske aspekt ved et interview, hvilket bevirker, at den er detaljeret udformet i forhold til både formidlingen samt spørgsmålene (Kvale & Brinkmann, 2009: 151f). Trods denne strukturering bliver der gjort plads til at forfølge de pointer, informanten fremkommer med undervejs, hvis det vurderes relevant for undersøgelsens problemstilling. Interviewguiden er således semistruktureret, og hensigten er, at den skal fungere som rettesnor for et dynamisk og udbytterigt interview (Ibid.: 45).

Selve opbygningen af interviewguiden er udført med henblik på en dynamisk interviewsituation, da dette vurderes væsentligt under hensyntagen til målgruppen samt det potentielt følsomme emne. Interviewguiden indledes derfor med en klarlægning af formålet med selve interviewet og med undersøgelsen, hvilket, vi vurderer, vil fremme dynamikken i interviewsituationen, da der således ikke foreligger skjulte agendaer fra vores side (Kvale & Brinkmann, 2009: 151). Heri ligger blandt andet en kort redegørelse for problemstillingen samt en tydeliggørelse af, at interviewet vil omhandle personlige og følsomme emner. Ydermere er der indarbejdet en formidling af kvindens rolle i interviewet, idet vi fremhæver, at hun vil fremtræde anonymt i undersøgelsen, men at hendes specifikke erfaringer muligvis vil være genkendelige for hendes bekendtskabskreds, samt at hun har mulighed for og ret til at tilbagekalde sin deltagelse i undersøgelsen undervejs i interviewet og efterfølgende. Dette er indarbejdet med henblik på at sikre at informantens deltagelse er frivillig og velinformeret, hvilket er yderst væsentligt i henhold til de etiske aspekter forbundet med interviewet og særligt relevant, idet vores kontaktetablering er gået igennem

tredje person. Denne indledende formidling følges op af nogle enkelte faktuelle spørgsmål om informantens situation, hvilket har både et tematisk samt dynamisk formål, idet de kan afdække relevante baggrundsfaktorer og indlede interviewet på en rolig og behagelig måde (Kvale & Brinkmann, 2009: 151f).

Med henblik på at opnå klarhed for informanterne omkring hovedtemaet for interviewet er der i interviewguiden – inden de tematisk udarbejdede interviewspørgsmål – indført en definition af seksuelle overgreb. Denne definition rummer nogle mindre fysisk betonedede aspekter af seksuelle overgreb end dem, der er anført i *Begrebsafklaring*. Ved at anvende denne bredere definition, som også indebærer sexchikane, vurderer vi, at der kan opnås en større åbenhed hos informanten i forhold til også at tale om de typer seksuelle overgreb, der er omdrejningspunktet for denne undersøgelse. Det indebærer således et dynamisk aspekt. Idet eventuelle beskrivelser af gentagen sexchikane inden for en hjemløseinstitution kan bidrage til belysningen af rammerne for adfærd, findes der også et potentielt tematisk aspekt ved denne fremgangsmåde.

Grundet målet om en dynamisk interviewsituation er spørgsmålene ikke opstillet systematisk efter det element i den transitive model, de skal afdække. De er i stedet positioneret i forhold til at opnå en flydende spørgsmålsrække og en behagelig situation (Kvale & Brinkmann, 2009: 151f). Spørgsmålene er følgelig grupperet i overordnede emner, der kan skabe en systematik i interviewet og overskuelighed i interviewguiden. Grundet vores kontaktprocedure ved vi ikke nødvendigvis inden et interview om en informant har været udsat for seksuelle overgreb, hvorfor dele af interviewguiden er udformet med henblik på at afdække flere alternative svarmuligheder – om hun har været udsat, næsten har været udsat eller kender nogen, der har været udsat.

Oplistingen af spørgsmålene i interviewguiden lægger op til, at interviewet afrundes med spørgsmål inden for et område, der er af mindre følsom karakter, for derved også at opnå en behagelig afrunding på interviewsituationen.

BILAG 5: SKEMA TIL UDARBEJDELSE AF INTERVIEWGUIDE

Teoretisk begreb	Definition	Operationalisering	Interviewspørgsmål
Offer-karakteristika			
Nærhed	Nærhed til høj-kriminelle områder, dvs. den fysiske distance mellem områder, hvor potentielle mål for forbrydelser opholder sig, og områder hvor en relativ stor population af potentielle udøvere er at finde (Miethe & Meier, 1994: 47).	I kraft af at de hjemløse mænd på hjemløsetilbuddene alle må betragtes som potentielle udøvere, er kvinden i fysisk nærhed til højrisiko-områder, når hun befinder sig på disse tilbud for begge køn. Jo mere tid kvinden tilbringer på hjemløsetilbud, der henvender sig til begge køn, jo større er risikoen for viktimering.	14. Hvordan er dine oplevelser med at komme på forskellige nattilbud? (Både dem for begge køn og dem kun for kvinder) - faste eller forskellige tilbud - hyppighed ift. tilbud for begge køn - fordele og ulemper ved tilbud for begge køn
Udsathed	Udsathed indikerer personers synlighed og tilgængelighed for forbrydelser. Personer er mere udsatte, hvis deres livsstil og rutineaktiviteter placerer dem i risikofyldte eller sårbare situationer på bestemte steder, under bestemte omstændigheder og med bestemte personer (Miethe &	Forskellige forhold forbundet med hjemløshed kan indebære aktiviteter, der gør den hjemløse kvinde mere udsat. En livsstil som misbruger vil oftest føre til, at kvinden er påvirket, når hun opholder sig på hjemløseinstitutionerne, hvilket vil mindske hendes mulighed for at tage vare på sig selv. Hvis en hjemløs kvinde	B3. Har du været i en situation, hvor der kunne være sket noget, men du undslap? C3. Kender du andre der har oplevet det? A4. Prøv at fortælle om sidste gang det skete! B4. Prøv at beskrive hvad der skete! C4. Kan du fortælle lidt om hvordan det foregår? - hvordan?

	Meier, 1994: 49).	involverer sig i salg eller udbytning af seksuelle ydelser til hjemløse mænd inden for tilbuddene, vil det placere hende i sårbare situationer, idet selve handlingen kan føre til seksuelle overgreb, hvis aftalen om betaling eller udbytning ikke overholdes.	<ul style="list-style-type: none"> - det første tegn - påvirket af alkohol/stoffer - hvorfor skete det <p>9. Hvordan er dit helbred? (misbrugsproblemer)</p> <p>11. Har du været nødsaget til at arbejde som prostitueret?</p> <p>13. Hvordan er dit forhold til mændene på de her steder?</p> <ul style="list-style-type: none"> - udført seksuelle ydelser for penge, smøger, fix etc.
Attraktivitet	Et offer som mål for en forbrydelse bliver valgt, idet det har en eller anden form for værdi for udøveren. Derudover spiller blandt andet kropsbygning ind, da mindre personer kan gøre mindre modstand (Miethe & Meier, 1994: 49).	I forhold til udvælgelsen af et mål for et seksuelt overgreb blandt hjemløse kan den enkelte kvindes udseende og fremtræden indvirke på hendes attraktivitet. Således at eksempelvis et feminint ydre kan tænkes at øge attraktiviteten. Det vil dog altid være en subjektiv vurdering, hvad der er fysisk tiltrækkende for den enkelte udøver, hvorfor det er vanskeligt at operationalisere dette nærmere. Fysiske forhold som den hjemløse kvindes statur og	<p>8. Ved du om der er nogle kvinder der er mere udsatte for overgreb end andre?</p> <ul style="list-style-type: none"> - kendetegn <p>9. Hvordan er dit helbred? (fysisk og misbrugsproblemer)</p> <p>11. Har du været nødsaget til at arbejde som prostitueret?</p> <p>13. Hvordan er dit forhold til mændene på de her steder?</p>

		<p>helbredssituation kan influere på mændenes valg af ofre, da fysisk svækkelse kan bevirke, at hun bliver anset som et lettere offer.</p> <p>En hjemløs kvinde kan blive attraktiv for overgreb, hvis hun tidligere har udført seksuelle ydelser for hjemløse mænd som udbytning eller er prostitueret, idet de hjemløse mænd på tilbuddene kan opfatte hende som tilgængelig i forhold til seksuel kontakt. Dette kan ligeledes gøre sig gældende, hvis hun har haft intime forhold til flere af mændene, der opholder sig på tilbuddet.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - intime forhold - udført seksuelle ydelser for penge, smøger, fix etc.
Beskyttelsesfaktorer	<p>Personer eller objekters evne til at forhindre en forbrydelse i at forekomme. Det indebærer både en social dimension, såsom venner, samt en fysisk dimension, såsom redskaber til selvforsvar eller en vagthund (Miethe & Meier, 1994: 51).</p>	<p>En hjemløs kvinde kan – mere eller mindre intentionelt – anvende forskellige objekter til beskyttelse, når hun opholder sig på institutionerne, såsom en hund eller våben.</p> <p>Ligeledes kan det være beskyttende for den hjemløse kvinde at følges med en kæreste eller andre nærtstående personer, som i kraft af deres tilstedeværelse kan</p>	<p>A5. Da overgrebet skete, havde du da en hund, en kæreste eller nære venner/veninder på stedet eller andet, der kunne beskytte dig?</p> <p>B5. Hvad gjorde at det blev stoppet?</p> <ul style="list-style-type: none"> - hund, kæreste eller andre - egne handlinger <p>C5. Gør du noget særligt for at beskytte dig mod</p>

		<p>bevirke at seksuelle overgreb ikke finder sted.</p> <p>Ydermere kan der i den hjemløse kvindes handlinger ligge en beskyttelse, idet hun eksempelvis tildækker sin krop fysisk i form af meget tøj eller under en sovepose.</p> <p>Andre beskyttelsesfaktorer kan findes inden for institutionerne, ved at brugerne og personalet er opmærksomme på risikoen og handler derefter.</p>	<p>overgreb?</p> <ul style="list-style-type: none"> - hund, kæreste eller nære venner - egne handlinger <p>A6. Hvad kan man gøre for at undgå at det sker?</p> <p>7. Ved alle på stedet at der sker seksuelle overgreb?</p> <ul style="list-style-type: none"> - holdningen - indsatser
<p>Personlige sårbarhedsfaktorer</p>	<p>Indbefatter fysisk og seksuelt overgreb i barndommen, psykiske sygdomme og fysiske helbreds-begrænsninger (Wenzel m.fl., 2000a: 370). Fysisk og seksuelt overgreb i barndommen er blevet kædet sammen med viktimering i voksenlivet, og psykiske sygdomme samt generelt dårligt fysisk helbred kan indvirke på kvindernes vagtsomhed og på</p>	<p>Der vil være større risiko for at en hjemløs kvinde bliver udsat for seksuelle overgreb inden for hjemløsetilbuddene, hvis hun på grund af sit helbred ikke er i stand til at tage vare på sig selv. Dette kan både dreje sig om en manglende årvågenhed og ringe fysisk evne til modstand, hvilket bevirker at fysisk og psykisk helbred samt misbrugsproblemer kan spille ind.</p> <p>Hvis en hjemløs kvinde har været udsat for fysiske, psykiske eller seksuelle overgreb i</p>	<p>9. Hvordan er dit helbred? (fysisk, psykisk og misbrugsproblemer)</p> <p>10. Har du i din barndom eller i dit voksenliv været udsat for nogle former for overgreb?</p> <p>A3. Hvor mange gange har du selv oplevet seksuelle overgreb?</p>

	<p>hvorvidt de udviser en selvforsvarende adfærd (Wenzel m.fl., 2000a: 370).</p> <p>Ligeledes kan tilfælde af seksuelle overgreb i voksenlivet medføre en såkaldt cluster-effekt, idet følgerne fra tidligere overgreb, som psykiske mén eller stofmisbrug, kan øge risikoen for yderligere seksuelle overgreb (D'Ercole & Struening, 1990: 148).</p>	<p>barndommen kan det øge hendes risiko for seksuelle overgreb som voksen, og således også inden for tilbuddene.</p> <p>Ligeledes kan en hjemløs kvindes risiko for seksuelle overgreb inden for tilbuddene øges, hvis hun tidligere i sit voksenliv har oplevet seksuelle overgreb.</p>	
Social kontekst			
Det fysiske område	<p>Indebærer de fysiske forhold for et potentielt gerningssted. Heri er mængden af fysisk plads vigtig, idet lukkede og afgrænsede forhold kan: 1) forhindre ofre fra at flygte, 2) reducere udøvers motivation idet det begrænser flugtmuligheder samt 3) forøge ønsket om kriminalitet idet en større folkemængde</p>	<p><i>Homeless shelters</i> (hjemløseinstitutioner, red.) defineres som mere hyppige steder for voldskriminalitet (Miethe & Meier, 1994: 67), hvilket indebærer at risikoen for seksuelle overgreb vil være øget på disse steder.</p> <p>Hvordan de konkrete fysiske forhold er på hjemløsetilbuddet, kan indvirke på risikoen for seksuelle overgreb. Således at eksempelvis dunkel belysning og aflukkede rum med få</p>	<p>A4. Prøv at fortælle om sidste gang det skete!</p> <p>B4. Prøv at beskriv hvad der skete!</p> <p>C4. Kan du fortælle lidt om, hvordan det foregår?</p> <ul style="list-style-type: none"> - hvor? - belysningen - flugtmuligheder - andre til stede <p>12. Prøv at fortæl hvordan en dag/aften/nat forløber på en natvarmestue, værested, herberg? Hvordan var den sidste</p>

	<p>kan føre til urolighed og anspændthed (Miethe & Meier, 1994: 67). Mængden af lys i de fysiske rammer har ligeledes indflydelse på hvorvidt kriminalitet finder sted (Miethe & Meier, 1994: 67). Fysiske områder indenfor geografiske områder har deres egen tempo og rytme, som kan definere dem som farlige steder (Miethe & Meier, 1994: 67).</p>	<p>andre mennesker til stede kan føre til at seksuelle overgreb finder sted.</p> <p>Den konkrete hjemløseinstitutionens tempo og rytme kan bestemmes af adfærden og mobiliteten blandt de personer, som opholder sig på stedet, således at jo mere udskiftning, der er blandt personerne, jo højere er risikoen for overgreb.</p>	<p>gang, du var dér?</p> <ul style="list-style-type: none"> - adfærden/tonen - indtagelse af alkohol/stoffer - kender alle hinanden
<p>Rammer for adfærd</p>	<p>Behandler de funktionelle egenskaber i mikromiljøet, som indikerer, hvorfor et potentielt offer er i bestemte omgivelser, og som etablerer offer og udøvers aktiviteter (Miethe & Meier, 1994: 69). Det vil sige de praktiske forhold, som blandt andet indebærer effekter, der er nødvendige for at udføre seksuelle</p>	<p>Mikromiljøet på hjemløseinstitutionerne vil bære præg af, at det er tilbud til denne specifikke målgruppe. De adfærdsnormer, som er gældende inden for institutionerne, kan undersøges via karakteren af interaktionen – både adfærden og omgangstonen – på stederne. Hvis interaktionen eksempelvis ofte bærer præg af mange påvirkede mennesker, som er højroastede og ubehøvlede, kan det</p>	<p>1. Kender du til de seksuelle overgreb?</p> <p>2. Hvad er dine oplevelser med det?</p> <p>12. Prøv at fortælle hvordan en dag/aften/nat forløber på en natvarmestue, værested, herberg? Hvordan var den sidste gang, du var dér?</p> <ul style="list-style-type: none"> - adfærden/tonen - indtagelse af alkohol/stoffer - kender alle hinanden

	<p>overgreb, samt de adfærdsnormer, der eksisterer inden for institutionerne og som kan influere på, hvorfor de seksuelle overgreb kan finde sted (Miethe & Meier, 1994: 69).</p>	<p>indebære et mikromiljø, som i højere grad åbner op for, at overgreb kan finde sted.</p> <p>Den enkelte kvindes egne oplevelser med at interagere på hjemløsetilbuddene samt eventuelle oplevelser forbundet med overgreb kan ligeledes indebære en beskrivelse af de normer, der danner rammerne for adfærden på stederne.</p> <p>Til nærmere at kunne specificere den adfærd og tone, som udspiller sig inden for de kønsblandede hjemløsetilbud, vil det være givtigt med et indblik i forskellene i forhold til andre steder som eksempelvis tilbud kun til kvinder.</p> <p>De muligheder og ønsker den enkelte kvinde oplever at have i forhold til valg af opholdssted, kan være med til at indikere hvorfor hun opholder sig på de pågældende kønsblandede hjemløseinstitutioner, hvor der kan finde seksuelle overgreb sted.</p>	<p>14. Hvordan er dine oplevelser med at komme på forskellige nattilbud? (Både dem for begge køn og dem kun for kvinder)</p> <ul style="list-style-type: none"> - faste eller forskellige steder - hyppighed i forhold til tilbud for begge køn - fordele og ulemper ved tilbud for begge køn <p>15. Hvad afgør, hvor du vælger at sove? (herbergsværelse, hotel, nattilbud, privat)</p> <p>16. Er du tilfreds med de tilbud, der er til hjemløse kvinder?</p>
--	---	--	---

BILAG 6: INTERVIEWGUIDE

Introduktion

- Undersøgelsens og interviewets formål
- Anonymitet
- Ret til at sige stop undervejs eller bagefter

Introduktionsspørgsmål
Hvordan er din bolig-mæssige situation lige nu?
Hvor længe har du været/var du hjemløs?
Hvorfor blev du hjemløs?

Vores definition af overgreb

Når vi taler om seksuelle overgreb, mener vi uønsket seksuel kontakt med en mand, også hvor man ikke har sagt direkte nej eller gjort modstand.

Med seksuelle overgreb mener vi alt fra sexchikane, klap i numsen, befamling af kønsdele til forsøg på voldtægt og voldtægt, både i skeden, i munden og analt.

Vores undersøgelse handler om de seksuelle overgreb, som foregår på tilbud, som varmetuer, natcaféer, væresteder og herberger.

Seksuelle overgreb		
1. Kender du til de seksuelle overgreb?		
2. Hvad er dine oplevelser med det?		
A. Hvis selv oplevet: 3. Hvor mange gange? 4. Prøv at fortælle om en af gangene eller sidste gang det skete! <ul style="list-style-type: none">- hvor?- hvordan?- det første tegn- belysningen- påvirket af alkohol/stoffer- flugtmuligheder- andre til stede	B. Hvis næsten selv oplevet: 3. Har du været i en situation, hvor der kunne være sket noget, men du undslap? 4. Prøv at beskrive hvad der skete! <ul style="list-style-type: none">- hvor?- hvordan?- det første tegn- belysningen- påvirket af alkohol/stoffer	C. Hvis ikke selv oplevet: 3. Kender du andre, der har oplevet det? 4. Kan du fortælle lidt om, hvordan det foregår? <ul style="list-style-type: none">- hvor?- hvordan?- belysningen- flugtmuligheder- andre til stede

- hvorfor skete det?	- flugtmuligheder - andre til stede - hvorfor skete det?	
5. Da overgrebet skete, havde du da en hund, en kæreste eller nære venner/veninder på stedet eller andet, der kunne beskytte dig?	5. Hvad gjorde, at det blev stoppet? - hund, kæreste eller andre - egne handlinger	5. Gør du noget særligt for at beskytte dig mod overgreb? - hund, kæreste eller nære venner - egne handlinger
6. Hvad kan man gøre, for at undgå at det sker?		
Spørgsmål til alle		
7. Ved alle på stedet, at der sker seksuelle overgreb? - holdningen - indsatser		
8. Ved du, om der er nogle kvinder, der er mere udsatte for overgreb end andre? - kendetegn		

De næste spørgsmål handler om nogle mere personlige forhold, fordi undersøgelser viser, at de kan øge risikoen for seksuelle overgreb.

Personlige forhold
9. Hvordan er dit helbred? (fysisk, psykisk og misbrugsproblemer)
10. Har du i din barndom eller i dit voksenliv været udsat for nogle former for overgreb?
11. Har du været nødsaget til at arbejde som prostitueret?

Kultur
12. Prøv at fortælle hvordan en dag/aften/nat forløber på en natvarmestue, værested, herberg? Hvordan var den sidste gang, du var dér? - adfærden/tonen - indtagelse af alkohol/stoffer - kender alle hinanden
13. Hvordan er dit forhold til mændene på de her steder?

- intime forhold
- udført seksuelle ydelser for penge, smøger, fix etc.

Hjemløsetilbud

14. Hvordan er dine oplevelser med at komme på forskellige nattilbud? (Både dem for begge køn og dem kun for kvinder)

- faste eller forskellige steder
- hyppighed i forhold til tilbud for begge køn
- fordele og ulemper ved tilbud for begge køn

15. Hvad afgør, hvor du vælger at sove?
(herbergsværelse, hotel, nattilbud, privat)

16. Er du tilfreds med de tilbud, der er til hjemløse kvinder?

BILAG 7: UDDYBENDE ETISKE OVERVEJELSER

Når vi vælger at kontakte informanter gennem forskellige hjemløsetilbud, er det således væsentligt, at vi inden interviewene påbegyndes sikrer os, at kvinderne er klart informeret om undersøgelsens formål, at de deltager frivilligt og at de er informeret om deres ret til at trække sig ud af undersøgelsen (Kvale & Brinkmann, 2009: 89).

Ved interviewets begyndelse er det ligeledes vigtigt at sikre, at informanten er indforstået med fortroligheden, som vil indebære at de i rapporten anonymiseres i videst mulig omfang, men at de muligvis vil kunne blive genkendt af bekendtskabskredsen på deres specifikke erfaringer. Da indeværende undersøgelsesområde indebærer et potentielt meget følsomt og krænkende emne for kvinderne, vil beskyttelsen af deltagerens identitet være særlig påkrævet (Kvale & Brinkmann, 2009: 91). Det sensitive aspekt ved emnerne under interviewet kan have stor indflydelse på de konsekvenser, deltagelsen har for den enkelte informant. Ved at vi i interviewsituationen skal udspørge om nogle følsomme emner, som seksuelle overgreb må betegnes som, er vi opmærksomme på, at vi kan få åbnet for nogle svære følelser hos informanten (Kvale & Brinkmann, 2009: 92). Dette stiller store krav til vores rolle som forskere og vores evne til at kunne balancere mellem professionel distance og personlig interaktion, da interviewet ikke må udvikle sig til en kvasiterapeutisk situation, som vi ikke er uddannet til at håndtere. På grund af det følelsesmæssige emne er det væsentligt at være opmærksomme på at afrunde interviewet på en ordentlig måde, så emnet ikke bliver siddende i kvinden (Kvale & Brinkmann, 2009: 92ff). I forhold til konsekvenserne for informanten er det et væsentligt etisk aspekt, at den opnåede viden samt fordelene for informanten skal veje tungere end risikoen for at skade deltageren (Kvale & Brinkmann, 2009: 92). Ved indeværende undersøgelse kan en følelse af at blive hørt samt en øget fokusering på området være fordele for informanten og den gruppe, hun tilhører, hvilket må veje tungere end deltagerens risiko for at lide skade, når de etiske restriktioner for denne undersøgelse tages med i betragtning.

BILAG 8: INFORMANTKONTAKT

KONTAKTETABLERING

Kontakt til informanter vil ske via forskellige hjemløsetilbud. Vi finder det ikke etisk forsvarligt at opsøge hjemløse kvinder på gaden. Kontakten til personalet på tilbud, som frekventeres af den type informanter, vil ske gennem en skriftlig fremsendt redegørelse om formålet med undersøgelsen samt fordele og ulemper ved deltagelse. Ligeledes beskrives selektionskriterierne for udvælgelsen af de informanter, der søges, og slutteligt informeres der om fortrolighed ved medvirken i undersøgelsen. Disse informationer skal således videreformidles fra personalet til de relevante kvinder, som herefter kan foretage en informeret beslutning angående deres egen eventuelle deltagelse (Kvale & Brinkmann, 2009: 89). Vi er opmærksomme på de magtforhold, der kan gøre sig gældende i forhold til at personalet er medvirkende til at udvælge informanter. Der kan foreligge pres på brugerne fra personalets side, hvor det af brugeren kan forestilles at få positive eller negative konsekvenser, om hun vælger at deltage eller ikke at deltage.

De ansattes mulige relation til kvinderne kan dog ligeledes være medvirkende til, at kontaktetableringen forløber mere gnidningsfrit, og at personalet udvælger de kvinder, som er psykisk i stand til at deltage i et interview. Alternativt møder vi personligt op på institutionerne og forelægger vores undersøgelse for mulige informanter, giver dem tid til overvejelse for derefter at returnere og forespørge, hvorvidt nogle ønsker at deltage. Med denne procedure kan vi undgå en række etiske magtmæssige komplikationer, samt have den fulde kontrol over hvilke informanter, der udvælges, men den vil være tidskrævende og muligvis mindre succesfuld, når vi som fremmede skal etablere kontakt med de hjemløse kvinder.

I forsøget på at finde egnede informanter er følgende hjemløsetilbud (natcaféer, varmestuer, herberger, projekter, organisationer etc.) blevet kontaktet:

- Hillerødgade (Kirkens Korshær)
- Sundholm (Københavns Kommune)
- Reden (KFUK's sociale arbejde)
- Stengade (Kirkens Korshær)

- Herberget Lærkehøj (KFUK's sociale arbejde)
- Mændenes hjem (Missionen for hjemløse)
- Kvindenødherberget i Valdemarsgade (Kirkens Korshær/Mariatjenesten)
- SAND - de hjemløses landsorganisation
- De hjemløses hus (Dansk Røde Kors)
- Natherberg Kettegård Allé (Dansk Røde Kors)
- Gadejuristen
- Hotellet Vesterbro
- Hørhuset Herberg (Frelsens Hær)
- KFUM's kollegium (KFUM's sociale arbejde)
- Kofoeds Kælder (Kofoeds skole)
- Projekt Forward (Kofoeds skole)
- Linie 14
- Missionen blandt hjemløse

EVALUERING AF INTERVIEWSITUATION

Ved Yvonne og Stellas interview har der været en bisidder til stede efter deres ønske. I Stellas interview deltog hendes kæreste, han forholdt sig passiv undervejs. I Yvannes tilfælde var bisidderen en anden informant, Malou. Hendes tilstedeværelse var afgørende for Yvannes lyst til at deltage. Malou indtog en aktiv rolle som bisidder. Både Stella og Yvonne har, som de andre informanter, fået klarlagt formålet med interviewet, og at det kunne føre til meget personlige beretninger som bisidderen skulle overvære, hvilket begge informanter har været indforstået med.

Det kan problematiseres om det har haft en indvirkning på informanterne, at de har haft en bisidder med, men vi vurderer, at begge situationer har været præget af åbenhed og tillid, og kan ud fra dette ikke bedømme således ikke fastslå at det har haft en betydning for interviewet.

BILAG 9: GENNEMFØRELSE AF TRANSSKRIBERINGEN

Efter gennemførelse af interview, er optagelserne heraf blevet transskriberet *in extenso*, det vil sige i sin fulde længde (Olsen, 2002: 99f). Dog er interviewenes indledende og afsluttende bemærkninger ikke medtaget i transskriberingen, da de mest handler om at få teknikken til at virke.

Transskriberingerne er blevet udført af én person, hvorefter en anden har gennemlyttet optagelsen og gennemlæst transskriberingen. På denne måde har vi forsøgt at sikre reliabilitet. For at sikre validiteten optimalt har vi tilstræbt at transskribere så loyalt og ordret som muligt (Kvale & Brinkmann, 2009: 117), hvorfor alle udsagn er medtaget, som eksempelvis "øh" og "hmm". Pause indikeres ved at sætte flere punktummer efter hinanden.

Anonymiseringen er foretaget således at personnavnene er blevet erstattet af fiktive navne. Ved benævnelse af steder, veje eller institutioner, som kan relateres til identiteten af kvinderne, har vi indført ordet for hvad der henvises til. Når dette ord er skrevet med stort begyndelsesbogstav og i bestemt form, som eksempelvis *Botilbuddet*, vil det være det samme sted, der henvises til samtlige gange inden for samme transskriberede interview. Gadenavne anføres med småt og i ubestemt form når der kun henvises til dem én gang. Hvis der henvises til dem flere gange har vi anført det med stort begyndelsesbogstav og i bestemt form. Ved henvisning til konkrete byer i hovedstadsområdet har vi anført det med *Storkøbenhavn*, hvilket betyder at dette kan dække over mange forskellige byområder. Kun hvor det har været relevant for sammenhængen i historien at skelne er dette gjort.

Transskriberingen kan findes i sin fulde længde som bilag bagerst i rapporten.

BILAG A – TRANSSKRIBERET INTERVIEW MED BETH

Interviewer 1: Øhm, og vil så starte med at høre sådan hvordan din boligsituation er lige nu?

Beth: Øhh, jeg stadigvæk venter til at få en bolig

Interviewer 1: Mmm

Beth: Jeg øh har ikke haft en bolig i seks et halvt år

Interviewer 1: Okay

Beth: Men øhm, så er jeg, jeg er faktisk på forskellige steder, på den måde

Interviewer 1: Ja. Hvad er det for nogen forskellige steder?

Beth: Øhh for eksempel jeg har været her for øh nogen måneder. For hvert sted har deres egne regler, ikk'

Interviewer 1 & 2: Mmm

Beth: Så i nogen tilfælde man kan være der kun for en bestemt tidspunkt

Interviewer 2: Ja

Beth: Og øh, og så øh tidligere har jeg prøvet nogle andre steder, men jeg har opdaget at den her var den mest dejlige af alle steder

Interviewer 1: Mmm

Beth: Og at øh alle mennesker – alle medarbejdere her plejer at være meget hjælpsomme og meget søde. Og der er noget, for en eller anden grund, på den her sted, hvor ting og sager falder mere til ro

Interviewer 1: Hm

Beth: I forhold til nogen andre steder

Interviewer 2: Ja

Beth: Ikk'. Så, øhh, jeg vil sige at det her, mener jeg fungerer meget mere som et slags youth hostel

Interviewer 2: Ja

Beth: Og det er utrolig behagelig at være på et sted, der har den der mentalitet og måde at være

Interviewer 1: Mm

Beth: Og så selvfølgelig er jeg glad for det. Øhm, men til gengæld der er kun plads til tolv mennesker

Interviewer 1: Okay

Interviewer 2: Mmm

Beth: Og det er – man kan godt sige, det kan godt være besværlig for de åbner først klokken halv tolv.

Interviewer 2: Ja

Beth: Og der er noget hvor man mange gange trænger til at sove lidt tidligere

Døren åbnes – pause (næste informant er ankommet, men bliver bedt om at vente udenfor lokalet)

Interviewer 1: Øhm, og er det her i natcafeen du, øh du sover?

Beth: Ja. For eksempel den måde det plejer at fungere er øhh de kommer og åbner døren først klokken halv tolv og så bagefter øhh man bare sidder ned og spiser noget. Og dem der har lyst kan selvfølgelig kigge på fjernsyn før man går i seng

Interviewer 2: Ja

Beth: Øhm, jeg vil sige at øhh næsten altid, jeg vil sige at øhh det plejer at være øhh en god sted at sove. Den værste er at de åbner så sent

Interviewer 2: Ja

Beth: Men, jeg har ikke nogen ide hvad det er, men mange har lavet forslag at de åbner for eksempel halv ni

Interviewer 2: Mmm

Beth: De der tre timer betyder utrolig meget især om vinteren

Interviewer 1 & 2: Ja

Beth: Og jeg også mener at hvad sker er – især fordi de fleste er mænd

Interviewer 1: Mm

Beth: Er – nogen gange de bruge nogen – I mean – de drikker og de bruger nogen drugstof, i de der tre timer, ikk' (griner)

Interviewer 2: Ja, ja. Jo

Beth: For de har intet at gøre og de er måske kølige og det regner og det hagler og så videre

Interviewer 1: Ja

Beth: Så vil de gerne få varme eller gøre et eller andet

Interviewer 2: Ja

Beth: Og så, mange af de problemer eller øhh tension mod stress de opstår faktisk i de tre timer uden før man kom ind

Interviewer 2: Ja

Beth: Det er ikke så meget der sker her inde (griner)

Interviewer 2: Nej

Beth: for som jeg siger at jeg har altid opdaget at øhh hvis man har nogen mennesker der styre ting og det er bestyrelsen eller de er in charge eller noget øhh deres mentalitet eller deres måde at være har utrolig meget at gøre med hvordan ting fungerer

Interviewer 1 & 2: Ja

Beth: Så fordi de mennesker, the staff, her plejer at have en dejlig måde at være og det er respektfuld over for mennesker

Interviewer 2: Ja

Beth: Øhh og nogen steder, øh hvad kan man sige, det er øh - jeg kan ikke tænke et dansk ord, men det er det der med condescending

Interviewer 1: Mmm, nedladende

Beth: Ja, nedladende

Interviewer 1: Ja

Beth: Hvor, ja, der står vi og I er (Viser med hænderne hvordan medarbejdere står på den ene side og brugere på den anden) (griner)

Interviewer 1 & 2: Ja, ja

Beth: I mean, den slags ting, næsten som man betragter kriminelle i fængsel

Interviewer 2: Ja

Beth: Og man er slet ikke kriminel, det er de kriminelle der har snuppet mans hjem eller har snuppet de ting, og det er hvorfor man er her (griner)

Interviewer 2: Ja, ja. Ja

Beth: Det er den modsatte, ikk'.

Interviewer 1 & 2: Ja

Beth: Så jeg vil sige at øhh fordi de plejer at havde den der søde måde at være, øhm og det er betragtet meget mere på det der bølge som a youth hostile

Interviewer 1: Mm

Beth: Det er behagelig sted

Interviewer 1: Okay

Beth: Og dens værste jeg vil sige er at øhh de der ting der sker udendørs

Interviewer 2: Mmm

Beth: Men for eksempel herinde de plejer at være øh stille og rolig, uden problem øhm, nogen bare sidder oppe og kigge på fjernsyn

Interviewer 1: Mmm

Beth: og andre går i seng. En gang imellem så er der én med en mobiltelefon, at de gider ikke at slukke og det er øhh det er dårligt hvis man er allergisk over for den eller har noget imod mobiltelefon og alt det her i sengen

Interviewer 1 & 2: Ja

Beth: Okay. Så det vil jeg sige er – har været den mest problem med angreb i stedet for øhh at nogen rører med dig øh gør nogen sådan

Interviewer 2: Mmm

Interviewer 1: Ja. Men, men har du så været andre steder? Nu sagde du at du havde prøvet – at det her sted var godt

Beth: Ja. I mean oprindeligt øhh da vi mistede vores hjem øhh kommunen gav os en liste over for nogen steder at prøve at være. Og øhh jeg vil sige at det var faktisk meget forvirrende, for vi har kommet til nogen af de steder og måske de var åbent tidligere, men de har haft en anden forhold til mennesker. De, de andre steder jeg har øhh forstå ikke kører med det der youth hostile fornemmelse. De kører som "ahh, her står vi. Vi er psykiatere. I har nogen syg – du er sindssyg. I har nogen mentale problemer" (griner)

Interviewer 2: Ja. Ja. Ja, ja

Beth: Og den slags måde

Interviewer 1: Mm

Interviewer 2: Ja, ja

Beth: Og jeg vil sige at øh de der mennesker jeg har lært er at kende, der er hjemløse, begge mænd og kvinder... øh vi plejer at være hjemløse mange øhh selvom man ikke drikker eller ryger eller hvad som helst. Det har været angreb på vores ejendom at vi ikke har et sted at bo (griner)

Interviewer 2: Ja, ja

Beth: Og der er mange der har *ingen* ide om det

Interviewer 1 & 2: Mm

Beth: I mean, jeg er ikke sikker øh hvad det er de lærer nogen gange, men de har en mentalitet at I, de kriminelle (griner)

Interviewer 2: Ja

Beth: For ellers ville du ikke være her

Interviewer 2: Mm

Beth: Og måske de har det lidt som det er et fængsel og så videre, ikk.

Interviewer 2: Mmm

Beth: Men øhh de slags steder, der kører sådan, der er mange der gider ikke at være der

Interviewer 1: Mm

Beth: Og vi har prøvet nogen og øh jeg kan simpelthen ikke sov på nogen sted sådan

Interviewer 1: Mm

Beth: For det er ikke altid at, hvad kan man sige, at angreb kommer på den rent fysiske, hvor én holder på dig eller gør.

Interviewer 2: Mmm

Beth: Det er ikke altid den måde at man opdager en angreb, vel

Interviewer 1: Nej

Beth: Så hvis det er meget øhh meget uro fra det der holdning, næsten som en øh krigsfelt eller noget (griner)

Interviewer 1 & 2: Mmm

Beth: Det er ikke en atmosfære man kan sove i

Interviewer 1 & 2: Nej

Beth: og have en god nats søvn

Interviewer 1: Mm

Beth: Det kan man ikke. Så der er faktisk mange, der vil helst have en telt, eller sove på en bænk, eller sove på et eller andet sted udendørs

Interviewer 1 & 2: Ja

Beth: Selvom det regner og hagler og det er meget svært og måske overleve

Interviewer 2: Ja, ja, ja, ja

Beth: Øhh, det er et spørgsmål om frihed. Og hvis man har mans frihed, så man sover meget bedre

Interviewer 2: Ja

Beth: Okay. Og jeg tror at det er faktisk øhh hvad det handler om, at man skal øhh for da jeg første kom til Danmark som en turist de ting jeg holdt så meget af var en bestemt slag tavshed

Interviewer 1: Mm

Beth: Og det var lidt som at synke ind til en dejlig dyne

Alle: (griner)

Beth: Og det var noget øhh jeg var hos en veninde øh hun boede ovre i Jylland (anonymiseret, red.) og jeg har aldrig sovet så godt

Alle: (griner)

Beth: som det der, ikk'. Og så sagtens har jeg opdaget at hvis jeg har et sted at bo lige meget hvis det er en bolig eller en stor hus eller øh hvis jeg skal sove over nat eller en kort periode på en hjemløsested, det jeg personligt kigger efter kan jeg få en god nats søvn

Interviewer 2: Ja

Beth: Øh kan jeg vågne hvor jeg har – jeg kan godt vågne om morgnen og smile og sige "ahh det var en god nats søvn"

Interviewer 2: Ja, ja

Beth: Og det er noget for eksempel personalet gør her... at øh jeg mener, er *meget* sødt, som man siger the little touches

Interviewer 1: Mm

Beth: Da man kommer ind om aftenen, så er der lille fyrllys ved bordet, ikk'

Interviewer 2: Mmm, ja

Interviewer 1: Ja

Interviewer 2: Så det er lidt hyggeligt

Beth: I mean, det er hyggeligt, så man bliver modtaget på en dejlig måde, ikk'

Interviewer 2: Ja

Beth: Og der er noget, da man kommer ind til et sted hvor man øh – du kan godt mærke forskellen, hvis man er modtagelig over

Interviewer 2: Ja

Beth: og de vil gerne have dig eller se dig

Interviewer 2: Ja

Beth: I mean, det er en *helt* anden måde at have det

Interviewer 1: Ja

Beth: Og det er – det har jeg været meget taknemmelig for. Og øh, som jeg siger de plejer at være søde og rart

Interviewer 1: Ja. Ja, øhm det vi jo som sagt sådan nærmere ville snakke om

Beth: Ja

Interviewer 1: øhm, det var sådan nogen seksuelle tilnærmelser eller krænkelser fra hjemløse mænd. Øhm og for at vi sådan er enige om hvad vi – eller forsøge at være enige om hvad vi snakker om så øh det vi sådan ja, mener er så noget, jeg ved ikke om vi skal kalde det sexchikane, men men at mændene gør sådan at der er en uønsket seksuel kontakt af en eller anden art, øhm, netop som, ja et klap i røven eller mere, altså af den art, som er et forhold, du som kvinde er nødt til at have med når du er sådan nogen steder

Beth: Jeg vil sige, at i den tid jeg har været her, det har sket kun en enkelt gang

Interviewer 1: Okay

Beth: Og omstændigheder også var det der hvor man er udendørs i tre timer (griner)

Interviewer 2: Mmm

Beth: Og øhh har drukket meget og har en meget nedslagende (nedladende, red.) måde at han betragter kvinder og siger alt det her dårlige stuff (griner) om kvinder

Interviewer 1 & 2: Mmm

Beth: Og det har sket omkring tre timer. Og så, den der aften var vi i den øh store værelse og det var at øhh han har haft en seng der inde og det var næsten, som han ikke har haft respekt for mig.

Interviewer 1 & 2: Ja

Beth: Så øhh (griner) jeg var utrolig øh kold og utrolig træt og øhh virkelig træt, og det eneste jeg ville bare til sove (griner)

Interviewer 1 & 2: Ja

Beth: Så jeg var ikke øh særlig, øh hvad kan jeg sige, øhm, ja, det var ikke at jeg kiggede på ham og sagde "nej, det skal du ikke gøre" (griner)

Interviewer 2: Nej, nej

Beth: Mange gange jeg ville have haft en meget mere ("spiller med musklerne" på den ene arm) (griner)

Interviewer 2: Ja, ja, men du var træt

Beth: Men jeg var meget træt. Og da jeg ser det der jeg bare gik arrrrghh (råber)

Alle: (griner)

Beth: Og så kommer personalet

Interviewer 2: Ja

Beth: og det var slutningen på det der

Interviewer 1: Mm

Interviewer 2: Hvad gjorde han sådan mere præcist?

Beth: Ja, han bare tog hans hænder og (hun viser med sine hænder at han befamlede hende) (griner)

Interviewer 2: Ja, befamlede, ja, ja

Interviewer 1: Og det var inde på et værelse, sådan?

Beth: Ja

Interviewer 1: Ja

Beth: Men jeg vil sige det var det eneste gang, noget sket sådan

Interviewer 1 & 2: Ja

Interviewer 2: Er der mørkt når I sover der inde, eller hvordan?

Beth: Ja, der er mørkt – helt mørkt

Interviewer 2: Ja

Beth: Men, men for eksempel der plejer at være øhh hvad kan man sige, som jeg siger, jeg mener at ... (suk) nogen gange hvis man skal drikke meget øhh nogen ting kommer ud

Interviewer 1 & 2: Mmm

Beth: Og hvis han har for en eller anden grund haft en dårlig holdning til kvinder og dit og dat

Interviewer 2: Mmm

Beth: Så det gik ud over mig, bare fordi jeg var den eneste kvinde den gang, ikk' (smågriner)

Interviewer 1 & 2: Ja

Beth: Såå

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Ja. Nu sagde du at du var meget træt var du også påvirket af noget som helst eller var det kun træthed?

Beth: I mean, jeg har aldrig røget i mit liv og jeg aldrig drikker (griner), såå. Men jeg vil sige at øh nogen gange det er mange ting øh for eksempel selvom jeg har altid øhh været glad for sport og at være udendørs og natur og har gjort mange ting på den måde

Interviewer 1: Mm

Beth: Det der med at blive hjemløs og også i seks et halvt år er så anstrengende.

Interviewer 2: Ja

Beth: Jeg kan ikke beskrive det

Interviewer 1 & 2: Nej

Beth: I mean, der er bare nogen ting, man vil aldrig tænke over. Det kan være den øh mindste detalje, der kræver energi eller der kræver planlægning

Interviewer 2: Ja

Beth: I mean, det er, der er ikke en måde jeg har nogen sinde opdaget i mit liv. Og på grund af det der øhh, det er simpelthen så svært, hvis man kommer til et sted og man er ikke modtaget

Interviewer 1: Mm

Beth: I mean, for eksempel der var nogen der fortalte mig "åh ja du kan godt..." øh – og det har sket mange gange faktisk, på den der liste, de siger "du kan godt gå til den sted der, og det er dejlig, du kan godt have din egen værelse og du kan også øh, ikke tage alle jeres ting med hele tiden, I kan have en plads, hvor de kan bare stå. Og du kan være der *mange* måneder"

Interviewer 2: Mmm

Beth: Og der var mange der har fortalt mig om nogen sted her, sådan!

Interviewer 1: Hm

Beth: Og da jeg gik over til de der steder, øhh de siger "nej det er kun for mænd"

Interviewer 2: Nå, ja okay

Beth: Ja, eller der var altid et eller andet øhh undskyldning, hvorfor jeg kunne ikke være der

Interviewer 1: Mm

Beth: Og der var utrolig ubehagelig

Interviewer 1: Ja

Beth: Så for eksempel til gengæld så man bare siger okay så sover jeg på en bænk herovre en nat og så sover jeg øhh på beton over der på en anden nat. Og bare gå rundt, ikk'

Interviewer 2: Mmm. Må jeg spørge noget mere med hensyn til den mand der

Beth: Ja, ja

Interviewer 2: hvad han – det han gjorde der. Øhm var der andre mennesker derinde, altså var det kun jer

Beth: Ja

Interviewer 2: Der var andre mennesker derinde også

Beth: Ja

Interviewer 2: Hvordan reagerede de på at han sådan?

Beth: Ej, men jeg tror på den der tidspunkt øhh der var én der var derinde, men han var lige ude på vejen (de var flere, der skulle sove i samme værelse, red.).. så han har ikke øhh – det var ikke som han stod der og siger "hey gør det ikke det" og så videre

Interviewer 2: Ja

Beth: Det var ikke sådan

Interviewer 2: Mm, okay. Kendte du ham på forhånd, ham der gjorde det?

Beth: Nej

Interviewer 2: Nej

Beth: Nej

Interviewer 2: Okay

Beth: I mean, i øh nogen perioder det er forskellige mennesker, der har kommet her til

Interviewer 1: Mm

Interviewer 2: Ja

Beth: Og så for eksempel det er nogen øhh nye ansigter, jeg har ikke set før og sådan

Interviewer 1: Ja

Interviewer 2: Vil det sige at der kommer mange forskellige øh altså

Beth: Ja

Interviewer 2: fra dag til dag, det er ikke sådan at man kender alle dem der kommer her?

Beth: Nej

Interviewer 2: Mm. Okay. Ved du hvordan øh hvordan det er sådan generelt med sådan nogle af de der seksuelle krænkelser, ved du om det er noget der sker ofte? Nu siger du at du sådan har prøvet det én gang, men om du ved om det er noget der sådan ellers sker? Og øhh

Beth: Jeg siger at generelt har jeg ikke hørt om det, også fra andre og også fra den andre steder

Interviewer 1: Mm

Beth: I mean, for eksempel selv om de har det der, hvad hed det øh nedslående?

Interviewer 1: Øhh nedladende

Beth: Nedladende, ja.

Alle: (griner)

Beth: Selvom om de har det der nedladende måde at være øhh jeg har ikke hørt om nogen krænkelser i de her steder

Interviewer 2: Nej

Beth: Nej

Interviewer 2: Okay. Øhm så der er ikke sådan andre der har fortalt dig om at de har været udsat for at eller andet?

Beth: Nej

Interviewer 2: Nej. Ikke nogen der har været pågående eller et eller andet. Mm

Beth: Mange gange for eksempel hvis der er nogen der har været udsat for et eller andet, det har slet ikke sket i de der bygning

Interviewer 2: Nej, så har det været på gaden eller

Beth: Ja det er på gade

Interviewer 2: udenfor mens man står og venter eller et eller andet

Beth: Ja, ja ja

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Okay

Beth: Men, men øhh jeg har ikke hørt om nogen personlige detaljer

Interviewer 2: Nej

Beth: i de der tilfælde. Nej

Interviewer 2: Men det sker så på gaden, altså at

Beth: Ja, I mean

Interviewer 2: at én måske lige kommer lidt for tæt på eller lige

Beth: Det er i hvert fald slet ikke i de her steder hvor man sover

Interviewer 2: Nej

Beth: Nej

Interviewer 2: Okay

Interviewer 1: Nu sagde du at du, at du råbte højt da du ligesom opdagede, hvad det var der foregik med ham manden, hvad hedder det øh, havde du ligesom andre eller nogen der kunne tage sig af dig? Havde du nogen omkring dig, sådan ellers? Øhh venner eller veninder eller?

Beth: Ej men jeg faktisk har min mand

Interviewer 1: Mm. Okay, ja

Beth: (griner) Men min mand på den tidspunkt jeg kan ikke huske hvis han var herinde (opholdsstuen, red.) eller han var i badeværelset

Interviewer 2: Nå ja, okay

Beth: Ikk', og så på den måde, han ikke øh se og høre ret meget hvis man har en brus på

Interviewer 1: Nej, det er rigtig.

Interviewer 2: Mm

Interviewer 1: Men følges du med din mand, sådan rundt til stederne eller øh?

Beth: Øhh vi plejer at gå til steder sammen

Interviewer 1 & 2: Ja

Interviewer 1: Og sove sammen?

Beth: Ja

Interviewer 1: Ja

Beth: Vi tænkte faktisk – der var også – for eksempel så vidste jeg det var dejligt på mange måde til at være her

Interviewer 2: Mm

Beth: Hm, men den ting der var ikke så dejlig var øhh for en eller anden grund – måske det var bare hvordan det var – men mange gange de sætter mig på en værelse og min mand på en anden værelse (griner). Og så efterhånden, I mean, efter – ligesom de har regler, hvor man kan kun være her en bestemt periode, ikk'

Interviewer 1: Mm

Beth: Øhh, så den anden ting var at øhh da vi gik det – så var det også dejlig at komme til et sted og lave noget camping og falde til ro på den måde.

Interviewer 2: Ja

Beth: For på den måde har vi også mærket øh at nogen af de der stress (griner), hvor stress kommer fra de der tre timer perioder udendørs

Interviewer 1: Mmm

Beth: Og også øhm, ja det der uregelmæssige rytme

Interviewer 2: Ja

Beth: Her inde hvor man er ikke sammen, men man prøver sit bedste at sove godt

Interviewer 1: Mm, ja

Beth: Så, I mean, det det det er faktisk – øh, I mean, det er en svær ting jeg har mærket at øhh det er lidt som vi har været usædvanlige i de der seks en halv år periode, hvor vi ikke har vores øhh – et sted at bo. At vi mødte *mange* mennesker og de plejer at være alene.

Interviewer 1: Mmm

Interviewer 2: Ja

Beth: Hvis det er en mand alene eller en kvinde alene. Og der har ikke været så mange kvinder, men efter en periode så kommer mere parforhold i billedet

Interviewer 2: Ja

Beth: Men til gengæld der er ikke et enkelt sted at jeg kender, hvor man øh hvor det er en mulighed, hvor man kan have et parforhold eller have plads til kun to mennesker

Interviewer 1: Mm

Interviewer 2: Mmm

Beth: Som for eksempel en af de steder de siger til mig "oh ja det er et sted hvor øhh de har mange værelser og det er – de har mange – de der værelser har kun to personer til et værelse..

Interviewer 1 & 2: Mmm

Beth: ..hvor du kan have dine ting stående og bla bla bla". Og det var beskrivelse – at forskellige mennesker har fortalt mig, ikk'

Interviewer 2: Mmm

Beth: Og øhh da jeg kom til den sted, det var "oh no, det er ikke sådan"

Interviewer 2: Nå

Beth: Så det har været lidt svært, ja

Interviewer 2: Skal vi prøve at tage fra ti og ned, måske? (henvendt til Interviewer 1)

Interviewer 1: Ja, det er så sådan nogen øhh lidt mere eller personlige spørgsmål, fordi der er nogen forskellige undersøgelser øhm der viser at øh man kan have en øget risiko øh for at blive antastet, eller hvad man skal sige, hvis det er man – hvis der er nogle forskellige personlige forhold

Døren bliver åbnet – Pause

Interviewer 1: Det gør den. Nå, ja, men det vi som sagt kom fra det var det med de sådan mere personlige forhold, der kan have en indvirkning

Beth: Ja

Interviewer 1: Øhm og derfor så vil vi spørge hvordan din helbredssituation er?

Beth: En gang til?

Interviewer 1: Dit helbred

Beth: (Suk). Jeg vil sige at øhh min er helbred er god nok

Interviewer 1: Mmm

Beth: Øhh, men det, det er fordi jeg har en uddannelse og masser af erfaringer og har også haft privat praksis i mange år. Så det er sådan I walk my talk og kører efter mine egne råd, der det er nødvendig og jeg kan, men det har været svært øhh på en personlig niveau pengemæssigt

Interviewer 1: Mmm

Beth: At ikke have det der penge øh til at bruge på mig selv, som jeg faktisk har haft brug for. For øh før jeg kom til den situation nu, før ejendommen forsvandt og alt det der, jeg har altid haft en måde hvor jeg tog en dag om ugen øh for personlig pleje

Interviewer 2: Mm

Beth: I mean, ud over mans daglige brusebad og så videre, ikk'

Interviewer 2: Ja, ja

Beth: Men en dag om ugen hvor for eksempel jeg fik zoneterapi og massage og gik til Frederiksberg Kurbad og ting og sager.

Interviewer 1: Mm

Beth: Så lige som nogen har deres måde at passe på deres bil eller hvad der er for noget, jeg har altid gjort det – I mean, det var ikke som at jeg forkælede mig selv eller hvad det er. Jeg har også øh forskellige diplomer i øh naturopathic medicine og preventive medicine og den der. Så for eksempel jeg har arbejdet den måde meget med klient og gruppe og så videre og så øhh heldigvis har jeg også anbefalet mange ting, der koster ikke så mange penge. Men problem har været øh på

grund af masse miljøstress og ting sådan at efter alt det der hårde arbejde jeg har haft tidligere i min liv med braces og al det der for fem eller seks år. Så jeg har nogen gode tænder og har altid passet på mine tænder på grund af de der miljøforstyrrelser og så den måde det var nødvendig at leve i

Interviewer 2: Mmm

Beth: Vi kunne ikke få – øhh vi ikke haft penge

Interviewer 1: Mm

Interviewer 2: Nej

Beth: Til at få tandpleje og så videre

Interviewer 2: Ja, ja

Beth: Og nu øhh det måske koster mange tusinde kroner, og vi ikke har det der øh dækning

Interviewer 2: Ja, ja

Interviewer 1: Mm

Beth: Så det har bare været utrolig svært begge for min mand og mig angående vores tænder

Interviewer 2: Ja

Beth: Og de andre ting, som jeg siger øhh jeg plejede øhh – vi altid styrede os væk fra de der drug and exray (griner)

Interviewer 1 & 2: Mmm

Beth: øh slags programmer. Øhm og prøver de der ting der var naturligt

Interviewer 1 & 2: Mm

Beth: Øhm, men som du ved øh vitaminer og supplement koster ret meget

Interviewer 1: Ja

Beth: Og det er ikke øh kontanter vi har haft

Interviewer 1 & 2: Nej

Beth: Slet ikke, så øhh vi kan simpelthen ikke gøre, I mean, det var nødvendig jeg går til de søde steder hvor man får et måltid og får den ernæring som man kan

Interviewer 2: Ja

Beth: ud af det der måltid

Interviewer 1: Ja. Så der er ikke sådan nogen fysiske helbredsproblemer, med noget kronisk sygdom eller noget?

Beth: Nej, nej, nej. I mean, jeg vil sige øh faktisk min mand og jeg – jeg tror, er måske lidt usædvanlige på den måde for vi begge haft masse træning i vores baggrund

Interviewer 2: Mmm

Beth: I sundhedsområdet og øh

Interviewer 2: Ja

Beth: Øhh at være styrk og sund og på mange måder

Interviewer 1 & 2: Ja

Interviewer 1: Hvad så med, ja øhh, du sagde det med alkohol- og stofmisbrug øhh har du haft noget af det?

Beth: Nej (smågriner)

Interviewer 1: Nej, men det er bare fordi at øhh det er der jo en del der bruger for at klare tiden

Beth: Nej, nej jeg har haft øhh sjov på den måde – jeg tror jeg har prøvet alkohol første gang i mit liv første gang da jeg var 28 (griner)

Interviewer 2: Okay

Beth: Første gang. Eller et eller andet sådan

Interviewer 2: Ja, ja

Beth: Men det har været – min betragtning har faktisk været som mange danskere der vil have en god glas rødvin til en god måltid en gang i mellem, ikk

Interviewer 1 & 2: Ja

Beth: Men ellers min mand og jeg – øh begge os øhh ryger ikke og aldrig bruge drugstoffer

Interviewer 2: Mm

Beth: Øhm, og jeg vil sige i min tilfælde jeg har aldrig gjort det i mit liv. Øhh, jeg øh jeg har fyldt – nu på december skal jeg fyldt 58 år, og måske har jeg haft aspirin – hvis jeg har haft det i fem gange i mit liv, så er det meget

Interviewer 2: Ja, okay

Beth: Men, så – I mean bare hvis man er blevet opereret for et eller andet ting en eller to gange, så har jeg haft bedøvelse under det der

Interviewer 2: Ja ja, men ikke øhh slet ikke noget misbrug eller

Beth: Ud fra det har jeg ikke haft øhh – også det samme med drug prescriptions har jeg slet ikke brugt

Interviewer 2: Nej

Interviewer 1: Hvad med dit psykiske helbred?

Beth: Det er ret interessant. Øhh jeg vil sige at den sværeste har været øh de der EMR elektromagnetiske forstyrrelser

Interviewer 1 & 2: Mm

Beth: Og det har faktisk kommet ret meget af til Danmark første gang i øh januar 2000

Interviewer 2: Mm

Beth: Så i de sidste ni år, det har virkelig været slemt fra det der dårlige miljøforstyrrelser

Interviewer 2: Mmm

Beth: Og det er det – det mener jeg er – påvirker mans psykiske den meste

Interviewer 2: Mm

Beth: Og øhh de ting jeg gør for det, faktisk er – plejer at være tre ting

Interviewer 1: Mm

Beth: Øhh en ting er øhh religion har altid været den mest vigtige ting i mit liv

Interviewer 1: Mm

Beth: Så det er min forhold til Gud – og Gud for mig er divine love and spiritual freedom (griner)

Interviewer 2: Ja

Beth: Og så prøver jeg at finde den sted inde i mig og lave kontakt med den i den ude verden

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Mm

Beth: Og så kører efter øh Helligånd til at sige hvor skal jeg hen i dag, ikk'

Interviewer 1: Ja

Beth: Og det har – jeg vil sige – er utrolig stærk for at holde balancen med psykiske og alle andre ting

Interviewer 1: Ja

Beth: Den anden ting jeg gør, er at øhm, (hun begynder at rode i sin taske) hvis jeg er kørt ned så især for eksempel igennem november og marts måned hvor man har SAD seasonal affective disorder – der påvirker pineal-kirtlen og så videre. Man hører helt ned og så videre og også i andre gange hvis der er for meget stress, så tager jeg øh min lille sorte bog – og det er bare noget jeg skriver – nogen digte ind, det kan godt være digte eller opløftende øh sentences

Interviewer 2: Mm

Interviewer 1 Ja

Beth: sætninger og så videre (hun leder stadig i sin taske)

Interviewer 2: Ja

Beth: Og jeg tager den ud ligesom en øh toolbox

Interviewer 1: Ja

Beth: You know, so if you have a carpenter who builds something – okay, og så for mig, det er min lille sorte bog (hun viser os sin sorte notesbog, hun har fundet i tasken) (griner) ... Og så for eksempel jeg bare slår op et eller anden sted og ser hvor mine øjne kommer ned til (viser det i bogen)

Interviewer 1: Ja

Interviewer 2: Mmm

Beth: Og det er hvad jeg læser og så pludselig det der depression eller det der dårlige ting er væk

Interviewer 1: Ja

Beth: Og den tredje ting jeg gør, det er, jeg, jeg går i naturen. Og Danmark har en meget skøn naturen, og så kigger jeg efter en træ

Interviewer 1 & 2: Mm

Beth: Og hvis der er en træ, der snakker til mig, og så giver jeg den et kram, og det betyder at man holder sådan (viser med armene foran sig, hvordan hun ville kramme et træ) og alle stress fra panden og hele vejen ned her, kommer ud

Interviewer 1: Mm

Beth: Og så man har pulsen, som den skal være i balance. Og så da man opdager det der, så er der dejlig stille og ro og pulsen er i balance

Interviewer 2: Ja

Beth: Så det er de tre primære ting jeg gør

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Okay

Beth: Og selvfølgelig en gang imellem og så er det også kurbad

Alle: (griner)

Beth: Da jeg har råd til det

Interviewer 2: Ja, ja

Interviewer 1: Ja. Øhm så er der så ja stadigvæk de der ting der kan spille ind, øh om du har været – nogensinde har været nødsaget til at arbejde som prostitueret?

Beth: Aldrig

Interviewer 1: Nej

Beth: Aldrig

Interviewer 1: Nej

Beth: Jeg vil sige at øh øhh i forskellige situation i mit liv – for jeg har altid haft det der stærk frihed

Interviewer 2: Mmm

Beth: Og forholdet begge til natur og en opensindedness til en kultur eller en land at jeg har aldrig været i før. Så kan jeg godt finde på øh to go out and explore

Interviewer 2: Mm

Beth: Og så vil jeg aldrig tænke om ihh jeg er en kvinde alene, og så kommer en mand efter mig på en sportscar eller på jagten eller så videre, ikk. Og nogen gange vil gøre et eller andet, eller nogen gange vil sige her er nogen penge (griner)

Interviewer 2: Ja

Beth: Og så bliver jeg helt chokeret for jeg er altid på en helt anden område

Interviewer 2: Ja

Beth: Og da jeg er chokeret ude der, er det et chok at nogen skal ikke respektere en anden menneske, der har lyst til at gå rundt og øh se en land og så videre og de har simpelthen så begrænset en mentalitet

Interviewer 1: Mmm

Beth: I mean, det er som noget jeg øhh – og så jeg øh selvfølgelig har kommet i mange klemme (griner) i perioder, som jeg siger på det der dejlige tur, da jeg var nitten år (griner)

Interviewer 2: Ja, ja

Beth: Øhm og så faktisk hvad jeg har gjort var øh jeg har snakket med dem

Interviewer 2: Mmm

Beth: Og så, I mean, mange gange for eksempel så var det noget de bare smed alt deres tøj af og så videre og øhh så har jeg bare snakket til dem lige som jeg har haft en klient (griner) eller noget, ikk'

Interviewer 2: Ja

Beth: Og så bagefter øh det har set ud som om de virkelig har haft nogen problemer, og de vil have nogen til at lytte til deres problemer og at snakke

Interviewer 2: Mm

Beth: Og så de tog deres øh tøj på og gik, ikk

Interviewer 2: Ja

Beth: Så på den måde har jeg også undgået at blive voldtaget eller mange ting, på den måde

Interviewer 1 & 2: Ja

Interviewer 1: Du har lyttet til dem, snakket med dem

Beth: Ja.

Interviewer 2: Har du også øhh har du sovet på – altså følges du altid med din mand eller har du også været på herberger kun for kvinder?

Beth: Ej, faktisk jeg har aldrig været i et herberg kun for kvinder (griner)

Interviewer 2: Nej

Beth: Nej

Interviewer 2: men det er jo fordi du så er sammen med din mand, eller er det, det der sådan har været afgørende for hvor at du sover?

Beth: Ja, jeg vil sige, mange gange han vil sove herovre eller derovre og måske det er ikke den sted at jeg tænker over at jeg vil altid sove, men jeg har meget respekt for ham og hans måde at være og hvad det er han fornemmer.

Interviewer 1 & 2: Mm

Beth: Øh, for mange gange han ser på ting fra en helt anden synsvinkel at jeg har ingen forståelse af, for jeg ikke har det der slags sind (griner)

Interviewer 2: Ja

Beth: Og øh og så – mange gange med den slags steder – og ikke at have et sted at bo, så er der meget stress, på den måde hvor man er, og så man skal bare holde på det der kærlighed og åndeligfrihed

Interviewer 1 & 2: Mm

Beth: Og som det der er til bunds i det. Og så prøve, som man siger, øh to agree to disagree i nogen ting, ikk

Interviewer 2: Ja, ja

Beth: Og i andre ting øhm faktisk i mange ting hvis han vil have det på den måde eller den måde og så videre øhh jeg vil sige, næsten altid jeg siger "ja det er fint"

Interviewer 1: Mm

Interviewer 2: Ja

Beth: For det er fint

Interviewer 2: Ja

Beth: Men i nogen bestemt – jeg vil sige det på den måde, han er min anden mand og han er født i *Hjemlandet* (anonymiseret, red.)

Interviewer 1: Mm

Beth: Og min første mand er født faktisk på Frederiksberg. Men da jeg fortalte dig at jeg kom her

Interviewer 1: Mm

Beth: det var otte år før jeg mødte ham, og jeg har boet lige omkring hjørnet øh næsten fra hans hjem

Interviewer 2: Ja

Beth: Men vi mødte hinanden i *Hjemlandet* (anonymiseret, red.)

Interviewer 2: Ja, det er sjovt hva'

Beth: Ja. Så jeg vil sige bare det at jeg har haft nogen erfaring, det er utrolig vigtig, fra min fortid, det er en del af mig og hvad jeg står for i verden. Det jeg tager ind til nutid og det er en del af min fremtid

Interviewer 2: Ja

Beth: Og nogen af de erfaringer har jeg haft med min første mand og også for eksempel før jeg mødte ham, og de der forskellige continents jeg har boet på og levet på, og jeg vil slet ikke nægte min egen erfaring

Interviewer 1: Mm

Beth: Og nogen ting der er vigtige, hvis én – lige meget hvis det er min mand, jeg elsker højt – men det er lige meget hvem det er der kommer til mig og siger "okay det skal du nægte, det er ikke sådan, det er ikke reality" og så videre

Interviewer 2: Ja

Beth: Og så for eksempel øhh de kan ikke sige det til mig, da jeg ved at det er anderledes, at jeg har haft sikkert en erfaring, måske har jeg læst et eller andet og har opdaget den eller undervist noget eller haft mange venner der også tænkte på den samme måde. Bare fordi venner er døde, fordi jeg har haft kreds der var omkring 18-20 år ældre end jeg

Interviewer 2: Ja

Interviewer 2: Har du øhm, har du set noget vi ikke har kommet omkring (henvendt til interviewer 1)

Alle: (griner)

Interviewer 1: Øhm, ja men jeg tænkte lidt på at nu snakkede du – var du glad for det her sted, kan du beskrive hvordan det så har været hvis du har været på en anden natcafee, hvordan kulturen, nu snakkede du før om at personalet kunne være nedladende – hvordan har de andre brugere været? Hvordan har adfærden været de andre steder du er kommet, som du så ikke så godt har kunnet lide?

Beth: Okay

Interviewer 1: Hvis du bare vælger et af stederne for eksempel

Beth: Ja ja. Der var en sted min mand og jeg har kommet til øh første gang, den første sted vi har sovet inde efter at kommunen gav os listen. Og øhh det var ser ud som øhh en følelse af at man skal næsten have en på vagt da man sover

Interviewer 1: Ja

Interviewer 2: Mm

Beth: Øhh, og vi turde ikke at begge os sove på det samme tidspunkt

Interviewer 1: Nej

Interviewer 2: Hvad var det I var bange for, der skulle ske? Altså hvad

Beth: I øh mean det var hele fornemmelsen, I mean det var øhh, det var en fornemmelse at vi var faktisk bare - selv om det var en bygning og selv om det hedder bla bla øhm det var næsten som man var faktisk ude på gaden, og så var det nogen kriminelle transactions og al det der, det ske i øh omkring. Og så én af de der mennesker kigger på os og siger "pas på jeres ejendomme" eller "det hele bliver snuppet"

Interviewer 2: Okay, ja

Interviewer 1: Ja

Beth: "Og det er den første gang du er her, okay well" næsten som "du skal finde om morgnen at I ikke har nogen ejendomme tilbage" den slags ting

Interviewer 2: Ja ja ja

Beth: Og så dem der var personale øhh dér, var lige øhh som nogen i det der film, der hedder *Girl, Interrupted*

Interviewer 1: Mm

Beth: Har du set det der?

Interviewer 2: Ja

Beth: Ja, okay. Det var næsten som det der slags ting

Interviewer 2: Mm

Interviewer 1: Ja

Beth: Den samme slags øh I mean det var næsten som de har lavet det der film i den sted, ikk

Alle: (griner)

Interviewer 2: Ja

Beth: Og det der også var øhh de der psykiatere eller staff eller hvem de var, gjort øh på den der ubehagelige måde øh i løbet af natten hvor man skal sove

Interviewer 2: Ja

Beth: Øhm, og øh I mean det var næsten som halvtreds procent øh drug sted eller noget og den anden halvtreds procent var næsten som en af der psykiatriske øhh

Interviewer 2: Okay, så der var mange mennesker med psykiske lidelser og mange øhh alkohol og misbrugere og

Beth: I mean det var bare det hele der

Interviewer 1: Ja

Beth: og så var det den hele film, som *Girl, Interrupted* og de to ting sker hele tiden

Interviewer 1: Ja

Beth: Så vi faktisk ikke har sovet den der nat. Og så kan jeg ikke lide øh jeg har øh okay, jeg prøver at være tolerant, hvis andre skal ryge eller hvad det er, men jeg gider ikke at have det der røg i min ansigt og kan ikke lide næste dag at min øh trøje lugter

Interviewer 1 & 2: Mm

Beth: af det der røg – stale smoke og sådan noget

Interviewer 2: Ja, ja ja

Beth: Det, så kan jeg ikke holde ud my own – mig egen selv, ikk' – jeg skal gå i vandet eller noget andet. Så jeg vil sige at den der sted har vi kun været en enkelt nat og aldrig gik tilbage til (smågriner)

Interviewer 1: Nej

Interviewer 2: Okay

Interviewer 1: Det kan jeg så godt forstå

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Øhm ja. Men det er så ja om mere om du så er tilfreds med de – nu var du jo glad for det her – er du tilfreds med de muligheder I har for at – du har for at overnatte, når du skal overnatte sammen med din mand?

Beth: Øh må jeg spørge dig hvad du mener med muligheder?

Alle: (griner)

Interviewer 1: Ja

Interviewer 2: Jamen som du selv siger, der er jo forskellige natcafeer og forskellige steder at gå hen og det må man jo sige altså det er vel de muligheder du har, det er vel at vælge imellem de steder, ikk', som I nu kender til

Beth: Ja

Interviewer 2: Så spørgsmålet er om du, om de er tilfreds med det, de steder eller om – hvordan du kunne forestille dig eventuelt det kunne være bedre? Altså som du siger nu kan du godt lide det her sted

Beth: jeg vil sige, det er den måde, jeg mener at det kan godt være bedre er hvis man kunne få hjælp til at få en bolig

Interviewer 1 & 2: Mm

Interviewer 2: Ja

Beth: Og så for eksempel selv om vi har været permanent statsborgere og jeg har haft det der længere end min mand for jeg var her først og alt de der dokumenter og så videre, det har været meget svært at nogen får en ny teknologi fra folkeregister eller kommune, og så kan man sige ja, jeg skal forny min danske kørekort i 2021 og her er den stykke papir og her er den stykke papir og de kigger på dig og siger "ja, men du ikke står på min skærmen, så du er ikke resident here, du er ikke permanent resident, du er ikke bla bla bla". Og der er masse af den slags ting (tænkepause). Så det har været svært. Så jeg vil sige det eneste jeg vil virkelig stærk anbefale hvis det er en bestemt slags socialrådgiver eller nogen, der kunne virkelig hjælpe øhh som gammeldags måde og sige "ved du hvad øh nu øhh du kan godt være i denne her kommune og så kan du godt få et værelse eller et sted

Interviewer 1: Mmm, tage det fra udgangspunktet man er ved nu

Beth: Ja. Og også siger "og ved du hvad der er nogen jobs du kan også for eksempel beskæftige dig med, så du kan klare husleje" eller hvad det

Interviewer 2: Ja

Beth: Men jeg mener, den eneste grund vi står i den samme situation for seks en halv år, er vi ikke haft det der. Det var ikke at øh de ikke har prøvet, der var mange søde øh menneskelige rådgivere, der var godt uddannet og virkelig dygtige

Interviewer 1: Mm

Beth: Ikk'. Og så for eksempel de har prøvet mange ting

Interviewer 1: Ja

Beth: Men det var lige den samme erfaring vi har haft, da vi gik alene eller hvem det er

Interviewer 2: Ja

Beth: var med. De siger "Nej, sorry you don't exist"

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Nej

Beth: (griner)

Interviewer 1: Det gør det jo ikke så nemt

Beth: Så så så bare for at have mulighed til at skifte det der limbo at vi står i

Interviewer 2: Ja

Beth: for vi kommer ikke videre. Det er ikke som den gode kommune, det har været her

Interviewer 1 & 2: Mm

Beth: Så bare at ting kommer at fungere

Interviewer 1: Ja

Interviewer 2: Mm

Beth: det kunne jeg godt være glad for

Interviewer 2: Ja

Beth: Øhm som I har spurgt om

Interviewer 1 & 2: Ja

BILAG B – TRANSSKRIBERET INTERVIEW MED STELLA

Interviewer 1: Og så vil det jo nu, så muligvis være nogle lidt følsomme emner - vi vil kunne komme ind på undervejs.

Stella: Selvfølgelig. Ja

Interviewer 1: Ja. Men indtil videre vil vi starte med, det ved jeg ikke om I snakkede om før, med din boligsituation. Du.. I boede på et herbergsværelse nu eller hvad?

Stella: Nu skal I høre mit liv er startet... Jeg er seksuelt misbrugt af min far fra jeg var ni til jeg var femten. Og øhh, det var en dårlig start på mit liv.

Interviewer 2: Mmm

Stella: Og øhh jeg søgte trøst i stofferne fordi jeg fik ikke hjælp af psykologer eller myndighederne

Interviewer 1: Ja

Stella: Jeg blev bare sat på et øhh hvad hedder det, jeg skulle til at sige herberg øhh hvad hedder sådan en, institution

Interviewer 2: Ja

Stella: Nede ved øhh hvad hedder det, *gadenavn, Døgninstitution* (anonymiseret, red.).

Interviewer 2: Ja

Stella: Den eksisterer stadigvæk. Der boede jeg. Øhh der til at jeg var 15 - der, og så gik der et år for at de skulle samle vidner og sådan noget til min far der, ikk'. Og der måtte jeg ikke gå i skole i det år, på grund af at øhh folk må ikke se mig på gaderne, hvis Ekstra Bladet eller Se & Hør og sådan noget

Interviewer 2: Mmm

Stella: Men øhh det viste sig så at øhh historien kom alligevel i Ekstra Bladet på grund af at politiet udtale sig

Interviewer 1: Nå

Stella: Så hvis jeg havde været klog der så havde jeg fået en god erstatning. Men jeg var ikke klog der. Jeg var meget ked af det

Interviewer 1 & 2: Ja

Interviewer 1: og du var så heller ikke så gammel

Stella: Men jeg har så søgt trøst i stofferne. Så jeg har været så langt ud så jeg har været på sprøjten. Og øhh den dag i dag er jeg på metadon

Interviewer 2: Ja

Stella: Og så får jeg nogen Rivotriler og så her jeg været på nervepiller, øhh siden jeg var 18 år. Til jeg fik øhh min læge der kunne standse dem i år fra den ene dag til den anden. Og han ville ikke nedtrappe mig. Så øhh *Behandlingscenteret i Storkøbenhavn* (anonymiseret, red.), som udleverer min metadon, sagde jeg kunne komme på Rivotriler, fordi jeg har selv givet mig narko-epilepsi, det vil sige at når man har taget for mange

stoffer, så øhh når man ikke får stofferne så øhh laver kroppen kramper og sådan noget ikk'.

Interviewer 2: Ja

Stella: Lige i øjeblikket får jeg øhh 20 doner om dagen, det svarer til fem piller - møllehjul kalder man det. Og så får jeg så øhh to en halv Rivotril på 0,05 og så sort ved siden af spiser jeg ca. 20 til 30 piller.

Interviewer 2: Okay. Simpelthen for at kunne fungere

Stella: Så jeg ikke sidder og græder og bryder sammen og - jeg ved ikke hvad der sker når jeg ikke får mine piller, jeg sidder og græder og græder og græder og græder og græder og jeg ved ikke hvad jeg græder over. Det er bare en knude i maven der er så spændt

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Okay

Stella: Og så kom jeg i plejefamilie fra institutionen af. Der var jeg så 16. Der stak jeg af fra og boede hos min søster, men så var det at jeg var narkoman jo, eller var kommet ind i narkomanmiljøet. Så begyndte jeg jo at stjæle lidt fra min søster. Stjæle lidt af hendes smarte tøj - solgte det. Stjal lidt af hendes smarte smykker.

Interviewer 2: Mmm

Stella: Så hun mistede lidt og lossede mig ud

Interviewer 2: Ja

Stella: på gade da jeg var 16. I et års tid. Så jeg boede i *Vejnavnet* (anonymiseret, red.) kan man sige. Dag og nat - jeg holdt mig oprejst på speed.

Interviewer 2: Ja

Stella: Og så tog min søster mig så med hjem igen, eller jeg tog hjem til hende efter et år og spurgte om .. bedte at de ikke skulle ske igen og alt det der

Interviewer 2: Mmm

Stella: Det skal siges at min søster selv er seksuelt misbrugt af min egen far - før mig. Og hun er selv på metadon og selv pillemissbruger, som mig.

Interviewer 2: Ja

Stella: Bor herved ved siden af *vejnavn* (anonymiseret, red.). Så hun er også øhh mærket af det ikk'.

Interviewer 2: Ja

Stella: Så øhh ... Det er faktisk dér øhh - jeg oplevede hvordan det var at være hjemløs.

Interviewer 2: Ja

Stella: Ikk'. Og så har jeg så haft stødt på nogle dumme kærester, som har banket mig og slået på mig og udnyttet mig og.. ja

Interviewer 2: Som du også har mødt i hjemløsemiljøet?

Stella: Ja, hjemløsemiljøet ja. Og så de har haft, manden har haft lejligheden og så er jeg flyttet hjem til manden ikk'. Og sådan har jeg haft reddet min røv sådan, ikk'.

Interviewer 2: Jo

Stella: Og så her den sidste kæreste han havde meget med at smide mig ud hver den 1. Han var også alkoholiker og har ikke noget med stoffer at gøre. Det samme med min nye kæreste, han har heller slet aldrig heller rørt stoffer eller noget. Kender slet ikke noget til den verden. Så øhh han sagde hver den 1., når han var blevet fuld, han var også 52 og ved at dø faktisk, fordi af øhh sit alkoholproblem. Fordi han havde blødende mavesår og alt det der. Og han er begyndt at sniffe coke efter jeg er gået fra ham og sådan noget ikk'. Fordi jeg ikke finder mig i at blive smidt ud hver den 1. og sådan ikk'.

Interviewer 2: Ja, ja ja

Interviewer 1: Var det så fordi han drak sig fuld eller hvad? Siden han smed dig ud?

Stella: Jamen der var øhh altså jeg ved ikke. Altså lige pludselig så hver den 1. der, så skulle jeg bare ud af røret. Altså, det var lige som om han skulle to-tre dage på værtshus alene

Interviewer 1 & 2: Mmm ja

Stella: og så kunne jeg komme hjem igen, når han øhh. Lige som om han ikke havde løbet hornene af sig, ikk'.

Interviewer 2: Ja

Stella: Såå

Interviewer 1: Ja men. Det som sagt vores sådan nærmere undersøgelse handler om er jo sådan

Stella: Så har I lige fået sådan baggrunden for historien

Interviewer 1: Ja

Interviewer 2: Ja det er rigtig godt

Stella: hvorfor at jeg i det hele taget ikk'.

Interviewer 1: Ja. Øhh og du havde - har du så været hjemløs sådan on and off siden du var 16?

Stella: Så blev jeg hjemløs til jeg var 20. Så fik jeg min første lejlighed og den var på *gadenavn* (anonymiseret, red.). Og den havde jeg i fire år. Men øhh det var sådan at man kunne have den i to år og så skulle man gå op på kommunen og søge yderligere to år.

Interviewer 1: Mm

Stella: Og øhh så havde jeg jo fundet mig en sindssyg mand den gang også en kæreste. Han sprættede mine møbler op, da jeg slog op med ham, og hældte tredobbelt salmiak ud over alt mit tøj. Så hele lejligheden var smadret faktisk - så jeg blev smidt ud. Siden har jeg ikke haft mit eget.

Interviewer 2: Nej

Interviewer 1: Okay

Stella: Siden har jeg boet hos øhh - så har jeg været heldig og fundet kærester der har haft lejligheder, ikk'.

Interviewer 2: Ja.

Stella: Men øhh nu bor mig og min nye kæreste så på et øhh - det hedder *Hotellet, vejnavn* (anonymiseret, red.).

Interviewer 2: Okay

Stella: Nede i den pæne ende, nede ved *gadenavn* (anonymiseret, red.)

Interviewer 2: Ja, ja. Men jeg bor selv ude i *kvartret* (anonymiseret, red.), men jeg ved ikke lige hvor det er.

Stella: De sælger meget tequila - øhh der ligger sådan en tequilabar

Interviewer 2: Ja

Stella: ved siden af. Den ejer de også

Interviewer 2: Okay

Stella: og så ejer de stripbaren ved siden af også og så hotellet i midten.

Interviewer 2: Hotellet, ja.

Stella: Der bor vi

Interviewer 1: Og det er der råd til sådan hele måneden?

Stella: Ja jeg får 11.126 og han får 8-tusinde og et eller andet. Han betaler huslejen og giver mig 2000 fordi han er ikke så dygtig til at administrere sine penge, og de går ind på min konto. Og vi har endnu - hvad har vi tilbage? 7-tusind og et eller andet.

Interviewer 1: Det er meget godt

Interviewer 2: Det er meget pænt ja

Stella: Selv om jeg stadig har mit sidemisbrug, med de piller dér, ikk'.

Interviewer 2: Ja, det skal jo også betales

Stella: Men jeg kæmper

Interviewer 2: Ja

Stella: Jeg er kommet ned på ti piller - førhen var det tyve, ikk'.

Interviewer 1 & 2: Ja

Stella: Ved siden af de der Rivotril - to en halv Rivotril jeg skal tage.

Interviewer 1 & 2: Ja

Interviewer 1: Øhmm nå ja, men øhh tilbage til at det vi undersøger nærmere det er sådan hvis kvinder opholder sig på, ikke nødvendigvis kun her, men natvarmestuer eller herberger eller sådan nogen institutioner for hjemløse øhmm hvordan deres forhold er der. Sådan vilkårene i forhold til mændene. Øhh og omkring at der sådan med krænkelser, vi har hørt at der er nogen der oplever at blive krænket af de hjemløse mænd, sådan at de gør, at der er uønsket seksuel kontakt hvis man skal kalde det det. At et klap i røven eller

Interviewer 2: Det kan være alt lige fra et klap i røven til altså fuldbyrdet voldtægt både i mund og anal og oralt, altså det øhh

Stella: Det har jeg ikke oplevet

Interviewer 2: Nej, men det kan som sagt også bare være en øhh

Stella: arm omkring sig

Interviewer 2: et eller andet hvor man selv føler eller hvor du ved at der er en uønsket på en eller anden måden seksuel kontakt

Interviewer 1: At det går over en grænse, at man tænker det der var jeg ikke gået med til under andre omstændigheder

Stella: Nej det det er ikke sket for mig, nej

Interviewer 1: Men er det noget du ellers kender til at der er nogen der oplever?

Stella: Ikke hvad jeg har hørt af

Interviewer 1 & 2: nej

Stella: Kun at de er blevet bestjålet nede i deres trusser

Interviewer 2: Ja okay

Interviewer 1: Så er man så også alligevel også ret tæt på, ville jeg sige.

Stella: Ja ikk'.

Interviewer 2: Jo

Stella: Det er sådan jeg altid sover med mine - eller mine kærester sover med min taske under hans pude ikk'.

Interviewer 2: Men du har heller ikke prøvet selv, altså før at du fik din kæreste

Stella: Nej. Nej, nej nej nej men jeg har hørt at øhh hvor at de har gemt deres penge i trusserne og så er de vågnet op og så

Interviewer 2: er de væk

Stella: Ja

Interviewer 2: Okay

Stella: Sådan nogen myter har jeg hørt ikk'.

Interviewer 1: Ja. Så er man altså rimelig tæt på.

Interviewer 2: Det må man sige

Stella: Ja. Og jeg har også hørt det for mænd, hvor kvinder har gjort det på mænd

Interviewer 1: Okay

Interviewer 2: Ja

Stella: Okay

Interviewer 2: stjålet fra underbukserne, ja.

Stella: Ja

Interviewer 2: Okay

Stella: Og det er jo ikke for sjov skyld at de har skabe herude, hvor man kan få låst deres tasker inde i.

Interviewer 1 & 2: Nej

Stella: Der er bare nogen der vælger at gemme det i underbukserne, men

Interviewer 1: Mmm

Stella: Jeg har, det er ikke noget jeg har oplevet, men jeg har hørt folk snakke og sige det til mig og sådan "lad vær med at lægge det i dine underbukser, for der går de også bare i"

Interviewer 1 & 2: Ja

Stella: Og så når jeg har siddet sådan "a hvad?" ikk' altså. For jeg troede simpelthen ikke at folk kunne være så frække altså, eller så ulækker og frække.

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Nej

Interviewer 2: Hvad med i forhold til nogen af dine tidligere kærester som du også sagde at du havde mødt i miljøet, som du sagde at de havde udnyttet dig, har der været noget seksuelt i det? Øhh hvor du har følt at du er gået med til nogen ting som du ellers ikke ville have gjort?

Stella: Ja da jeg boede på gaden en gang. Ja. Der har jeg været med til urin og lort s.. øhh

Interviewer 2: Ja

Stella: Ja, der har jeg overskredet en af mine grænser

Interviewer 2: Altså øhh hvor du har været nødsaget til at arbejde som prostitueret og så har eller?

Stella: Nej, nej, nej, nej. Jeg var blevet inviteret til en fest

Interviewer 2: Okay

Stella: Og så øhh havde de givet mig så meget cola (Kokain, red.) så jeg var bevidstløs

Interviewer 2: Ja

Stella: Og så har de øhh – jeg ved ikke hvordan de har båret sig ad øhh - smidt alt tøjet på mig

Interviewer 2: Okay

Stella: Og så har de så fået kildet mig - eller givet mig sådan en orgasme så jeg både skider og tisser

Interviewer 2: Puha, okay. Øh hm

Interviewer 1: Hvor ubehageligt

Interviewer 2: Prøv at fortæl os noget mere om det. Hvor var det henne? Du boede på

Stella: Det var i *Gadenavnet* (anonymiseret, red.). Jeg boede på gaden

Interviewer 2: Ja

Stella: Og øhh jeg fik at vide at jeg kunne komme op og – og være hos én i en weekend. Og det var et sødt par.

Interviewer 2: Okay

Stella: Som der alligevel viste, at der var en anden side af dem ikk'.

Interviewer 2: Jo

Stella: At øhh han havde bygget sådan en hjemmelavet øhh jeg vil dårligt nok sige det, en hjemmelavet brusekabine, hvor han så samlede vores lort og tis i og så stiller han sig under og trækker i snoren

Interviewer 2: Det lyder specielt

Stella: Ja. Ja, men det. Jeg har fortalt min kæreste det her for hvad en uge siden. Og det er det værste jeg nogen siden har

Interviewer 1: Mmm

Interviewer 2: Ja

Stella: Ja. Set og hørt og oplevet selv

Interviewer 1: Ja

Stella: Fordi at jeg var så bedugget med cola (Kokain, red.), så jeg – at de har bedugget mig så meget med cola (Kokain, red.) at

Interviewer 2: Ja. Så du havde heller ikke mulighed for at komme væk? Altså du

Stella: Jeg var, altså det vil sige, da jeg kom til mig selv var jeg – havde jeg både skidt og pisset og været helt væk

Interviewer 2: Ja

Stella: Og så ryg og snus, ikk' og så væk igen, ikk'.

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Pyha

Stella: Så. Det er det eneste jeg har

Det banker på døren – pause

Stella: Overskredet min egen seksuelle

Interviewer 2: Ja

Stella: Hvor jeg ønsker at jeg aldrig havde gået op i den lejlighed i *Gadenavnet* (anonymiseret, red.)

Interviewer 2: Ja

Stella: Og manden ejede købmanden på hjørnet og så siger jeg ikke mere. Så ved I godt hvor det er henne

Interviewer 2: Ja ja, ja.

Interviewer 1: Øhmm ja..

Stella: Og det var også bare for at man troede at man kunne få en sofa at sove på ikk'.

Interviewer 1: Ja.

Interviewer 2: Jo. Ja. Kendte du - du kendte ham på forhånd og så..?

Stella: Ja ja, han ejede jo købmanden ikk', og jeg klodsede ... hash hos ham. Nu snakker jeg lige ud af posen, han er jo rocker ikk'.

Interviewer 2: Ja ja.

Stella: Og så kunne jeg jo skylde smøger og sådan noget ikk'.

Interviewer 2: Ja

Stella: Jeg kunne jo skylde op til 5000 hos ham ikk'. Altså. Så mange penge har sgu ikke, jeg måtte komme hver måned altid og betale.

Interviewer 2: Ja

Stella: Men siden den oplevelse så er jeg aldrig været i *Gadenavnet* (anonymiseret, red.).

Interviewer 2: Så du har aldrig snakket med ham

Stella: Christian (anonymiseret, red.), nej.

Interviewer 2: siden?

Stella: Nej, eller hans kone

Interviewer 2: Nej. Var du alene oppe i den lejlighed eller havde du

Stella: Nej der var mange unge mennesker. Bøsser og .. Fordi deres buddreng er øhh hvordan skal jeg sige det, han har en øhh en dame der er øhh hvad hedder det

grønlænder, som lige har fået et barn men øhh han er også til mænd samtidig

Interviewer 2: Ja, okay

Stella: Men konen ved det ikke, at han ligger og gør det

Interviewer 2: Nå okay, så det er sådan nogen partys, de så holder

Stella: Ja

Interviewer 2: For at få udlevet nogle af de der ting

Stella: Ja du ved, ja. Og jeg kom til at komme med ind i sådan et party, ikk'. Og jeg troede ikke Christian (anonymiseret, red.) var sådan. Slet ikke når jeg har observeret ham ned ved en købmand kun.

Interviewer 2: Ja

Stella: Og så lige pludselig bliver jeg spurgt om "vil du med op og sidde og få en fed og"

Interviewer 2: Ja

Stella: Det er jo startet med en fed ikk', og så

Interviewer 2: Ja

Stella: De har lavet sådan en mærkelig smart maskine, man skulle ryge (suger ind) og så tage strengen. Og så andet kan jeg ikke huske. Væk var jeg.

Interviewer 1: Okay

Stella: Det har været en hjemmelavet et eller andet

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Som virkede på at man forsvandt?

Stella: Ja, simpelthen

Interviewer 2: Mm

Interviewer 1: Men hvad hedder det øhh, nu ved jeg ikke hvor mange forskellige steder du sådan af institutioner har overnattet på

Stella: Denne her og *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.)

Interviewer 2: Okay

Interviewer 1: På natcafeer eller på herberg eller?

Stella: Jeg har øhh... sovet på natcafé i *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.). Jeg har boet på *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.), da jeg var yngre. I cirka hvad var det, et års, halvt år til et år, ja. Men jeg brød mig ikke om det fordi at øhh der var et værelse, så var der en skillevæg og så var der sådan en slags gardin for. Man kan sige øhh, ja værelset var jo ikke større end hvis vi tager der fra og så trækker hen og så hertil. Hen der og så til væggen dér (viser i rummet hvor stort – ca. 6-8 m²)

Interviewer 2: Ja

Stella: Dertil og så der.

Interviewer 2: Okay

Stella: Ikk'. Og så rundt på den anden side så ved man, altså der var det en mand de satte ikke to kvinder sammen

Interviewer 2: Nej. Nå, hvordan kan det være?

Stella: Det ved, det ved jeg ikke.

Interviewer 2: Nej

Stella: Jeg ved bare at det var en mand ovre på den anden side af min skillevæg og så var der kun sådan et gardin, ikk'. Og han havde et gardin og så den skillevæg. Så var der kun en seng, hængt hylder og så var der et bord og så stolen ind under.

Interviewer 2: Ja

Stella: Lige som i en lille celle

Interviewer 2: Ja

Stella: Jeg har siddet i spjældet før så

Interviewer 2: Ja okay

Interviewer 1: Følte du det var utrygt i forhold til at

Stella: Meget meget

Interviewer 1: at det var en mand specielt?

Stella: Meget meget. Det gjorde jeg faktisk

Interviewer 1: Var han voldelig eller?

Stella: Han gjorde ikke noget eller noget eller lagde op eller noget. Der var bare mig og mine tanker øhh på grund af med det med min far, tror jeg, der spillede ind. Fordi min far har brændt og skåret i mig også, ikke. Det har ikke kun drejet sig om ind og ud.

Interviewer 2: Mm

Stella: Det har også sat sig ar på mig, ikk'.

Interviewer 1: Ja, det kan jeg godt forstå

Interviewer 2: Ja

Stella: Og gudske lov jeg har ingen børn. Jeg er glad for at jeg ingen børn har, specielt i den tilværelse jeg lever i lige i øjeblikket eller lever i lige i øjeblikket, *på grund af* at jeg er på medicin, ikk'.

Interviewer 1 & 2: Ja

Stella: Jeg sætter ikke børn til verden for at de skal fjernes. Så meget fornuft er der i mit hoved i hvert fald. Endnu.

Alle: (griner)

Interviewer 2: Ja

Stella: Og det vil der altid være. Det er fordi min søster har født imens og der fik at vide enten frivilligt anbringer du ellers så tvangsfjerner vi hende

Interviewer 2: Ja.

Stella: Og så afleverede hun, fordi så har hun selv lidt mere lov til at sige i...

Interviewer 2: så er der lov til at få kontakt og

Stella: Ja, og har lov til at snakke altså – hun har lidt mere, får lov til at sige lidt mere med babyen end bare hun sagde "nej jeg vil ikke aflevere det", "jamen så bliver det tvangsfjernet"

Interviewer 2: Ja ja.

Stella: Fordi så har hun ikke så meget at skulle have sagt

Interviewer 2: Nej

Stella: Der har jeg lært den fra

Interviewer 2: Ja

Stella: Fordi jeg så hende få opium i sådan en lille sprøjte, ikk'. Og så tænkte jeg hun får kraftedeme så meget som jeg sidder og tager heroin, den gang, ikk'.

Interviewer 1 & 2: Ja

Stella: Og så, så jeg bare hendes lille mund blive gjort sådan her (viser med fingrene at munden bliver gjort til trutmund) og så lå hun sådan (smask, smask) og så gik der fem minutter og så var hun helt stille, så græd hun ikke eller var hysterisk eller noget. Så det var ren og skær af abstinenser af bare at være inden i min søsters mave, ikk'.

Interviewer 2: Ja, nårh

Stella: Og jeg fortryder lidt fordi at - jeg har selv været inde med en hundredekrone og en hundredekrones pakke dope der, og en hundredekrones pakke dope der, ikk'. Det var fordi jeg heller ikke vil se min søster ligge og være hvid i hovedet og syg og

Interviewer 2: Ja ja

Stella: Og ligge og prutte og brække sig samtidig, ikk'.

Interviewer 2: Jo

Stella: Man bliver jo faktisk faktisk meget meget syg, når man ikke får sin metadon. Og det var hun på dengang

Interviewer 1: Okay

Stella: Og ude *på hospitalet* (anonymiseret, red.) der nedtrapper de hurtigt én, når man bliver gravid, ikk'.

Interviewer 1 & 2: Ja

Stella: Men hun var bare ikke stærk nok til at holde den. Også fordi hendes kæreste sad i fængsel mens hun fødte og sådan noget, så hun havde ikke sådan rigtig støtte, ud over sin søster. Og jeg prøvede at støtte hende så meget som jeg kunne, imens jeg boede på gaden.

Interviewer 2: Ja, det også

Stella: Og hun boede på hospitalet, fordi hun blev jo nedtrappet, ikk'. Der kunne jeg jo ikke sove.

Interviewer 2: Nej. Nej nej.

Stella: nej

Interviewer 2: Der kunne du ikke være nej

Stella: Og så kom hun jo sådan et sted hen hvor hun skulle vise, hun kunne passe Viktoria (anonymiseret, red.). Det ligger her ovre på *vejnavn* (anonymiseret, red.)

Interviewer 1: Mm

Stella: Og én gang har hun smuglet mig ind der, hvor jeg kunne sove. Og da vi så vågner om morgenen, så var det den dag hun så havde veer og skulle føde, så – det blev opdaget at jeg havde sovet hos hende den nat, men hun fik bare en løftet pegefinger

Interviewer 2: Ja

Stella: Og så var hun, at hendes kæreste kom ud en gang imellem og råbte og skreg ude foran, forbi han var

også stofmisbruger, ikk'. Så har han stået der og råbt og skreget i sin brandert ude foran og "han skal se sit barn, han skal se sin kone". Og så har min søster så åbenbart sagt...

Interviewer 2: Ja sagt. Ja. Hvad det nu hedder, vil du ikke prøve at fortælle os lidt omkring hvordan det er at være kvinde, hjemløs kvinde, også i forhold til at øhh

Stella: Det er meget ensomt

Interviewer 2: Ja for der er jo ikke lige så mange hjemløse kvinder, som der er hjemløse mænd, vel

Stella: Nej, det er meget ensomt. Rigtig meget ensomt

Interviewer 2: På hvilken måde, sådan?

Stella: Man ved ikke hvordan man skal få tiden til at gå

Interviewer 2: Nej. Men øhm

Stella: Og så det første man tænker på det er faktisk at bare bedugge sig til klokken er halv tolv

Interviewer 1: Ja

Stella: Bare at få trukket stikket ud, rent ud sagt.

Interviewer 2: Ja. Øhm du sagde selv du i en overgang nærmest boede nede på *Vejnavnet* (anonymiseret, red.), altså i gåseøjne. Var det på et tidspunkt, hvor du også var nødt til at arbejde som prostitueret for at?

Stella: Jeg har aldrig arbejdet som prostitueret

Interviewer 2: Det har du ikke?

Stella: Nej

Interviewer 2: Heller ikke da du..

Stella: Aldrig aldrig

Interviewer 2: ..var stofmisbruger?

Stella: Nej, jeg har stjålet kød fra forretninger. Jeg har været tyveknægt fra forretninger

Interviewer 2: Ja, ja. For at skaffe stof

Stella: Jeg har aldrig brugt min krop. Aldrig

Interviewer 2: Mm. Okay. Har det været sådan din sådan øhh

Stella: Det har været på grund af min far, tror jeg

Interviewer 2: Ja okay

Stella: Det har været på grund af min far og ældre mennesker ad pad adwr

Interviewer 2: Ja

Stella: Det har været, det har været min far der, der har et eller andet. Ellers havde jeg været den vej tror jeg

Interviewer 1 & 2: Ja

Stella: Hvis jeg ikke havde været seksuelt misbrugt

Interviewer 2: Ja

Stella: Så havde jeg nok også været på den rute der. Men nej jeg har aldrig på den rute. Aldrig.

Interviewer 2: Nej

Stella: Så hellere fylde to Føtex-posere op og så bare igennem kassen

Interviewer 2: Hmm

Stella: Og så ned til købmanden man kender eller de forskellige værtshuse og sælge kødet

Interviewer 1 & 2: Ja

Stella: Og så ud og købe sine stoffer

Interviewer 2: Ja

Stella: Sådan har jeg levet

Interviewer 1 & 2: Ja

Stella: Aldrig brugt min krop. *Aldrig*. Jeg kan ikke engang lide at spille den af på mig selv

Interviewer 2: Nej

Stella: Jeg kan ikke lide at røre ved mig selv

Interviewer 2: Nej

Stella: Men jeg har ikke taget skade seksuelt, øhh når jeg går i seng med en kær, med min, med fyre, så har jeg ikke taget skade

Interviewer 2: Nej, men du har bare virkelig sådan altså

Stella: Når jeg ser ældre mennesker smile til mig sådan ikk'. Så kan jeg godt sådan, adddwwrrr.. altså ikk'.

Interviewer 2: Ja

Stella: Eller hvis der er en der øhh – min kæreste måske drikker en øl og kysser mig, så nogen gange kan jeg godt få den der adr – min far ikk', fordi min far var alkoholiker, ikk'.

Interviewer 2: Mm

Stella: Han rørte mig kun når han drak

Interviewer 1: Ja

Stella: Og var jordens dejligste far når han ikke drak

Interviewer 2: Nå, ja. Så det gjorde bare et eller andet der.

Stella: Ja. Og min mor døde af for mange piller, da jeg var ni år gammel. Og hun blev kun 34. Værsgo.

Interviewer 2: Det er tidligt, hva'.

Stella: Ja

Interviewer 1: Ja

Stella: Og en måned efter så er det min søster på 17 OD'er inden i København. På en trappeopgang blev hun fundet

Interviewer 2: Nå du har også haft en lillesøster?

Stella: Nej en storesøster. Større storesøster

Interviewer 2: Nå, du har haft to.

Stella: Ja, men jeg fik at vide efter hendes død at det var min halvstoresøster. Ellers havde jeg troet lige siden jeg var ni år gammel at det var min rigtige søster

Interviewer 2: Nå, så I havde samme mor og så..?

Stella: Vi har samme mor, men min mor havde bare en anden inden hun mødte min far.

Interviewer 2: Ja

Stella: Og min far – jeg har en halvstorebror i *bydel* (anonymiseret, red.), der lever. Han hedder Mikkel ... Landin (anonymiseret, red.). Men bor ude i *Storkøbenhavn* (anonymiseret, red.) ved jeg et eller andet sted, men jeg har ikke kontakt med ham

Interviewer 2: Okay. Så det er din fars

Stella: Ja, de har nået at lave ét hver inden og så har de lavet fire, ikk'.

Interviewer 2: Ja

Stella: Mig, Michelle, Jakob og René (anonymiseret, red.). Jeg har to brødre

Interviewer 2: Nå, okay

Stella: Men de bor på landet

Interviewer 1: Okay

Stella: Fordi at som jeg fortalte jeg blev jo rykket i plejefamilie ned mod *sydsjællandsk by* (anonymiseret, red.), men det var på grund af at mine brødre blev rykket til *en anden sydsjællandsk by* (anonymiseret, red.), ikk'. Og så ville jeg tæt – det var meningen at vi ikke skulle skilles ad

Interviewer 1: Hmm

Stella: Og så kom, så var jeg på sådan en rejseskole, hvor øhh man rejste tre uger og så kom man hjem og lærte i en måned til to og så rejste man igen. Det var fordi at øhh, efter det år jeg ikke havde været i skole, så gik min gamle klasse og spekulerede over hvad der var sket med mig og rygterne gik sådan noget. Så min bedste veninde havde gået og sagt til alle ovre i skolen hvad der egentlig var sket med mig. Det vil så sige at jeg gik over og gennemsmadrede hende, så jeg blev smidt ud af skolen. Så jeg kom på sådan en adfærdsvanskelig skole.

Interviewer 2: Nå

Stella: Så da jeg kom hjem fra rejsen var mine brødre kommet i plejefamilie, hvor jeg skulle have været med

Interviewer 2: Ja, nå okay, ja.

Stella: Men så siger de så "det tætteste vi kunne finde det var *i den første sydsjællandske by* (anonymiseret, red.)", ikk'.

Interviewer 2: Ja

Stella: Men øhh det kunne jeg ikke holde til, for det var lige overfor en kirkegård jeg boede. Og jeg havde lige mistet, altså min far havde lige hængt sig der, ikk'. Han hængte sig halvandet år efter at han kom ud, ikk'.

Interviewer 2: Okay

Stella: Han fik otte år, han sad seks år. Og var ude halvandet år og hængte sig selv.

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Det har han ikke lige kunne klare alligevel

Stella: Men han har jo holdt på øhh at mig og min søster og min halvstoresøster har været fulde af løgn, ikk'. Indtil han hængte sig og der lå en brev på bordet med en undskyldning.

Interviewer 2: Mm, ja.

Interviewer 1: Øhm jeg tænkte lidt på sådan øhh, når så du har været på de, nu snakkede du om herberget før, men på natvarmestuerne, hvordan er adfærden og hvad

sker der sådan på en – hvis man kan snakke om en normal aften?

Stella: En normal aften

Alle: (griner)

Interviewer 1: Eller en typisk aften

Stella: Ja. Hvis vi er over tolv. Så øhh har de tolv stykker papir der står senge på og så er der nogen nitter, hvor nogen sedler, der er helt hvide. Så bliver der trækkeret lod om sengene.

Interviewer 1: Så står I udenfor og venter eller hvad?

Stella: Ja

Interviewer 1: Ja

Stella: Og så hvis vi er over tolv så bliver der trukket ikk'. Og så øhh. Man kan godt lige få en kop kaffe og en portion varm mad og, til klokken et, ikk'? (henvendt til sin kæreste, som er til stede under interviewet). Og så skal man ud af vagten igen hvis man ikke har fået seng Michael (Stellas kæreste): Mmm

Stella: Ja. Og øhh hvis man har fået seng, så går man, går vi normalt stille og roligt – har vi gjort – stille og roligt gået herind, taget en kop kaffe, spist noget varm mad, ikk'. Og så har vi så gået ind i seng. Redt sengen. Gået ind i seng og så stået op om morgen, taget et bad. Så har jeg sørget for at stå op tidligere end de vækker os, ikk'. De øhh hvornår er det tidspunkt syv halv, hvornår var det de vækker os? Syv og så skulle vi være ude kvart i otte. Ja.

Interviewer 1: Ja

Stella: Og normalt stod jeg op klokken seks fordi jeg skulle have min medicin, og så vækkede jeg min kæreste halv syv

Interviewer 2: ja

Stella: Vi sov i samme seng

Interviewer 2: Var det – foregår det sådan nogenlunde på samme måde om man er her eller på *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.)?

Stella: Nej nej nej nej nej. *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.) er noget helt andet noget. Her der sover vi i køjesenge.

Interviewer 2: Ja.

Stella: Og på pæne tæpper og hovedpuder. I *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.) får du en madr.. der kan du køre, jeg ved ikke om I kan huske sådan nogle, de store opslagstavler i skolen

Interviewer 1 & 2: Ja ja

Stella: Der var opslag på

Interviewer 2: Ja

Stella: Så kan du køre sådan to, og så en for enden. Så du faktisk laver din egen væg.

Interviewer 2: Okay

Stella: Så knalder du to madrasser på gulvet

Interviewer 2: Ja

Stella: Og så et lagen

Michael: Ja et lagen og så ikke andet

Stella: Og så må vi bruge vores jakker som hovedpuder

Interviewer 1: Ja

Stella: Og et lagen over os, ikk' (henvendt til kæresten)

Michael: Jo

Stella: Eller var det tæpper? Det var også lagen ikk' (henvendt til kæresten)

Michael: Øhh, jo.

Stella: Det var også lagen. Det her det er mere luksus

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Ja, der er reelle senge, hvor det andet bare er madrasser eller hvad?

Stella: Ja

Interviewer 1: Men sengene står sådan i aflukkede rum her eller hvad?

Stella: Ja, øh. Skal jeg vise dig det kort?

Interviewer 1: Nej det er lige meget.

Stella: Men helt bagerst det er det største rum

Interviewer 1: Ja

Stella: Og så er der dér

Interviewer 1: Okay

Stella: Og så er der badeværelse dér og dér

Interviewer 1: Mm

Stella: Og så kan man få vasket sit tøj her, det man går og står i

Interviewer 2: Mm

Stella: Og hvis man har øhh hvis for eksempel man øhh for eksempel det er mange minus grader og jeg har kun de her for eksempel ikk' (peger på sine gamachebukser). Så kan man gå ned i kælderen og få noget gratis tøj. Varme cowboybukser, varm bluse, varm jakke.

Interviewer 2: Ja

Stella: Shampoo, tandpasta, deodorant, håndklæde. Sutter (sutsko, red.) fik jeg øhh, altså her der – det er det bedste sted

Interviewer 1: Mm

Stella: Det var selv en, jeg ved ikke om jeg kan sige det, der var en behandler der skulle med os ned og hente vores ting da vi fik vores lejlighed eller ikke lejlighed, værelse

Interviewer 1: Ja

Stella: Og så siger han så gud har jeg sendt folk hened. Han blev selv chokeret over hvordan *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.) var.

Interviewer 2: Okay, nå. Men er den samme type mennesker der kommer øhh på *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.)

Stella: Nej de er lidt mere øhh her, folk de er ikke så væltede her.

Interviewer 2: Nej. Prøv at beskriv det nærmere, altså hvordan

Stella: Folk, de sidder ikke med hovedet nede i bordet og kokser og

Interviewer 2: Nej

Stella: Det gør de i *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.)

Interviewer 2: Var der så også sådan en mere ved jeg ikke øhh

Stella: Hyggestemning

Interviewer 2: Ja

Stella: Ja. Vi kan sidde og se film og, ja

Interviewer 2: Og hvordan er det på *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.) er der mange fuld mennesker og skæve mennesker og..?

Stella: Ja, ja, ja, ja.

Interviewer 2: Hvad bliver der så ballade eller hvad? Hvordan?

Stella: Det gælder bare om at passe sig selv og ikke øhh for ellers så kan der blive ballade ja

Interviewer 2: Ja. Okay. Er der både mænd og kvinder, der sådan er..?

Stella: Ja der nede, ja. Og det er der nede jeg har hørt det med trusserne. Det er i *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.)

Interviewer 2: Ja

Stella: Det er ikke her

Interviewer 1: Mm

Interviewer 2: Nej

Stella: Det er i *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.). Det er værst i *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.), med tyveri

Interviewer 1 & 2: Ja

Stella: Her der kan der højest smutte et par sokker eller et par underbukser, men det kan man godt blive tosset over hvis – men altså

Interviewer 2: Ja

Stella: Det er det eneste vi har mistet, det er et par sokker her, ikk' (henvendt til kæresten)

Interviewer 1: ja det kan man lidt bedre overleve end penge og stoffer eller hvad man ellers kunne miste

Stella: Ja. Du må regne med at man ligger jo med hele sit medicin ikk' altså.

Interviewer 1: Ja

Stella: Nu har jeg rettet mig så meget op at jeg har fået medicin til en hel uge ad gangen

Interviewer 2: Ja, hvis det lige skulle smutte så er du på den

Stella: Ja mon ikke. Det er jo livsnødvendig medicin, så.

Interviewer 2: Ja.

Interviewer 1: Øhm... vi, hvad hedder det, vi har fundet ud af at der er nogle undersøgelser der viser nogle

forskellige ting omkring nogle mere personlige forhold omkring det at være hjemløs og sådan særlig udsat og derfor vil vi høre hvordan – du snakkede om dit helbred det bærer præg af..

Stella: Jeg har hepatitis C, leverbetændelse. Jeg skal i gang med en behandling. Jeg måtte ikke i gang med behandlingen da jeg boede på gaden, fordi at øhh der er frygtelig mange bivirkninger.

Interviewer 1: okay

Stella: Det er sådan at jeg bliver meget træt og det gør jeg selv i øhh selve sygdommen nu, ikk' altså. Der er ikke så meget altså, jeg skal bare vaske to-tre maskiner, så er jeg drænet fuldstændig, så kan jeg sove tre-fire timer. Og så igen har jeg energi ikk'.

Interviewer 1 & 2: Ja

Stella: Så jeg har hepatitis C leverbetændelse

Interviewer 1: Ja, okay. Det er sådan det du har af fysiske følger

Stella: Ja

Interviewer 1: Hvad med psykiske, er der noget der?

Stella: Det er kun det med min far

Interviewer 2: Ja. Og som du siger hvis du ikke får dine piller så græder du og er rigtig ked af det og sådan

Stella: Ja, men øhh, jeg er begyndt at snakke med en psykolog og har taget nogle psykologtimer på *Behandlingscenteret* (anonymiseret, red.), det hedder det, det sted ude i *Storkøbenhavn* (anonymiseret, red.), hvor jeg får medicin, ikk'.

Interviewer 2: Ja

Stella: Ude ved hospitalet ikk'.

Interviewer 2: Ja

Stella: Der har jeg taget et par timer en gang imellem og så når jeg ikke sådan har lyst til at snakke længere, så siger jeg til ham jeg vil gerne holde en pause nu, et par måneder og så kan jeg komme tilbage igen når jeg vil have det af hjertet igen eller åbne papkassen igen, ikk'

Interviewer 2: Ja. Øhm jeg vil gerne høre om, du sagde jo at du før sådan i perioder har boet hos kæresten, som havde lejlighed, var det nogen du var forelsket i, eller var det primært det at de havde et sted at bo, der gjorde at du fandt sammen med dem?

Stella: Jeg tror faktisk at der er sket en eller to gange jeg har misbrugt manden

Interviewer 2: Ja

Stella: Det vil sige givet lidt for at sove.

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Der kan man så snakke om hvem der misbruger hvem, men

Interviewer 2: ja

Stella: Ja, ja, ja.

Interviewer 1: Men det er vel, det har været din mulighed for at finde et sted og overnatte som ikke var på en natcafé eller hvad?

Stella: Den gang vidste jeg ikke at natcaféer eksisterede

Interviewer 1: Okay

Stella: Der havde jeg slet ikke fået henvendelse, øhh og der var jeg også meget meget ung

Interviewer 2: Mm, ja

Interviewer 1: Så der var gaden alternativet, eller hvad?

Stella: Ja

Interviewer 1: Ja

Interviewer 2: Men var det så i længere perioder, sådan af hvor lang tid, hvor du var sammen med de mænd? Altså hvor du..

Stella: Det var højst en uge, så kunne jeg ikke holde det ud mere jo, altså

Interviewer 2: Nej. Nej. Så var du på gaden igen

Stella: Ja. Ud og finde en ny og så en uge

Interviewer 2: Ja

Stella: Det er sket to gange højst i mit liv

Interviewer 1 & 2: Ja

Interviewer 2: Du var ikke øhh, nu sagde du at du var meget nede på *Vejnavn* (anonymiseret, red.) en overgang, du har ikke overnattet nede på Reden på noget tidspunkt?

Stella: Nej nej, fordi at øhh jeg er bange for at de så vil tro at jeg er luder. Og jeg har aldrig været inde i det prostituerede

Interviewer 2: Nej

Stella: Og øhh min øhh metadon- øhh sagsbehandler har trukket mig der ned engang øhh. Jeg har gået på *Stiftelsen* (anonymiseret, red.) også, da jeg boede i *bykvarter* (anonymiseret, red.)

Interviewer 1 & 2: Mm

Stella: Og fik metadon der oppe også. Og hun tog mig med derned øhh da jeg var yngre og sagde der kunne jeg bo eller ikke og bo jeg kunne få en seng om aftenen, og noget rent tøj og et bad og så, ikk'

Interviewer 2: Ja

Stella: Men jeg kunne ikke lide at bruge det fordi at så vil folk tro straks at jeg var luder

Interviewer 1 & 2: Ja

Stella: Så derfor har jeg aldrig brugt det sted

Interviewer 2: Nej, så du har med vilje sådan undgået at komme der

Stella: Ja

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Har du været andre steder, der kun er for kvinder?

Stella: Ja et sted ude i *Nordsjællandsk by* (anonymiseret, red.)

Interviewer 2: Okay

Interviewer 1: Det kender vi vist ikke

Interviewer 2: Det var langt væk

Stella: Jo det var et eller andet sted ude i *Nordsjællandsk by* (anonymiseret, red.), mener jeg, næh det var, undskyld, næh det var også med mænd, undskyld, det var også med mænd, undskyld

Interviewer 1: Det er helt i orden

Interviewer 2: Men hvad ved vi

Stella: Nej ikke med kvinder, nej

Interviewer 1: Nej

Stella: Ikke kun med kvinder, nej

Interviewer 1: Nogen grund at...

Stella: Jeg har aldrig hørt om det

Interviewer 1 & 2: Nej

Stella: Jo så er det kvinder der er blevet banket eller man skal have et barn med sig

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Eller Reden

Stella: Ja, eller Reden, ja. Ellers så har jeg lavet det der at jeg er gået ind på *Mandetilbuddet* (anonymiseret, red.) og lægget mig i den der kasse

Interviewer 2: Ja, ja

Stella: Og så sovet en time. Ellers så har jeg sovet i S-tog

Interviewer 2: Ja

Stella: Så sad han og holdt øje

Interviewer 2: Ja

Stella: Når jeg sov, ikk', fordi min leverbetændelse gør mig meget træt ikk'

Interviewer 1 & 2: Ja.

Interviewer 2: Hvordan synes du sådan generelt at tilbuddene så er som hjemløs kvinde, altså overnatningstilbud, natcafeer og sådan noget

Stella: Her, det er pragtfuldt her

Interviewer 2: Ja, her

Stella: Ja

Interviewer 2: Så der burde være noget mere lige som det her sted eller hvad...?

Stella: Ja

Interviewer 2: ... tænker du?

Stella: Ja

Interviewer 2: Ja

Stella: Det burde der ikk' også skat? (henvendt til kæresten)

Michael: Jo, det burde der

Interviewer 2: Ja. Hvad med da du var øhh før du mødte din kæreste og så du

Stella: Jeg mødte ham, vi var sammen første dag jeg kom herved (griner)

Alle: (griner)

Interviewer 2: Nååh det er derfor det er så godt

Alle: (griner)

Stella: Vi blev kæreste første...

Interviewer 2: Ja. Men inden da, da du så

Stella: mandag

Interviewer 2: inden da, da du så var alene på gaden, følte du nogen sinde sådan behovet for at det kunne være rart med et sted, altså for kvinder eller var det okay at komme andre steder hvor der også er mænd?

Stella: Jeg har altid været meget sammen med mænd

Interviewer 1 & 2: Ja

Stella: Øhh alle mine øhh venner det er mænd

Interviewer 2: Ja

Stella: Jeg har ingen øhh, jeg har ikke så godt kunne med kvinder, jeg ved ikke hvorfor

Interviewer 1: Nej

Stella: Jeg har altid været i en mandegruppe, altså. Jeg har også været meget maskulin, altså i min, og det er jeg lidt stadigvæk, en gang imellem kan det godt komme op i min den der maskulinhed, øhh det kommer an på hvor kvindelig og hvor kvindelig han får mig til at føle mig, ikk'

Interviewer 2: Jo

Stella: For den der maskulinhed kommer fra min far, af at han misbrugte mig, ikk'. Altså. Og så en kasket og et par joggingbukser og en stor bluse, jamen så er der ikke nogen der kan se mine bryster eller

Interviewer 1 & 2: Ja

Stella: alt det der, ikk'.

Interviewer 2: Jo

Interviewer 1: Det skal ikke være få tæt på

Stella: Sådan en type har jeg været ikk'.

Interviewer 2: Det er også en måde at beskytte dig på en eller anden måde

Stella: ja

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Der var ikke nogen der skulle synes at du var kvindelig og tiltrækkende, eller hvad?

Stella: Nej. Nej. Ikke før jeg altså har fundet en jeg vitterlig holder af, så begynder jeg at gøre noget ud af mig

Interviewer 1 & 2: Ja

Stella: Som sagt kan I se her (plop og spyt-indsugningslyd, da hun tager gebisset ud af overmunden)

Stella: Jeg har fået lavet

Interviewer 2: Ja, ja.

Stella: (plop, da hun sætter gebisset på plads) Undskyld. Her nytårsaften i år, var det sidste år, mener jeg. Sidste år der sagde jeg at mit nytårsforsæt det er at jeg vil til tandlægen i øhh, det var en torsdag det var nytår

Interviewer 2: Ja

Stella: Fredag ringede jeg,

Interviewer 1: Mm

Stella: Fredag kom jeg ind

Interviewer 2: Nå

Stella: Så jeg hoppede lige ud, altså dagen efter nytår

Interviewer 1 & 2: Ja

Stella: Og så fik jeg trukket (laver en kliklyd med munden, red.) hele lortet ud

Interviewer 2: Ja

Stella: Ja, og så normalt så skal jeg have en hernelid, men de der bøjlere de laver huller

Interviewer 2: Nååå

Stella: Jernbøjlerne, de laver huller her inde, så de skal lige løsnes. Det er derfor jeg ikke går med min undermund.

Interviewer 2: Ja

Stella: Og det har jeg fået gratis igennem *Tandlægen* (anonymiseret, red.). Det gør man når man er boligløs

Interviewer 2: *Tandlægen* (anonymiseret, red.) holder de til ude på de hjemløses hus?

Stella: Nej de holder til på *Mandetilbuddet* (anonymiseret, red.)

Interviewer 2: De holder til på *Mandetilbuddet* (anonymiseret, red.), nå okay.

Interviewer 1: Okay, nå.

Stella: Så det har jeg fået øhh kan man sige noget godt ud af

Interviewer 2: Ja. Ja ja. Ja. Altså, ja, jeg forstår godt hvad du mener

Stella: Jeg kan smile igen og

Interviewer 2: Ja

Stella: Selvtilliden er blevet sådan lidt mere bedre, ikk'

Interviewer 1 & 2: Jo

Stella: Fordi da Michael (anonymiseret, red.) mødte mig havde jeg kun en fortand, eller ikke engang en fortand der var hul sådan ind, så det vil sige det var sådan en kant

Interviewer 2: Så smiler man ikke så meget

Stella: Nej, jeg tog meget hånden op når jeg snakkede og grinte og sådan noget ikk'

Interviewer 1 & 2: Ja

Stella: Og nogen gange så kommer den, ikk', men

Interviewer 2: Ja

Stella: nu er jeg efterhånden ved at vende mig til det. Det var den 12. maj i år jeg fik

Interviewer 1: Ja

Interviewer 2: Ja, så skal man lige vende sig til at kunne smile igen

Stella: Ja. I starten der lød det som om jeg havde en kartoffel i munden, da jeg snakkede (griner), folk kunne ikke forstå mig. Og nogen gange så smutter det også

Alle: (griner)

Interviewer 1: Man skal lige vende sig til det

Stella: Ja. Så. Lidt godt kan der godt ske, når man også kan tage sig i nakken og har nogle gode dage, ikk'

Interviewer 2: Mmm. Ja, ja.

Stella: Og så vil jeg sige Katherina og Nadja (anonymiseret, red.) øhh her på det her sted

Interviewer 1: Hm

Stella: De er nogle pragtfulde mennesker og har hjulpet os meget, og hjælper os stadigvæk. Vi har stadig tilknytning her, selv om vi ikke bor her, eller bor her (griner)

Interviewer 2: Ja, kommer her eller

Stella: Kommer her ikke mere, nej. Altså jo vi

Interviewer 2: Men ikke om natten

Stella: Ikke om natten nej. Så altså. Vi har Nadja (anonymiseret, red.), det er vores øhh

Michael: Sagsbehandler eller hjælper eller sådan noget, ja

Stella: Ja, ja. Som vi kan komme og, hun hjælper med nogle politibøder og sådan lidt af hvert ikk' altså.

Interviewer 2: Ja

Stella: Nu øhh min kæreste han er øhh skal snart i arbejde igen og sådan noget og han er jo midlertidig syg ikk' altså

Interviewer 2: Ja

Stella: Fordi han bor på gaden, så kan man ikke arbejde og bo på gaden

Interviewer 2: Nej. Nej.

Stella: Og den gang havde han også et stort alkoholforbrug, ikk'

Interviewer 1 & 2: Ja

Stella: Han drak en kasse, da jeg mødte ham, nu er han ned på seks øl om dagen. Det er altså rimelig flot vil jeg sige

Interviewer 2: Ja

Stella: Og det er billige bajere

Interviewer 2: Ja

Stella: Den gang var det bare, de der slipsebajere, plejer jeg at kalde dem for, når der er sølvpapir omkring

Interviewer 2: Ja ja

Interviewer 1: Nåå

Interviewer 2: Ja.

Interviewer 1: Slipsebajere

Alle: (griner)

Stella: Ja så kalder jeg dem for slipsebajere

Alle: (griner)

Interviewer 2: Ja. Men øhm da du boede alene på gaden fulgtes du sådan rundt med de samme mennesker eller har du nogensinde haft en hund eller sådan et eller andet der har sådan øhh

Stella: Nej så er jeg taget ud på Christiania

Interviewer 2: Ja

Stella: Blandt andre mennesker

Interviewer 2: Ja

Stella: Hvad har jeg ellers gjort. Bedugget mig, bedugget mig, bedugget mig, bedugget mig

Interviewer 2: Ja

Stella: Det er det eneste man tænker på altså, det er bare at få tiden til at gå til klokken halv tolv til man kan komme ind og sove igen. Fordi man er ikke engang helt udhvilet når man går herfra

Interviewer 1: Mm

Interviewer 2: Nej

Stella: Altså man er skide træt ikk' altså.

Interviewer 2: Ja

Stella: Fordi man ligger alligevel en halv time til en time inden i seng og spekulerer, når man lægger sig, man sover ikke lige med det samme

Interviewer 2: Nej

Interviewer 1: Men hvordan med sådan, når så man på *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.) for eksempel fik sat sådan op (viser siderne med hænderne) var der så nogenlunde fred til sådan at kunne sove eller...?

Stella: Vi har sovet der én nat. Så ville han, min kæreste, ikke sove der. Og det var første og sidste gang han nogensinde har set *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.)

Interviewer 1: Okay

Interviewer 2: Hvordan var det da du kom, så du sov der alene?

Stella: Alene?

Interviewer 2: Ja

Stella: Og hvor jeg havde mine andre "kærester" (laver citationstegn i luften), da jeg boede på gade

Interviewer 2: Mm

Stella: Fordi jeg har haft andre "kærester" (laver citationstegn i luften), hvor jeg boede sammen med dem på gaden. Jeg har fundet en hvor jeg fandt ham i toget faktisk og så inviterede jeg ham på en cola-tur. (Kokain-tur, red.) Og så boede han selv på gaden og så holdt vi så sammen og så

Interviewer 2: Ja

Stella: fik han lige pludselig lejlighed i *Storkøbenhavn* (anonymiseret, red.) og så flyttede vi der til og så gik jeg fra ham fordi han bankede mig. Og så tog han en OD'er

Interviewer 2: Nå

Interviewer 1: Hm. Når du nu kalder det "kærester" (laver citationstegn i luften) hvad lægger du så i det?

Stella: Det var fordi han var meget meget dejlig til at starte med indtil han slog på mig

Interviewer 1: Mm

Interviewer 2: Mmm, ja

Stella: Da alkoholen gik ud gik forstanden, eller da alkoholen gik ind gik forstanden ud

Interviewer 1 & 2: Ja

Interviewer 1: Så du har ikke rigtig betragtet det som et kæresteforhold efterfølgende, eller hvad?

Stella: Nej, ikke nååå, nej. Nej. Ikke når det kun har varet en måned og man når at få et blått øje inden for en måned, så er det ikke et

Interviewer 1: Nej nej, det var bare for at finde ud af hvad du lagde i dine citationstegn

Stella: Mmm. Men jeg har jo haft den der skyldfølelse over at han har taget sit liv, fordi han har lagt to breve hjemme hos min søster om jeg ikke nok ville komme tilbage og

Interviewer 2: Nå

Stella: Og så får jeg så at vide ude på mit metadoncenter - vi gik på samme sted, ikk'. Og det var ham der viste mig at jeg kunne komme derud og - fordi jeg boede i *Provinsen* (anonymiseret, red.) på det tidspunkt og jeg havde været sådan lidt rundt omkring, ikk'.

Interviewer 1 & 2: Ja

Stella: Så jeg boede i *Provinsen* (anonymiseret, red.) inden jeg mødte ham, Malik (anonymiseret, red.), der, i toget der, ikk'.

Interviewer 2: Ja

Stella: Men øhh vi tog bare de vægge der og satte op, mig og ham, ikk', og. Der er ikke nogen der tilnærmede mig fordi jeg har altid haft en mand ved siden af mig, altså

Interviewer 2: ja

Stella: Skal jeg sige sådan at hver gang jeg er gået ud af et forhold så har jeg altid været lige vadet ind i et nyt

Interviewer 2: ja

Interviewer 1: Okay

Stella: Jeg har aldrig nået at være alene næsten en uge

Interviewer 2: Nej

Stella: for mig selv

Interviewer 2: Nej. Er det noget du sådan øhh

Stella: Jeg kan ikke lide at være alene

Interviewer 2: Nej, okay. Så du føler du utryg eller, eller hvad?

Stella: Jeg er ikke født til at være alene

Interviewer 2: Nej, okay

Stella: Jeg kan ikke lide at være alene

Interviewer 2: Nej

Stella: Øhh, min øhh læge på øhh, på øhh hvor jeg får medicin vil normalt have at jeg skal være på lykkepiller

Interviewer 1: Mm

Stella: Og jeg siger nej. For jeg har prøvet lykkepiller, det tager tre måneder inden de kommer ind i kroppen og sådan noget ikk', men jeg følte mig vitterlig som en zombie om morgnen da jeg vågnede, altså

Interviewer 2: Hmm

Stella: Og så trappede jeg mig selv ud af det, ikk'. Holdt op, ikk'.

Interviewer 2: Ja

Stella: Og så gik jeg op og afleverede sådan en ordentlig pose der. Og så kunne de jo så godt se at jeg ikke spiste dem, ikk'.

Interviewer 2: Ja

Stella: Så de kalder mig manisk-depressiv

Interviewer 2: Okay. Er det noget de øhh siger du er født med eller er det noget der er kommet på grund af stofferne eller...?

Stella: Det er noget der er kommet på grund af stofferne, fordi at øhh, hvad kan man sige, når du – pillerne, de går ind og ødelægger så meget, at når du ikke får dine piller, jamen du sidder og græder og det hele det kommer bare op i hovedet på dig, hvad du har været udsat for. Kan du regne. Altså kan du forestille dig at din far, du føler du har skilt familien ad og dine brødre er blevet lidt alkoholiske og min søster er blevet narkoman også, og så kommer det hele bare *wroom* med 120, ikk'

Interviewer 2: Ja, ja

Stella: Og det kan mit hoved slet ikke tåle, vel

Interviewer 1 & 2: Nej, nej

Stella: Og så nogen gange så sidder jeg bare og græder og aner ikke hvad jeg græder over. Og så har jeg bare sådan en knude i maven

Interviewer 2: Ja

Stella: Lige som om at når jeg har grædt så er den knude væk

Interviewer 1 & 2: Ja

Stella: Men jeg kan bare ikke beskrive hvad jeg græder over. Det skal bare ud

Interviewer 2: Ja

Stella: Men så når jeg tager mine piller, så græder jeg ikke

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Er knuden der så heller ikke, eller hvad?

Stella: Nej

Interviewer 1: Nej, okay. Nej

Stella: Det er det samme hvis jeg ikke tager mine piller, så har jeg angst. Så tør jeg ikke gå ud for en dør

Interviewer 1: Mm

Interviewer 2: Mmm ja

Stella: Og der har jeg også snakket med min behandler om oppe på centeret ikk', metadoncenteret. Fordi det er noget alvorligt noget

Interviewer 1: Mm

Interviewer 2: Mmm

Stella: At jeg får de angst-ture og sådan noget ikk'

Interviewer 1 & 2: Ja

Stella: Det er bare mig der skal lære at administrere øhh og lade være med at tage så mange

Interviewer 2: Ja

Stella: og have så stort, altså, jeg har cirka 300 piller ved siden af. Spiser jeg *sort* ved siden af. Mit sidemisbrug, ikk'.

Interviewer 1 & 2: Ja

Stella: Det er omkring 300 piller på en måned ikk'

Interviewer 2: Ja

Stella: Og så får jeg 50 Rivotriler hver mandag på 0,05, ikk'

Interviewer 2: Ja

Stella: Hvorfor jeg siger 0,05 det er fordi man skal tage fire så svarer det til én pille

Interviewer 2: Ja okay

Stella: fordi normalt er det på to

Interviewer 2: Okay, en enkelt, ja

Stella: Ja

Interviewer 2: Okay

Interviewer 1: Okay. Men der hvor I bor nu, er det sådan et sted I kan blive eller?

Stella: Ja vi har været der i fire måneder nu

Interviewer 1: Okay

Stella: Og vi har tænkt os i hvert fald at være julen over endnu

Interviewer 1: Ja

Michael: Ja

Stella: Og øhh, der er, det er ikke mere end øhh en uge siden at vi har været her, hvor der lå et brev der inde fra (staver sig igennem et navn) *Boligselskabet* (anonymiseret, red.) eller sådan noget.

Interviewer 1: Okay

Stella: Ja. Der havde jeg fået tilbudt en lejlighed i *boligkompleks i Storkøbenhavn* (anonymiseret, red.)

Interviewer 2: Okay

Stella: Men de havde bare sendt seddelen ud til 25 andre

Interviewer 1: Nååå

Stella: Og jeg var en uge forsinket

Interviewer 2: Ja, okay, så det er sådan noget med først-til-mølleprincippet eller et eller andet

Stella: Ja

Interviewer 2: Ja

Stella: Og så har jeg så aftalt med dem her på stedet, så snart de ser det der *Boligselskabet* (anonymiseret, red.)-brev der, så åbner, eller de ringer til mig, så åbner de det

Interviewer 2: Ja

Stella: Fordi i går var jeg forbi, og der var det et – var det ikke i går? (henvendt til kæresten)

Michael: Jo

Stella: Var jeg forbi, men det var bare for at øhh skrive undskyld eller ikke undskyld, men du kunne ikke den der lejlighed fordi den var sendt ud, ikk'

Interviewer 1 & 2: Ja

Stella: Så. Så kunne de – så jeg har aftalt med næste gang der kommer et brev så læser I det bare op ikk’.

Interviewer 1 & 2: Ja

Stella: Via telefonen ikk

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Ja sådan så du ikke får det for sent

Stella: Og du må regne med at jeg har stået i *Boligselskabet* (anonymiseret, red.) i et år kun

Interviewer 1: Hm

Interviewer 2: Nå okay, ja det er hurtigt så

Stella: Og jeg har fået et tilbud, ikk’

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Ja så burde der være mulighed

Stella: Og når jeg allerede har fået et tilbud så næste gang – jeg ringede ind jo og spurgte om jeg røg ned, eller op ...

Interviewer 2: Ja

Stella: Nej, jeg står samme sted. Jeg får tilbud næste gang at der er en lejlighed

Interviewer 2: Ja

Stella: Så

Interviewer 2: Så der er

Stella: Det hænger næsten på træerne, *træet*, ikk’

Interviewer 1 & 2: Ja

Interviewer 1: Det lyder dejligt

Interviewer 2: Ja, det lyder dejligt for jer

Stella: Ja, men det var et treværelses til 6000 og øhh

Michael: 400

Stella: Ja. Og vi betaler 6000 for ti kvadratmeter (griner)

Interviewer 2: Åhh det ville være luksus, hva’?

Stella: Ja, virkelig luksus, ja

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Jeg tænkte på øhm med det med øhm de her forskellige hjemløsetilbud øh er du så aldrig kommet på dem alene kvinde? Sådan bare dig? Du har altid haft en kæreste eller en mand eller en ven eller et eller andet med?

Stella: Ja

Interviewer 1: Okay. Ja det. Det var vel ja, jeg ved ikke om vi har mere egentlig, eller?

Interviewer 2: Næh

Stella: Eller det vil jo sige, nej, jeg kom jo her alene men så mødte jeg jo Michael (anonymiseret, red.) ude foran

Alle: (griner)

Interviewer 1: Så du er ankommet hertil alene

Stella: Ja

Interviewer 1: Men gik ikke hjem alene, eller ud alene, eller

Stella: Nej. Dagen efter, nej

Interviewer 1: Nej. Ja okay.

Stella: Jeg vil sige det sådan, man kan være i fred indtil man spiller selv op

Interviewer 2: Ja. Men kan man også være i fred, kan man godt være i fred hvis man ikke har en kæreste?

Stella: Arh

Interviewer 1: Det har du jo så ikke rigtig prøvet, eller

Interviewer 2: Nej, det er det, men det kan være at du har set, sådan andre kvinder

Stella: Ja, hende der den flotte grønlander hun får ikke lov til at være i fred, også ikk’, gjorde hun ikke? (henvendt til kæresten)

Michael: Ja, men der var lidt på en gang imellem. Men ellers så gik det vel nogenlunde

Stella: Jamen gik mændene efter hende?

Michael: Ja det gjorde de. Nogen af dem gjorde

Stella: Nå. Der er en grønlander, der bor her ...

Michael (samtidig): Men det kommer også meget an på hvem du sidder sammen med.

Stella: ... og har fået værelse ovenpå

Michael: Den der styrer stedet her, ikk’. Fordi der er indbyrdes hierarki her, ikk’. Altså dem der er her om natten, det er dem der styrer stedet.

Interviewer 2: Okay

Michael: Altså indbyrdes ikk’

Interviewer 1 & 2: Ja

Stella: Der er en magtkamp mellem mændene. Hvem der skal være

Interviewer 2: Ja, alfahanen

Stella: Ja, og det var (peger på sin kæreste). Fordi han har været længst til at starte med

Interviewer 2: Okay. Så får man sådan automatisk tildelt øhh en eller anden form for øhh

Michael: Ja

Interviewer 2: Ja

Stella: Så når han sagde "hold kæft, nu sov..", "sluk lyset luk døren", ikk’ – så blev der ro (griner)

Interviewer 2: Ja. Ja

Interviewer 1: Og der har kvinderne ikke noget at skulle have sagt eller hvad?

Stella: Nej, faktisk ikke

Interviewer 1: Det er kun mændene der kæmper om den, om den plads

Stella: Ja om den plads. Og lad dem om det, altså

Alle: (griner)

Interviewer 1: Ja ja

Stella: Det er jeg helt. Jeg ryster bare på hovedet af det altså

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Deres testosteron der lige skal kæmpes ud der

Stella: De skal lige vise deres hane dér

Interviewer 1: Ja

Alle: (griner)

Interviewer 2: Men tror du at der kunne være sket dig noget hvis du ikke altid havde haft en kæreste? Hvis du var kommet...

Stella: Ja, ja, der kunne godt have, ja. Jo. Der, jeg tror godt, der kan godt ske – jeg fik at vide nede i *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.), nu skal jeg være så ærlig, at de har, undskyld det har jeg helt glemt at fortælle. Bagerst i *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.) der har de nogen værelser

Interviewer 1: Mm. Som er en del af natcafeen, eller hvad?

Stella: Eller ét værelse hvor de har, er det tre køjesenge oven på hinanden? Så spørger jeg så "kan jeg sove derinde", "Ej det vil ikke være en god idé" siger hun så

Interviewer 2: okay

Stella: Så fangede jeg den hurtigt. Jamen så sover der kun mænd der inde. Så kan der stille sig en mand op foran døren og så kan der være gruppevoldtægt, tænkte jeg

Interviewer 1 & 2: ja

Stella: Og det sagde hun imellem linjerne, næsten

Interviewer 2: Ja, at det var ikke en god ide, du som kvinde gik ind i det rum og sov

Stella: Det sagde hun faktisk til mig, ja

Interviewer 2: Det er ikke en god ide, ja

Stella: Der skulle kvinder ikke ind

Interviewer 2: Nej

Stella: Det turde hun ikke

Interviewer 1: Mm

Interviewer 2: Så på *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.) så sover kvinderne ude i cafeen hvor at personalet også ligesom kan have et øje på?

Stella: Ja, de må ikke gå der ind. Eller jeg fik at vide at jeg måtte ikke gå der ind, så jeg tror heller ikke at andre kvinder måtte

Interviewer 1 & 2: Nej

Interviewer 2: Okay

Stella: Det, det kommer jeg lige

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Det er jo det vi, ja, har hørt var noget at det, at det er noget andet at være kvinde, især hvis man så er alene og ikke har en kæreste der så kan

Stella: Men jeg vil sige at når man kommer alene og sådan noget, mændene de spiller lidt op til én, ja

Interviewer 1 & 2: Mm

Stella: Kigger lige an og kommer lidt med nogen frække kommentarer "Go røv" og, det gjorde du jo selv ikk' (henvendt til kæresten)

Alle: (griner)

Stella: Så, ikk'. Der kommer nogen. Ja

Interviewer 2: Ja. Er det sådan verbalt, primært? Altså kun noget de siger, eller gør de også

Stella: Nej det er noget de siger

Interviewer 2: Ja

Stella: Altså ikk', og så kigger de ned i jorden og sådan sparker lidt til kantstenen, så kan man godt se, nå det er noget de har i munden, ikk'

Alle: (griner)

Stella: Så hvis man er hurtig igen bare "jamen jeg er da frisk på noget uforpligtende sex", ikk'. Så man skal bare være hurtig og vende den hurtigt igen, jamen så bliver de helt *smask* (som om man lukker munden) altså, ikk'.

Alle: (griner)

Interviewer 2: Ja, så klapper de i

Stella: Ja, man skal bare være fræk og hurtig, altså lige som dem altså ikk'

Interviewer 1 & 2: Ja

Stella: Men det er nok også det som jeg siger jeg har ikke levet så meget mellem pigerne jeg har levet meget mellem mændene, så jeg har den der

Interviewer 2: Ja

Stella: kan deres...

Interviewer 2: kender spillet

Stella: tricks, ja

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Du har lidt nemmere ved deres jargon eller hvad det hedder?

Stella: Ja. Ja

BILAG C – TRANSSKRIBERET INTERVIEW MED MALOU

Interviewer 1: Ja, men som vi snakkede om derude, så er det det med at vi har lavet et tidligere projekt, hvor vi blev opmærksomme på at nogle hjemløse kvinder blev udsat for seksuelle overgreb fra hjemløse mænd, også når de opholder sig på hjemløse tilbud, herberger, natcaféer ...

Malou: Ja...

Interviewer 1: ... og det vil vi rigtig gerne undersøge nærmere, også fordi...

Malou: Ja, altså meget af det er jo også fordi at de kvinder drikker sig jo fra sans og samling, så det bliver jo ligesom det de kalder for daterape, kan man godt sige, i USA, ikk', så fordi de kvinder dér, havde de været ædru havde de jo højst sandsynligt overhovedet ikke villet have noget med de mænd at gøre. Så de bliver jo udnyttet, de opdager stort set mange gange slet ikke en gang at der har været nogen på dem, altså.

Interviewer 1: Nej, det er jo det...

Malou: ... og tit vågner de om morgenen og så tænker de "hvem fanden er det?", ikk', der ligger der ved siden af, ikk'.

Interviewer 1 & 2: Ja, ja...

Malou: Altså, så ...så, det er rigtig nok. Der sker meget... af den slags dér.

Interviewer 1: Der har ikke været så meget fokus på... på...

Interviewer 2: ... lige netop det her...

Interviewer 1: Ja, i det hele taget...

Malou: Er det det der er jeres hoved...

Interviewer 2: Ja, det er det.

Malou: Altså, jeg er også blevet seksuelt misbrugt, men ikke i...i...i...forbindelse med det at være hjemløs, i en periode simpelthen. Der handler det mere om min barndom, ikk'.

Interviewer 1: Ja, men altså når vi snakker, det skal vi måske lige sige, når vi snakker om de her seksuelle overgreb, så kan det også "bare" (der laves citationstegn) være et klap i numsen eller... du ved, der hvor man ligesom...

Malou: Jamen, altså, det er der meget af... altså...

Interviewer 1: altså enhver uønsket seksuel kontakt, ikk', eller hvad man nu siger...

Malou: Jeg har da været udsat for masser af gange, hvor de tror at det er helt i orden med at de bare står og... og... altså, ligesom at der står luder i panden på én. Så kommer der pludselig en bemærkning om "skal vi lige...", du ved, og det er faktisk ret ubehageligt, ikk', for der er tit at jeg spørger nogle af de andre tøser "sig mig, står der luder i panden på mig eller så noget ... altså, hvad fanden er det for noget?"

Interviewer 2: ja, ja...

Malou: ... og det er ret... sådan, ydmygende, ikk',

Interviewer 1: Ja ja, præcist. Sådan grænseoverskridende...

Malou: Ja... sådan at man tænker "hvad fanden bilder han sig ind?". Sådan er der også noget, rigtig meget... hvor man lige får sådan en grim bemærkning, "åh, hold op, du er alligevel..." ikk'?

Interviewer 2: Ja...

Malou: Man bliver jo anset som billig og alt muligt, når man er hjemløs, ikk'?

Interviewer 1: Ja...

Malou: Hvorfor – er en gåde, vil jeg så lige sige... og så alligevel ikke, for der er jo mange der også overlever på den måde, for at få deres stoffer, ikk'. Hvis der er nogle der sælger stoffer, ikke, så er det det de kalder for poseluder

Interviewer 2: Okay...

Malou: ... så kommer de bare sammen med dem som har stoffet, ikk'. Og så er det igen, det er også prostitution, ikk'.

Interviewer 2: Ja...

Interviewer 1: Ja, men mere eller mindre uønsket, ikk', altså...

Malou: ... og hvis man ikke har nogle penge, og sådan, og man ved at der er en ældre herre der har nogle penge, og det kan være derhjemme, jamen så kan de jo bruge hans penge, til deres misbrug sidst på måneden og den dur, ikk'.

Interviewer 1 & 2: Ja...

Malou: Jeg har selv gjort det!

Interviewer 1 & 2: Ja-ja...

Malou: Altså, et par gange...

Interviewer 1 & 2: Ja...

Malou: Jeg har været sammen med to pushere, ikk'... og det var bare sådan noget med "ej, altså, hopper han ikke bare snart af", ikk'? Så jeg kan få mit coke, ikk'.

Interviewer 1: Jo, ja..."kan han ikke blive færdig?"

Malou: Ja...

Interviewer 2: Hmm... det vil være, altså når vi nu skal til at snakke om det her, nogle personlige og følsomme emner, som vi vil spørge ind til. Og hvis det er, at du ikke har lyst til at svare på dem, så siger du bare at du ikke har lyst til det, ikk'? Altså, du siger bare "stop" når som helst, hvis der er noget du ikke vil svare på, ikke også?

Malou: Jamen, ved du hvad, der er ikke... så længe... der kommer ikke navn på, vel?

Interviewer 2: Nej, det gør der lige præcis ikke, det var det vi lige skulle til at sige...

Malou: Så kan I spørge løs!

Interviewer 2: ... og det bliver kun brugt i forbindelse med denne undersøgelse, ikk'...

Malou: Jamen, så kan I spørge løs. Så længe mit navn ikke kommer på...

Interviewer 2: Det gør det ikke!

Malou: Så vil jeg godt svare på alt!

Interviewer 1 & 2: Okay. Super!

Interviewer 2: Hvis du senere hen fortryder, så får du et telefonnummer af os, og så ringer du også bare til os hvis der er noget. Hvis du har tænkt over et eller andet.. du har sagt et eller andet eller hvis du synes du ikke har lyst til at være med alligevel... det er mere en sikkerhedsforanstaltning, hvis det nu er, ikk'.

Malou: Jamen, det bliver ikke tilfældet. Så ville jeg slet ikke stille op. Så havde jeg allerede sagt nu "jamen, det vil jeg ikke".

Interviewer 2: Øhm, vi vil høre, hvordan er din... hvordan er din bolig-mæssige situation lige nu?

Malou: Den er faktisk sådan... øh..jeg fik jo en lejlighed gennem 7. Kontor (Københavns Kommunes boliganvisning, red.), fordi jeg netop var hjemløs. Øh, og så går jeg på et misbrugscenter ... og der har de nogle nødboliger, der boede jeg nede i et halvt år, så fik jeg så en lejlighed, og så begynder jeg at komme sammen med en i samme opgang, en alkoholiker. En islænding, og der har ikke været andet end ballade... og... så nu har jeg simpelhed opgivet min lejlighed. Det vil sige, jeg har den stadigvæk, men skal have en byttelejlighed, så jeg er flyttet ud til min nye kæreste nu, og den lejlighed har jeg boet i i to og et halvt år nu, ikk'. Ellers havde jeg ikke på daværende tidspunkt haft egen lejlighed i tre et halvt år. Så lige nu bor jeg hos kæresten, ikk', og så skal vi så når jeg har været inde i Boligbutikken og alle de dér steder dér... så skal jeg have en byttelejlighed ...

Interviewer 1 & 2: Ja...

Malou: så kommer jeg også væk fra *Bykvarteret* (anonymiseret, red.), ikk', fordi jeg har boet herude efterhånden i 18 år, ikk', og jeg kender ikke en eneste som ikke er på enten... et eller andet misbrug.

Interviewer 1 & 2: Ja...

Malou: Så jeg vil gerne væk, jeg vil gerne noget andet... begynde at gå på nogle kurser, altså begynde at.. jeg fylder, altså jeg fylder 38 i år, ikk', og skal jeg have noget ud af mit liv, så er det altså ved at være...

Interviewer 1 & 2: Hmm...

Malou: ... sidste udkald, ikk'. Og det samme med min datter. Der er blevet sat stopklods for samvær, fordi at jeg simpelthen var så langt ude til sidst.

Interviewer 2: Ja.

Malou: Og det er også en af grundene til at jeg vælger at sige nej til... Men første gang jeg så hende var hun faktisk to et halvt år. Det var det jeg var ved at fortælle jer dernede...

Interviewer 1 & 2: Ja...

Malou: Jeg anede ikke om det var en dreng eller en pige, før end at sagsbehandleren kom til at lække det oppe på... på.. på børnefamilieteamet.

Interviewer 2: Nåh...

Malou: Hun var faktisk ret, øhm, jeg kom jo og søgte krisehjælp, fordi han bankede mig jo, ham jeg var hos, ikk'.

Interviewer 1: Jo...

Malou: "Ja, og hvad har du så tænkt dig med den datter, du har?"

Interviewer 1 & 2: Ej...

Malou: Så stod jeg og kiggede og jeg tænkte, jeg havde jo sagt at jeg ikke ville vide om det var en dreng for så ville det gå...

Interviewer 2: Ja, så ville man begynde at tænke over det...

Malou: da jeg så endelig kom ind på adoptionskontoret, så havde de lavet sådan en mappe, det lignede faktisk mere sådan en stamtavle. Øhm, lys, velproportioneret køn pige, med dybblå øjne...

Interviewer 1 & 2: Nej, er det rigtigt... ej...

Malou: Jo, og så billeder af hende og så noget, ikk'... så sagde jeg "det dér, det skriver jeg ikke under på".

Interviewer 1 & 2: Nej...

Malou: Hun skal bare i en plejefamilie!

Interviewer 1 & 2: Ja...

Malou: Så skrev jeg under på det. Så skrev jeg under på at de havde døbt hende, Rigshospitalets personale havde døbt hende Sofie (anonymiseret, red.), og så tilføjede jeg min tipoldemors navn Emma (anonymiseret, red.), ikk'. Og så har hun så mit efternavn, ikk'.

Interviewer 2: ja.

Malou: Øh, så kom hun så heldigvis i den dér plejefamilie... og det er altså en god plejefamilie, jeg er virkelig glad for den. Men det var egentlig ikke en gang det vi kom fra, hvad var det I spurgte om?

Alle: (griner)

Interviewer 1: Nåh, men spurgte bare om...

Malou: Jeg har det med at springe i tingene...

Interviewer 1: Nåh, men det gør ikke noget...

Malou: I er nødt til at være efter mig, det er jeg rigtig ekspert i. Det var om hvordan... var det ikke noget med min bolig-mæssige situation?

Interviewer 1 & 2: Din bolig-mæssige situation, ja.

Interviewer 1: Men hvorfor blev du egentlig hjemløs i sin tid?

Malou: Kokain!

Interviewer 1: Ja.

Malou: Jeg måtte gå op med min søn, jo... og så kunne det ikke løbe rundt. Jeg boede i en ejerlejlighed. Så, det kunne ikke løbe rundt, udgifterne. Huslejen var for høj. Så jeg blev nødt til at sælge lejligheden. I forvejen havde jeg taget 175.000 i lån i den, som blev brugt, øh... de 100.000, der var jeg ikke begyndt på kokain endnu. Men de 75 blev brugt på kokain alt sammen. Da jeg solgte den, der... der var der 215.000 tusind tilbage. Det tog mig halvanden måned at ryge dem op på kokain. (stilhed). Og så stod jeg jo der i saksen, ikk'.

Interviewer 1 & 2: hmm...

Malou: og så var det så at jeg fik den nødbolig og fik min søn hjem igen, da han så var... Jeg var oppe med ham da han var 13, fik ham hjem igen da han var 15, ikk'.

Interviewer 1 & 2: Hmm.. okay

Malou: Og min datter har jeg ikke samme forhold til, som jeg har til min søn, for jeg så hende jo første gang da hun var to et halvt.

Interviewer 2: Ja, det var jo ikke...

Malou: Og vi er stadig på indlæringsstadiet, vi kender stadig ikke hinanden.

Interviewer 1 & 2: Nej.

Malou: og hun er lige fyldt fem.

Interviewer 2: Ja, det tager tid, den slags...

Malou: Ja, de forlanger et halvt år, ikk' - men jeg regner med at jo mere stabil jeg er, og så længe jeg holder det og kører det, som jeg gør nu. Altså, jeg møder til alting, det har jeg aldrig gjort før.

Interviewer 1 & 2: Nej...

Malou: Jeg møder op til alle de aftaler, jeg laver og i den dur, så... Så jeg håber på at de sætter det halve år ned, så jeg hurtigere får lov at se hende, ikk'.

Interviewer 1 & 2: Ja.

Interviewer 1 & 2: Men, hvad siger du, at der er et halvt år til du får lov til at se hende?

Malou: Altså, de har sat... de har sat... de har sat seks måneder, for at sikre sig, at... fordi, det er jo også synd for hende, ikk'...

Interviewer 1 & 2: Ja...

Malou: ... fordi hun tænker meget, hun har blandt andet en dag sagt til... til..plejemor: "jamen, hvorfor kommer Malou-mor (anonymiseret, red.) ikke? Kan hun ikke lide mig mere".

Interviewer 2: De tænker så mange tanker, sådanne nogle små børn...

Malou: Ja, ikk'. Og en anden gang, der havde hun sagt sådan "Peter (anonymiseret, red.), jeg kunne sådan tænke mig at blive født igen", "Nåå, Sofie Emma (anonymiseret, red), hvad skal der så ske?", "Ja, så skal

Malou-mor (anonymiseret, red.) føde mig, og så skal jeg flytte hjem til jer". Så oppe i hendes hoved er det bare sådan det er.

Interviewer 1 & 2: Ja.

Malou: selvom hun ikke kender mig, og jeg kan se, at de gange jeg har været der, render hun rundt og er stolt, ikk'. Fordi de er jo oppe i alderen, ikk'. Og så kommer der sådan en ung mor, ikk', så er hun helt vildt stolt når hun kigger op på mig.

Alle: (griner)

Malou: Rigtig sød, hun er virkelig sød. Meget intelligent. Hun er faktisk et år mere intelligent... hun har ikke taget skade overhovedet af misbruget. Heldigvis! Øh, hvis man kan sige at hun har taget skade, så er hun altså blevet for intelligent. Hun er et mere... øh.. fremme for sin alder.

Interviewer 1: Det er flot!

Malou: Øh, og så mener de at *Døgninstitutionen* (anonymiseret, red.), jeg ved ikke om I kender *Døgninstitutionen* (anonymiseret, red.)?

Interviewer 1 & 2: Jo..

Malou: sådan et spædbørnehjem... øh, der mener de, at det halvandet år hun var der først, at hun har taget skade af det der, for hun kontrollerer ALT. Alt skal være i orden. Er sukkeret der nu, er der nu en tallerken til hver. Hvis plejemor åbner en skuffe, normalt så åbner man en skuffe og tager et stykke sølvpapir, og bruger, og så lægger man det ned i igen. Hun lukker skuffen øjeblikkeligt!

Interviewer 1: Der skal være styr på det hele...

Malou: Alt! Skal der være under kontrol.

Interviewer 1: De er også meget, sådan på *Døgninstitutionen* (anonymiseret, red.) ...

Malou: Ja, de arbejder meget med hende. Altså, hun går hjemme med hende.

Interviewer 1 & 2: Ja.

Malou: netop fordi hun er meget sart, men alligevel en skide sej lille tøs, ikk'.

Interviewer 1 & 2: Ja.

Malou: Men hun er sart. Også jeg måtte sige til hende en dag, fordi at... hun havde gået sådan mellem sidebenene, at.. "jeg vil blive hos jer altid". Jeg havde fra starten snakket med børnefamilieteam om, at jeg sagde til dem "jamen, hun skal ikke hjem nogensinde. For det vil svare til... når jeg en gang er... er, lad os sige, er blevet kompetent til at kunne have hende, og kunne passe hende og give hende det... og dække hendes behov og alt det dér, ikk', så vil hun være så gammel at det vil svare til at anbringe hende fra hendes plejefamilie til sin mor, altså den omvendte verden.

Interviewer 1 & 2: Ja.

Malou: Det ville hun absolut ikke have godt af. Så det har jeg allerede sagt... og der er hun selv kommet ud mellem sidebenene, sjovt nok, det kom halvanden måned efter at jeg havde sagt det der til børnefamilieteamet, at jeg havde på fornemmelsen at hun var bange for at jeg skulle tage hende. Det mindede hende om overgange fra *Døgninstitutionen* (anonymiseret, red.) og plejefamilien, og nu begyndte jeg at komme. Og så har hun gået og tænkt, måske... og det sagde jeg til dem. Og så går der halvanden måned eller sådan noget og så siger hun selv til dem at "jamen, jeg vil altså bo hos jer altid". Så... og det fortæller de mig så, da jeg var derude. Så siger jeg til hende "nu skal du høre her, Sofie (anonymiseret, red.), nu tager Malou-mor (anonymiseret, red.) hjem, og så kommer jeg og besøger dig igen, som jeg plejer, og så går jeg igen, som jeg plejer", "Jamen, jeg vil bo her altid", så siger jeg "jamen, ved du hvad lille skat, det skal du også".

Interviewer 1 & 2: Ja.

Malou: Og den skal jeg så have op igen nu her. Jeg har på nuværende tidspunkt, faktisk i de 14 måneder jeg ikke har drukket, har jeg ikke set hende. Så det er tre, det er faktisk... fire år af hendes liv hvor jeg ikke har set hende.

Interviewer 1 & 2: Ja.

Malou: på grund af misbrug og voldelige mænd... de piller jo én fuldstændig fra hinanden. Din identitet, altså du... du ved dårligt, altså... du får en flad og så siger du "undskyld", ikk'. "jamen, jeg ved godt at det er min skyld". Ikk', altså.

Interviewer 1 & 2: Ja..ja...

Interviewer 2: Har du nogen sinde været hjemløs hvor du ikke havde nogen lejlighed at befinde dig i, hvor du var nødt til at sove på sådan nogle herberger, natcaféer eller...

Malou: Ved du hvad, nej... det har jeg ikke. Jeg har altid haft steder hvor jeg kunne gå hen. Men begrænset hvor længe, ikk'. Men det har stadig været så noget med på deres præmisser, ikk'. Og i den dur, ikk'.

Interviewer 1 & 2: Jo...

Malou: også fordi... øh... jeg tør heller ikke være på de dér herberger.

Interviewer 2: Hvorfor tør du ikke det?

Malou: fordi, øh... de er jo ikke helt raske de mennesker, vel, og de ved jo ikke hvad de laver, når de er på stoffer og så noget. Øhm, tingene... altså, mange af dem bliver jo psykotiske eller... af deres stoffer, ikk'. Blandt andet ham jeg kom sammen med i min opgang, hvor jeg nu så skal have en byttelejlighed... han fik en gang en psykose, så han troede at alle mennesker var samuraier der var efter ham, så for rundt og fægtede med knive og så noget. Du ved aldrig hvad de lige pludselig finder på

oppe i deres... altså, hvad de ser, på grund af deres misbrug. Så derfor er jeg enorm bange for så noget, så jeg sørger altid for at være et sted hvor jeg er nogenlunde tryk, men man er det jo ikke alligevel, vel.

Interviewer 1: Nej...

Malou: For jeg har... stort set altid fået tæsk. Altid! Jeg er sågar blevet låst inde fire timer af gangen. Det var med sekund. Fire timers mishandling. Så noget med at blive spyttet i hovedet, sparket i hovedet, knytnæveslag, øh, sådan nogle trusler med at "jeg klipper alt håret af dig og jeg skamferer hele dit ansigt og så bliver du smidt ud som en karklud ud på opgangen bagefter" alle de der ting. Så en gang der, hvor han havde låst mig inde, der hopper jeg ud, det var en høj... øh, et-værelses... eller stuelejlighed. Jeg knuste begge fødder på det, fordi jeg hørte han var ude i skuffen med knivene. Så tænkte jeg "jeg skal eddermanne ud herfra, mand". Så jeg hopper ud af et toiletvindue, og rammer klokkerent på begge hæle. Og så kommer ambulancefolkene og siger til mig "jamen, hvis vi støtter dig, kan du så ikke stå?". Så siger jeg: "Tror I ikke at jeg har prøvet at rejse mig op og løbe min vej?".

Interviewer 1 & 2: Ja..ja

Malou: og før de kom, da hægter jeg mig fast til den der rist... der var sådan en rist udenfor... øh..øh. Og jeg havde meget langt hår dengang, så det vikledes han rundt om, for at få mig ind i lejligheden igen. Folk de turde ikke hjælpe mig, de stod ovre fra den anden side af gaden og kylede æbler efter ham "slip hende, slip hende" og så noget. Og først da han så blinkene så strøg han ind i lejligheden og sad ligeså uskyldig inde i sin stue, ikk'.

Interviewer 2: Og det var en kæreste du havde...

Malou: Ja, og det var også én jeg kunne blive nødt til at være hos, ikk'. Allerede dagen efter, så... med to knuste fødder tager jeg en taxa... hopper ned i en kørestol, tager elevatoren, tager en taxa og kører ud sætter mig og ryger kokain igen. Og kravlede rundt på mine knæ i tre måneder.

Interviewer 1 & 2: Ja...

Malou: så... det er ikke småting man bliver udsat for, det er det altså ikke. Jeg har også været ved at blive slået ihjel flere gange... hvor jeg så én af gangene, der... var jeg så heldig at der blev taget kvælertag sådan her (viser det med hænderne), så får jeg fat i én af fingrene med munden. Ellers havde han kvalt mig...

Interviewer 2: så du havde bidt til eller...

Malou: ja, og holde fast, han kunne jo ikke komme til at klemme jo, for jeg holdt altså fast i den finger. Det kan jeg godt love dig for, for jeg vidste godt at hvis jeg slap den, så ville han kvæle mig...

Interviewer 1 & 2: ja...

Malou: så havde jeg været død i dag...

Interviewer 1: Har du prøvet at når du går sammen med de her mænd eller kommer... altså, måske ikke lige her, men i dit dagtilbud... som du siger før, de kan godt finde på at råbe grimme ting, men kan de også godt finde på sådan fysisk at... tage på én eller hvad hedder det?

Malou: Ja, altså jeg har fået at vide, jeg kan ikke selv huske det, for jeg havde drukket en flaske vodka den dag, så der er en god grund til at jeg ikke selv kan huske det. Men der var en episode hvor vi sidder nedenunder... det får jeg så at vide dagen efter, hvor vi sidder nedenunder *Stationen* (anonymiseret, red.)... og så var der en mand der åbenbart synes at han måtte godt sidde og rage på mig. Og jeg havde åbenbart sagt til ham flere gange at "jeg vil altså ikke have det dér, du skal ikke sidde og rage på mig". Og så kommer vi op at stå, og så fælder jeg ham, tager mit ben bag hans ben og så skubber jeg ham, så satte jeg mig ovenpå ham, og så har han altså bare fået smask i hovedet, ikk'...

Interviewer 2: Ja...

Malou: så jeg var totalt.. klappen gik bare ned, ikk'. Han fik simpelthen tæv, og det var sådan "hjælp, hjælp., hjælp" havde han sagt til de andre. Så havde de kigget på ham, han vidste jo ikke at de kendte mig, så "hvad du har rodet dig ud i, må du rode dig ud af igen". "Du kan jo bare lade være med at sidde og rage på hende, hun har jo sagt at hun ikke vil have det". Så... men han fik et godt lag tæv... så jo, det har jeg prøvet.

Interviewer 1: Var det en du kendte?

Malou: Nej. Der var ikke nogen af dem der havde set ham før, de har heller ikke set ham siden...

Alle: (griner)

Interviewer 1: Så han kommer ikke igen? (griner)

Malou: Jeg tror ikke at han har lyst til at møde mig igen.

Interviewer 2: så kunne han lære det! (griner)

Interviewer 1: Var det også mens at... du sagde, du havde drukket en flaske vodka. Var du også på stoffer på det tidspunkt?

Malou: Ja, altså, jeg vil sige det på den måde... for to, altså over to en halv måned siden... der kunne du lægge kokain foran mig, så havde jeg taget det... Og kokain er enormt dyrt, det koster 500 kroner og det virker ikke særlig lang tid. Jeg røg det man kalder for freebase... øh, men altså lige så snart jeg så en 500 krone seddel, så var det ikke en 500 kroneseddel jeg så, men så så jeg en... en... lille hvid kugle, ikk'.

Interviewer 1 & 2: Ja...ja...

Malou: ... som også har gjort at..at det er også noget jeg skal arbejde med... jeg har ikke noget begreb om penge, altså, jeg køber bare løs...

Interviewer 1 & 2: Ja...ja...

Malou: Altså, jeg har 5300 ca. når min husleje og Dong Energi er betalt, ikk'. Det trækker de oppe fra kommunen, ikk'.

Interviewer 1 & 2: Hmm...

Malou: så har jeg de der 5000 også, ikk', så giver min mor mig mellem 1600-2000 hver måned, ikk'. Øh, hver den 4., så havde jeg røget det hele op...

Interviewer 2: Ja.

Malou: med det resultat...

Interviewer 1: ... så er der lang tid til den første...

Malou: ... at her, hvor jeg ikke har taget stoffer og ikke drukket.. hvor jeg har fået penge og så noget... der er pengene røget alligevel, fordi, at så også... også på flyttebil, ikk', men... øh... det røg så... så bare i stedet... så nu går jeg og køber makeup og tøj og så noget i stedet for...

Interviewer 1 & 2: Ja...ja...

Malou: ... jeg har ingen begreb om at... de skal bare bruges... ikk'

Interviewer 1 & 2: Ja...ja...

Malou: øh, min kæreste han siger "du er nødt til at lære at admin... altså, penge er ikke bare noget man bare... psss-psss (vifter med hænderne) vel"

Interviewer 1 & 2: Nej... nej...

Malou: "altså, du er sgu nødt til at lære at... og måske lægge noget til side...". Han er fuldstændig målløs, han siger "jeg har aldrig nogensinde mødt større shopaholic end dig", altså!

Alle: (griner)

Interviewer 1 & 2: Ja...ja...

Malou: Så det er noget jeg skal have tjek på. Da min søn boede hjemme, der havde jeg tjek på alle sådan nogle ting der. Men det er jo blevet ødelagt med årene. Fra den første sten kokain jeg røg, da røg hele mit liv faktisk...

Interviewer 1 & 2: Okay... ja

Malou: ... og det er det jeg prøver at kæmpe mig tilbage til nu, ikk'...

Interviewer 1 & 2: Ja...ja...

Interviewer 1: Øhm, skal vi prøve at høre lidt mere om ham gutter dér... eller hvad siger du? (henvendt til Interviewer 2)

Interviewer 2: Øhm, altså, kender du... kender du nogen der kommer på sådan nogle steder du ved... og overnatter... eller...

Malou: Mmm...

Interviewer 2: ... nogle kvinder?

Malou: Det gør jeg, ja..

Interviewer 2: Ved du hvordan, altså... har du hørt noget om hvordan det er at være der som kvinde?

Malou: altså, hende jeg kender, jeg synes ikke at hun har sagt noget negativt... om det... det er også så noget

med at hende og hendes kæreste de slås faktisk hver dag, ikk',

Interviewer 1 & 2: Hmm...

Malou: så enten er det ham der går ned og sover nede på herberget ned i Hillerødgade i natceféen eller også er det hende, ikk'.

Interviewer 2: Ja

Malou: øh, men jeg synes ikke at jeg har hørt noget negativt fra hende. Men altså, hun er jo også fuld hele tiden, ikk', altså.

Interviewer 1 & 2: Ja...

Malou: det flyder bare... man flyder bare med strømmen, altså... du bruger ikke hovedet, øh, det er jo heller ingen hemmelighed at... at når man er i det miljø, netop fordi det flyder som det gør, ikk', at så... havde man været ædru, man havde ikke været sammen med over halvdelen af de mænd ...øh øh... som... også nogen gange når du går ind i nogle parforhold, jamen, altså, blev parterne ædru, så ville man finde ud af... "hvad fanden laver vi egentlig sammen?". Det der holder parrene sammen, det er stof... det er stof... fordi, hvis man lægger mærke til det... det er altid to kokainmisbrugere der er sammen... eller to, øh, alkoholikere eller to...

Interviewer 1 & 2: Ja, ja

Malou: ... det er aldrig nogen med hver sit, så det er jo sådan set kun det der holder dem sammen, ikk'... Og det fandt jeg også ud af. Jeg har haft to...to...to-tre kærester, i hvert fald, hvor at, altså, det har så været kortvarig jeg var i forhold... det var da også det der holdt på det, altså... alkoholen og kokain, ikk'.

Interviewer 1 & 2: Ja, hmm...

Malou: det er første gang, faktisk nu, øh, (smågriner), i mit voksne liv hvor jeg er blevet forelsket, (smågriner) uden... altså... ædru.

Interviewer 1 & 2: ja

Malou: ... og hvor jeg ved hvad jeg laver.

Interviewer 1 & 2: Hmm, ja

Malou: Det var tit jeg kom... hvor jeg er kommet hened eller andre steder, hvor jeg har... haft kommet, så kommer der en svada, ikk', hvad man har lavet dagen før, ikk', og man kan slet ikke huske det... så jeg lavede sådan en joke at "jamen, jeg... Malou (anonymiseret, red.) kan slet ikke huske efter kl. 20, ikk'" så blev det sat ned til " Malou (anonymiseret, red.) kan ikke huske efter klokken 17", så kom " Malou (anonymiseret, red.), kan ikke huske efter kl. 12 formiddag" ikk'...

Interviewer 1 & 2: Ja...ja

Malou: ... og det er meget få ting jeg ku' huske dagen efter... det er jeg begyndt på nu... nu så, selvfølgelig, ikk', igen at ku' huske...

Interviewer 1 & 2: Ja...

Malou: ... og alligevel har jeg problemer med det, fordi at... at hjernen skal jo lige regenerere og alt det der, ikk'...

Interviewer 1: Ja, den skal komme sig...

Malou: Ja... så... jamen, så.. så... at starte som 13-14-årig med hash, altså, gav de mig en håndfuld piller, så spiste jeg dem bare... og drak alle de dér spiritifffer, du ved, de dersens abrikos og spiritifffer...

Interviewer 2: Ja...

Malou: ... alle de der grimme man drak da man ikke var så gammel...

Interviewer 2: Jaja...

Alle: (griner)

Malou: ... og så blev jeg som sagt gravid med David (anonymiseret, red.), ikk'... han er 20 år i dag, ikk'... øh, så stoppede jeg jo så i den periode, men så var det, da han var et år at jeg startede sådan... men så da han var 13, så kom det dér kokainmisbrug, der... der røg jeg ned. Allerede den første sten, den fangede mig... så var jeg solgt!

Interviewer 1: Ja.

Malou: Jeg kan også godt mærke at jeg har taget skade af det, ikk'. På mange måder, så... Det er svært at forklare, det er sådan et eller andet med hjernen. Det er i hvert fald tydeligt at der er mange ting, som ... er anderledes, ikk', eller også er det fordi at det er mange mange mange mange mange år siden at jeg egentlig har været ædru.

Interviewer 1 & 2: Ja

Malou: ... jeg skal jo også lære at forholde mig til mig selv, ikk'.

Interviewer 1 & 2: Jojo

Malou: ... og lære mig selv at kende, for "hvem er jeg egentlig?"

Interviewer 2: Ja, det er jo hele identiteten...

Malou: Ja, hvem er jeg jo?

Malou: Det er sådan...

Interviewer 2: Men hvad med på gaden, når man sådan går som hjemløs kvinde på gaden.. øhm, er man da udsat... altså udsat for nogle overgreb?

Malou: Altid! Altså, der er altid...øh...ja, det er der mange der bliver. Også alle dem der må prostituere sig og så noget, altså det er et spil med livet samtidig, altså russisk roulette, ikk', for du ved jo ikke hvem du får med.

Interviewer 1 & 2: Hmm...

Malou: Og der er også mange øh..øh.. når de går i Skellebækgade (Skelbækgade, red.), jamen, så får de slet ikke deres penge bagefter. Så får de bare et lag tæsk og bliver smidt ud af bilen, ikk', bare ærgerligt, ikk'.

Interviewer 2: Ja

Malou: Jeg har sågar hørt at, det center jeg går på, der var en...øh...hun var 54 år, hun burde egentlig ikke gå der for det er et familieambulatorium jeg går på, og der går man kun hvis man har børn under 18 år. Hendes datter, hun var ligesom 54 år, og hendes datter var 33, og hun fortalte mig nogle historier fra da hun trak, da hun var yngre der, øh, det var sådan noget med at hun var...øh... der var nogle de simpelthen...øh øh... kværkede hende til hun var... helt blå, altså i hovedet, og hun fik... altså, hun blev direkte mishandlet under de her seksuelle akter og så noget, ikk'. Og der er også flere gange hvor hun har måttet stå og råbe "hjælp" altså, ud af vinduet, fordi de nær havde slået hende ihjel, ikk'.

Interviewer 1: Puha...

Malou: ... så det er farligt, det er russisk roulette, om du overlever, når du hopper ind i bilen med en fremmed mand. Så er der noget der hedder sig, at du hopper aldrig ind i en bil... hvor der er to i bilen

Interviewer 1 & 2: Nej...ja...

Interviewer 2: Altså, af sikkerhedsmæssige årsager?

Malou: Ja, hvorfor skulle der også være to, ikk', altså på en eller anden måde, ikk'.

Interviewer 1: Jo.

Malou: Tit, så ruller de dem også. Så derfor så har de meget med... øh, at de tager ned i Reden, når så de har haft en kunde, så tager de ned i Reden og lægger pengene og så tilbage igen, så...

Interviewer 1: ...og så tilbage... så man ikke får stjålet det hele...

Malou: Ja, for hvis du lige pludselig har fem tusinde, ikk', og så der er en der lige synes at han lige vil rulle dig, ikk', det...det... Nu har jeg så ikke stået derinde og trukket eller noget, jeg har så været det man kalder pose-luder, det har jeg prøvet et par gange, ikk'.

Interviewer 2: det...det... siger du *pose-luder*?

Malou: Poseluder, det er et ord for at du kommer sammen med dem der har varerne.

Interviewer 2: Dem der har det... ja, ja

Malou: og så lades man som om at man er så forelsket, ikk'.

Interviewer 2: Jaja

Interviewer 1: Hvad så når man bor, som du sagde, hvis man bor hos mænd der har... altså, der har en lejlighed... og man så bliver kærester, for ligesom at have et sted at bo, har man også et eller andet begreb for det? Kalder man også det et eller andet, for som du sagde, var det også en eller anden form for... prostitution...

Malou: Nja...nej, ikke på samme måde. Men de kan godt kræve noget, nogen kan godt kræve sex, ikk'.

Interviewer 1 & 2: Ja...

Malou: Det kan man sagtens blive udsat for, men for det meste ikke. Det er kun hvis de skal af med noget, ikk'...

Interviewer 1 & 2: Ja.

Malou: ...så skulle det da være en meget vulgær mand, ville jeg sige... og det er da også skide ulækkert, synes jeg, for det er da mænd som sidder på varen, ved da udmærket godt at pigen ikke er interesseret i dem og så noget, og jeg kan ikke forstå hvad de får ud af at skulle ligge og...og... duske en pige, som de jo udmærket godt ved egentlig afskyr dem, og synes at de er vildt ulækre, ikk'...

Interviewer 1: Altså, det er vel ligesom at gå til prostituerede, ikk'?

Malou: Jo, men det er smadder....

Interviewer 1: Mænd tænker jo anderledes...

Malou: Tja...

Interviewer 2: Men du har ikke... du har ikke prøvet... sådan at være gadeprostitueret?

Malou: Nej. Ikke på gaden, men jeg har været det man... det der... for mig er det prostitution at komme sammen med én der har varen.

Interviewer 1 & 2: Ja

Malou: og det plejer... og det er også derfor at man kalder det poseluder, ikk'. "Nåh, hende dér, hun går efter posen" og det er noget man ser MEGET ned på i miljøet.

Interviewer 2: Nåh, det er det?

Malou: Det er det, ja. Man ser rigtig meget ned på det. "Du er bare en poseluder!"

Interviewer 1 & 2: Nåh...

Malou: Man skal helst selv ku... kunne stjæle og så noget, sælge varer og så noget der.

Interviewer 1 & 2: Ja...

Malou: men det er jo ikke alle der tør stjæle, så... og hvis du er rigtig rigtig syg, ikk', øh, og mangler dit morfin eller metadon, ikk', dit fix og sådan. Jamen, ved du hvad, de gør hvad som helst, hvad som helst, bare de bliver raske, ikk'...

Interviewer 1 & 2: Ja,

Interviewer 1: Er du kommet andre steder end her. Øh, mens du har været hjemløs, de andre tilbud, altså Hillerødgade eller... Andre steder hvor man kan spise eller...

Interviewer 2: Dagtilbud eller?

Malou: Nej. Der var det her det første sted.

Interviewer 1 & 2: Ja...

Interviewer 1: Er du kommet her i lang tid?

Malou: Faktisk ikke. Jeg vil skyde på et halvt år... trekvart år... men jeg har da haft stor glæde af det, fordi i starten, der var jeg jo for fin. Der var jeg jo ligesom...ligesom dem man kalder skabs-drunker. Og alle vidste jo godt at jeg tog kokain og drak, ikk'. Så

det.. Men i mit hoved var jeg jo nærmest usynlig, det var der da ikke nogen der kunne se og sådan...

Interviewer 2: Ja.

Malou: ...det var ligesom at være skabs-drunker-agtig...

Interviewer 1 & 2: Mmm... Ja.

Malou: (smågriner) det er sådan lidt sjovt at tænke på, ikk'. Ligesom mange de står og har spist måske 20 nervepiller eller 30, ikk'... og så står de og sover mens du snakker med dem, ikk', "hvad har du spist nogle piller". "Nej nej, jeg har bare ikke sovet så godt i nat, altså"

Alle: (griner)

Malou: altså, alle de historier...

Interviewer 1: Man kender bare en eller anden... et eller andet for at bevare... en eller anden form for stolthed eller et eller andet.

Malou: Men der er rang i det hele... hvis vi tager bare stoffet kokain. Øh, dem der sniffer ser ned på dem som ryger, dem som ryger ser ned på dem som fixer det.

Interviewer 2: Ja. Fixer man kokain også?

Malou: Du både kan fixe det, ryge det og sniffe det.

Interviewer 2: Okay.

Malou: og der er altid sådan noget rang...

Interviewer 2: ...noget status...

Malou: ...fordi man skal jo hævde sig selv på andres bekostning helst, ikk', så kan det være at man overlidt...overlever lidt bedre selv... men man lyver jo for sig selv, ikk'. Så for det meste der sad jeg derhjemme og røg mit kokain selv, for jeg var da for nærig til at dele, det ville jeg da ikke.

Interviewer 1 & 2: Nej

Malou: hvorfor skulle jeg dele, de delte jo ikke med mig.

Interviewer 1 & 2: Nej...

Alle: (griner)

Malou: ...og man bliver en meget kold...øh... kynisk, altså, jeg vil kalde det for ...altså, jeg blev til sidst totalt følelsesmæssigt afstumpet.

Interviewer 1 & 2: Ja.

Malou: ..fuldstændigt. Jeg var kold, altså...

Interviewer 2: Lige glad.

Malou: Fuldstændigt. Og man tager virkelig skade af det, det gør man. Men stadigvæk i miljøet har kvinder flere muligheder end mænd har.

Interviewer 1: Hvordan det?

Malou: For at få et sted at være for eksempel. Der er jo flere...øh... steder, godt nok er der Mændenes hjem og så noget. Men der er mange flere...der...øh...kri...der er jo ikke noget der hedder krisecentre for mænd, vel.

Interviewer 1 & 2: Nej...

Malou: så er der måske ét eller to i hele Danmark, ikk'. Hvor at der måske er tre i hver...øh...øh...bydel i København bare, ikk'?

Interviewer 2: Ja.

Malou: Altså, man gør ikke ret meget for mænd. Jeg kan huske at jeg sad oppe i *Fængslet* (anonymiseret, red.) i ... jeg sad der 60 dage... og så var jeg inde på noget der hed... øh, hvad pokker var det det hed... åh, det er så kendt det projekt... Ej, hvor er det irriterende... det er også lige meget. Men der var i hvert fald til kvinderne, var der, altså vi var i... faktisk i fængsel i fængslet. Vi måtte ikke blande os med de andre indsatte. Og der var bare luksus, altså, vi havde stort køkken med alle mulige ting, og det hele var nyt og der var nymalet og der var isoleret og der var... fjernsynskrog og så var der...øh... en anden fjernsynskrog et andet sted. Vores værelser var nymalede, vi alle sammen vi havde et fjernsyn alle sammen på vores pind. Øh, ny øh sovesofa, alt var nyt. Ghettoaster med cd-afspiller, og vi øh kom på alle mulige ture, hvor vi kunne købe ting til at...at at lave hjemmelavede forskellige så noget, du ved, uroer og...

Interviewer 1 & 2: Mmm...

Malou: ...whatever fra de der hobbybutikker, ikk'. Øhm, men der var ikke noget for mændene.

Interviewer 1: Men hvorfor kom de ikke...

Malou: *Projektet* (anonymiseret, red.), hedder det!

Interviewer 1: Nåh, okay.

Interviewer 2: Og det var kun for...altså, særligt for kvinder?

Malou: Der ER kun for kvinder! I fængslerne, der kan komme på *Projektet* (anonymiseret, red.). Der er ikke noget for mændene.

Interviewer 1 & 2: Nej...

Interviewer 1: Hvad tænkte du...

Malou: jeg var dybt målløs. Altså. Vi var så forkælede derinde.

Interviewer 1 & 2: Ja...

Malou: Øh, og så blev det mig for meget, fordi at jeg er enspænder og jeg har det med at... jeg har brug for i hvert fald fire timer eller fem om dagen, og gå ind og kan lukke en dør, og bare være mig selv. Og de ku' ikke forstå at jeg...ku...øh...gjorde det dér. Og så var, så havde de sådan et hie...hierarki, som de kalder det for. Så sagde jeg til dem "jeg vil skide jeres hierarki et stykke. For mig er alle lige... Jeg gider fandme da ikke...øh..." Så jeg var oppe på møde hele tiden, så efter 45 dage, så sagde jeg til dem... Jeg gik simpelthen bare ned efter et møde, så havde jeg fået nok af dem. Så tog jeg tøj på og så sagde jeg til dem "I har en halv time til at finde noget til mig ude på farmen", kalder man det for, det øvrige fængsel, ikk', "I har en halv time og finde en pind til mig, øh, ellers hopper jeg over hegnet, det skider jeg på, jeg gider ikke være her mere. Jeg gider ikke at høre på de åndssvage kællinger. Hvorfor kan jeg... hvis de ikke kan lide mig...og så videre, hvorfor

koncentrerer de sig så så meget om mig, så kan de da bare lade mig være i fred, ikk'?"

Interviewer 1 & 2: Ja...ja...

Malou: Øh, der gik et kvarter, så havde de fundet et nyt sted at være til mig ude, ikk', og *Fængselet* (anonymiseret, red.) er overhovedet ikke egnet til menneskebolig. Jeg blev så syg, så syg, så I tror det er løgn.

Interviewer 1 & 2: Nåh...

Malou: ...det er slet ikke egnet til menneskeboliger.

Interviewer 1: Altså, fordi at det er koldt og fugtigt?

Malou: ...skimmelsvamp og alt... jeg blev så syg, så syg, så syg, så syg.

Interviewer 1: Nåh, det burde ikke være sådan....

Malou: Men altså, der var kun for kvinderne, og du kunne se de der stakkels misbrugende mænd dér, de var totalt, de var...de var...de lignede lagner i hovedet og grå under øjnene og...

Interviewer 2: Men hvorfor var det kun for kvinder?

Malou: Men de skulle møde... Men det er det der undrer mig. Jeg synes at det var døduretfærdigt. Altså, at der er alle de muligheder i det hele taget er der...øh...du ved Grevinde Danner, der er, jeg ved ikke om det er lukket, det er der nogen der siger, Kvindehjemmet på Jagtvejen...

Interviewer 2: Øhm, det tror jeg ikke!

Malou: Øh, altså, der kan du se, der er... øh... men hvad er der for mænd? Og det er jo ikke kun for mænd nede på på...på...øh, Hillerødgade, det er jo også for kvinder, ikk'.

Interviewer 2: Det er også for kvinder, ja. Men de krisecentre der er, det er jo for kvinder, der ikke har noget misbrug. Der kan man ikke komme hvis man har noget misbrug.

Malou: Men der er der jo også. De er jo også steder hvor...øh...til misbrugere, altså kvinder, ikk'. Eller også så kommer de bare på noget vedligeholdelse, så må de jo godt være der. Vedlige...vedligeholdelse, det vil sige at de får dækket hvis nu at de ikke i forvejen får vedligeholdelse på et center, øhm, så får de dækket, lad os sige at det er én der er på heroin og tager et gram om dagen, så finder de ud af hvor mange metadon vedkommende skal have, og så får vedkommende det.

Interviewer 2: Okay.

Malou: Altså, værre er det ikke, vel. Men er du mand, bare ærgerligt, du må...det... klare dig selv.

Interviewer 2: Hvorfor tror du at der er forskel?

Malou: Det er det jeg siger, det er mig en gåde. Det er virkelig mig en gåde. Det kunne være at jeg skulle spørge min... Peter (anonymiseret, red.) dér, plejefar, hvad er forskellen? "Hvorfor er det at... at I forfordeler

kvinder frem for mænd?". For de har da ligeså meget brug for det, de har da ligeså, altså...

Interviewer 2: Men kan det være fordi at der ikke er så mange kvinder? Så dem der er, passer man bedre på?

Malou: Jamen, det kan jo ikke være rigtigt. Der burde jo være sådan..øh... at mændene...at...at...at vi lever ligesom i år 2009. Vi vil jo godt have ligestilling os kvinder, ikk'...

Interviewer 1 & 2: Hmm...

Malou: ...men jeg kan ikke forstå det, altså, det må da være på lige vilkår? Det kan da ikke være rigtigt at de skal gå der og være hammersyge og alt muligt. Og så sidder vi derhenne med vores kaffe og med frit køleskab og alt muligt, ikk', altså...

Interviewer 1 & 2: Ja.

Malou: ...og får kager og alt... hver dag og... rigtig hygger os med vores ting vi får i hobbybutikkerne og med vores dejlig varme plaider og så noget, ikk'.

Interviewer 1 & 2: Ja...

Malou: Og så kigger du ud af vinduet, ikk', og så går folk chi-chi-chi-chi (lyd som om man fryser), du ved, ikk'...

Interviewer 2: Ja.

Malou: Jeg havde virkelig ondt af de mænd der. Der er stort set ingen tilbud til mænd. jo, de kan gå på...øh...øh... et dagcenter.

Interviewer 2: Hmm...

Malou: hvor de kan komme...øh... nogle kommer to gange om ugen, nogen skal komme hver dag, alt efter din situation, ikk'.

Interviewer 2: Ja

Malou: men der er ikke noget...øh...altså kvinder er forfordelt. Så kvinder har det faktisk nemmere.

Interviewer 1: Kan det være noget med, som du siger at... som vi snakkede om udenfor at miljøet er så råt at det er så mandsdomineret på mange punkter at man, ja netop, prøver så at passe bedre på kvinderne eller et eller andet?

Malou: Jo, men det kunne jo være at hvis de havde nogle...nogle tilbud til mænd, at de her mænd ligesom kunne få en indsigt i at der måske var nogle rådgivere, som kunne rådgive dem i hvordan man i virkeligheden behandler kvinder.

Interviewer 1 & 2: Ja.

Malou: Det kunne da være...

Interviewer 2: Ja, så man tog den dén anden vej rundt...

Malou: Ja, ikk', altså, ligesom, i stedet for at... det er jo klart at de bliver mere og mere rå, de bliver jo mere og mere nervøse.

Interviewer 2: Ja.

Malou: og jo mere rå og nervøse de bliver, jo flere tæv får vi kvinder jo, ikk'.

Interviewer 1 & 2: Jo.

Malou: Der er jo ingen tilbud til dem, altså, de står helt alene, magtesløse.

Interviewer 1: Ja.

Malou: Jeg synes at det er SÅ uretfærdigt, jeg har så tit tænkt på det.

Interviewer 2: Men det er meget interessant...

Malou: Jeg kunne endda finde på at låne telefonen nu her, når jeg kommer ned og lige og ringe til...til Peter (anonymiseret, red.) og få... eller til Britta (anonymiseret, red.) der, plejemor og få... og egentlig høre hvorfor det egentlig er det er sådan. Han har jo med misbrugsbehandling at gøre i fængslerne...

Interviewer 1 & 2: Ja...

Malou: ...så han må da vide hvorfor...hvorfor...hvorfor det er at der er den forskel...

Interviewer 1 & 2: Ja...ja...

Malou: for jeg tror at mændene... det vil gavne mange af de her hjemløse mænd også at få en indsigt i hvordan man behandler andre mennesker også, især kvinder, ikk'.

Interviewer 1 & 2: Jo...

Interviewer 1: Hvordan er holdningen, sådan, øh... i gruppen eller grupperne, når nu en mand han begynder at hidse sig op og blive grov, altså, hvordan øh...

Malou: Altså, man skiller jo hinanden, altså... altså folk hjælper hinanden med... Sidder vi for eksempel at... eller da jeg sad nede på pladsen, jeg sidder der stadigvæk nogen gange, men så er det med en sodavand, ikk', øh, er der nogen der kommer op at slås, nåh men så siger man "hey hey, altså stop nu" og så skiller de dem ad og sådan, ikk'. Jeg har sågar siddet dernede, og så kom der en pige hen og så siger hun "jeg så godt at du skulede hen på min mand" og så gav hun mig en flad!

Alle: (griner)

Malou: Så sad jeg og kiggede helt mærkeligt på hende. Så begyndte hun at stå og trippe, og så noget, for hun vidste ikke hvad hun skulle gøre af sig selv ...

Interviewer 2: Nej....

Malou: Fordi jeg sad og kiggede helt åndssvagt på hende, og tænkte "hvad skete der lige der, altså, nåh, kiggede jeg på din mand? Nåh, det var sgu da lige godt satans".

Alle: (griner)

Malou: Altså, ikk'. Og så kom hendes bror så hen til mig og sagde "det var det bedste du kunne gøre, Malou (anonymiseret, red.), og blive siddende". Så siger jeg "Men hvad havde du forestillet dig at jeg skulle gøre? Altså, rejse mig op og begynde at banke hende?" Det gider jeg sgu da ikke, jeg er ikke 12 år mere.

Interviewer 1: Nej...

Malou: Og hun må sandelig også have følt sig temmelig dum, ikk', altså, jeg sad og kiggede...jeg sad og kiggede helt åndssvagt på hende "nåh, synes du lige at jeg skulle have en flad der, nåh, men det var da pænt af dig"

Alle: (griner)

Malou: "Så har jeg også fået noget i dag".

Interviewer 1: Øhm, hvad er det nu det hedder, der er nogle undersøgelser der viser at sådan nogle forskellige personlige forhold der kan gøre at man er mere...udsat for overgreb, så jeg vil lige prøve at spørge lidt ind til sådan lidt personlige ting...

Malou: Det gør du bare...

Interviewer 1: Øhm., hvordan er dit helbred, både sådan fysisk og psykisk, du har været lidt inde på det psykiske, men hvordan er, øhm, hvordan...har du nogle sådan kroniske sygdomme?

l; Ja, det har jeg, jeg har reddet mig Hepatitis C.

Interviewer 1: Ja.

Malou: Og det er så..ja, jeg har faktisk lige fået svarene...øh..her for en 14 dage siden. Nede på mit center. Øh, og det eneste...øh, og jeg er blevet podet både mund og i skeden og..altså, jeg har hepatitis C og det er det. Men det også slemt nok i sig selv.

Interviewer 2: Ja,

Malou: Og faktisk i morgen skal jeg op og have taget en biopsi på *Hospitalet* (anonymiseret, red.), de skal lige have et stykke af min lever.

Interviewer 1: Uh, ja...

Malou: Så det skal jeg have gjort i morgen, ikk', fordi der er ... Selvom...altså, folk tror at Hepatitis A, B og C, ikk', leverbetændelse, det ved de godt det er. Men C'eren, altså Hepatitis C er ikke bare Hepatitis C. Det er mange forskellige typer.

Interviewer 2: Okay.

Malou: Og derfor skal de have en prøve af min lever, øh, for at...se om om det kan betale sig at jeg går ind i en behandling.

Interviewer 1 & 2: Ja...ja

Malou: Ellers har jeg ikke nogle fysiske øh... jeg har mange ar her og der...ellers...de der voldelige mænd, ikk'.

Interviewer 2: Ja. Men der har du ikke nogle men fra de voldelige overfald der har været? Altså sådan fysisk.

Malou: Nej, nej, fordi jeg har sådan set fået tæsk siden jeg blev født.

Interviewer 2: Ja

Malou: Opvokset med en skizofren mor, og min mor og far blev skilt da jeg var syv, ikk', og hun anede ikke hvad hun lavede. Jeg hadede min mor til jeg var omkring 22, og begyndte at sætte mig ind i hvad skizofreni egentlig gik ud på, ikk'.

Interviewer 1: Men var det hende der slog dig eller hvad?

Malou: Ja, det gjorde hun nemlig. Så jeg stak af som 13-14-årig og der boede jeg også på gaden. Der boede jeg i flere måneder, til de havde en plads på en ungdomspension i Storkøbenhavn (anonymiseret, red.) ... der rendte jeg rundt på gaden.

Interviewer 2: Sov du udenfor og...

Malou: Ja

Interviewer 1: Hvad siger du, så blev din mor og far skilt?

Malou: Ja, da jeg var syv.

Malou: Ja, og så boede du alene med din mor?

Malou: Hmm... Hun anede ikke hvad hun lavede. Hun anede slet ikke hvad hun lavede. Og så tilgav jeg hende så, da det gik op for mig hvad det egentlig handlede om. For det har aldrig været hendes mening at skade mig.

Interviewer 2: Nej, hun har ikke vidst hvad hun gjorde...

Malou: Det har simpelthen...øh...

Interviewer 2: Havde du kontakt til din far eller...

Malou: Ja, ham kom jeg hos hver anden weekend om lørdagen. Men hvis min mor og far var uvenner, så måtte jeg ikke...øh...komme derud.

Interviewer 1: Nej.

Malou: Hvor jeg kan huske at jeg stod foran døren, ikk', og hylede og skreg, vi boede på første sal, jeg ville ud af døren, min mor stod og holdt for døren, ikk', "jeg vil hjem til min far". Også fordi fordi at min mor havde ikke fjernsyn og... sådan...så altså, det var meget højdepunktet. Min far havde video og...fjernsyn og ...ikk', så noget, ikk'.

Interviewer 2: Ja.

Malou: Og jeg blev jeg jo forkælet. Jeg fik altid...sjovt nok, kyllingesuppe ville jeg altid have, så havde han en kogt en kylling, og så med kødboller og melboller, du ved, og så lavede han suppen og så blev kyllingen skåret over på midten, øh...og så den anden vej og så blev den så stegt i ovnen og så med kartofler til..og det fik jeg altid dér, ikk'

Interviewer 2: Hmm...

Malou: Og så var der jo altid sodavand og slik og is og så noget, det var rigtig hygge.

Interviewer 2: Mmm....

Malou: Så jeg så jo meget op til det, men ligeså snart...det var så noget med, at så gav min mor mig en seddel med...øh...som jeg skulle give ham, så fik jeg en seddel med tilbage, og så fik jeg en røvfuld...

Interviewer 2: Nåh, fordi du havde sedlen med....

Malou: Budbringeren får jo altid...

Interviewer 1 & 2: Ja.

Malou: Så det var jo sådan noget med... jeg anede jo ikke hvad de skrev...

Interviewer 1 & 2: Nej nej....

Malou: Altså, så fik jeg lige en tur, altså.

Interviewer 2: Ja.

Malou: Når jeg kom hjem fra skole tit og ofte, og så noget, jeg vidste ikke om...tit når jeg bare... jeg nåede lige ind i gangen "smask" så fik jeg en flad. Jeg anede ikke engang hvorfor, altså, så jeg fik et KÆMPE had til min mor.

Interviewer 2: Har du været udsat for nogle seksuelle overgreb som barn?

Malou: Ja, af mine fætre.

Interviewer 2: Altså, to fætre eller hvad?

Malou: Ja. To. Jeg troede bare at det var en leg. Lige til en dag...øh... jeg står sådan fra en stueetage, og så første sal og så var der sådan en trappe op, og så siger han så til mig, jeg kommer fra *Hjemlandet* (anonymiseret, red.), både min mor og far er fra *Hjemlandet* (anonymiseret, red.), øh, og så er vi på ferie dernede og så siger min fætter "Skal vi gå ned og...øh og bolle, ikk'."

Interviewer 2: Mmm...

Malou: Altså, bare på *lokalsproget* (anonymiseret, red.), ikk'. Og så idet, så kommer min moster så gående og siger jeg til min moster "hvad betyder det?". Jeg vidste jo ikke hvad det var for noget. Så siger hun "hvem har sagt det til dig?".

Interviewer 2: Ja.

Malou: "Jamen, det har Nico (anonymiseret, red.)", det hedder min fætter, ikk'."Hvad for noget?!". Så blev der ballade, så først dér fandt jeg ud af, at det var noget helt forkert noget. Og faktisk ikke en gang ordentlig, for det var mange år efter jeg fandt ud af at den dér leg der faktisk var seksuel misbrug.

Interviewer 2: Mmm...

Interviewer 2: Men var det noget der stod på sådan i en sommerferie eller var det længere tid?

Malou: Jeg var der jo en måned, ikk', hvert år, ikk'.

Interviewer 2: Okay. Men stod det på i flere år, eller var det bare én sommerferie?

Malou: Altså, det var den ene sommerferie.

Interviewer 2: Hvor gammel var du der?

Malou: Jeg mener at jeg var... seks eller syv år. Mellem seks og otte....

Interviewer 2: Hvor gammel var han?

Malou: Altså, jeg mener min fætter var øh.. hvor mange år ældre er han end mig? Han er i hvert fald den ældste. Dengang der var vi fem, i dag er vi langt flere fordi der er kommet så mange efternølere og så noget, ikk'. Lad os sige at han er otte år ældre end mig eller så noget...

Interviewer 1: Hmm...

Interviewer 2: Okay. Var det...var det samleje eller var det anden kønslig omgang?

Malou: Det var forsøg på det, ikk'...og det gjorde også skide ondt.

Interviewer 1 & 2: Ja.

Malou: Jeg kunne heller ikke forstå hvorfor det skulle gøre ondt det dér... så, jo, det har været uheldigt.

Malou: Og som ælde ved jeg ikke rigtig, for der er nogle ting, jeg ved det ikke... jeg har en mistanke... mistanke om noget med min far som jeg har fortrængt. Det er ligesom om at jeg kan huske alting, der er bare en periode jeg ikke kan huske...øh...og så ved jeg så ikke om det handler om at der har været for meget ballade mellem mor og far eller om... jeg ved reelt ikke hvad det handler om, men der har i hvert fald været noget i den periode, siden at min hjerne den lukker ned...

Interviewer 1: Ja... lukker ned... et eller andet du blokerer for.

Malou: Ja, så de har også krævet oppe på børne... eller oppe på jobcentret, at jeg skal gå til psykolog. Det er et krav ellers så rækker de mig en tredjedel i min bistandshjælp. Fordi de kan godt se at der er en masse ubearbejdede ting, også med min datter, den var jo også rimelig strid, ikk'. Den var strid at aflevere min søn som 13-årig.

Interviewer 2: Hernede i den café der er her, er der noget med... er der nogen altså...

Malou: Det er ikke en café.

Interviewer 2: Nåh, hvad er det så?

Malou: Det er *Værestedet* (anonymiseret, red.)

Interviewer 2: Så *Værestedet* (anonymiseret, red.), men dernede hvor I er, ikk', er der noget... er det sværere at være kvinde der end det er at være mand?

Malou: Næh.

Interviewer 2: Er i ligestillede?

Malou: Ligestillede, ja.

Interviewer 2: Så du oplever ikke noget fra nogen mænd her?

Malou: Nej. Overhovedet ikke. De driller mig meget, men også fordi...at...øh...før jeg møder ham jeg har nu, ikk', der var jeg vidst lidt for hurtigt på aftrækkeren (griner) med de der mænd der, ikk'. Så jeg havde rent faktisk været sammen med fem, med ham, i løbet af... hvad var det, var det to måneder? Eller så noget (griner). Men det er det der med at man følger med strømmen, ikk',

Interviewer 2: Ja.

Malou: Og min kæreste har også spurgt "men hvordan kan du, altså..." Men så forklarede jeg ham "prøv at forestil dig, ligesom dine fisk, ikk', de svømmer i stimer, ikk', og du følger bare med". Og så lige pludselig, så...øh...bliver du gode venner med en eller anden fyr,

og så tager du med ham hjem et par dage og så noget, og så begynder man at gå sammen, og det handler overhovedet ikke om kærlighed eller noget som helst og så lige pludselig så "ups, så kom vi vist til at gå i seng sammen" og så er man lige pludselig kærester...

Interviewer 1: Hmm...

Malou: ...og det er bare illusion det hele, det er en stor illusion

Interviewer 2: Ja.

Malou: Altså alle de par, vil jeg vove at påstå, misbrugerpar, 90% af dem ville gå fra hinanden, hvis de..øh.. blev ædru, fordi at du kan ikke blive forelsket når du er fyldt på..på junk. Ikke nok med at du får din vedligeholdelse, øh... fra dit misbrugscenter, så køber de noget ved siden af.

Interviewer 2: Ja.

Malou: Drikker sig fra sans og samling, ikk'. Man kan jo ikke blive forelsket, altså.

Interviewer 2: Nej.

Malou: de flyder bare med, ligesom stimerne, de der fisk de følges ad. Det er den nærmeste måde jeg kan forklare det på.

Interviewer 1: Ja, det giver også god mening.

Malou: Ja.

Interviewer 1: Øhm, som hjemløs, hvad er det der så har, har sådan afgjort hvor du valgte at sove, altså nu siger du at nogen gange var det hos mænd og sådan... hva...hvad afgjorde sådan hvad du gjorde? Nu siger du at du var bange for at tage på natcaféer og sådan...

Malou: Jo, men så har jeg som regel gået til...til folk jeg har kendt i 15 år eller så noget.

Interviewer 1: Mmm....

Malou: folk, som godt nok er alkoholikere, men folk som jeg sådan kunne stole på. Netop også fordi jeg havde kendt dem så lang tid.

Interviewer 1: Ja. Hvad tænkte du der kunne ske på de her natherberger, når nu folk de hallucinerer?

Malou: Altså, for det første i forvejen som hjemløs har du ikke ret mange ting, vel. Og du bliver rullet for et godt ord, dernede, ikk'.

Interviewer 1: Jo.

Malou: Det andet, det er at... du kan nok forestille dig, at hvis jeg drikker en flaske vodka, at jeg ikke ville sanse hvis de pillede bukserne af mig.

Interviewer 1 & 2: Ja.

Malou: Så det er sådan set sådan nogle ting.

Interviewer 2: for at beskytte sig selv...

Malou: for at beskytte mig selv, simpelthen...altså det kan man jo aldrig 100 %, men man kan i hvert fald ...til en vis grad gøre det så godt som overhovedet muligt, ikk'.

Interviewer 1: Jo, men hvis ikke at du føler dig tryk, øh, i forhold til at skulle komme på de der forskellige nattilbud, hvordan kunne du forestille dig det kunne være anderledes?

Malou: ved du hvad, så ville jeg på Grevinde Danner eller så noget.

Interviewer 2: Ja. Sådan nogle steder hvor der kun var kvinder?

Malou: Ja eller på Kvindehemmet på Jagtvejen, ikk', og så ville jeg så være nødsaget til at, fordi du må ikke få medicin og så noget når du er sådan nogle steder, så ville jeg lyve.

Interviewer 1 & 2: Ja.

Malou: Jeg ville simpelthen lyve mig ind. Lade være med at nævne at jeg går på centret, øh...og får vedligeholdelse, for det for de ikke noget at vide om.

Interviewer 2: Nej.

Malou: så, de har tavshedspligt, mit center, ikk'. Så...jeg ville simpelthen lyve mig til det. Og selvfølgelig sørge for ikke at komme... totalt bedugget og alt muligt. Jeg har...altså jeg har været...det kan jeg selvfølgelig ikke huske, jeg har været på spædbørnehjem, fordi min far han var så ondskabsfuld ved min mor, øh, når de blev uvenner så tog han mig bare og gik op og afleverede mig på politistationen og sagde min mor ku' ikke passe mig.

Interviewer 1: Ville det også gælde i forhold til hvis vi snakker sådan hjemløs...hjemløshed og hjemløse kvinder, som ikke nødvendigvis er udsat for...vold, partnervold, men som på en eller anden måde står i hjemløshed ...altså er det det sammen du tænker der...

Malou: Altså, sådanne personer ville jo ikke få lov til at komme ind, øh, fordi at de drikker og de er meget tydeligt, de er meget sjuskede og usoignerede og det var jeg også selv.

Interviewer 2: Ja.

Malou: det er først da jeg lærer Brian (kæresten, anonymiseret, red.) her at kende, øh, at jeg går i bad hver dag og at jeg gør lidt ud af mig selv og at jeg er begyndt at vaske tøj og alt så noget der...og gøre rent... og holde vores hjem rent og alle sådan nogle ting, ikk', det gad...det gad jeg da ikke før.

Interviewer 2: Nej...

Malou: Jeg var fuldstændig ligeglad med om jeg havde tournesol hår eller om jeg var kommet til at spille kaffe ned af bukserne...

Interviewer 2: Ja. Det er misbruget...

Malou: Det er prisen, sådan er det, og samtidig nedbryder du dig selv langsomt og hvis ikke du gør det selv, så skal din partner gøre det...

Interviewer 2: Ja

Malou: og også "vi er veninder, vi er venner" og bla bla bla. Ligeså snart du vender ryggen til, så bliver du bagtalt og dolket i ryggen og så noget, du ved. Du har ingen venner, det eneste der holder folk sammen, hvis du ser et hjørne hvor folk de står og drikker, jamen tog du bajeren ud af hånden på dem, så ville de alle sammen gå hjem hver for sig.

Interviewer 1 & 2: Ja ja

Malou: Det er det eneste de har sammen...

Interviewer 2: det er det der er sammenholdet...

Malou: Ja... og så er der mange af dem som, man sidder jo ikke på gaden og tager heroin og kokain og... vel, de hårde stoffer. Jamen, så...så mødes de hjemme hos...

Interviewer 2: ...en eller anden...

Malou: Ja, hvad de nu finder på "skal det være hos Peter i dag, eller Jens?". Tog du stofferne fra dem ville de aldrig mødes, altså... Det alt sammen handler omkring misbrug.

Interviewer 2: Ja.

Malou: Og en hjemløs herfra... en dame herfra får aldrig nogen sinde lov til at komme på Grevinde Danner eller noget, for det stråler så meget ud af dem, ikk'.

Interviewer 2: Præcis.

Interviewer 1: Men det er også derfor at vi sådan har overvejet om der burde være tilbud til hjemløse kvinder kun for kvinder, som ikke...

Malou: Altså, Grevinde Danner var faktisk et sted førhen, det eneste sted du kunne komme hen når du var misbruger. Men det er også lavet om.

Interviewer 2: Så nu må du ikke...

Malou: Nej. Du må ikke have misbrug. Så var der man blev henvist fra Kvindehemmet på Jagtvejen, dem som var misbrugere og så noget, så blev de henvist til Grevinde Danner...

Interviewer 1 & 2: Ja...

Malou: men det er også blevet lavet om nu.

Interviewer 2: Så det eneste sted man kan henvende sig det er...

Malou: Altså, jeg har hørt, men jeg ved ikke om det eksisterer mere, at det skulle ligge noget ude i...i Roskilde, hvor man godt må...

Interviewer 2: Det er Juliane Marie Hjemmet er det ikke?

Malou: Nej, det er ikke Juliane Marie Hjemmet.

Interviewer 2: Nåh, så ved jeg ikke hvad det er.

Malou: Der må du godt få din medicin, men det er mere sådan et break i hverdagen

Alle: (Taler i munden på hinanden om hvad det kan være)

Malou: Det er en form for ligesom...

Interviewer 2: Et krisecenter hvor man godt må

Malou: Hvor man godt må have sit misbrug. Men om det stadigvæk eksisterer, det må du ikke hænge mig op på. Ellers er der en sidste mulighed, det er psykiatrisk afdeling...

Interviewer 2: Hmm..

Interviewer 1: Ja, for der er heller ikke nogle akutte tilbud til kvinder i København, vel, altså... akut nattilbud

Interviewer 2: Nej, så er der Reden og Valdemarsgade...

Malou: Nej, og det er ikke en gang sikkert at du kan komme ind der..

Interviewer 2: Nej, det kan du ikke vide noget om.

Malou: derfor er der mange der laver en masse møg hele sommeren, så de er sikre på at de ryger ind hele vinteren, for så er de jo sikre på at have tag over hovedet og at de får varm mad og...

Interviewer 2: det er jo grotesk!

Malou: Det er der mange der gør.

Interviewer 1: Så det er virkelig med overlæg, altså...

Malou: med fuldt overlæg, og så også alligevel...de skal alligevel..øh...bruge pengene jo, ikk'. Øh, så sørger de lige for at blive taget et par gange, du ved sådan, ikk', og lige regner ud og sådan..og så går der så og så lang tid, "så passer det lige med at jeg kommer ind at sidde vinteren over, ikk'." Altså...

Interviewer 2: Det er utroligt, at forholdene skal være sådan. Jeg kom lidt til at tænke på at det du fortalte da vi sad udenfor, der fortalte du at...at man kom lidt til at snakke som en mand og man kom til at sådan at...

Malou: Ja, din femininitet forvinder FULDSTÆNDIGT! Fuldstændigt!

Interviewer 2: Men hvorfor tror du den gør det?

Malou: fordi at der er jo mange flere mænd, hvis du ser en gruppe, ikk', hjemløse stå...øh...det er jo ikke alle der er hjemløse, men lad os sige vi ser en gruppe der står og drikker øl, ikk', så er der jo højest to piger mellem de her ti mennesker...

Interviewer 2: Ja...

Malou: ... så på den måde, det er det der gør det, at pigerne er i undertal, ikk'. Så... og det er jo meget normalt at man adopterer, jeg ved ikke om I har prøvet selv når man lærer en ny person at kende, en veninde eller en bekendt eller så noget, så fanger man rent faktisk sig selv i at bruge deres ordsprog og sådan...

Interviewer 2: det er rigtigt...

Malou: Men spejler sig jo, og det er det der sker og hvis du er... kun er to tøsere imellem ...øh...otte mænd, ikk', jamen, eller mænd...så adopterer du jo hurtigt det dér vrrrrgh-noget (brovte lyd) ikk'. Altså sådan snakkede jeg også til sidst.

Interviewer 2: Ja.

Malou: hvor sådan, nu kan jeg se det, ikk', altså når jeg kommer herved, synes jeg jeg sidder og tænker "hold da kæft, er det sådan jeg har siddet og snakket?"

Interviewer 1 & 2: Ja

Interviewer 2: Men tror du så at... bliver det nemmere at være kvinde, hvis det er at man er sådan lidt ligesom mændene, tror du?

Malou: Ja, klart! Fordi så er vi jo KAMMERATER! (brovte udtalelse), ikk'. Sådan snakker kvinder jo ikke.

Interviewer 2: Nej...

Malou: "Du er min bedste kammerat, og du skal bare vide at det sidder herinde i hjertet, ikk'" (slår sig på brystet). Når jeg sidder og ser det i dag, jeg korsrer mig, altså... men sådan er det. Jeg vil tro at vi... er i undertal...

Interviewer 2: Ja.

Malou: Så... adopterer man de der mandlige... og så måske også fordi at man et eller andet sted er man nødt til at og... gøre dig lidt rå for at ku' sætte mændene på plads. Hvis de går over stregen og så noget, men det er jo ikke alle der tør og sådan. Men ligeså snart de får for meget at drikke, så tør de jo godt, ikk'...

Interviewer 1 & 2: Ja.

Malou: det er også derfor at mange af dem tit har blå øjne og alt muligt, ikk', fordi så... men det har sikkert også meget med det at gøre, ikk'... "men hey, hvem fanden tror du, du snakker til?", ikk'...

Interviewer 1 & 2: Ja..

Malou: En form for...

Interviewer 1 & 2: Ja....

Interviewer 2: Du fortalte at det var så noget der kom snigende... så noget man ikke rigtig...

Malou: Ja, lige pludselig, så... jeg havde ikke lagt mærke til det, før Brian (anonymiseret, red.) han siger til mig "du ved godt at du snakker som en havnearbejder, ikk'." "Jeg snakker sgu da ikke som en havnearbejder? Hvad fanden snakker du om, din idiot"

Alle: (griner)

Malou: og så sidder man og tænker "hov, hvad var det der kom ud af munden på dig dér?". Så jeg fanger mig selv mere og mere... tro mig, jeg taler meget pænt nu i forhold til...hvad...bare for de der to en halv måned siden, ikk'. Og min stemme var fuldstændig...øh... (laver en hæs lyd)... ru, og rigtig drukkstemme, ikk', det er også gået væk, stort set, det meste.

Interviewer 2: Ja.

Interviewer 1: Det er godt at høre. Det virker som om at du har det bedre nu, at du er på vej opad...

Malou: Jeg har det rigtig godt, og min kæreste ringer også tit, når han ved at jeg er herude, ikk', fordi han er nervøs for at ... man hylér jo med de ulve man omgås med, ikk'....

Interviewer 2: Ja.

Interviewer 1: Vi kom til at snakke om den dér episode du fortalte om, nu vi gik tilbage til de der seksuelle overgreb, vi snakkede om eller... eller grams eller hvad vi nu skal kalde det for at være... det du fortalte om nedenunder broen...

Malou: Under broen... det er... der er... nede ved *Stationen* (anonymiseret, red.), ikk', der har i godt lagt mærke til der er sådan nogle caféborde og så noget, ikk' også, på sådan en stor plads...

Interviewer 1 & 2: Ja...

Malou: ... bagved, den fredede bygning, det er *Stationen* (anonymiseret, red.),

Interviewer 2: Ja, stationen...

Malou: så er der sådan nogle tre trapper op, der sidder vi tit der, øh, eller også på bænkene...

Interviewer 1 & 2: Hmm....Ja.

Interviewer 1: Men den episode du talte om, du sagde du ikke kunne huske så meget af hvad der egentlig skete, men...

Malou: Hvor jeg bankede ham dér?

Interviewer 1: Ja. Var det aften eller var det dag eller var det nat eller...

Malou: det har været, øh, ved en fem-seks tiden eller så noget om aftenen...

Interviewer 1: Nåh, men den episode dér, når du sagde at de andre der sad der, da du gik på ham og han havde siddet der "hjælp" og de havde...

Malou: Han lå ned...

Interviewer 1: Ja... Men hvad med... det ved jeg ikke om du ved så meget om, hvis du ikke kan huske hvad der skete, men altså... hvis du har siddet flere gange og bedt den der mand om at...

Malou: det er det jeg har fået at vide, at jeg har bedt vedkommende om op til flere gange "jeg vil ikke have at du sidder og tager på mig".

Interviewer 1: Ja.

Malou: ...og det havde jeg sagt en del gange og til sidst havde det blevet mig for meget, og så fik han altså en tur...

Interviewer 1: Ja. Men hvordan tror det kan være at de andre ikke sådan har grebet ind eller...

Malou: Og sagt noget?

Interviewer 1: Ja.

Malou: ...de har nok, øh, det ved jeg faktisk ikke, det kan jeg ikke svare dig på. Godt spørgsmål! Det kunne være at jeg skulle spørge dem. Det var egentlig godt at du tog det op. For det kunne jeg egentlig godt tænke mig at vide. "Hvad var der i vejen med jer, kunne I ikke fortælle manden at han skulle lade være?"

Interviewer 1: Ja. Det var bare sådan en...det kom jeg til at tænke på...

Malou: det kan jeg da godt forstå... Fordi nu, ham der fortalte mig det, ham vil jeg spørge, nu er jeg nysgerrig. Hvorfor de ikke er grebet ind og sagt "kan du ikke forstå at damen ikke vil have det?". Og så også fordi at grunden til at jeg sikkert er gået fuldstændig amok, det fordi der står ikke luder i panden på mig...

Interviewer 1 & 2: Nej...

Malou: der står ikke...fordi jeg sidder der og drikker en øl og er fuld, så er det ikke ensberettiget med at han har lov til at tage på mig.

Interviewer 2: Nej. Men tror du at der er mange mænd der tænker sådan...at fordi man sidder netop og er fuld, så er det bare okay?

Malou: ja. I miljøet, ja. Og så misforstår de meget. Du kan dårligt nok smile til dem eller blinke for sjov eller så noget, så tror de straks "åh, vildt, ikk', der er et eller andet". Og så kaldte de mig for vandrepokalen på et tidspunkt (griner), fordi at... jeg simpelthen, jeg kom ud af et rigtigt rigtigt voldeligt forhold, øh har jeg fortalt jer at jeg skulle have den der byttelejlighed og det der. Han har sparket døren ind fire gange, ikk', tømt lejligheden to gange ikk', og det har han også gjort, han har tømt den...det...her fjerde gang han har sparket døren ind, der har han tømt den for anden gang, ikk'.

Interviewer 2: men tror du så man kan have et eller andet ry der gør at mændene måske tænker "hende der kan jeg godt udnytte"?

Malou: Nej...nej...det har slet ikke noget med det at gøre. Og så har jeg også tit fået at vide "at vi driller dig bare, ikk'," altså fordi at efter ham der... som jeg sagde med de der stimer, ikk', øh, så prøvede jeg at komme sammen med en der hedder Benno (anonymiseret, red.), ja, vi er ved at... (hun viser en tatovering med hans navn) min mand er tatovør, ikk', eller min kæreste, ikk', så nu starter han med at farve over med hudfarve, og så når den er helet, så gør han det lige et par gange igen og så bagefter bliver der lavet en eller anden ring hele vejen rundt, så... det der Benno (anonymiseret, red.) kommer væk, ikk'.

Interviewer 1 & 2: Ja.

Malou: Igen, altså, det beviser igen at man bare følger med strømmen. Vi har kendt hinanden i fire dage, siger jeg ja til at få lavet sådan en. Det fortæller jo meget, ikk'...

Interviewer 1: Jo...jo...

Malou: Hvor er hjernen henne, altså...

Interviewer 1 & 2: Ja.

Malou: Havde...havde han sagt, ikk', havde jeg mødt ham i dag, ikk', og der var gået fire dage, ikk', og så han havde sagt det, havde jeg kigget på ham og sagt "sig mig, er du fuldstændig hjernedød?" Det er da ikke noget man bare gør. Så skal man da føle sig sikker og

have været sammen en rum tid og være sikker på... ikk', men efter fire dage, jeg havde kendt ham i fire dage. Det viser jo rigtig meget, ikk'...

Interviewer 1 & 2: Ja...ja.

Malou: Det gør det.

Interviewer 2: Så snakkede vi før om sådan noget fysisk helbred, og så tænkte vi på psykisk helbred... hvordan øh...

Malou: Altså, førhen led jeg meget af socialfobi og panikangst, øh, men efter jeg har fået metadon sjovt nok, er det forsvundet.

Interviewer 2: Så har det taget det.

Malou: Så...nej, det er metadon, for jeg startede ikke med at få nerverpiller, så det er metadonen faktisk som har gjort det. Så det har jeg faktisk, ikk', jeg havde ikke en gang kunnet snakke med jer.

Interviewer 1: Nej.

Malou: Ja, det var faktisk så grelt, at jeg måtte vente på at min søn kom hjem fra... fra fritter, før vi kunne gå ned og handle og så noget der...

Interviewer 1: Okay.

Malou: Det...det kunne jeg ikke, og hvis jeg gik alene på gaden, og kom gående på fortovet og der kom nogle gående, så gik jeg over på den anden side af gaden. Jeg kunne ikke, altså... men det er forsvundet fuldstændigt. Og så skal det siges at alt overdrevet misbrug for mit vedkommende, gør at jeg bliver utrolig ondsksfuld.

Interviewer 2: Hvordan kan det vise sig?

Malou: de kalder mig Miss Jekyll and Hyde, det er øgenavnet. Ikke her, bliver jeg ikke kaldt for det.

Interviewer 2: Nej.

Interviewer 1: det vil så sige at dit psykiske helbred i dag, du har ikke længere socialfobi og angst?

Malou: altså, ikke panikangst og socialfobi, men jeg har en masse ting som skal bearbejdes, ikk', altså jeg har ikke fået bearbejdet omkring min datter, jeg har ikke bearbejdet da jeg gik op og afleverede min søn, jeg har ikke fået bearbejdet...øh... de ting der er foregået i min barndom...øh...med en skizofren mor... der er rigtig mange ting jeg ikke har fået bearbejdet, ikk'.

Interviewer 2: Jo.

Malou: ikke fordi jeg ikke selv ved hvad... men det handler også meget om at... jeg er jo ikke selv psykiater, og det handler meget om at få nogle værktøjer til at...fordi det har en stor indflydelse på mange gange mit humør, ikk', ubevidst...

Interviewer 2: Ja, det er sådan noget det ligger...

Malou: og nogen gange hvor min kæreste sådan har spurgt mig "hva, hvorfor har du det sådan lige nu?" "Jeg ved det ikke".

Interviewer 1: Jamen, som du selv siger, det er sådan noget skal man have hjælp til, ikk', at finde ud af hvordan man håndterer det...

Malou: det er jo ikke fordi jeg ikke ved hvad der er sket og blabla... Det er slet ikke det det handler om, det det handler om, det er at...jeg ved ikke hvordan jeg skal håndtere det, jeg ved ikke hvordan jeg skal snakke om det, jeg ved ikke..slet ikke hvordan jeg skal bære mig ad.

Interviewer 1: Nej...

Malou: Og det kan være temmelig belastende...

Interviewer 1: Men du skulle til, var det ude på..øh..

Malou: Altså, de...de søger psykologer, på *Behandlingstilbuddet* (anonymisteret, red.). Øh, men har ikke fundet nogen endnu. Og så min kontaktperson har så lovet, mig at han vil snakke med..øh... der har jeg så igen ikke hørt ordentlig efter, øh..angående psykologhjælp et andet sted, og ku' det ikke lade sig gøre, jamen, kræver de at jeg skal gå til psykolog, oppe fra Jobcentret, så må de jo selv...

Interviewer 1: Ja, så må de finde en...

Malou: Og samtidig er det enormt vigtigt for mig, ikk'.

Interviewer 1: Ja, og man skulle tænke i din situation, der burde du få det tilbudt, altså...

Malou: Det er jo det, ikk'.

BILAG D – TRANSSKRIBERET INTERVIEW MED YVONNE

Interviewer 1: Hjemløse kvinder de er, I er jo kun 20 procent, eller et eller andet, af det samlede antal, altså der er måske to hjemløse kvinder når der er ti hjemløse mænd, ikk'. Ahm, så vi tænkte..

Yvonne: Er det rigtig?!

Interviewer 2: Ja.

Interviewer 1: Ja.

Yvonne: ...er der så mange løse..hjem.. mænd?

Interviewer 1: Ja, men det er også fordi den måde det bliver talt op på, det er så..

Yvonne: Det er statistikken, og ikke, øhh, ude i, øh, realismen vi er.

Interviewer 2: Ja, det har man faktisk prøvet at tælle, men der bor en masse kvinder, som vi også snakkede om, ude i lejligheder, som ikke er deres lejligheder, men så overnatter de der bare.

Yvonne: Ja.

Interviewer 2:...hos nogle mænd...

Yvonne: der bor der, ja.

Interviewer 1: Og de er svære at få med i statistikken

Interviewer 2: Ja...

Interviewer 1:...men, men sådan på... dem der kommer her på, øh, på institutioner, tilbud, nattilbud, herberger, væresteder og sådan noget, så er det cirka, øhm, tyve procent kun der er kvinder. Øhm, og det det fandt vi ret interessant og tænkte på, at det må...

Yvonne: ...det ja, det er fordi, at vi er dygtigere til, det er rigtigt ja, og finde nogle mænd som... hvor vi kan overnatte hos.

Interviewer 1: Mmm...

Interviewer 2: Ja, det er nemlig rigtigt, ja, det er faktisk den...

Yvonne: Øhh, det er jo rigtigt nok.

Interviewer 2: ...et middel til det, ja.

Yvonne: Jeg kan jo se mange af dem jeg, øh, øh, nu har jeg jo været flyttet fra København i nogle år og kommet tilbage igen, og kan se alle mine gamle øh, øh, veninder, øh, nogle af dem er jo flyttet ud, direkte til deres gamle kunder...

Interviewer 2: Ja...

Yvonne: ...og bor hos nogle af dem...

Interviewer 2: Ja...

Yvonne: ...og bor hos deres gamle kunder...

Interviewer 2: Ja...

Interviewer 1: Ja...

Yvonne: ...hvor de stadigvæk er på, når... men skal de have noget, så får de penge for det ikk'?

Interviewer 1: Ja.

Yvonne: Altså, men de bor der.

Interviewer 1: Ja.

Yvonne: ...altså, næsten som et ægtepar, og alligevel skal de betale.

Malou (bisidderen): Mmm... mmm

Yvonne: (griner).. i soverværelset... (griner)... så..

Malou: Mmm...mmm, at hele dele hele tiden, nej, puha, nej.

Yvonne: (griner).

Interviewer 1: I hvert fald, det var i det her sidste projekt, så kiggede vi meget på det dér med hvordan mænd og kvinder interagerer på hjemløseområdet og hvad vil det sige at være kvinde...

Yvonne: Ja.

Interviewer 1:...og netop være så få kvinder...

Yvonne: Ja ja...

Interviewer 1: ...i forhold til alle de her mænd. Æhm, og så fandt vi ud af, via nogle interview vi lavede med nogle kvinder på det tidspunkt, at der er rigtig mange der har oplevet der her med, øhm, seksuelle krænkelse eller seksuelle overgreb, eller hvad man nu kalder det, altså hvor at mændene på en eller anden måde er gået over en seksuel grænse.

Yvonne: Jeg er blevet smidt ud klokken tre om natten med min gamle hund, jeg glemmer det aldrig, jeg mødte en... Jeg... jeg er lige glad, øhh, han hed Hans Christian (anonymiseret, red.), ude på *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.), rigtigt dumt svin, øh, og så.. jeg havde gjort ham klart fra starten af at han overhoved ikke kunne få fisse på mig...

Interviewer 1: Mmm...

Yvonne: ...og jeg havde sagt til ham, at "hvis det er det du går efter, så spilder du din tid".

Interviewer 1: Ja.

Yvonne: Fordi, du får ikke noget fisse på mig, fordi du er simpelthen... fordi du tiltaler mig absolut ikke i nogen som helst afskygninger, høhø, altså men jeg var syg, jeg havde lige fået smadret min milt på langs og på tværs.. øh, så derfor var jeg lidt afhængig af, ja, at ligge stille.

Interviewer 1: Ja...

Yvonne: ...og jeg var hjemløs...

Interviewer 1: Mmm...

Yvonne: Det var... men, jeg boede på nødherberget ude på..., så siger han til mig en dag, og han sidder sgu i ramme alvor, og der havde jeg altså alligevel snakket med ham igennem to måneder, ikk'?

Interviewer 2: Mmm...

Yvonne: Så føler du lidt, du ved også, Malou (anonymiseret, red.), så føler man sig lidt, lidt mere øh, sådan sikker på folk, ikk'?

Malou: Mmm.

Yvonne: ...når man.. så, jeg følte mig, jeg kunne godt føle mig sådan lidt tryk ved ham...

Interviewer 2: Mmm...

Yvonne: ...også fordi jeg sagde decideret til ham, "jeg sover på din sofa. Hvis det er noget med at jeg skal ligge ved siden af dig i dobbeltsengen, så glem det, fordi så har jeg det nødherberg her".

Interviewer 1: Mmm...

Yvonne: Nåh, men jeg kunne låne hans sofa, og der var intet og sådan noget.. så kommer vi hjem til ham... så, og han er, øhh, er nødvillig sådan, reder op på sofaen kan jeg godt se. Og, øh, min hund er han absolut ikke glad for. Fordi, øhh... Ja min hund var også en god hund. Den, øhh, har jeg eddermanne været glad for i mange, den har reddet mig fra mange ting.

Interviewer 1: Ja...

Interviewer 2: Okay...

Yvonne: Jeg siger "gud ske lov min gode lamse, du har været..."

Interviewer 1: Mmm...

Yvonne: ...min allerbedste mand", foruden min rigtige mænd altså... (griner)...

Interviewer 1: Mmm...

Yvonne: ...men der har han været min bedste makker...

Interviewer 1: Ja...

Yvonne: ...i hele mit liv... så, den hund savner jeg. Øhh, også fordi som hund, der bliver du taget på en helt anderledes måde, altså der har folk sgu respekt.

Interviewer 1: Hvis man har en hund?

Yvonne: Ja, det er nok...

Interviewer 1: Ja.

Yvonne: Hvis man ikke har en hund, så har de faktisk ikke respekt.

Interviewer 2: Okay.

Yvonne: Ikke en skid! Øh, der skal du slås for din... (tager nærerne op)

Interviewer 1: Ja

Yvonne: Ikk'?

Interviewer 1: Ja

Yvonne: Øh, det er nok øhh, udelukket klaveret (hundens tænder, red.) og bare, du ved tro, fobier og folk, ikk'?

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Mmm...

Yvonne: Men nu har jeg også, for hundenes stil og sådan noget, og så havde jeg også en forvokset øh, hør, hør, øhm, øh, rottweiler og den var altså stor, ikk'?

Alle: (griner)

Yvonne: ...og så havde han hale på, han havde, Ziza, (Hundens navn, anonymiseret, red.) ikk'? Han var så sød, ikk'? Men når folk, han lagde altså skø... øhh, hoved i skødet på folk, jeg siger dig, de blev siddende, du!

Alle: (griner)

Yvonne: Jeg siger dig en krydder, mand, alt det der snavle.. snot og...

Malou: (griner)

Yvonne: Det er jo tissekoldt her, der er et viskestykke.

Yvonne & Malou: (griner)

Malou: (med forvrænget stemme) "Tak for det, Yvonne" (anonymiseret, red.)

Yvonne: Du kan tro, de sad bare pænt stille, selv de store drenge, du de.. Og dem som ikke kendte ham, du ved ikk', de sad bare indtil deres kammerat "nåh, men han gør ikke noget, du skal bare lige hilse på ham" for han var så fræk, han satte sig op på sofaen, så sad han med alle fire på, eller med to.

Malou: Ja, det...

Yvonne: ...forben på den, ikk'?

Malou: ja, jeg kan, jeg kan godt forestille mig det

Yvonne: Så skubbede han til folk.

Alle: (griner)

Yvonne: Det gjorde han også når han skulle have mig ud af sengen, så lagde han sig inderst, så skubbede han benene ind mod væggen.

Alle: (griner)

Yvonne: Så, så til sidst så lå jeg ude på gulvet ikk'

Alle: (griner)

Yvonne: Møgkøter! Ej, han var dejlig! Han blev kun seks år, det gjorde han, fordi René (anonymiseret, red.) passede ham en weekend jeg skulle til min begravelse forældre og jeg havde kun taget Molly med (hendes anden hund, anonymiseret, red.) Så ringer han, så siger han at Ziza (anonymiseret, red.) var blevet kørt over af en lastbil.

Malou: Det er løgn!

Interviewer 1: Ejjj...

Interviewer 2: For fanden!

Yvonne: ...og jeg havde sagt til ham "nu passer du den hund, og du drikker ikke mens du har ham"

Malou: Mmm... mmm...mmm

Yvonne: "du drikker det du plejer, så du.. er rask, du drikker dig ikke fuld når..." Og han lovede mig det på hånden, jeg siger dig det var en meget meget lille en der ringede til mig, og jeg siger dig når han fortalte det.. han.. ja. nå

Interviewer 2: Jamen, vi skal lige have sagt, inden vi begynder at snakke alt for meget.

Yvonne: Det var heller ikke det vi skulle snakke om...

Interviewer 2: Jeg vil bare lige sige, at, at det vi skal tale om nu her, det kan godt være at det er nogle meget øh, personlige og følsomme emner...

Yvonne: Jamen så må man jo, øh, ja sige fra...

Interviewer 2: ...og så siger du fra, hvis det er, at du synes at det bliver for meget.

Yvonne: Jeg er stor nok til at...

Interviewer 2: Godt.

Yvonne: Altså, jeg er fyrrer år, over fyrrer, så jeg er stor nok til og...

Interviewer 2: Ja, ja.

Yvonne: ...sige fra.

Interviewer 2: ...og det er okay hvis du bare siger stop.

Yvonne: Ja, altså...

Interviewer 2: Øhm og du vil, de oplysninger, eller de ting du fortæller os, de vil kun blive brugt i den her undersøgelse og du er selvfølgelig anonym

Yvonne: Nåh.

Interviewer 2: Altså, dit navn kommer ikke til at optræde nogen steder.

Yvonne: Det lyder egentlig meget godt, fordi det har jeg det godt med.

Interviewer 2: Ja.

Malou: Det var derfor jeg sagde "bare spørg løs".

Interviewer 2: Ja.

Yvonne: Fordi, øh, jeg har, sådan nu også, hvorfor Malou (anonymiseret, red.) er med, det er egentlig bare for, jeg er meget tryghedsnarkoman, jeg har det, øhm, jamen jeg er meget tryghedsnarkoman.

Interviewer 1: Ja.

Yvonne: Jeg har det også sådan i min lejlighed, altså, hvis jeg ikke har noget mål at gå efter, så skal jeg sidde og give mig et mål.. og bare.. Om det så bare, jeg siger, øhm, bare for at komme ud og få noget luft, ikk'.

Interviewer 1: Ja.

Yvonne: Det skal man hver dag, synes jeg, ikk'.

Malou: Mmm...mmm

Interviewer 2: Jo.

Yvonne: Så må jeg sige til mig selv "nåh, men, nu skal du gå ned til den flagstang" ikk', altså...

Interviewer 1: Ja.

Yvonne: ...eller sige "nu går du ned igennem parken", ikk'?

Interviewer 1: Ja, ja, ja.

Yvonne: Bare det jeg ved jeg har et mål.

Interviewer 1: Ja.

Yvonne: hvis jeg ikke har et mål at gå efter, så får jeg mig simpelthen, altså jeg ved ikke hvad det er. På et tidspunkt tror jeg, jeg var ved at øh lide, begyndte at lide af siosofobi (socialfobi, red) for jeg turde ikke gå ud af min lejlighed, øhh

Malou: socialfobi

Yvonne: ja

Malou: mm

Yvonne: nåh hedder det det?

Interviewer 2: ja

Malou: mm, socialfobi

Yvonne: Nåh, hedder det simpelthen sådan, jeg turde fandme ikke gå nogen steder, Malou (anonymiseret, red.), jeg syntes bare ikk', og det var uanset hvad jeg gjorde, øh, jeg var bare ikke øh

Malou: mm. Jeg har selv haft det

Yvonne: jeg bare, jeg så ikke godt nok ud!

Malou: mm

Yvonne: altså alting skulle sidde perfekt! Og hvis det ikke sad perfekt, og det er der jo intet der gør på mig nu efter de tænder (Yvonne har kun 3 tænder tilbage i overmund, red.) Jeg kan ikke se mere uperfekt ud end jeg gør (griner)

Malou: mm

Yvonne: så i dag...

Malou: så har du jo haft to problemer ud i et

Yvonne: (griner)

Malou: fordi øhhh, jeg havde det kun på den ene måde, den første måde du sagde.

Yvonne: ja

Malou: og så, jeg var ligeglad med, det var ikke sådan noget med, at fordi jeg syntes at jeg var grim og sådan noget..

Yvonne: sådan havde jeg

Malou: jeg var bare.. angst!

Yvonne: ja

Interviewer 2: ja

Yvonne: jeg var bange over

Malou: bange for mennesker

Interviewer 2: Ja

Yvonne: jeg var bange for dem

Malou: og jeg var sikker på, at de holdt øje med mig hele tiden

Yvonne: sådan havde jeg det også og.. kun mig! og og det var simpelthen fordi at.. jeg så forkert ud ikk'

Interviewer 2: ja

Yvonne: altså i forhold til.. men sådan havde jeg det, at, at jeg bare var grim og.. og og, nu havde jeg heller ikke.. for eksempel hvis bare jeg sprang en dag over med et bad.. jeg kunne blive helt sådan uhh, nu går jeg slet ikke på gaden, folk kan se du ikke har været i bad og sådan noget ikk'

Malou & interviewer 2: Mm

Yvonne: sådan fik jeg det, ikk' og hvad, altså når man bor alene og ikke har nogen mand, så kan man jo altså godt springe én dag over ikk'

Malou: mm

Interviewer 2: mmm

Yvonne: altså, så længe man børster sine tænder og lige går ud og fjerner sminken

Malou: jeg har fået nogle ritualer som skal være i orden

Interviewer 1: ja

Malou: mm

Interviewer 1: ja

Yvonne: jeg begyndte bare at blive.. kunne jeg mærke, lidt panisk øhh, sådan øhh, som en psykiater engang sagde til mig "du er godt klar over, at du har mange traumaer du egentlig har snakket og skrevet dig selv ud af, det er utroligt du ikke er skizofren"

Interviewer 2: ja

Malou: mm

Yvonne: som han siger, både efter June (anonymiseret, red.), det...

Interviewer 2: ja

Yvonne: det er hende som har født mig, ikk'?

Interviewer 2: ja

Yvonne: som han siger, fordi hun får, fra 70 til 80, der røg hun ud og ind af *psykiatrisk afdeling* (anonymiseret, red.), øh

Interviewer 2: ja

Interviewer 1: mm

Yvonne: med den ene diagnose i sin ryg efter den anden ikk'?

Interviewer 1: mm

Yvonne: altså hun.. og og.. men, men hun har også, altså vi har på en måde altid været omvendt, fordi da hun var narkoman og junkie, da vejede hun 105 kilo (Yvonne er selv en spinkel dame, red.), ikk'?

Interviewer 2: ja

Malou: mm

Yvonne: og lige så snart hun holdt op med at tage junk mand, der vejede hun 60 kilo!

Malou: ja

Interviewer 1: ja

Yvonne: ikk'? altså

Malou: ja, ja

Yvonne: men, mens hun var narkoman, der tog hun sgu uddannelse! Hun var den øh, jeg kan huske, på *Teatret* (anonymiseret, red.), for der har jeg boet, der blev hun ansat, øhh, som, øh leder ikk'? og jeg kan huske at hun sad og tog junk med alle sine klienter.. Øh, de havde det skide godt, de ville sgu ikke af med hende, vel?

Interviewer 2: nej (griner)

Alle: (griner)

Yvonne: det var hende der blev dyrere, ikk'? Øh, fordi at de har forbedret det (griner)

Interviewer 2: (griner)

Yvonne: det var dengang hun kom sammen med "Gamle", så skar han hendes smøger over en morgen de vågnede

Malou: (griner højt)

Yvonne: så tog han hendes skod, så skar han den over i tre dele "her er dit skod" sagde han så. (griner)

Malou: (griner)

Yvonne: ÅRRRGH mand! Og hun kom selv til at hente nogle øhh, nye, fordi der var han, han var jo ældre end hende ikk', men selvom han var det, han blev jo kaldt "Gamle" på grund af, at han kunne alle de gamle tricks ikk'

Malou: mm

Yvonne: som han siger "I skal ikke være dumme i samfundet, I skal fandme lære noget mand" ikk'?

Malou: mm

Yvonne: og som han sagde "det skader aldrig at gå på gaden og se godt ud. I har fandme at binde jeres sko ordentligt" og vi blev sat på række du, og måtte binde vores snørebånd så de sad lige.. og neglene og så.. man kører altid en kam igennem håret, ikk'?

Malou: ja

Yvonne: og det kan jeg egentlig godt li' ham for i dag, ikk'

Interviewer 2: ja

Malou: mm

Yvonne: fordi han har sgu lært mig mange ting, selvom han faktisk var en stor knægt ikk'?

Interviewer 2: ja

Malou: mm

Yvonne: altså, han gik ind øh på en plads og egentlig, øh ja.. tog en god plads og lærte os op, ikk' altså. Han sagde "I skal ikke være dumme" så han var ærlig med alt, ikk'?

Malou: mm

Yvonne: også med, som han sagde, når vi spurgte ham ikk' fordi jeg må indrømme, hun var trods alt så fair, June (anonymiseret, red.), så de gik ind i et andet værelse, når de gik ind i et værelse vidste vi godt, så kom der stearinlys frem og skeer og sådan noget, men jeg har aldrig set værktøj

Interviewer 1 & 2: nej

Yvonne: jeg tænker bagefter

Interviewer 2: mm

Interviewer 1: ja

Yvonne: jeg har trods alt aldrig set værktøj

Interviewer 2: mm

Yvonne: vi fik som regel nogle penge, og så fik vi lov til at gå ned og snolde

Malou: ja

Interviewer 1: ja

Yvonne: og når vi så havde snoldet så skulle vi banke på, når vi kom op

Interviewer 1 & 2: ja

Yvonne: og det gjorde ikke noget fordi de begyndte allerede at ryge os skæve der da vi var

Malou: mm

Yvonne: ja, der var vi en otte-ni, fem-seks år, og så grinte de af os, du ved, når vi tumlede rundt i vores skæverter ikk' (griner)

Malou: mmm

Yvonne: så jeg har sgu haft det fint nok ikk'. Men de.., så er det nogle gange jeg tænker over jamen.. er det fordi man er for dum når.., fordi da jeg så voksede op og blev 16 år.. og jeg var fuldt ud klar over hvad jeg havde med at gøre, ikk'?

Malou: mm

Yvonne: det var jeg sgu, ikk'?

Malou: mm

Yvonne: altså alle de præparater jeg kendte, og der var kendt ikk', dem kendte jeg sgu til, jeg var rå-ung da jeg var 16, begyndte så småt at lege med det da jeg var 14.. og der gik to år så var jeg rigtig rå-hooked på junk, og det var rigtig heroin altså, det var heroin, jeg ville slukke, der havde jeg det allerede sådan så, der skulle bare slukkes oppe i roen. Og jeg kunne ikke fortælle hvorfor

Malou: mm

Yvonne: men jeg kunne heller ikke det dér med at... så at mig og Tino (anonymiseret, red.) åbenbart har været det igennem (Yvonne fortalte inden interviewet startede, at hun og hendes bror har været udsat for seksuelle overgreb som børn, red.) jeg ku, jeg kunne ikke huske det. Det er først noget jeg har fået af vide her

Interviewer 2: Ja, senere

Yvonne: efter at jeg er blevet voksen

Interviewer 2: ja

Yvonne: det var en psykiater jeg havde.. og jeg har altid elsket hende meget. Hun tog mig med hjem på weekend dengang. Så siger jeg til hende "hvordan fanden tør du det? Jeg ved både hvor du bor" siger jeg til hende. "jeg ved hvor du bor, så hvis du en dag tager på arbejde.." øhh, hun havde en datter der hed Hannah (anonymiseret, red.) øhh, siger jeg "jeg ved hvor du er hver dag, så jeg kunne tage hjem og egentlig øhh øhh, rydde din villa".

Malou: mm

Yvonne: "Og øhh, du kunne egentlig ikke gøre en skid".

Malou: nej

Yvonne: Yvonne (anonymiseret, red.), men du kunne aldrig finde på det" siger hun så. "Netop fordi at jeg har vist dig tilliden til at tage dig med hjem"

Interviewer 2: ja

Interviewer 1: mm

Yvonne: og der ramte hun sgu plet

Malou: ja

Yvonne: og så siger hun "det er ikke mig du tænker på, det er Hannah (anonymiseret, red.)".

Interviewer 2: ja

Yvonne: og det var, der ramte hun plet

Interviewer 2: ja

Yvonne: fordi jeg si.., jeg har altid tænkt, du ved ikk', når jeg kommer op på barnets værelse, hvis man, jeg var på villaknæk med drengene og sådan noget, ikk', så når jeg kommer op på børnenes værelse.. så får jeg det helt dårligt, ikk'?

Interviewer 2: ja

Interviewer 1: mm

Yvonne: altså sådan, nej du må ud ikk'. Fordi det er krænke, det er at gøre dem usikre i deres eget hjem, ikk'?

Malou: mm

Yvonne: altså, og så har jeg fået det dårligt, ikk'

Interviewer 2: ja

Yvonne: og derfor lærte jeg mig op til øh, jeg ville ikke trække, og jeg ville heller ikke det andet der, vel. Så jeg lærte mig selv op til, du ved, og.. så gik jeg rundt på.. du ved, havnene, og fandt øh.. både, du ved, hvor papirerne lå i. Så solgte jeg både, du ved, og fik en udbetaling på 60-70.000 af.. og i 80'erne var det jo gode penge

Interviewer 2: ja

Interviewer 1: ja, ja

Yvonne: så jeg kunne jo sætte mig ned på.. og deles om stof

Interviewer 1: ja

Yvonne: gud ske, og det har reddet mig meget

Interviewer 2: ja

Interviewer 1: mm

Yvonne: det må jeg sige, fra og ikk', men jo mere man tar', jo mere er du altså også, jo dummere er du øh

Interviewer 2: ja

Yvonne: helt ærligt, øh

Interviewer 1: Yvonne (anonymiseret, red.), må jeg ikke, må jeg ikke øh, stoppe dig et øjeblik?

Yvonne: jo selvfølgelig

Interviewer 2: vi vil bare lige høre lidt her om.. hjemløshed

Interviewer 1: ja, øhm, mere fordi, det vi, det vi som sagt rigtig gerne vil spør, øh, høre dig fortælle lidt om, øhm, det er de her seksuelle overgreb eller krænkelser eller hvad vi kalder det, som kan være alt fra et klap i røven eller nogen der tager dig på brysterne eller hvad det må være, fuldbyrdet samleje, som foregår inde på, på de her natvarmestuer, herberger, nattilbud, hvad der ellers må være, men enhver hvor man er gået over grænsen på, øh, hvad altså hvad man har ønsket af seksuel kontakt, ikk', altså uønsket seksuel kontakt af enhver art.

Yvonne: mm

Interviewer 1: øhm, fra hjemløse mænd, øhm.. så jeg vil lige starte med at høre, om du kender til de her?

Yvonne: (nikker)

Interviewer 1: ja?

Yvonne: som jeg siger jeg havde.., at dem har jeg haft mange af. Bare sådan en som ham Hans Kristian (anonymiseret, red.) der...

Interviewer 1: ja

Yvonne: hvor øh, der er mange der er "ihh, du kan da godt låne min sofa"

Interviewer 1 & Malou: mm

Yvonne: hvor at du starter med at sige ja, "men du får ikke noget fisse", og de begynder "ja ja, det er da helt i orden"

Interviewer 1: mm

Yvonne: de kan blive siddende og vente oppe til klokken to-tre om natten hvor man vil, normalt ville de være gået i seng

Interviewer 1 & 2: ja

Yvonne: fordi du ikke er gået ind i deres dobbeltseng endnu

Interviewer 2: ja

Interviewer 1: ja

Yvonne: og når du så begynder at lægge dig til at sove, så begynder de at vække dig eller irritere dig eller tænde fjernsynet og skruer så højt op at du ikke kan sove

Malou: mm

Yvonne: eller få fred og ro

Interviewer 1: ja

Yvonne: men jeg må jo indrømme, du går først med sådan en mand hjem og sover, når du er så træt, så træt så træt og så udkørt

Interviewer 1 & 2: ja

Yvonne: at du ikke orker andet end at du bare vil have fred

Interviewer 1: ja

Yvonne: før gør man det ikke

Interviewer 2: nej

Interviewer 1: mm

Yvonne: fordi du, du bliver ved, netop for ikke at være afhængig af de der absolutte, afskyelige lede mæ, øh kræ som er, ja øh undskyld

Malou: nogen gange er man nødt til det, Yvonne (anonymiseret, red.)

Yvonne: ja! Nogen, øh Malou (anonymiseret, red.) for satan, du ved, jeg har sgu også prøvet det. Altså øh øh, lidt ikk', da jeg var ung, ikk'. Nogen gange er man sgu nødt til sut det.. jeg har sgu også ligget i rendestenen, ikk'

Malou: tvunget til det mand

Interviewer 2: ja

Yvonne: ja!

Malou: mm

Yvonne: altså, jeg glemmer aldrig ham der prøvede, okay gud ske lov, men altså det var krænkende nok, fik han ikke samleje med mig, men det han gjorde mod mig, det var eddermandme krænkende. Jeg.. der var en der kørte mig ud i *Skoven* (anonymiseret, red.), jeg var så skæv, jeg stod.. jeg stod nemlig nede på Halmtorvet og jeg stod og ventede på en.. så i min skævert, fordi jeg var på vej hjem fra *Baren* (anonymiseret, red.), dengang arbejdede jeg på *Baren* (anonymiseret, red.), så ung var jeg, altså så, så mange år er det siden for den er der slet ikke i dag, så ved du hvor mange år det er siden

Malou: mm

Yvonne: Øh, og så i min skævert siger jeg bare ja. Og så kokser jeg jo, det er klart ikk', fordi jeg var jo baske skæv mand, og så lige pludselig tænker jeg "jeg er sgu da ikke på vej hjem mand" for jeg boede lige oppe ad *Bygaden* (anonymiseret, red.). Så jeg aner slet ikke hvorfor jeg har sagt ja

Interviewer 1: mm

Yvonne: normalt ville jeg have sagt nej

Interviewer 1: ja

Yvonne: så lige pludseligt finder jeg ud af "denne her bil kommer jeg ikke ud af", og jeg kunne godt se vi var på vej ud af.. og så tænker jeg "gu' ved hvor jeg havner". Og jeg indrømme da han holdt inde midt i skoven, så tænker jeg "nu dør jeg!".

Interviewer 2: ja

Interviewer 1: mm

Malou: Mmm!

Yvonne: "Nu dør jeg!". Det var det eneste jeg tænkte. Og jeg tænkte bare "du skal ud af denne her bil, og så løber du! Du skider på alt andet" Og så var jeg så heldig, at det fandme var oppe i *Byen* (anonymiseret, red.), hvor *psykiatrisk afdeling* (anonymiseret, red.) ligger

Interviewer 1: ahh, ja

Yvonne: så jeg så lige pludselig lys ude midt i skoven. Og det reddede mig

Interviewer 2: ja

Yvonne: men de, da de så mig. Jeg siger dig også at de kiggede! For jeg havde, min jakke var der ikke, altså jeg var løbet fra alt, ikk'?

Interviewer 1: ja, ja

Yvonne: han havde simpelthen.. givet mig jeg ved ikke hvor mange knytter i hoved og alt muligt andet, han ville have mig til at slikke sig i røven.. og det ville jeg bare ikke!

Interviewer 1: nej

Interviewer 2 & Malou: nej

Yvonne: og jeg nægtede og tænkte "det gør du bare ikk'!"

Malou: det er det jeg siger, man ved ikke hvad der venter en

Interviewer 1: Nej

Yvonne: og han blev ved med at give mig så mange knytter i hoved, øh fordi han bare ville, og jeg tænkte bare "aldrig! Han får aldrig mig til at slikke ham i røven, altså det gør han ikke!"

Interviewer 1: nej

Yvonne: det var bare SÅ..

Interviewer 1: ja, ja... Ja, det kan jeg sgu godt forstå...

Yvonne: Undskyld (fordi hun græder, red.)

Interviewer 1: nej det må du ikke undskylde

Interviewer 2: det skal du endelig ikke undskylde... Det er nogle barske ting at fortælle om

Interviewer 1: ja... Hvordan er dine oplevelser med at komme på øh, herberger, natvarmestuer og sådan, hvordan er det?

Yvonne: øhmm, jeg kan godt li' at vi har sådan noget som det her (værestedet for hjemløse hvor interviewet finder sted, red.) fordi det er enormt, øh godt for os, de prøvet at spærre os inde i vores lille lejlighed, så vi ikke kan snakke sammen fordi vi er som de siger, og bare ordet, det kan gøre mig øhh.. sådan helt.. det kan man ikke bruge.. Hvad er det de kalder os? Vi er... hvad er det vi er i samfundet? Vi er den..

Malou: vi er den svage

Yvonne: den belastede del af samfundet eller..

Malou: mm

Yvonne: hvad var det jeg har.. hvad i, hvad jeg ikke har hørt.

Malou: mm

Yvonne: Hvad er det de plejer at sige om os?

Malou: hvad de plejer at sige om os, vi er socialt udstødte?

Yvonne: JA det er socialt.. netop! (råber meget højt og er meget ophidset). Der har vi den, de socialt udstødte! Hvad er det?!

Interviewer 1: ja, det ved jeg ikke

Yvonne: det er en der er blevet forvist fra jorden!

Interviewer 2: ja

Yvonne: det er en social udstødt! Jamen, hvordan kan man gøre det med nogen?! (stadig meget ophidset). Jeg har lejlighed.. Malou (anonymiseret, red.) har lejlighed ved jeg. Vi har, eh, Malou (anonymiseret, red.) ser skide godt ud, har haft en masse problemer, ved jeg ikke noget om, men det, det ved jeg alligevel, for det kan jeg se på hende, man kan ikke lære en gammel ko at skide, som jeg siger

Malou, Interviewer 1 & 2: (smågriner)

Yvonne: Øhh, og det, øh vi sir', vi.. mange gange der kan sådan nogle kvinder som os bare kigge på hinanden

Malou: ja

Interviewer 2: ja

Interviewer 1: ja, og spottede det

Yvonne: og så ved om man kan eller ikke (have noget sammen, red.)

Malou: vi spotter hurtigt hinanden

Yvonne: ja ja, ikk' Altså man kan, man lærer at aflæse nogle gange mennesker så godt, fordi du bliver nødt til det i vores miljø

(Malous telefon ringer)

Interviewer 2: ja

Interviewer 1: ja

Yvonne: fordi at, ellers så lige pludselig så sidder du med en kniv for struben, jeg har siddet med en kniv for struben to gange

Interviewer 2: ja

Malou: (taler højt i telefon)

Yvonne: jeg har prøvet med en der hedder Lucas (anonymiseret, red.), fordi jeg ikke ville være sammen med ham, så truede han mig med at slå mig ihjel, han sad gud hjælpe mig med en gøb i hoved på mig også. Og der, der troede jeg også at jeg skulle dø

Interviewer 2: ja

Yvonne: altså, og gud ske lov der..

Malou: (overdøver Yvonne med sin telefonsamtale)

Yvonne ... Og der lå jeg også, øhh og der indrømmer jeg, jeg har åbenbart været, men jeg har så også haft en mand der har, han blev gradueret i

Malou: (overdøver igen)

Yvonne: ... 26, en der hedder Simon Brodersen (anonymiseret, red.), min kæreste mand øh, og dengang jeg fik af vide at jeg havde kræft, havde jeg vidst at jeg ville overleve var jeg aldrig gået fra ham

Interviewer 2: nej

Interviewer 1: mmm

Yvonne: Det er sådan en god mand jeg har..

Malou: (overdøver igen)

Yvonne: (grædende)... han skulle bare ikke se mig sådan

Malou: (taler højt i telefon og overdøver Yvonne)

Yvonne: (hulkende) ... altså for det første var der ingen som troede at jeg overhovedet ville blive 25, vel?

Interviewer 2: mm

Yvonne: (hulker stadig) men da jeg så blev 25 var der ingen der troede, hvor at 30 det var..

Malou: (taler højt i telefon og overdøver Yvonne)

Yvonne: (hulkende).. og nu sidder jeg her og er 43 og nu, jeg kan slet ikke fatte det, vel, altså?

Interviewer 2: nej

Interviewer 1: nej

Yvonne: (hulker stadig) havde jeg bare vidst det dengang, så havde jeg haft min mand

Interviewer 2: ja

Interviewer 1: ja..

Malou: (taler højt i telefon og overdøver Yvonne)

Yvonne: (hulkende) ... i mit liv

Interviewer 2: ja.. ja...

Malou: (taler højt i telefon og overdøver Yvonne)

Yvonne: (snøftende) ... og der er det fordi min tro går på, øhh, jeg troede egentlig på en måde øhh, jeg ved ikk'.. Gud tror jeg lidt på, altså det er min, en speciel Gud altså, men jeg tror alligevel på, altså der er engle og sådan nogle ting

Interviewer 2: mm

Yvonne: altså, jeg har en skytsengel

Interviewer 2: ja

Yvonne: jeg har en meget meget god skytsengel, det det har jeg fundet ud af, øh, fordi med alt det jeg har overlevet, jeg har haft syv blodpropper ikk'? og oveni købet, jeg fejler cancer og dårlig hjerte ikk' altså, hvis det ikke bare er en god skytsengel der har siddet..

Interviewer 2: ja

Yvonne: øh, lige (peger på sin skulder.) ikk'

Interviewer 2: ja, ja

Yvonne: så havde jeg slet ikke været her, vel?

Interviewer 2: nej

Yvonne: men.. hvorfor skulle jeg, jeg skulle overleve de ting, når der er.. dengang de fandt ud af at jeg havde dårligt hjerte sagde de til mig "inden et år, hvis du ikke får skiftet det ud.." så dør jeg

Interviewer 2: ja

Malou: (taler stadig i telefon)

Yvonne: hvor jeg havde sagt "det vil jeg skide på, så lad mig dø i fred for satan".

Interviewer 2: ja

Interviewer 1: ja

Yvonne: for jeg ville bare have fred! Jeg var simpelthen så træt af sygehuse, blandt andet også fordi...

Yvonne:...altså jeg havde godt nok de vildeste drømme om at jeg ville vågne op og alt mit hår lå på puden

Interviewer 2: ja

Yvonne: og jeg tænkte "men okay, så er jeg da fri for mænd øhh, så går de langt udenom, skide være med det" og sådan noget ikk'? øh, men ikke fordi, jeg elsker mit hår i dag ikk'?

Interviewer 2: ja, ja

Interviewer 1: mm

Yvonne: det er jo også bare det, at jeg dengang jeg begyndte, kunne jeg vikle den (hårelastikken, red.) to gange om ikk'. Da jeg var færdig, da jeg var røg ud af hospitalet fire måneder efter der kunne jeg vikle den syv gange rundt om ikk'

Interviewer 1: ja

Yvonne: så det er altså bare mange øh, ikk'

Interviewer 2: ja

Yvonne: jeg var blevet så tynd lige pludselig ikk'

Interviewer 2: ja

Interviewer 1: mm

Yvonne: og fyldte bare ingenting og

Interviewer 2: mm

Interviewer 2: ja... øhmm, hvor har du, har du overnattet nogle steder sådan for eksempel *Hjemløseinstitutionen* (anonymiseret, red.)?

Yvonne: dengang øhm, *værestedet på gadenavn* (anonymiseret, red.). *Hjemløseinstitutionen* (anonymiseret, red.) er det eneste herberg jeg aldrig har været på

Interviewer 2: okay

Malou: er der nogen speciel grund til det?

Yvonne: jeg kom på specielt *Gadenavnet* (anonymiseret, red.), øhh, havde åbent

Malou: hva'?

Yvonne: hvad?

Malou: er der nogen speciel grund til det?

Yvonne: øh nej. Fordi det er altid øh, det er altid det jeg godt har villet ind på. Men så

Malou: det er det jeg mener, at du ikke har boet i *Hjemløshedsinstitutionen* (anonymiseret, red.)?

Yvonne: mm, fordi.. det er det herberg som jeg aller, aller helst har villet prøve og komme ind på

Malou: mm

Yvonne: de mange jeg har gået men,... altid havnet ude på *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.) eller på, ja i *Kvindetilbuddet* (anonymiseret, red.) eller sådan et eller andet latterligt sted for

Malou: Mm

Yvonne: jeg er aldrig nået ind i *Hjemløshedsinstitutionen* (anonymiseret, red.)

Interviewer 2: har du været på øh, natcafeen på *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.)?

Yvonne: mm

Interviewer 2: og sove?

Yvonne: Øhhh, på natcafeen på *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.)

Interviewer 2: ja, på *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.)?

Yvonne: ja ja ja ja, er du rigtig klog, for satan... uha.. jeg har boet derude i.. jeg har boet på deres nødherberg, altså boet og boet

Interviewer 2: ja

Yvonne: ja, jeg kalder det fordi det gjorde jeg jo, jeg boede i det skab i et år mand, altså... et skab

Interviewer 2: (griner)

Malou: var det så lille, så småt?

Yvonne: jamen det, der, det ku, der kunne du så have dine ting stående når du gik ikk', øhh, det var noget med hver dag skulle jeg ud og enten øhh, score noget nyt tøj til eller købe noget du ved, andre til, du ved de har både til penge og pris, ikk', så man kan få det billigere, for jeg kunne ikke lide mit fag det der vel, jeg kan ikke stjæle altså, det er underligt! (griner) Jeg kunne sgu godt øh, før øhh, altså som jeg siger, da.. da jeg ligesom kunne få lagt hjernen der, øhh, når man går på gaden som jeg siger.. så bliver man nødt til at lægge samvittigheden i skuffen ikk', for ellers overlever man ikke

Interviewer 2: nej

Yvonne: altså

Interviewer 1: har du prøvet, når du har været på nogle af de steder mm, nogle herberger eller.. eller natcafeer, har du så prøvet at øhh, at

Yvonne: altså det eneste folk var ude på på et natherberg eller et natcafé, det var meget meget sjældent at du møder andre end sådan nogen, det eneste de prøver på det er at få alt det op af lommerne du har

Interviewer 2: ja

Interviewer 1: ja

Yvonne: det du skal, du skal sove og ligge og værne om alle dine ting

Interviewer 2: ja

Yvonne: det er simpelthen så trættende, fordi når du kommer og endelig havner der, så er du så træt

Interviewer 2: ja

Interviewer 1: mm

Yvonne: så du dårlig har overskud til at kigge efter dine egen øhh, ja næsetip er det

Interviewer 2: mmm

Yvonne: er det forkert sagt? (henvendt til Malou)

Malou: jeg ved det ikke, jeg har aldrig overnattet dernede

Yvonne: det har jeg øhh, og det er gud hjælpe mig så klamt og så.. øhh enten kan du gå ind og lægge

Malou: er du nogensinde blevet befamlet dernede?

Yvonne: ja, det kan du eddermandme tro! Jeg har rejst mig mange gange op og sagt "kan du komme væk mand, eller jeg..!"

Malou: mm, mm

Interviewer 2: ja

Yvonne: væk eller smæk, mand altså!

Malou: mm

Interviewer 2: og det har været når I har ligget sådan på madrasser ved side af hinanden

Yvonne: mm

Interviewer 2: så har de..

Yvonne: jo, vi har ligget inde i rummene

Interviewer 2: ja

Yvonne: de ligger længere inde end opholdsstuen, inde ved sofaen

Interviewer 2: ja

Interviewer 1: altså inde i de der to rum bagved?

Yvonne: mm, så kommer de der lede negere

Interviewer 2: ja

Yvonne: så tror de bare så, de tror at alle danske piger de er ludere..

Interviewer 1: kan du så fortælle

Yvonne: jamen de har prøvet på at, først øh, har jeg vågnet ved at øh, jeg godt har kunnet mærke jeg har været ved at blive rullet

Interviewer 1: ja

Yvonne: du ved

Interviewer 2: ja

Malou: så går det frem med, at når du så vågner, nåh ja men så, så er du ved at bliver voldtaget ikk'

Interviewer 1: ja

Malou: mmm

Yvonne: næsten. Men så har jeg altid været så grov, at jeg har taget min kniv frem lige på stedet mand, og sagt "jeg sætter den lige i halsen på dig mand, det skider jeg på"

Interviewer 1: ja, okay

Yvonne: "jeg vil godt tage de fjorten år, jeg er ikke bange for at dø, er du?!"

Interviewer 1: ja, ja

Yvonne: "fordi hvis du ikke er, hvis du er, hvis du ikke er det, så synes jeg det øh, du skal komme i gang med at be' din bøn"

Interviewer 1: ja

Yvonne: "og det skal eddermandme gå stærkt, det skal være lige nu mand"

Malou: mmm

Interviewer 2: og det har du kunne gøre hver gang der ligesom har været nogen som har..

Yvonne: jeg har kunnet blive nødt til at gøre det

Interviewer 2: ja

Interviewer 1: ja

Yvonne: det er ikke noget jeg har villet gøre

Interviewer 2: nej nej

Interviewer 1: nej selvfølgelig ikke

Yvonne: men det er noget jeg er blevet nødt til

Interviewer 2: ja

Yvonne: fordi ellers havde jeg været voldtaget

Interviewer 2: ja

Interviewer 1: ja

Yvonne: så havde der bare stået tre andre negere og holdt mig

Interviewer 2: ja

Malou: mm

Yvonne: og så havde de taget mig bagefter

Interviewer 2: ja

Malou: ja, og de er ligeglade, de tager alle sammen en tur

Yvonne: der står bare to ved døren og holder vagt mand altså

Interviewer 2: kommer der noget

Malou: ja det er ikke noget, det er ikke bare én der voldtager dig, det er hele bundtet

Interviewer 1: ja

Interviewer 2: kommer der noget personale ind nogen gange eller

Yvonne: nej overhoved ikke, de blander sig udenom

Interviewer 2: det gør der ikke?

Yvonne: de vil ikke have ødelagt deres, altså de skal jo også hjem om natten ikk'?

Interviewer 2: ja

Yvonne: det er lige det der er problemet, de skal også bo i København

Interviewer 2: ja

Malou: mm

Yvonne: de har også deres job de skal passe hver dag

Interviewer 2: ja..

Interviewer 1: hvordan er det inde i de der, nu har vi kun været i natcafeen altså ude, vi har ikke været inde i rummene der bagved. Hvordan er belysningen og sådan, er der mørkt? eller, eller hvordan altså

Yvonne: jaa. Der er sådan en øhm 25 watts pære i loftet med en, du ved, sådan en rund skærm om eller sådan noget

Interviewer 1: ja

Interviewer 2: mm

Interviewer 1: ja

Yvonne: eller sådan noget

Interviewer 1: så der er sådan den der, altså sådan en lidt intim belysning eller hvad man kalder det, sådan

Interviewer 2: dunkel

Interviewer 1: dunkel belysning

Yvonne: dunkel belysning ja!

Interviewer 1: ja

Interviewer 2: mm

Yvonne: der bliver slukket, ikk', helt

Interviewer 2: gør der det?

Yvonne: ja

Interviewer 2: nå

Yvonne: lyset bliver slukket

Interviewer 2: så der er helt mørkt?

Yvonne: altså, det er ligesom haraki (hierarki, red.)

Interviewer 2: ja

Yvonne: den der kommer først til sofaen og ligger bedst og.. sådan er ligesom.. alfahannen, ikk'?

Interviewer 2: ja

Interviewer 1: mm

Yvonne: skal nok bestemme

Interviewer 1: ja

Yvonne: Og så er det sådan nogen gange fordi, så er jeg altså ligeglade med hvor store og stærke de er, rejst mig op og sagt "ved du hvad, det rager mig en skid mand, jeg skal altså også lige have redt min seng", ikk'?

Interviewer 2: ja

Interviewer 1: mm

Yvonne: så har den der mega alfahan stået og pustede sig op hvor jeg har sagt "du kan godt blive pustet ned igen, for eller tager jeg en knappenål du"

Interviewer 2: mm

Yvonne: "og gør det med"

Malou: (griner)

Interviewer 2: (griner)

Yvonne: nåh, men jeg er lige så fræk som de er, det bliver jeg nødt til for ellers bliver jeg trampet ned mand

Interviewer 2: ja. Er du ikke bange for dem?

Yvonne: så er det jeg siger, så har jeg min gaffel fordi det er ikke øh øhh, så er det ikke mord mere, det er selvforsvar. Smækker jeg en gaffel i halsen på ham, han havde truet mig mand.

Malou: mm

Yvonne: for satan.. Og jeg går altid rundt med en gaffel, altid

Interviewer 2: ja

Interviewer 1: okay, ja

Yvonne: det er det bed, en, en deodorant og en gaffel det er det bedste du kan forsvare dig med

Interviewer 2: det er det bedste våben?

Malou: jeg har lige læst i Metroexpress

Yvonne: og det mener jeg!

Malou: at du får tolv år øhh, de har lavet reglen om hvad det der angår

Yvonne: jeg er ligeglade, jeg vil ikke

Malou: du får tolv år

Interviewer 2: nej nej

Yvonne: altså jeg vil ikke forurettes

Malou: selvfølgelig ikke!

Yvonne: på den der måde for satan

Interviewer 1: nej

Yvonne: fordi, jeg ved, jeg kunne aldrig, det eneste som jeg siger jeg skylder andre mennesker, det er høflighed.

Malou, Interviewer 1 & 2: mmm

Yvonne: men det skylder jeg fandme også alle

Interviewer 2: ja

Yvonne: Og det skylder jeg alle, lige indtil de har behandlet mig dårligt

Malou: mm

Yvonne: så skylder jeg dem eddermandme en masse andet

Interviewer 1: ja

Interviewer 2: ja

Yvonne: men øh, hvad det er, det er op til mig

Malou: mm

Yvonne: fordi så lige pludselig har de et problem. Og det er et problem der er stort, og det er et problem der hedder Yvonne (anonymiseret, red.)!

Malou: mm

Yvonne: og det kan blive meget stort!

Interviewer 1: men Yvonne (anonymiseret, red.), da du kom deroppe på *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.), øhh, for eksempel når du nu fortæller om om

Yvonne: men nu er jeg altså også ovre i den, nu snakker jeg ligesom jeg gør hvis jeg sad derinde og sådan noget, i, i det hele taget er jeg ved at, kan jeg godt mærke, gået i gammel flash back

Interviewer 2: ja

Malou: (griner)

Yvonne: og det er bare dårligt

Interviewer 1: ja, ja det kan jeg godt forstå

Yvonne: jeg bryder mig ikke om at være den

Interviewer 1: nej

Interviewer 2: nej

Yvonne: der type

Interviewer 1: nej

Yvonne: med hvor man skal, jamen øh...

Interviewer 1: men du må sige stop inden vi river for meget op i, i noget ikk'?

Yvonne: jamen, men det har jeg sagt, altså jeg kan sgu også godt klare det fordi ikk'

Interviewer 2: det er godt

Yvonne: altså, som jeg siger, jeg håber at I er dygtige nok til at øh øhh

Malou: jamen, der kommer ikke navn eller noget

Interviewer 2: nej nej nej, bare rolig

Malou: det er anonymt, og derfor sagde jeg også ja til at være med

Yvonne: og dem jeg har navn nævnt, som øh, ud over øh, som det er døde, ikk' altså så

Interviewer 1: ja

Malou: mm

Interviewer 2: men øhm men så, de der oplevelser du fortæller, når for eksempel negerne de kommer og, og begyndte og, og ta' på dig

Yvonne: mm

Interviewer 2: var der så, hvis der nu var andre til stede som så noget

Yvonne: de reagerer ikke

Interviewer 2: de reagerer ikke?

Yvonne: overhoved ikke. Jo hvis de kan komme til at rulle dig i mens, så

Interviewer 2: så gør de det?

Yvonne: så gør de det ja

Interviewer 2: men ikke, de ville ikke hjælpe dig hvis det var?

Yvonne: nej

Interviewer 2: nej

Yvonne: de vil ti gange hellere hjælpe din taske

Interviewer 2: ja..

Malou: (griner)

Interviewer 1: når du overnattede der, har der været mennesker tilstede som du kendte, altså.. godt?

Yvonne: ja

Interviewer 1: ja?

Yvonne: ja, det har der

Interviewer 1: ja... men det betyder ikke så meget

Yvonne: men jeg har også sovet der alene

Interviewer 1: i sådan en situation

Yvonne: jeg har også sovet dernede alene

Interviewer 1 & 2: ja

Yvonne: som, som jeg siger, jeg har.. Gud ske, jeg har blevet, eller jeg ved ikke om jeg skal sige gud ske lov eller hvad jeg skal sige, jeg er blevet 43, og jeg kan godt mærke i dag, jeg har ikke den fysik

Interviewer 2: nej

Interviewer 1: mm mm

Yvonne: som jeg havde da jeg var ung og kunne klare den

Interviewer 2: nej

Interviewer 1: nej

Yvonne: jeg kan ikke klare den mer'!

Interviewer 1: mm

Yvonne: jeg kan ikke gå på gaden mer'!

Interviewer 1: mm

Yvonne: jeg kan ikke undvære min bolig mer'!

Interviewer 2: nej

Interviewer 1: mm mm

Yvonne: fordi hvis jeg røg på gaden bare en eneste gang mere, så ville jeg dø af det

Interviewer 1 & 2: ja

Yvonne: jeg ville simpelthen dø!

Interviewer 1: ja

Yvonne: og der ville ikke gå mere end et halvt år

Interviewer 2: nej

Yvonne: til et år

Interviewer 2: nej

Yvonne: men så ville jeg også være godt slidt ned og så ville jeg ikk', I ville ikke se den person I så nu. I ville se en (krummer sig sammen)

Interviewer 2: ja

Interviewer 1: ja

Yvonne: og så ville jeg ikke komme i den jakke (peger på sin jakke), for den havde jeg nok solgt på min vej

Interviewer 1: ja, ja..

Interviewer 2: ja

Yvonne: inde i Istedgade, fordi der var en eller anden der stod forleden dag, mand "hey, hey skal jeg ikke købe den?" så var der heldigvis en der stod bag ved mig som kender "sig mig ligner hun en der har brug for at sælge den?"

Malou: mm, mm

Alle: (griner)

Yvonne: bøbs!

Malou: mmm

Yvonne: (griner)

Malou: det er også noget mærkeligt noget at sige egentlig

Interviewer 2: ja

Alle: (griner)

Yvonne: jeg tænkte bare "hvad tænker hun på?"

Malou: "må jeg ikk' lige købe din jakke?"

Alle: (griner)

Malou: "ej nogle fede sko du har.."

Alle: (griner)

Yvonne: ikk' jeg tænkte også "Hvad?! Jeg tænkte jeg skulle have den på hjem måske".

Malou: ja ja

Yvonne: Hvad tænker hun på, mand, Gud må hun da ej, mand

Malou: (griner)

Interviewer 2: (griner)

Yvonne: jeg sagde bare til hende "sig mig hvad tænker du på?"

Malou: mm

Yvonne: "hvad var det du sagde?"

Malou: mm

Yvonne: "Ingenting".

Interviewer 2 & Malou: (griner)

Yvonne: "nåh, ja, det syntes jeg nok".

Malou: (griner)

Yvonne: ...når man lige ned foran kirken mand

Interviewer 1: nå, de her mænd der øh

Malou: var det nede i *Kirken* (anonymiseret, red.) Hvad for en kirke var det?

Yvonne: øh, nede i gaden sgu'

Malou: nåå, den der *Kirke* (anonymiseret, red.)

Yvonne: ja, ja

Interviewer 1: jeg skal lige høre dig, de her mænd der, de der øh, sorte, du snakkede om mænd nede på *Hjemløseinstitutionen* (anonymiseret, red.), var det nogen du kendte i forvejen?

Interviewer 2: nej, det var

Interviewer 1: hvad?

Yvonne: nej

Interviewer 1: nåå, natcafeen

Yvonne: ja, præcist

Interviewer 1: på *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.), ja

Yvonne: men desværre er jeg blevet røvdendt af mange der jeg kendte i forvejen, altså sådan er det

Interviewer 1: men de der mænd

Yvonne: det er meget meget meget sjældent du kan finde en makker eller en.. i det hele taget en som.. du kan dele alt det hele helhjertet med, når du i det hele taget er misbruger

Interviewer 1: ja

Yvonne: fordi misbruget gør et eller andet ved dig så din egoisme bliver så stor så stor så stor

Malou: mm!

Yvonne: fordi du er bange for at blive syg

Interviewer 2: ja

Yvonne: altså rent ud sagt

Interviewer 2: ja, ja

Yvonne: sygdom det gør jo

Interviewer 2: det kommer i første række

Yvonne: du er jo så ramt

Interviewer 2: ja

Yvonne: så.. det er forfærdeligt

Interviewer 2: ja

Yvonne: øhh. Jeg har selv måttet æde den i mig øh.. for jeg sagde engang, øh.. "der er aldrig noget der kan få tag i en så meget så de får mig til at gå på mine egne principper".

Malou: mmm

Interviewer 1: ja

Interviewer 2: men alts..

Malou: ja

Interviewer 1: ja

Yvonne: "Undskyld" har jeg så måtte sige til Gud, fordi der tog jeg sgu fejl

Interviewer 2: ja

Yvonne: Jo, jeg har vadet rundt i mine egne principper fordi, lige pludselig blev jeg sgu hooked på junk

Interviewer 1: ja

Malou: mm

Yvonne: og døde af hele mit liv

Interviewer 1: så man kan hverken stole på.. hverken sig selv eller nogen andre?

Malou: jeg kan da huske da at Joshuas far (anonymiseret, red.) og onkel døde jo i, i korpusset, da tænkte jeg, så langt ud kommer jeg aldrig, nej

Yvonne: det var det jeg overlevede. Jeg har siddet så syg så syg så syg

Interviewer 2: ja

Malou: og alligevel så har du stukket nålen i armen alligevel, ikk'

Interviewer 2: ja og det er det eneste der er sikkert ikk'

Malou: ja, det er meget meget, det er meget sikkert hvilken vej vi går

Interviewer 2: ja

Yvonne: jeg vidste, at enten ville jeg miste roen eller også ville jeg miste hele mit bagland, fordi så ville de sige yt. For dem jeg for det meste har gået sammen med, det har jo ikke været øh folk til, det har jo været dem der har øh.. ja.. det kan jeg ikke rigtig komme ind på nu, det kan også være lige meget. Øh, men.. jeg har både været heldig og uheldig vil jeg sige, at jeg har kunnet befærde mig mange steder

Interviewer 2: ja

Malou: mm

Yvonne: på grund af min ærlighed og på grund af at jeg ved godt hvornår jeg skal holde min kæft også

Interviewer 2: ja

Malou: mm

Yvonne: øh, det er ikke alt øh, ha, at folk de bare lige får ud af mig

Interviewer 1: nej

Yvonne: jeg har også en søster der blev slået ihjel da hun var 23

Interviewer 2: ja

Yvonne: nytårsaftnen ikk' også. Og det lærte mig meget

Interviewer 1: ja

Malou: mm

Yvonne: det gjorde mig bare lige (banker i bordet) Sådan!

Interviewer 2: ja

Interviewer 1: ja

Yvonne: og der lærte jeg lige pludselig hvordan man øh, du befærder dig ordentlig i de miljøer du kan komme, hvis du vil komme der

Interviewer 2: ja, ja

Yvonne: og hvis du ikke vil komme der så er der bare ikke noget at gøre ved det fordi du slipper sgu ikke af med dem alligevel. (griner)

Interviewer 2: nej

Yvonne: fordi så.. altså.. er du først øhh.. det er det der er så forbandet nogle gange, har.. altså.. jeg har sgu vokset op blandt dem altså, i *brokvarteret* (anonymiseret, red.) øhh.. voksede Bull'erne og HA'erne op side om side, så flyttede Bull Shit senere hen til *By...*, dem der blev Bull Shit, senere hen til *Bydelen* (anonymiseret, red.)

Malou: mmm, rockerne..

Yvonne: og de andre flyttede ud til *Bykvarteret* (anonymiseret, red.), ikk'

Interviewer 2: ja

Yvonne: og jeg har både boet på *Bykvarteret* (anonymiseret, red.) og June (anonymiseret, red.) hun flyttede til *Bydelen* (anonymiseret, red.), ikk' Så jeg

boede øh, ude i *Bydelen* (anonymiseret, red.) så, og voksede op sammen med.. og jeg har boet inde i *Gadenavn* (anonymiseret, red.) hvor Henning Knudsen, det var Makrellen, ikk'

Interviewer 2: ja

Yvonne: øh.. også øh..og det er sgu ikke, det er nogle, øh plus jeg har øhh har øhh har kommet sammen med en.. en af dem øh øh, et par venner ikk' så

Interviewer 2: ja

Yvonne: det er ikke et særlig sjovt miljø at komme i i det hele taget

Interviewer 2: nej

Malou: og det er ikke noget man... Jamen det er ikke noget jeg vil snakke om her

Interviewer 2: nej

(det banker på døren, pause)

Interviewer 1: Men Yvonne (anonymiseret, red.) du siger du har haft, du har haft hund i mange år?

Yvonne: ja

Interviewer 1: hva.. havde du hund på det tidspunkt hvor du kom ude på *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.), øhh, natcafé?

Yvonne: ja

Malou: Er det stadigvæk *Hjemløseinstitutionen* (anonymiseret, red.) du tænker på?

Interviewer 1: nej, det var bare mig der snakkede..

Yvonne: jeg har måttet smugle ham ind i gamle dage

Interviewer 2: ja for jeg skulle lige til at sige, du måtte vel ikke tage ham med vel?

Yvonne: nej, jeg måtte smugle ham ind i gamle dage

Interviewer 1: okay.. ja

Yvonne: I gamle dage var det jo sådan, og det er det jeg synes der er frygteligt, allerførste gang jeg boede på *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.), da der hvor man har konference i dag

Interviewer 2: mm

Yvonne: der boede vi. For der hvor man bor i dag, der måtte vi slet ikke komme, for da hed det, at der var sundhedsskadeligt og det var farligt at være der

Interviewer 2: nåh?!

Yvonne: Og det er det også, for det er så meget asbest ovre i de bygninger

Interviewer 2: nåh, for fanden

Interviewer 1: nåh

Yvonne: så det er rent ud sagt uhyggeligt

Interviewer 1: ja

Yvonne: Men nu er vi jo bunden af sam.. eller hvad var det du sagde?

Interviewer 1: de socialt udstødte?

Yvonne: ja de udstødte!

Interviewer 1: ja

Yvonne: jeg kan fandme blive så gal over det! (taler ophidset)

Interviewer 1: ja

Yvonne: hvad er, altså, udstødte?!

Interviewer 1: ja

Malou: mm, mm

Yvonne: øh.. jeg føler mig udstødt, ja

Interviewer 1: ja

Yvonne: det gør jeg i allerhøjeste grad, men det burde jeg ikke!

Interviewer 1 & 2: nej

Yvonne: øh, øh.. det kan godt være øh, jeg.. der..og så synes jeg også at der er forskel på, om man er misbruger eller bruger. Fordi der er stor forskel. En bruger er den der tar' hvad de har brug for

Interviewer 2: ja

Yvonne: (peger på Malou). Hun er bruger, hun er ikke misbruger, hun sidder ikke og hænger med hovedet ned i.. en bruger, det er en der tager det de skal bruge.

Interviewer 2: Ja

Yvonne: En misbruger det er en der tager mere end det de skal bruge

Interviewer 1: ja

Yvonne: ikk'

Interviewer 2: jo

Malou: mm

Yvonne: og der er en stor forskel

Interviewer 2: ja

Yvonne: og det er altså ikke, nu må du regne med, vi sidder ikke og tager det for sjovt

Interviewer 2: nej!

Yvonne: det skide junk, vel?

Interviewer 2: mm, nej

Yvonne: for kunne vi undvære det, så tror jeg nok

Malou: (henvendt til Yvonne) Nu får jeg jo kun det fra lægen af jo, ikk'?

Yvonne: ja, ikk', det øhh..

Malou: jeg får jo ikke noget ved siden af

Yvonne: nej, det gør du ikke og du tar' heller ikke noget ved siden af

Malou: nej

Yvonne: det ved jeg også så... Du er fandme, øh, helt straight altså ikk' men, du ved jo, og jeg er ærlig og åben, altså jeg må købe noget ved siden af på gaden fordi min latterlige læge, øhh, fordi min mor, som jeg siger, eller min mor den latterlige kælling der har født mig, har fyldt mig op med Stesolid siden jeg så at sige øh, jeg lærte at gå ikk'

Interviewer 2: ja

Yvonne: Gud ske lov kunne jeg gå ikk', men hun har fortsat, og desværre røg jeg op som 12årig på *Hospitalet* (anonymiseret, red.), og før det, der har jeg

været på rigtige tre børnehjem, så jeg kender jo godt forskellen på et rigtigt børnehjem og så børne- og ungdomspension

Interviewer 2: ja..

Yvonne: og der er meget forskel, der er rigtig meget forskel. Fordi det var fedt nok at være på børne- og ungdomsinstitution, der har man det sgu meget godt

Interviewer 2: ja

Yvonne: altså, der går jeg ind for, også i dag

Interviewer 2: ja

Yvonne: hvis man ikke kan bo hjemme

Interviewer 2: ja

Yvonne: det gør jeg virkelig.. Men børnehjem.. aldrig!

Interviewer 1: nej

Malou: min lillebror gjorde alt hvad han kunne for at blive smidt ud af børnehjemmet så han kunne komme hjem til sin mor

Interviewer 2: ja

Yvonne: ja børnehjem de er adskilt, for det første, de satte mig og Tino (anonymiseret, red.) sammen, og Tobias (anonymiseret, red.), den mindste af os, han røg lige ind ved siden af fordi han var ikke gammel nok til at komme på øh, samme stue som os, og vi skulle være ude fire timer hver dag om så det regnede, sneede eller hvad det gjorde, og det resulterede i, fordi jeg er jo så, du ved hvor, jeg kan ikke tåle kulde, så jeg lå hele tiden på hospitalet med kold lungebetændelse

Malou: mm

Yvonne: Men jeg behøvede ikke ligge på hospitalet, for jeg kunne jo bare ligge oppe i deres seng ikk'?

Interviewer 1 & 2: mm

Yvonne & Malou: (taler i munden på hinanden)

Yvonne:... der må jeg tit bruge den "Husk på Yvonne (anonymiseret, red.), du er over 40"

Interviewer 2: ja

Yvonne: "tænk nu hvis du havde haft et lille barn på fire år, så hellere dig"

Interviewer 2: ja

Yvonne: og den bruger jeg meget hvis jeg begynder at blive for ynkelig ikk'

Interviewer 2: ja

Yvonne: og, det må jeg sgu indrømme ikk', fordi selvfølgelig sidder jeg da også nogle gange og tænker "hvorfor lige mig?" ikk'

Interviewer 2: ja

Yvonne: fordi jeg har sgu været fysisk, jeg har været flyttemand, jeg har øh, været nedriver, jeg har været med til at støbe, mand, ikk', øh, og lige pludselig kan du ikke engang løfte et glas vand!

Interviewer 2: ja

Interviewer 1: mm

Yvonne: prøv at forestil jer det, du kan ikke engang cykle din egen cykle

Interviewer 1: ja

Yvonne: fordi du bare ikke kan lukke den som andre kan

Interviewer 2: nej

Yvonne: det er...

Interviewer 1: ja, det er ikke sjovt..

Yvonne: det er barsk

Interviewer 2: ja

Interviewer 1: ja det er barsk

Interviewer 2: ja

Yvonne: (græder)

Yvonne: jeg bor på femte sal

Malou: ja det er da også smart

Interviewer 2: ja...

Malou: skide smart at give dig en lejlighed på femte sal

Interviewer 1: ja..

Yvonne: da jeg søgte lejlighed, da blev der skrevet, jeg måtte ikke få en lejlighed der ligger over, minimum over tredje sal

Malou: det er da endda for meget

Yvonne: og min læge sagde anden sal

Interviewer 2: du skal da helt ned, ja

Malou: ja

Yvonne: allerhøjest anden sal sagde min læge

Malou: stuen, første

Interviewer 2: ja

Yvonne: hvor jeg sagde " arh, tredje sal kan jeg lige gå", "Du.. anden sal" sagde han, og det værste ved det er, at jeg har lige fået tilbudt det jeg ønsker mig aller, allermest. Der er en mand der står og vil bytte, og jeg har en fed byttelejlighed jeg godt må bytte væk

Interviewer 2: mm

Yvonne: Han står med et fedt rækkehus oppe i Nordjylland (anonymiseret, red.)

Interviewer 2 & Malou: mm

Yvonne: øhh, hvor, øhh, han også må bytte det væk, og det er et toværelses rækkehus hvor du må have hund og kat. Og jeg vil godt have mig en kat, ikk'

Malou: mm

Yvonne: jeg må godt nok have kat hvor jeg er nu, men jeg kan ikke øhh.. jeg vil ikke sætte en kat op i en femtesals lejlighed

Interviewer 2: nej

Yvonne: det får du mig ikke til

Malou: nej

Yvonne: det får du, det er fandme dyrplageri

Interviewer 2: ja

Yvonne: hvis jeg er ude om sommeren, hvad skal den stakkels kat gøre?

Interviewer 2: ja

Interviewer 1: Hvad så kan du, du kan ikke få lov til at bytte.. til Nordjylland (anonymiseret, red.) eller hvad?

Yvonne: jo, nej det kan jeg ikke.. jo fordi, øh, men så bliver det halvdelen af min metadon da bare lige taget fra mig

Interviewer 1: hvad har det med sagen at gøre?

Yvonne: jamen det er da det! Hvad har det med sagen at gøre, ja. Men det har de, de har en politik der hedder derovre, der må du kun få 120 ml, så de.., hvis jeg skal derover og bo, så kan jeg ikke få den medicin jeg

Malou: det har jeg aldrig hørt om før

Yvonne: hvis jeg, jamen det er da kun for at tyrannisere mig.. Er du rigtig klog, ved du hvad de gør i Provinsen (anonymiseret, red.), ved du hvad de gjorde med Christina (anonymiseret, red.)?

Malou: mm

Yvonne: Hun, ja nu optager, du lover, det sletter du, navnet Christina (anonymiseret, red.)

Interviewer 2: ja ja, selvfølgelig, der kommer slet ikke nogle navne med

Yvonne: nåh fordi at det det så, øh, ved du hvad så, hun boede nede i vores kommune. Jeg kender hende både herfra København, og så mødte jeg hende jo i Provinsen (anonymiseret, red.) og "hvad laver du her?" og sådan noget. Hun var flyttet derned og var rigtig glad for at bo der

Malou: mm

Yvonne: men, som hun sagde "Yvonne (anonymiseret, red.), jeg er desværre nødt til, for at holde mit forbrug, for jeg vil ikke på doner"

Malou: mm mm

Yvonne: hun ville fandme ikke på doner, og jeg forstår hende jo godt. Jeg ville også hellere, hvis jeg aldrig havde prøvet doner, så var jeg også foresat på junk. For så havde jeg kunne tage en kold

Malou: mm

Yvonne: og så havde jeg kunne blive helt fri, ikk'

Malou: mm

Yvonne: øh.. Hvis jeg kunne slippe Benzodiazepinen

Malou: ja det er fandme smart

Yvonne: det er det der er sværest for mig fordi..

Malou: ja

Yvonne: for fanden, jeg har fået det officielt af lægerne siden jeg var 12 år, som jeg siger, jeg var 12 år da jeg kom op på *Hospitalet* (anonymiseret, red.), ikk', og der fik jeg bare Stesolider officielt af lægerne ikk'

Interviewer 2: mm

Yvonne: fordi jeg var jo adfærdsvanskelig. I dag ville jeg være blevet kaldet dampbarn ikk'

Interviewer 1: ja

Yvonne: hvis jeg havde været øh, ja ikk'

Interviewer 1: ja, ja

Yvonne: så ville jeg gud hjælpe mig have fået amfetamin, mand, ikk'

Malou: ohh

Yvonne: ikk', jeg havde kravlet rundt oppe i loftet for satan mand

Interviewer 1: ja

Yvonne: det det er det de ikke fatter

Interviewer 1: ja

Yvonne: øh

Interviewer 1: ja

Yvonne: men så, da fik jeg øh øhh officielt Stesolid som 12årig!

Interviewer 1: ja

Interviewer 2: det er godt nok tidligt

Interviewer 1: og så fik man sovemedicin om natten eller hvad, så man

Yvonne: ja ja, jamen jeg fik øh, jeg fik da masser af stesoer. Og så.. Det fik jeg da i mange år

Interviewer 1: ja

(Pause)

Yvonne:... så var jeg løsladt, det fik jeg et halvt år for! (Yvonne refererer til en hændelse hun fortalte om i pausen, red.). Så blev jeg løsladt, to dage efter.. så fordi, så siger de så sådan, nåh men de ville ikke komme med min medicin mere, så den skulle jeg hente nede foran arresten, så tænkte jeg "Gud ske lov, så er jeg da fredet". Fordi "nede foran politiet der kan der da ikke ske mig noget"!

Interviewer 2: nej

Malou: mm mm

Interviewer 1: nej..

Yvonne: og inde i arresten der har de siddet, som de sagde til mig "Vi kan ikke forstå at du har så dårligt et ry, Yvonne (anonymiseret, red.), for du er sgu da så sød!"

Malou: mm

Yvonne: som de sagde til mig " Hold da kæft, man kan sgu få det med dig som man vil ha' det"

Malou & interviewer 2: mm

Yvonne: "Bare man ikke pisser på dig, mand"

Interviewer 2: ja

Interviewer 1: mm

Yvonne: "Fordi så skal jeg nok komme væk" sagde han

Malou: mm

Yvonne: ikk' "så er du godt nok grum" ikk', siger han... (Medarbejderen på stedet kommer med kaffe til os)

Yvonne:...Altså, der kan I jo se hvor godt vi har det her...

Interviewer 1 & 2: ja, (griner)

(Medarbejderen giver os en meddelelse)

Yvonne: det har været grunden til, at jeg faktisk lever i dag. Det er fordi at jeg har det her. Hvis jeg ikke havde kunnet komme her, bare i den tid jeg har, så havde jeg slet ikke været i live i dag.

Interviewer 2: nej

Malou: i starten der øhhh, der blev jeg ved med at sige "nej, jeg skal fandme ikke derned"

Interviewer 1: mm

Malou: fordi at jeg at så det som noget helt andet, jeg så noget helt andet for mig end det i virkeligheden var

Interviewer 2: ja

Malou: Og så begyndte, så alligevel blev jeg lokket ned en dag.. så fandt jeg ud af at det ikke var så slemt alligevel

Interviewer 2: ja

Malou: og nu kan jeg godt lide at være her

Yvonne: jeg elsker, altså..

Interviewer 1: her er en rar atmosfære, det har vi snakket om

Interviewer 2: ja

Malou: ja

Yvonne: Hvis de, der er lukket en dag så er jeg helt elendig, hvis det er en hverdag fordi det går helt ud over min kalender, altså

Malou: mmm

Yvonne: (griner)

Interviewer 2: kommer der mange kvinder her?

Yvonne & **Malou:** ikke specielt

Malou: nej

Yvonne: vi er blandet øh.. jeg

Malou: jeg synes ikke at der er specielt mange, ikke mere

Yvonne: jeg synes det er lige før at der er flere mænd end kvinder, ikk', altså

Malou: det er der også!

Yvonne: ja, vi er da ved at være i undertal altså..

Malou: ja..

Yvonne: øh, er der, nu ved jeg jeg har snakket egentlig om en masse andet som I egentlig ikke har en skid brug for

Interviewer 2: Det gør ikke noget

Interviewer 1: Det er helt i orden

Yvonne: og det er jeg ked af

Interviewer 1: det skal du ikke være

Interviewer 2: det skal du overhoved ikke være

Interviewer 1: der er ikke noget at være ked af

Interviewer 2: nej

Yvonne: er der noget I synes

Interviewer 2: Vi sidder og prøver og lure om der er noget vi skal

Interviewer 1: Øhm

Yvonne: Ja

Interviewer 1: Ja, øhh nede på *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.) der når du så får – du snakkede om de her mænd, der pludselig begynder at gramse på én,

og tro de skal alt mulig – er det sådan noget at folk godt ved, der sker der nede? Er det sådan en

Yvonne: Ja, de ved udmærket godt hvad der sker, de er så grove, så – nu skal jeg fortælle jer, da øhh, der var en af medarbejderne, der er aflønnet dernede, der så sig sur på migovre i nødherberget, så han fandt ud af, nu skulle jeg have karantæne dernede fra, så han kunne tømme mit skab. Og han vidste nemlig godt jeg havde en... Bowie knive på den størrelse (viser størrelsen)

Interviewer 1: Ja

Interviewer 2: Ja

Yvonne: fordi det blev jeg nødt til at have, det klart

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Ja

Yvonne: Ikk

Interviewer 1: Ja

Yvonne: Det er – og den vidste han tilfældigvis godt, jeg havde lagt i skabet

Interviewer 1: Mmm

Yvonne: øh, så lige pludselig, så havde jeg fået karantæne. Og så måtte jeg ikke gå ind og tømme mit skab, det skulle han godt, og hvad mangler

Interviewer 2: Ja

Yvonne: og det kan jeg jo ikke mælde ham for, vel

Interviewer 2: Nej det kan du jo ikke, nej

Yvonne: Jeg kan ikke gøre en skid

Interviewer 2: Nej

Yvonne: andet end jeg kan stå og sige "nå, det var de 12-1300 kroner, smut mand"

Interviewer 2: Ja

Yvonne: Hvis det forslår, ikk'

Interviewer 1: Mmm

Interviewer 2: Ja

Yvonne: eller det forslår ingen gang for satan da, men ikk'

Interviewer 1: Mmm

Yvonne: Det er så noget jeg kan blive lidt øhh – og hvis det er de godt vil se optræk til ballade og så noget ikk' – så længe det er udenfor skide være med det, der er øh

Interviewer 1: Ja

Yvonne: men det jeg kan blive gal over – nu skal I prøve og høre for jeg kan huske min barndom, eller barndom og barndom, jeg har vel været omkring en ni ti år, det var før jeg sådan begyndte at rigtig og og og kunne klare mig selv rigtig. Der flygtede jeg nemlig ud, fordi jeg har både været i døgnvagten og bo og alt mulig andet øh fordi jeg ku' ikke være hos June (anonymiseret, red.)?, altså hun var simpelthen en tyran, altså den kælling simpelthen er det frygteligste der findes på denne jord øhh

Interviewer 1: (samtidig) øhh ved du øh (der hældes kaffe op)

Yvonne: øh og der var jeg nemlig øhh ude på *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.), og der gik de der som de bruger til i dag fint og flot og lejede ud til konferencerum

Interviewer 2: Ja

Yvonne: og du ved, ikk', rigtig

Malou: Ej, Yvonne (anonymiseret, red.), det kan man ikke være bekendt (Yvonne har taget det sidste mæk til kaffen, red.)

Yvonne: Der har jeg – nåhokay så må du gerne få af min...

Alle: (griner)

Yvonne: Så vil jeg godt dele med dig

Malou: Nej fordi jeg er på slankekur.

Alle: (griner)

Malou: Og jeg spiser bare kager og slik og

Alle: (griner)

Yvonne: Ja, det, øh jeg er også på slanke

Malou: Det er kun fordi jeg ikke må, Yvonne (anonymiseret, red.) – ellers plejer jeg ikke at spise slik og sådan

Interviewer 2: (samtidig) Jeg kunne godt tænke mig lige at høre øhm, hvis nu at øhh når man sov der ude, når du sov ude på *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.), øhm

Malou: Altså, jeg bliver forvirret når I siger *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.)

Interviewer 2: ude på natcafeen

Interviewer 1: jamen det er *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.), ude i *Bykvarteret*?

Malou: Bor du på *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.)?

Interviewer 2: Nej, nej

Yvonne: Jeg har boet på *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.)?

Interviewer 2: (samtidig) den gang du boede på *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.)?

Malou: og der er også en natcafé?

Interviewer 1 & 2: Ja

Yvonne: Ja der er en natcafe, der er et nødherberg

Malou: (samtidig) okay så er det derfor jeg bliver forvirret, for jeg tror nemlig at I snakker om natcafeen på *Hjemløseinstitutionen* (anonymiseret, red.)?

Interviewer 1: Nå, nej men der er også en på *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.)?

Interviewer 2: (samtidig) Det kan jeg godt forstå ja

Malou: (Samtidig) Så jeg sad bare her.

Yvonne: Natcafeen, der er et nødherberg

Interviewer 2: Ja, sådan et akuttillbud, ja

Yvonne: Og den åbner klokken øh halv ti øh om aftenen

Interviewer 2: Ja

Malou: Ja

Yvonne: Og har åbent til klokken syv eller otte om morgenen, tror jeg det er

Interviewer 2: Ja

Yvonne: Jeg mener det er otte, vi blive losset ud

Interviewer 2: Men kunne man nogen gange, hvis det var du sov der, kunne du så øhh for at få noget ro, kunne du så øh finde på at gøre nogen ting som du måske ikke havde lyst til at gøre?

Yvonne: Du kunne ikke få ro derude, altså

Interviewer 2: Det kunne man ikke?

Yvonne: Nej, det, altså, det derude det er en omvandrende – du kan lige så godt tage ind i Istedgade

Interviewer 2: Ja

Yvonne: Altså, der er næsten mere ro i Istedgade, end der er dér

Interviewer 2: Ja

Yvonne: Undskyld jeg siger det. Fordi det eneste der er sødt der, det er de søde thaipiger der går og gør rent og bliver udnyttet i hoved og røv, mand

Interviewer 2: Ja

Yvonne: De er så flinke, så flinke, så flinke – og siger dig, jeg lå syg derude og lægen havde øhh rekvireret at jeg skulle ligge i sengen i en uge og han skulle på ferie, og der havde jeg hørt at han havde rekvireret madbilletter til mig og alt mulig

Interviewer 2: Mm

Yvonne: Der var én, lige dagen før han kom hjem, der var oppe og se til mig, ellers lå jeg seks dage. Og lå bare og var syg og jeg kunne ikke gøre en skid fordi det var mit hjerte, den var gal med

Interviewer 2: Ja

Yvonne: Og jeg var syg

Interviewer 2: Ja

Yvonne: Så kom de op på sjette dagen, der "Om jeg var tørstig?", om jeg var *tørstig*, mand. Jeg siger dig jeg kunne drikke en fandme en en helt øh dunk

Interviewer 1: Ja

Yvonne: "Hvad skal du have? Vand" (griner)

Interviewer 1: Ja

Malou: En hel tønne vand

Yvonne: Jamen, jeg kunne drikke simpelthen drikke mine tårer, du for satan, jeg var så – og jeg kunne bare ikke øh. Det var øh lige da jeg havde fået smadret milten

Malou: Okay

Yvonne: og jeg vidste jo ikke hvad det var, jeg troede bare det var et par brækkede ribben og så tænkte jeg, hvad gør man så, så ligger man ned, for at hvile dem, ikk'.

Malou: Ej, nej nej

Yvonne: Så jeg tænkte så må du sgu lægge dig ned, ikk

Malou: Det er dødeligt Yvonne (anonymiseret, red.), det der

Interviewer 2: Ja

Yvonne: For jeg kunne godt mærke at det gjorde ondt, ikk'

Interviewer 2: Ja

Yvonne: Og så senere da jeg bliver indlagt så viser – for jeg blev så syg til sidst så jeg ikke kunne fokusere, jeg gik ind i øh – fordi til sidst tog jeg bare en taxa ud til en af mine venner der hedder Mikas (anonymiseret, red.), fordi jeg var simpelthen desperat

Interviewer 2: Men hvad var der sket?

Yvonne: Jeg havde fået smadret milten. Der var en gammel junkie, der hed Brian (anonymiseret, red.), der havde gennem smasket mig, fordi jeg ikke har villet give ham min sidste hundredekroneseddel

Interviewer 2: Nå

Yvonne: Altså, sådan er de derude

Interviewer 1 & 2: Ja

Yvonne: Så øh

Interviewer 2: Der skelner man ikke om det er mænd eller kvinder? Man slår bare eller?

Yvonne: De er pisseligeglade, mand. Altså hvis de har lyst til at skære halsen over på dig, så gør de det

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Mmm

Yvonne: Der er slet ingen

Interviewer 1: Mm

Yvonne: ej de vil selv brænde dig inde om natten, mand, så hælder de da bare benzin op ad døren, mand

Interviewer 1: Ja

Yvonne: Men nu er det gudskelov jerndøre, så det er rimeligt brandsikkert, så

Interviewer 1: Ja

Yvonne: Men det er også derfor de er blevet lavet sådan

Interviewer 1: Ja

Yvonne: Øhh tror jeg

Interviewer 2: Mmm

Yvonne: For det er øh – altså førhen var det jo lavet som øh et øhh sådan et sted hvor folk kom og kunne overnatte hvis de øh, jeg ved ikke øh møde, øh holdt, ja, møder eller fra udlandet også og sådan noget

Interviewer 1: Mmm

Yvonne: men så fandt de den gang asbest i al det der øh kom

Interviewer 2: Ja

Yvonne: Ikk'. Så blev det jo lukket, ikk'. Og der var der nemlig ikke beboelse derovre eller noget

Interviewer 2: Nej

Yvonne: Så jeg kan bare huske det blev lukket totalt af og så blev der bygget det der glashalløj og så blev det lavet om til herberg nemlig

Interviewer 2: Okay

Interviewer 1: Mmm

Yvonne: Og nødherberg

Interviewer 2: Ja

Yvonne: Og der kan jeg nemlig huske jeg satte altid min hund udenfor, bagved

Interviewer 2: Ja

Yvonne: Og der vidste han godt han skulle sidde og de vidste det godt, de var så søde

Interviewer 2: Ja, ja

Yvonne: Så jeg fik altid to tæpper med ned øhh

Interviewer 2: Hvor lang tid var du hjemløs?

Yvonne: Jeg var hjemløs i syv år – jeg har gået på gaden øhh og øh står som jeg stadigvæk er, har været tilmeldt på 52 adresser – jeg fatter det ikke.

Interviewer 2: Det er godt nok mange

Interviewer 1: Ja, det må man sige

Yvonne: Så jeg vil sige jeg forstår godt jeg er rodløs, altså

Interviewer 2: Ja, for søren da

Interviewer 1: Men

Yvonne: Når jeg tænker på hvor mange år jeg så også har gået på gaden, ikk'

Interviewer 1: Mmm

Interviewer 1: Nej

Yvonne: Men det er jo alt det der, da jeg var ung og grøn og alt det svindel der, øh...

Interviewer 1: Går man med til nogen ting også seksuelt i forhold til øh til de her mænd, der er på herberg eller natcafé og sådan, går man med til nogen ting man ellers aldrig, altså måske ikke ville synes er okay, men for at få fred eller

Yvonne: (afbryder) Nogen ville nok gøre det, men jeg har ikke gjort det

Interviewer 1: Nej nej

Yvonne: Nej jeg har ikke gjort det

Malou: Ikke på en natcafé...

Yvonne: for jeg er sådan, jeg gør det bare ikke, tvært imod øhh

Malou: (samtidig) men hvis det er hjemme ved dem selv

Interviewer 1: Ja

Yvonne: så ser jeg blod, altså

Interviewer 1 & 2: Ja

Yvonne: De skal ikke røre mig

Interviewer 2: Nej

Yvonne: Så er det væk eller smæk, som jeg siger

Interviewer 1 & 2: Ja

Yvonne: Jeg vil simpelthen ikke finde mig i det

Interviewer 2: Nej

Interviewer 1: Mm

Yvonne: Og jeg forsvarer det til næb og klør, altså

Interviewer 1: Mmm

Yvonne: Min fisse det er kraftedeme min egen

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Mmm

Yvonne: Og nu har jeg ikke min hund til at passe på den – fordi han var den – og det frydede mig for – og jeg har ikke engang lært ham det, men det var som om han kunne fornemme det på mændene...

Interviewer 1: (samtidig) Kan du ikke prøve at fortælle om en episode?

Yvonne: ... for når han lagde sig, så lagede han sig og så lå han oven på min dyne og hovedet det lå *lige* du ved

Interviewer 1: Ja

Yvonne: ja, over underlivet på mig. Altså, der lå hovedet bare

Interviewer 1: Ja

Yvonne: Ikk', og han lå bare. Jeg siger dig du øh

Interviewer 2: Tror du der er nogen kvinder, der ikke kan finde ud af at sige fra?

Yvonne: Ja

Interviewer 2: Som, som

Yvonne: Se der er mange sindslidende, derude der bliver misbrugt, som *bor* der ude

Interviewer 2: Ja, ja

Yvonne: Og der bliver misbrugt også af medarbejderne

Interviewer 2: Nå

Interviewer 1: Hmm

Interviewer 2: Fordi de ikke kan

Malou: Selv her synes jeg da at Rebecca (anonymiseret, red.) bliver misbrugt. Hende der er sinke.

Yvonne: ...ja, et gør hun da

Malou: Altså for mig er det – altså jeg ved godt at man måske ikke kan – at det er groft sammenligning, ikk' – men for mig er det, det samme som at være sammen med et barn

Interviewer 2: Ja

Yvonne: Ja, det er rigtig. Gad vide om de...(mumler, red.)

Malou: Og det er noget jeg sådan har gået og haft lidt et problem med, ikk'. Fordi, ja, hun er øh – hun har alderen og øh – altså hun er gammel nok, jo,

Yvonne: Ja

Malou: til sex. Og hun er meget sød og sådan noget, ikk'

Yvonne: (samtidig) Plus at hun bestemmer, jo selv altså, men

Malou: Men jeg føler bare stadigvæk at det øhh

Yvonne: det er misbrug

Malou: at det er misbrug af hende, ikk'

Yvonne: (samtidig) den er gal

Interviewer 1 & 2: Ja

Malou: Fordi hun er

Interviewer 2: Fordi hun ikke er i stand til at sige fra

Malou: Nej, fordi hun er på stadiet med et barn

Interviewer 1 & 2: Ja

Yvonne: Ja

Interviewer 2: Ja

Malou: Altså

Interviewer 2: Men tror I også

Malou: Det er noget der har någet mig lidt, sådan

Interviewer 2: Ja, det kan jeg godt forstå

Yvonne: Hun burde placeres et sted, hvor hun var i beskyttet ramme

Malou: Altså, hun skal være et sted hvor der er mennesker ligesom hende selv

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Mmm

Yvonne: Ja. Hun er fejlplaceret i samfundet

Interviewer 2: Ja

Malou: Fuldstændig

Yvonne: Hun er sat ud i en lejlighed, som jeg siger, hvor hun kan sidde og rådne op alene, hvis ikke hun går ud og lader sig udnytte

Interviewer 1 & 2: Ja

Yvonne: Fordi øhh de kan gøre – sådan nogen mænd kan lugte når du er svag

Malou: Ja

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Mmm

Yvonne: Og jeg ved det, for jeg kan mærke det. De gange hvor jeg har været svag

Malou: Stort set alle mænd herved har også været der, ikk'

Interviewer 1 & 2: Ja

Yvonne: Jo, altså. De har – *alle* har prøvet jo, ikk'.

Interviewer 1: Mm

Yvonne: De har været den igennem, og hvor de har fundet ud af at "hallo"

Malou: Jeg har sågar fået at vide sådan en grim historie med at hun skulle øh lave et blow-job, ikk'. Og så kunne hun ikke styre hovedet, så man måtte holde hovedet på hende ikke, altså det

Yvonne: Ej hvor er det

Malou: jeg følte det virkelig, altså jeg fik det virkelig dårligt

Yvonne: (samtidig) ej, hvor er det sty

Interviewer 1 & 2: Ja

Malou: jeg fik det virkelig dårligt

Yvonne: Dårligt? Ej jeg ville

Malou: Og det er derfor sådan nogen gange jeg tænker, men, ja hvad kan jeg gøre, mand

Interviewer 2: Ja, hvad kan du gøre

Yvonne: Ikke en skid, ikke en skid, du kan ikke gøre en skid

Malou: Nej

Interviewer 2: Nej

Malou: Det er simpelthen for sygt

Interviewer 2: Ja

Yvonne: Enten får hun en lille bitte øhh røg (hash, red.) for det...

Malou: Fordi hun jo – der er jo noget med hende, ikk

Interviewer 2: Ja

Malou: samtidig med at hun er – hun er mest tilbage, altså. Hun er gået i stampe, som hvad tolv, ti tolv år

Interviewer 1: Nårrh

Interviewer 2: Ja

Yvonne: Ja, ja, ja

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: For fanden

Yvonne: Og det er synd, hun ikke er

Interviewer 1: ja, det er sgu synd

Yvonne: som jeg siger, at hun bare er sat i en lejlighed ude – altså jamen hun er fejlplaceret, hun burde ind under beskyttede, så

Malou: Beskyttede boliger, ja

Yvonne: så hun burde virkelig ind under en psykiatrisk afdeling, åben psykiatrisk afdeling

Interviewer 1: Mm

Interviewer 2: Ja

Malou: Ikke nødvendigvis, hun kan også komme i de dersens boliger øh

Interviewer 1: Bofællesskaber, eller sådan noget

Malou: Ja og så noget

Yvonne: Det ville være mere, øh synes jeg, humant for hende

Interviewer 2: Ja

Malou: Ja, også fordi så skaber hun jo også en rytme og en hverdag sammen med andre mennesker, ikk'

Yvonne: Ja og så der *ikke* udnytter hende

Malou: Præcis

Yvonne: Og der kan passe på hende

Malou: Og hvis det endelig er hun skulle blive kærester med nogen hun boede sammen med, så er det jo ligesindede

Yvonne: Så herregud

Malou: Så er de jo ligesindede

Yvonne: Så er det jo dejligt, ikk'. Så er det jo kun – det er så glade mennesker, de der

Malou: Ja, men det andet der, det synes jeg nu altså... Det viser også meget om moral

Yvonne: (samtidig) Og der her vi jo, synes jeg, når vi holder liv i dem, har vi fandme også pligt til at behandle dem ordentlig

Malou: Yvonne (anonymiseret, red.), det viser jo også meget om moralen mellem de mænd, vi omgås, i virkeligheden, ikk'

Interviewer 2: Ja, okay

Yvonne: Jamen moralen blandt dem ...

Malou: De har jo ikke nogen

Yvonne: ... hvad er den? Der er da ikke nogen.

Malou: Næ

Yvonne: Som jeg siger det er da det sidste sted jeg kunne finde på at finde mig en mand. Som jeg har sagt til alle der finder sig en mand enten i spjældet eller på et herberg, så siger jeg, så er I da også bare gået forkert

Malou: Ja, eller på værtshus

Interviewer 1: Mmm

Yvonne: Ved du hvad, hvis man gør det, så opsøger du ligefrem de forkerte

Malou: Ja

Yvonne: Fordi, ved du hvad, ved du hvad jeg har øhh – Simon (anonymiseret, red.) øh mødte jeg, altså der har – jamen, ham var jeg barnepige for. Ja det var også lidt groft følelsesmæssigt – at barnepigen løber med manden. Men øh det gjorde jeg først efter de var skilt og var gået fra hinanden.

Interviewer 2: Ja

Yvonne: Jeg glemmer aldrig – fordi første gang jeg mødte ham, siger jeg "hold kæft hvor er du dum, mand"

Alle: (griner)

Yvonne: "Idiot, mand" Jeg siger, "Du skal da ikke tro noget – du kan gøre andet, mand. Øhh – fik dit certifikat som 26-årig, hvad rager det mig! Jeg kan slås på gaden, du"

Alle: (griner)

Yvonne: Ja ja, mand øhh (griner) Så fik jeg lige sådan – men han lærte mig meget senere hen, da vi – for vi blev et par ti år efter

Interviewer 2: Ja

Yvonne: I Jylland – han flyttede til Jylland og det gjorde jeg også da min søster blev slået ihjel. Og der flyttede vi sgu sammen. Der mødte vi hinanden helt tilfældig.

Interviewer 2: Nå

Yvonne: Og flyttede sammen

Malou: Ej hvor flippet egentlig

Interviewer 1: Ja, hvor sjov

Yvonne: Ja, ikk'. Og han har jo fødselsdag på min søsters fødselsdag

Malou: Ej hvor underligt

Interviewer 2: Ej, ja

Yvonne: Er det ikke bare – om han har været som man siger min soulmate

Interviewer 2: Ja

Yvonne: Det er min soulmate

Interviewer 1: Ja

Yvonne: Og det er min mand – som jeg sagde, hvis jeg ikke fik cancer, hvis jeg ikke fik cancer (mere og mere hviskende)

Malou: Ja

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Mmm

Interviewer 2: Ja

Yvonne: Det er en af de ting der gør mig så ondt...i ...

Interviewer 1: Nårh

Interviewer 2: Jah

Malou: Yes

Yvonne: Jeg kan ikke... jeg kan... Jeg... alt mit lort... jeg bliver...jeg er bare så... (grædende)

Malou: Hvad render du egentlig og laver hver dag, Yvonne (anonymiseret, red.)?

Yvonne: Prøver på at tage mig sammen til at få vasket noget tøj og få stablet min lejlighed på benene. Jeg kan ikke (går i stå)

Malou: Hvad har du? Hvor går du? Øhh hvor får du metadon henne?

Yvonne: Øh lige overfor hvor jeg bor – på øh

Malou: Er der ikke noget personale, der kan hjælpe dig? Har du ikke en kontaktperson?

Yvonne: Jo, men han er for ung til mig, fordi – han er nu sød nok, men

Malou: Men det er ikke det jeg mener. Det er jo lige meget, jamen du kan jo ikke sige han er for ung til dig. Det det handler om det er at kan skal hjælpe dig med at få dine ting på plads

Yvonne: Jamen det – han har godt nok tilbudt at komme over to gange og stille mit skab op, men der har jeg været så flov over hvordan der så ud derinde, så jeg tænkte "nej"

Malou: Men så kan du jo starte med øhh, når du får overskud, lige at tage det værste

Yvonne: Men *stedet her* (anonymiseret) har lovet at hjælpe mig

Interviewer 2: Ja

Yvonne: Nu kommer jeg ned med mit vasketøj i morgen og så har øhh øh *Medarbejderen* (anonymiseret, red.) lovet mig at vi vil får bund i det. Og når der er bund i det, så er mit soveværelse ryddet, så kan jeg sgu få lavet det til soveværelse.

Interviewer 1: Mmm

BILAG E – TRANSSKRIBERET INTERVIEW MED ANN

Interviewer 1: Men øhm, hvordan er din boligmæssige situation lige nu? Du bor her...

Ann: Den er okay. Jeg har det herligt

Interviewer 1: Ja. Hvor lang tid har du været her?

Ann: Siden juni

Interviewer 1: Siden juni, ja.

Ann: Ja.... og jeg har været hjemløs siden februar måned (år 2009, red)

Interviewer 2: Ja

Ann: Ja, nej, jo

Interviewer 1: Ja

Ann: og da jeg var i Grønland der arbejdede jeg med hjemløse

Interviewer 1: nå?

Interviewer 2: okay?

Ann: Så hvem havde troet at jeg selv skulle blive hjemløs når jeg kom til Danmark..

Interviewer 1: Ja...

Ann: Det er bare noget...

Interviewer 2: Det er ikke til at forestille...

Ann: Vi kunne ellers godt bo ovre i *Bydel* (anonymiseret, red.), men vi kan ikke få adresse derovre

Interviewer 1: Okay

Ann: ovre hos min søn

Interviewer 1: Ja

Ann: Men det må man ikke, dele andelsbolig eller kollegiebolig...

(kort pause)

Interviewer 1: Er det din kæreste der bor her?

Ann: Ja

Interviewer 1: Ja

Ann: Jeg bor i 480 (anonymiseret, red.)

Interviewer 1: Ja...Har I været kærester i lang tid?

Ann: Øhh... Siden 86'

(informantens kæreste kommer undskyldende ind og de to veksler et par ord på grønlandsk, hvorefter han går igen)

Interviewer 2: Okay

Interviewer 1: Ja

Interviewer 1: Men øhm, kender du til de her seksuelle krænkelser fra hjemløse mænd, er det noget du sådan har oplevet?

Ann: Er det medborgerhuset eller andre..?

Interviewer 1: Det kan.. ja altså, herberger, bosteder eller akutte overnatningssteder

Ann: ja, inden jeg flyttede hertil da havde jeg været hjemløs oppe i *Botilbuddet* (anonymiseret, red.). Da sov jeg deromme

Interviewer 1: Ja

Ann: Og der har jeg prøvet det mange gange

Interviewer 1: ja

Ann: Nogle gange så vågnede jeg, når vi havde været på druk,

(En anden grønlander stikker hovedet ind af døren, informanten taler til ham på grønlandsk og han går igen)

Ann: Det er også nogle grønlandere der bor i *Botilbuddet* (anonymiseret, red.)

Interviewer 1: Ja?

Ann: Der kunne jeg ellers godt tænke mig, at I skulle tage derover. Der er også nogle damer der..

Interviewer 1: Ja

Interviewer 2: Er der en institution der, eller?

Ann: Ja, der er nogle grønlandere, det er kun grønlandere der bor derovre

Interviewer 2: Okay

Ann: (siger adressen)

Interviewer 2: Okay - Hvad er det, er det en institution for hjemløse, eller et hus, eller?

Ann: Ja

Interviewer 2: Okay, jeg har bare ikke lige hørt om det

Ann: det er fordi det ... der er nogle... der er nogle, øh, mænd nedenunder... Og så ovenpå er der kvinder.

Interviewer 2: Okay

Ann: Så jeg ved der er to kvinder ovenpå

Interviewer 2: Ja. Men der er, så det er også der, at du har opholdt dig..

Ann: Ja

Interviewer 2: før du kom her, eller hvad?

Ann: Ja. Så fik jeg lus

Interviewer 1: Nå

Ann: Ufff!

Interviewer 1: Ja

Interviewer 2: Det er ikke rart

Interviewer 1: Nej, det er ikke sjovt

Ann: Puhh.. Der har vi hørt, at de har.. sprøjtet med.. hvad hedder det.. der der.. den dersens *Botilbuddet* (anonymiseret, red.) de har fået væggelus, hundelus

Interviewer 1: Ejjj

Ann: Æhhh

Interviewer 1: Ja

Ann: Hårlus

Interviewer 1: Hm. Puhå

Ann: Der er mange der holder fest derovre... mange mange hjemløse

Interviewer 1: Ja

Ann: der holder fest derovre. Det er ved *vejnavn* (anonymiseret, red.)

Interviewer 1: Ja, okay

Ann: Mange...

Interviewer 2: Men du sagde, at du godt, at du havde prøvet

Ann: Ja

Interviewer 2: sådan seksuelle..

Ann: Ja

Interviewer 2: krænkelser

Ann: Når jeg har holdt fest for eksempel, ikke også... så har jeg fået blackout

Interviewer 1: Ja

Ann: Så har jeg faldet i søvn.. så.. min.. kæreste vågnede en nat, at der er en der.. i *Botilbuddet* (anonymiseret, red.) der gør sådan (hun viser hvordan han åbnede hendes bukser) og så ind.. og så ind i min.. jeg var totalt...

Interviewer 1: Altså han åbnede bukserne på dig?

Ann: Ja, og så fingrene ind i min..

Interviewer 1: nå.. ja.. og du sov?

Ann: Ja, og så min mand vågnede at han var...han legede med mig (hun rører sig selv på skridtet uden på bukserne for, at vise hvordan)

Interviewer 1: Ja

Interviewer 2: hmm

Ann: Så blev han sur på ham, og så flygter han. Så har vi ikke set ham mange, mange, mange måneder. Der har han fået garanti (karantæne, red.) fra den der, øh, *Botilbuddet* (anonymiseret, red.)

Interviewer 1: Ja, så han må ikke komme der nu?

Ann: Mm mm (ryster på hovedet)

Interviewer 1: Nej

Ann: Han løber fra mig når han ser mig, for eksempel når vi møder ham i hovedbanen.. så...

Interviewer 1: Ja

Interviewer 2: Er det en du kender.. kendte i forvejen, eller?

Ann: Ja

Interviewer 2: Okay

Ann: Jeg har oplevet.. ja.. jaja

Interviewer 2: Hmm

Ann: Også her, da jeg flyttede herover... daaa...når jeg går ned og henter kaffe (i den fælles opholdsstue, red.) , såå, nogle af dem, der spiller billard, der gør de sådan (blinker med det ene øje)

Interviewer 2: Hm

Interviewer 1: Ja, jaja, blink, blinker med øjnene?

Ann: Ja ja. Og så..nå! (laver et uforstående ansigtsudtryk)

Interviewer 1: Ja

Ann: Og så en dag da jeg var nede og se fjernsyn, nedenunder, i fjernsynsstuen.. så ham der der gør ved mig sådan der (blinker med øjet), så klapper han mig på (klapper sig i numsen)

Interviewer 1: Så fik du lige et klap, i numsen

Ann: Ja

Interviewer 1: Ja

Ann: Men efter det, da jeg begynder.. når vi er nede i spisesalen, når jeg spiser sammen med ham inden i stuen, så kigger jeg på ham sådan... Nu må du holde op!

Interviewer 1: Hmm, meget forståeligt

Ann: Hmm.

Interviewer 1: Ja

Ann: Der er mange der prøver på at tilbyde mig, når de begynder at drikke, så kan de godt finde ud af at invitere mig... jeg har ikke oplevet det fra arbejderne

Interviewer 1: Hmhm

Ann: Jeg har oplevet mange gange her... dem der bor her

Interviewer 2: Ja

Ann: Der er så mange der bor her.. mange somalier, så der, så stjæler de alt!

Interviewer 1: Hmm

Ann: Såå mm, stjæler alt de kan komme til. (mumble)r. De kan finde på at kravle ind af (peger mod vinduet)

Interviewer 1: af vinduerne?

Ann: Mm

Interviewer 1: Ja

Ann: For eksempel en af vores, øh, en af grønlanderne der bor her.. han har lige fået job i går, så skal han låne nogen cykle, for de der 20 kr. om dagen

Interviewer 1: Ja

Ann: Så lægger han den dernede (på fællesarealerne, red.) og så skulle han lige op og.. lægge sin rygsæk, så da han kom derned, så var den allerede væk.

Interviewer 2: Nå

Interviewer 1: Så man kan ikke efterlade noget, nej

Ann: Mm mm (ryster på hovedet)

Interviewer 1: Prøv at fortælle lidt mere om hvad der skete dengang hvor du, hvor du blackoutede og.. hvor ham manden der han.. tog bukserne af dig

Ann: Mm.

Interviewer 1: Øhm, du siger, at I holdt fest?

Ann: Ja

Interviewer 1: Ja

Ann: Det gør de hver, hver, hver eneste dag derovre

Interviewer 1: Ja

Ann: Jeg kunne ellers godt tænke mig at I skulle tage derover og snakke med de der to kvinder

Interviewer 1: Ja, men vi må klart prøve at tage kontakt

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Ja.. øhm.. men øhm, hvor var det præcist det skete, hvor sov du henne da ham der han...

Ann: En af, en af dem der bor dernede, eller en der bor derovre...

Interviewer 1: Ja

Ann: en mand

Interviewer 1: ja. Du sov på hans værelse eller?

Ann: en sofa

Interviewer 1: en sofa, ja

Interviewer 2: var der andre mennesker tilstede?

Ann: Ja, mange

Interviewer 1: der var mange mennesker?

Ann: Der var flere oppe, eller faldet i søvn

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Ja, men de andre de var der, eller?

Ann: Ja, de var der

Interviewer 1: og festede stadigvæk?

Ann: Ja

Interviewer 1: Okay

Ann: Og han lå sådan her (rører igen ved skridtet) har jeg, har jeg fået af vide.. jeg sov her (viser hvordan hun lå)

Interviewer 1: Ja

Ann: Og så min kæreste (peger ved siden af sig)

Interviewer 2: Mm

Interviewer 1: Ja

Ann: Og så har han bare sådan siddet (peger mellem sine ben), og så har jeg..så sådan der

Interviewer 1: Var de andre der var til stede, var de også blacked-out?

Ann: Ja

Interviewer 2: Okay, der var ikke nogle der var vågne andre end ham?

Ann: Det var min kæreste der lige pludselig vågnede, at der var nogen der...

Interviewer 1: Jamen hvad siger du, var de, var de andre mennesker vågne, eller sov de?

Ann: Nej, de sov

Interviewer 1: Alle sov?

Ann: Så lige pludselig min..

Interviewer 1: Så vågnede din kæreste

Ann: Ja

Interviewer 1: Okay.... Såå, det var mørkt, var det mørkt i rummet?

Ann: Ja, det var kun stearinlysene der var..

Interviewer 1: Ja... okay. Havde han prøvet på noget, sådan inden?

Ann: Nej

Interviewer 1: Eller nej nej

Ann: Det, det, det var godt han ikke har..

Interviewer 1: Ja

Ann: stukket den ind i..

Interviewer 1: Ja

Ann: ja

Interviewer 1: Ja, puha

Ann: Mmm

Interviewer 2: Men har han kommet med nogle hentydninger tidligere på aftenen, kan du huske det?

Eller..

Ann: Han var med til festen den aften

Interviewer 1 & 2: ja

Ann: men jeg tænkte ikke på, at han skulle finde ud af... (finde på, red.)

Interviewer 1: Mm mm mm (ryster på hovedet)

Kort pause

Interviewer 1: Men du blackoutede fordi at du havde drukket alkohol?

Ann: Ja

Interviewer 1: Ja. Havde du også taget stoffer, eller?

Ann: Hva'?

Interviewer 1: Havde du taget nogen stoffer?

Ann: Ja

Interviewer 1: Ja

Ann: Ja, ja

Interviewer 1: Men du har ikke mødt ham siden efter?

Ann: Jo jeg møder ham, men så kunne jeg godt finde ud af at råbe, eller...

Interviewer 1: Ja..

Ann: Men hver gang når han ser os, så hushh (Laver en bevægelse væk med armen)

Interviewer 1: forsvinder han

Ann: Ja

Interviewer 1: Ja

Interviewer 2: Hm. Har du nogle ideer om hvorfor det skete?

Ann: Det er fordi, ja, det er fordi at der ikke er nogen kvinder, der vil have ham

Interviewer 1 & 2: Mmm

Ann: I ved nok de der ansigter, som en lille gut (bruger hænderne til at klemme sit ansigt sammen) Jeg ved nok, jeg tror det.. han kan nok ikke finde nogen kvinder der vil være sammen med ham.

Interviewer 1: Mm mm

Ann: Det ved jeg

Interviewer 1 & 2: Mm

Ann: Det ved jeg. Jeg kender ham.. men ikke som menneske, men jeg kender ham.

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Mm

Interviewer 2: Du sagde også at du havde, at du havde oplevet det mange gange, har du oplevet andet, sådan, før du kom hertil?

Ann: Ja.. såå var detovre hos en, der hvor, der i *Botilbuddet* (anonymiseret, red.), der var jeg ovenpå hos kvinderne og holde fest og vi drak vodka og det hele og vi røg og.. øl, og det hele. Såå var, så var jeg faldet i søvn, igen, der, jeg troede, at det var min kæreste der var sammen med mig.. Jeg kunne mærke, at der var nogen der var sammen med migovre hos damerne

Interviewer 1 & 2: Mm

Ann: Så findes det at det var en anden?!

Interviewer 1: Okay

Ann: Og lige med det samme da jeg mærkede det, eller da jeg... øh, hvad hedder det.. (mumler).. eller, så sparker jeg ham

Interviewer 1: Ja

Ann: Og jeg ved hvem det er

Interviewer 1: Ja

Ann: Det er en af mine bekendte

Interviewer 1: Okay

Interviewer 1: Var der andre tilstede der?

Ann: Ja. Der var hende jeg var på besøg hos, men hun, men hun var (ligger sig tilbage med lukkede øjne)

Interviewer 1: Hun sov, ja

Ann: Ja

Interviewer 1: Okay

Ann: Der er mange der bliver misbrugt derovre i, der hvor jeg holdt til..

Interviewer 1 & 2: Ja?

Ann: Ja. Det er fordi.. når vi holdt fest, for eksempel mange mennesker holdt fest, så kunne de godt finde ud af at være inde i stuen og så bare falde i søvn

Interviewer 1 & 2: Mm

Ann: og så kommer der mange... mennesker.. og så kan de godt finde ud af.. og, hun er total færdig, så kan jeg godt lege med hende

Interviewer 2: Mm

Interviewer 1: Men den der, den anden gang du snakker om, der vågnede du selv

Ann: Mm, ja

Interviewer 1: og så fandt ud af, at det ikke var din kæreste?

Ann: Ja

Interviewer 1: Ja

Ann: Jeg kunne mærke at der var... jeg troede det var min kæreste..

Interviewer 1: Ja

Ann: jeg kunne mærke at han.. der var noget der bollede mig eller..

Interviewer 1: Ja

Ann: Ja.. det er ikke rart

Interviewer 1: Nej!... Har du snakket med ham, den mand efter?

Ann: Mm mm (ryster på hovedet)

Interviewer 1: Nej

Ann: Mm mm, men jeg har fortalt min kæreste det... Og når vi mødes, for eksempel inden vi flytter hertil, når vi mødes dernede, så gik jeg ud med det samme

Interviewer 1: Mm

Ann: og han kunne mærke det

Interviewer 1: Ja

Interviewer 2: Mm... var din kæreste med til den.. fest?

Ann: Han var ikke med deroppe, han var nedenunder

Interviewer 2: Okay

Ann: Ja

Interviewer 2: Ved du noget om, om han vidste det, ham der gjorde det mod dig, vidste han godt, at din kæreste var nedenunder, ved du det?

Ann: Det ved jeg ikke

Interviewer 2: Nej

Ann: Det måtte han da nok vide. Det fordi vi holdt fest sammen med ham

Interviewer 1 & 2: Mm

Ann: Mm

Interviewer 1: Øhm, men du siger at det sker rigtig meget, og at det sker for rigtig mange kvinder?

Ann: Mm

Interviewer 1: Ja, så alle, ved alle at det sådan er noget der foregår?

Ann: Det tror jeg nok

Interviewer 1: Ja

Ann: Ja

Interviewer 1: Men der er ikke noget man sådan

Ann: men når de bliver ædru for eksempel da jeg var ovre på .. når de blev ædru, så for eksempel jeg fortalte dem.. man kan godt sige det, man skal da ikke gøre sådan noget..

Interviewer 1: Ja

Ann: Når jeg har fortalt dem det, det hele, dem der bor derovre

Interviewer 1: Ja

Ann: Så siger de nej, han skal ikke være, han skal ikke komme her mere

Interviewer 2: Mm

Interviewer 1: Ja

Ann: så når det, for eksempel ham der har rørt ved mig, når han kom derover så blev han drillet, eller hvad, mobbet.

Interviewer 1: Ja, mobbet, ja

Interviewer 2: Mm

Ann: Og han får garanti (karantæne, red.) derovre fra, fra en der hedder Line (anonymiseret, red.) der arbejder derovre

Interviewer 1: Ja

Interviewer 2: Så der er noget personale man kan

Ann: Ja

Interviewer 2: Tale med om sådan noget?

Ann: Ja, der er en der hedder Line og Camilla (anonymiseret, red.).. I kan ringe til dem og spørge om..

Interviewer 1: Ja

Ann: Jeg har hendes nummer. Line (anonymiseret, red.) hun er, hun er meget, øhm, hvad hedder det... (rejser sig op og leder i en skuffe efter telefonnummeret) Hun er

også sagsbehandler inde i kommunen, eller.. Københavns Kommune.

Pause i interviewet, optageren slukkes

Interviewer 2: Men er det et sted du stadig kan komme ellers, øh, i *Botilbuddet* (anonymiseret, red.) er det et sted du kan..du kommer nu, eller?

Ann: Jeg har aldrig været der siden, siden jeg fik lus. Nej ikke, jeg skal ikke, jeg vil ikke komme derovre mere

Interviewer 2: Nej

Ann: Der vil jeg ikke komme...

Interviewer 2: På grund af lusene, eller?

Ann: Ja, og alt det der som har foregået.. efter når man er blevet ædru, så så tænker man på det, for eksempel H.I.V. eller.. det gider jeg ikke.. efter jeg har fået de der, det gider jeg ikke at komme derovre mere.

Interviewer 2: Mm

Interviewer 1: Nej.. så du er også stoppet med at, at drikke nu?

Ann: Ja, jeg er på antabus

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: og så heller ikke, du ryger ikke mere, øh, hash og sådan noget

Ann: Næsten

Interviewer 1: Næsten ikke, nej

Ann: Næsten

Interviewer 1: Ja, ja, okay

Ann: Det er fordi når man er hjemløse, når man er kvinde, ikke også, når man er.. har ikke noget sted at sove, så skal man drikke sig fulde.. og så.. falde i søvn, lige meget hvor de er henne

Interviewer 1: Ja

Interviewer 2: Ja

Ann: Det er strengt at være hjemløs!

Interviewer 2: Mm

Interviewer 1: Ja, det er hårdt

Ann: Ja

Interviewer 2: Ja, man er nødt til at overleve.. på et eller andet

Ann: Ja, det er godt at der er noget af det der, hvad hedder det, *Hjælpeorganisationen* (anonymiseret, red.)...

Interviewer 1: Jamen øh, vi har nogle spørgsmål som er sådan lidt mere personlige, øh fordi der er nogle undersøgelser der viser at der er nogle personlige forhold, personlige ting, der kan øge risikoen for, at man bliver udsat for sådan nogle seksuelle overgreb. Jamen nu har vi jo snakket lidt om at du er på antabus, ja

Ann: Mm, jeg var ved at dø af druk. (griner)

Interviewer 1: Okay, ja, har du drukket i mange år, eller?

Ann: Nææ, jeg har drukket elleve dage, det var i.. august måned.. der hvor jeg fortalte

Interviewer 1: ja

Ann: det dersens *Botilbuddet* (anonymiseret, red.). Vi var ellers på antabus dengang.. så faldt vi i, så falder vi i, eller hvad hedder det

Interviewer 1: Ja

Ann: så begynder jeg at drikke vodka..elleve dage, elleve dage, vodka, vodka, vodka

Interviewer 1: Ja, mens I var på antabus?

Ann: Nej, ja dengang, ja det var vi

Interviewer 1: ja

Ann: Såå, uden at spise mig, elleve dage

Interviewer 1: Ja

Ann: Så blev jeg indlagt, jeg blev dårlig

Interviewer 1: Ja

Ann: og min promille den var tre promille

Interviewer 1: Puha, ja

Ann: vodka vodka vodka vodka

Interviewer 1: Ja

Ann: ... faldt i søvn på det..

Interviewer 1: Ja

Ann: det var dengang... Det var så billigt! Når man er grønlander, ikke også? Det er billigt!

Interviewer 2: (griner) Billigere end på Grønland?

Ann: Ja i Grønland der koster en øl i købmanden 17 kroner

Interviewer 2: Det er dyrt ja

Ann: og 20 Prince, de koster.. jeg tror at det er 60 kroner

Interviewer 2: Hold da op! (griner) ja så er det billigt

Ann: og spiritus.. en vodka, en hel vodka den koster 350 i Grønland og her koster den 100 kroner

Interviewer 1: Ja

Interviewer 2: Mm

Interviewer 1: Der er ret stor forskel

Interviewer 2: Ja

Ann: Når jeg begynder at drikke, så, såå gider jeg ikke at spise

Interviewer 1: Nej, så glemmer man lidt det der, ja

Ann: Mm, det gør jeg hver eneste gang jeg drikker

Interviewer 1: Ja

Ann: Jeg vil ellers godt meget gerne holde op med at drikke, det hjælper ikke, jeg ved ikke hvorfor jeg drikker

Interviewer 1: Nej

Ann: (mumler)

Interviewer 1: Nej...

Interviewer 2: Har du drukket i mange år?

Ann: Ja, siden jeg var ni år

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Det var tidligt

Ann: Og der røg jeg hash, da jeg var elleve år, da begynder jeg at ryge hash, elleve år... uha..Men jeg har

været til afvænnning i Grønland inden jeg kom herop til, da var jeg.. clean otte måneder

Interviewer 2: Mm

Ann: fik sååå falder jeg i i august sidste år, totalt, totalt.. på druk!

Interviewer 1: Ja

Ann: Og røg hash. Jeg røg ikke særlig meget hash i Grønland. Jeg røg kun hvis jeg har noget.. eller hvis vi havde noget, jeg røg kun om aftenen, ikk'.. når vi har holdt fest, så kunne jeg godt finde på det

Interviewer 1: Ja

Ann: men ikke her sådan, ikk', jeg kan ikke lide at ryge hele tiden

Interviewer 1: Mm

Ann: Jo, for eksempel når jeg ryger en god hash, så kan jeg godt finde ud af at strikke hele... jeg vil strikke en hel på en dag (viser sit strikkesæt frem)

Interviewer 1: (griner)

Ann: Jo, det er rigtigt

Interviewer 1: Ja

Ann: Det gør jeg også når jeg er ædru, men.. jeg kan godt lide at strikke når jeg...

Interviewer 2: Hvornår var det du sagde, at du kom til Danmark?

Ann: I december. Den 7. december (anonymiseret, red.) kom jeg

Interviewer 2: Det er ved at være et år siden

Ann: Jeg har ellers haft en lejlighed tre år i Grønland. Det er fordi, angående vores barnebarn, de er flyttet hertil. Til København (anonymiseret, red.). Der kan vi ikke komme og være såå.. prøver vi at bo her i Grønland.. eller her i Danmark! (griner)

Interviewer 1: Ja, ja

Interviewer 2: Ja

Ann: Jeg kan lide at være her, men ikke, jeg kan lide.. hvad hedder de, drukturene

Interviewer 1: Nej

Ann: Jeg ved godt, at jeg er alkoholiker, men jeg kan ikke lide.. efter at jeg har fået de der lus

Interviewer 1: Mm mm

Ann: og de der... så har jeg sagt nej ikke mere

Interviewer 1: Ja... så.. så det der med, at du vågnede af

Ann: Ja!

Interviewer 1: Ja, af ham manden, eller de to mænd der, det er noget der gør at du ikke vil drikke mere

Ann: ja, og så når man er voksne, så får man lus

Interviewer 1: Ja

Interviewer 2: Mm

Ann: Uff

Interviewer 1: Ja

Ann: Jeg har ellers haft langt hår. (griner)

Interviewer 1: Ja okay

Ann: hushh (laver en klippebevægelse med hænderne) klippet håret.. så lusene blev væk. (griner). Jeg kunne næsten ikke bevæge mig, mit hoved, det er fordi jeg har kraaf.. (hun lader som om hun reder sit hår)

Interviewer 1: og redt og redt og redt, ja. (griner)

Ann: (griner)

Interviewer 2: De skulle bare væk! (griner)

Interviewer 1: Ja

Interviewer 2: Hvordan er dit fysiske helbred?

Ann: Hmm, efter de har fjernet min livmoder, da har jeg meget, da får jeg lidt svamp. Hver.. fjortende dag eller..

Interviewer 1: Mm

Ann: og.. i Grønland, der går man sådan der, ikke også (Laver bakker i luften med hænderne)

Interviewer 2: Mm

Ann: men her der går man sådan, sådan lige ud (Laver en vandret bevægelse med sine hænder)

Interviewer 2: Der er ikke så mange bakker

Ann: Mm mm. Så fik, hvad hedder det, så begyndte mine.. ben at hæve, og så kommer det væk af sig selv.. Efter da jeg holdt op med at drikke, der fik jeg.. mange gange underlivsbetændelse og ondt i nyrerne.. og ondt i læberne..

Interviewer 2: Ja

Ann: så spurgte jeg min læge om hvorfor jeg får det efter jeg har.. Så sagde han at jeg har drukket mange år.. og såå.. jeg få det der, hvad hedder det... det kommer, når jeg holder op med at drikke, så kommer leveren og man, I skal holde op, I skal ikke holde op med at drikke!

Interviewer 1 & 2: (Griner)

Ann: I får bare ondt. (Griner)

Interviewer 2: Kroppen kan måske lige pludselig mærke det

Ann: Ja, ja.. Og svedeture, det kan jeg, puha

Interviewer 2: Mm

Interviewer 1: Jaa

Ann: Jeg er nok også i overgangsalderen og såå, spiritus

Interviewer 1: Ja, ja der er flere ting der spiller ind. Må jeg spørge hvorfor du fik fjernet livmoderen? Du sagde, at du fik fjernet noget af underlivet?

Ann: Den blev større og større og større. Den var ved at lukke min, der hvor.. når vi skal tisse, hvad hedder det?

Interviewer 1: urinrøret

Ann: ja, for den var ved at lukke

Interviewer 1: Okay

Ann: den blev større og større

Interviewer 1: Ja...

Ann: jeg fik kraftigt meget blod

Interviewer 1: ja

Ann: så fik de fjernet den

Interviewer 1: Okay..

Ann: Så holder jeg op med at være stewardesse i skibet

Interviewer 1: Okay, du har arbejdet på et skib før?

Ann: Mm, ja

Interviewer 1: Ja.. okay

Interviewer 2: Hvad med psykisk, dit.. psykiske helbred?

Ann: Tænker du på (peger på sit hoved)

Interviewer 2: Ja

Ann: Huuff... uha.. jeg har det godt, ja.. lidt, jeg vil sige, ja, jeg har det godt. Men.., for eksempel når de begynder, de begynder at øh.. de der, hvad hedder det, somalier i tale, så det ligesom, hvad hedder det, jeg kunne ellers godt tænke mig at råbe til dem ikke også

Interviewer 2: Mm

Ann: Vi ellers spiser morgenmad roligt om morgenen, ikke også. Men de skriger.. såå, jeg er lidt sådan der med dem, men jeg har, (tager sig til hovedet) "slap af, slap af".

Interviewer 1: Ja

Interviewer 2: Du vil gerne råbe højt?

Ann: Ja

Interviewer 1: Mm

Interviewer 2: Men lader være?

Ann: Ja..det vil jeg gøre når..jeg har lyst til at gå udenfor.. Men psykisk har jeg det godt.. øh

Interviewer 2: Ja..

Interviewer 1: Hvad med.., er du ellers blevet udsat for seksuelle overgreb. På Grønland, i din barndom eller noget andet?

Ann: Ja

Interviewer 1: Ja

Ann: Ja

Interviewer 1: Ja?

Ann: Ja.., da jeg var... 11 år.. der blev jeg... voldtaget... af en som jeg kendte.. og.. nede i kælderens der blev jeg også betalt penge af en ældre mand der er maler, maleren

Interviewer 1: Okay.. hvor gammel var du der?

Ann: Jeg var... ti, ni, ti år.. ja

Interviewer 1: Og så gav han dig penge?

Ann: Ja

Interviewer 1: Ja

Ann: Og såå blev jeg ellers ved med sådan "hvor er han henne?" eller sådan, øhh, hvad hedder det på dansk? Jeg kunne ikke finde ham, når han ikke kommer til den tid når vi har aftalt, ikke også?

Interviewer 1 & 2: Mm

Ann: Så kommer han ikke, såå...

Interviewer 1: Blev du urolig?

Ann: Ja, jeg blev urolig

Interviewer 1: Ja

Interviewer 2: Mm

Ann: Fordi jeg skal have penge

Interviewer 1: Ja

Ann: Mine venner de har mange penge, for eksempel, vi mangler ikke nogen, da vi var...æhh, i vores barndom, da mangler vi ikke nogen

Interviewer 1: Mm

Ann: Øhh, der fik jeg penge hver uge fra ham

Interviewer 1: Ja..

Interviewer 2: Hvad betalte han dig for?

Ann: Hundrede kroner

Interviewer 2: Jamen for hvad?

Ann: For at kneppe mig

Interviewer 1 & 2: Mm

Ann: For det første, da råbte jeg ellers.. jeg, "gå væk!"

Interviewer 2: Mm

Interviewer 1: Ja

Ann: Han var fuld dengang kan jeg huske, ja.. så overgiver jeg mig... sååå.. trangen blev, hvad hedder det.. øhh, jeg vil ha'! ikk' også?

Interviewer 1 & 2: Ja

Ann: så holder han op.. såå... via drikke, og finde nogen der er yngre, eller hvad hedder det, større end mig, mændene. Jeg vil ikke have... sådan nogen unge mænd, jeg vil hellere have.. ældre mand.. Jeg har tænkt på det efter da han.. var sammen med mig, ham der ældre mand... efter.. efter at jeg har oplevet det der, så tænker jeg på om jeg skal have en ældre mand end mig

Interviewer 1: Mm

Ann: det er fordi jeg kan bedre lide ældre.. Det er nok fordi han har..

Interviewer 1: Ja

Ann: men det blev ikke til noget, men..

Interviewer 1: Ja.. okay..

Ann: der er mange grønlandere der oplever de der vold øh, voldtægt eller...

Interviewer 1: Mm

Ann: når vi siger det til forældrene "arhh, det er bare noget", så bare videre.. det er det, ja..

Interviewer 1: Ja

Interviewer 2: De tager det ikke alvorligt eller hvad?

Ann: Nej.. de siger ikke.. "hvem er det, hvem er han?". De siger bare "Neej, det er løgn, hvad du siger", et eller andet.. Så bliver man ked af det, og lukker sig mere og mere og mere...

Interviewer 2: Er det noget du kan mærke i dag?

Ann: Jeg drømmer om det nogen gange

Interviewer 2: Ja

Ann: nogen gange så vågner jeg med svedeture og drømmer om ham der.. som jeg har været sammen med.

Interviewer 1: Ham den ældre?

Ann: Ja

Interviewer 1: Ja.. så har du mareridt

Ann: Jeg drømmer mange gange om ham

Interviewer 1: Ja

Interviewer 2: Jeg tænker også på det du siger med at man lukker sig ned, er det noget du kan mærke i dag?

Ann: Når, da jeg var til afvænnning

Interviewer 2: Mm

Ann: daa, ville den ikke ud...

Interviewer 2: Ja, hvad ville ikk

Ann: den der som jeg har oplevet da jeg var ti år

Interviewer 2: Mm

Ann: så lukker jeg mig inde

Interviewer 1 & 2: Ja

Ann: så da jeg er på afvænnning.. jeg vil ikke have at de skal høre det

Interviewer 1 & 2: Nej

Ann: så blev jeg nødt til at snakke med en afvænnings... læge eller hvad er det det hedder, ud med det

Interviewer 1 & 2: Ja

Ann: Der er mange der har oplevet det, mange mange... de lukker sig, og så bliver de de, hvad hedder det, sindssyge

Interviewer 1 & 2: Mm

Ann: når de lukker for meget

Interviewer 1: Ja..

Ann: men det gør ondt når man skal ud med det

Interviewer 1: Ja når man skal fortælle om sådan nogle oplevelse

Ann: Mm

Interviewer 1: Ja

Ann: Mm, mm

Ann: Man begynder at ryste når.. men jeg har fået det lidt bedre når jeg, jeg snakker meget om det

Interviewer 1: Ja

Interviewer 2: Mm

Ann: i stedet for at være sådan (tager hænderne op som skyklapper for ansigtet)

Interviewer 1: Ja.. det er nok meget sundt

Interviewer 2: Ja

Ann: Mm

Interviewer 1: Vil du have en? (tilbyder Ann en cigaret)

Ann: Joo

Interviewer 2: Hvad med øhm, som voksen, har du da været, da du har levet på gaden, eller i andre forbindelser, har du da været nødsaget til at arbejde som prostitueret?

Ann: Hvad for noget?

Interviewer 2: Har du været nødt til at prostituere dig?

Ann: I Grønland

Interviewer 2: I Grønland har du?

Ann: Ja

Interviewer 2: også, også

Ann: til ham der den ældre, ikke til andet..

Interviewer 2: Nej, nej

Interviewer 1: Hvor mange år var det, eller hvor lang tid drejer

Ann: Jeg var ti år, det øh, det går.. jeg tror, det er et halvt år

Interviewer 1: Ja

Ann: Ja...

Interviewer 1: Okay

Interviewer 2: Havde du været andre ste..., da du var hjemløs, da havde du været på *Botilbuddet* (anonymiseret, red.), havde du været andre, på andre sådan nogle institutioner for hjemløse eller nogle tilbud hjemløse kan benytte?

Ann: Nææ

Interviewer 1: Du har ikke været på nogle af de der natcafeer eller?

Ann: Næ, jeg kender ikke noget til det..

Interviewer 1: Mm, nej

Ann: Men jeg har hørt meget om den der *Hjemløsetilbud* (anonymiseret, red.)

Interviewer 1: Ja

Ann: Jeg har hørt, at der er mange grønlandere der også bor derovre

Interviewer 1: Kan du prøve at fortælle om hvordan.. hvordan sådan en.. en aften er ovre på *Botilbuddet* (anonymiseret, red.) hvordan, hvordan foregår sådan en aften normalt, eller

Ann: håå, fra morgenen af, de har ikke aften de har ikke morgen de har ikke...

Interviewer 1: Nej

Ann: De overholder ikke reglerne derovre.. de bare, de skal, hvis de skal overholde loven eller reglerne, så skulle besøgerne ud klokken elleve, det gør de ikke. Hvis der er noget øl, de kan høre, så åbner de der hurtigere

Interviewer 1: Og så drikker de?

Ann: Jeg vil så gerne have at I skal se den

Interviewer 2: (griner)

Interviewer 1: Ja

Interviewer 2: Det vil vi også gerne

Interviewer 1: (griner).. meget gerne.. men hvad så, så man

Ann: Men I skal ikke gå på toilettet

Alle: (griner)

Ann: Det var en dame der var gravid.. øhm, en af vores grønlandere der har fået en kæreste, der har, han har fået en kæreste.. en dansker, eller islænder. De er meget derovre, eller også sammen med os.. så blev hun gravid.. hun skulle ellers føde i november måned, så er vi også meget ovre ved *Botilbuddet* (anonymiseret, red.), der tabte hun sin gravid på toilettet

Interviewer 1: Åh nej..

Ann: Der var noget bakterie i toilettet

Interviewer 1: Ejj, puha
Ann: Det var ikke øhh
Interviewer 2: Puha
Ann: Det var synd for hende
Interviewer 1: Ja
Interviewer 2: Mm
Interviewer 1: Men du siger
Ann: Mm
Interviewer 1: men du siger derovre der starter de så fra morgenen med at drikke og..
Ann: Ja, de kan, for eksempel når vi vågner ved tretiden om natten, så tager vi så bare over til kiosken og køber, og så begynder de at vågne
Interviewer 2: Mm
Ann: så.. så blander de sig bare..
Interviewer 1: Ja.. og holder.. fester
Ann: Mm
Interviewer 1: Ja..
Interviewer 2: Så det er sådan hele dagen eller hvad
Ann: Ja
Interviewer 2: en stor fest
Ann: Ja
Interviewer 1: Ja.. okay
Interviewer 2: Men er det med egne værelser eller
Ann: Ja
Interviewer 1: Hvordan ser det ud, er det ligesom her eller hvad?
Ann: Magen til den der men, men.. de spiser selv derovre, de laver selv mad, de laver selv rengøring, de..
Interviewer 2: Mm
Ann: Men..det er en lille lejlighed de har.. men nogle af dem har større... I skulle se det
Interviewer 1: Så bor alle kvinderne ovenpå
Ann: ovenpå, der er kun to.. sidste gang jeg var der var der to
Interviewer 1: Ja
Ann: tre!
Interviewer 2: Som bor ovenpå?
Ann: I den anden ende der bor to, og så i den anden ende der bor... en, to, jeg tror nok at der er tilsammen fem kvinder
Interviewer 2: Mm
Ann: De holder også meget fest
Interviewer 1: Ja, og så mændene nedenunder
Ann: Ja.. ja
Interviewer 1: Men mændene må godt gå op?
Ann: Mm
Interviewer 1: Ja
Ann: Ja
Interviewer 2: Men det hva, er det så en stor.. omgangskreds, altså kender alle så hinanden?
Ann: Ja

Interviewer 2: der i huset?
Ann: Ja
Interviewer 2: Kommer der, kommer der nye til, eller flytter ind engang i mellem?
Ann: Ger kommer.. hver gang.. der kommer nogen.. for eksempel når de har været ude og sejle, jeg mener grønlanderne, når de har været, været ude og sejle i tre måneder så kommer de til Danmark.. og så ved de hvor *Botilbuddet* (anonymiseret, red.), for eksempel man ligger bare bagagen ind i hovedbanegården og så derover
Interviewer 2:Mm
Ann: og holde fest mange ga, mange dage
Interviewer 1: Så der kommer også nogen.. altså man ikke kender nogle gange?
Ann: Mm, ja
Interviewer 1: Ja
Ann: Ja
Interviewer 1: Bliver der øhm, bliver der.., du siger, de drikker alkohol og ryger hash, bliver der
Ann: Ja
Interviewer 1: er der også nogen der tager andre stoffer derovre?
Ann: Mm mm (ryster på hovedet)
Interviewer 1: Mm
Ann: Mm mm, det skal de ikke, det vil de ikke have
Interviewer 1: Nej
Ann: Nej
Interviewer 1: Er det fordi man, altså det er stedet der siger det må man ikke eller, eller er det bare
Ann: Det øhh, for eksempel, da vi var derovre, og en af beboerne de lukker aldrig, de låser aldrig dørene.. en af dem vi kender.. men nu er de begyndt at indrette dem, at låse døren.. der har de fandt sådan en pose, der var der sådan noget ...
Interviewer 1: sådan noget heroin, eller et eller andet, kokain?
Ann: Nej det der stik (simulere at hun sprøjter sig i armen)
Interviewer 1: Nå, så, nå sprøjter?
Ann: Ja
Interviewer 1: Okay
Ann: og så den der har, så han har glemt at smide det væk, en af, af besøgerne
Interviewer 1: Okay
Ann: og så gemt den under.. sofaen
Interviewer 1: Okay
Ann: og så ham der bor der, det var ham der fandt det der
Interviewer 1: Ja
Ann: og det fik af vide, den der, og så skal han ikke komme med

Interviewer 1: Det skal han ikke komme med mere, nej
Interviewer 2: Nej
Ann: De passer meget på de der stærke sager
Interviewer 1: Ja
Ann: Jeg mener hash, eller narkotisk.. de der... stærke heroin
Interviewer 1: Heroin og kokain
Ann: Mm
Interviewer 1: Ja
Interviewer 2: Hvordan er sådan, ja, omgangstonen, når man er i *Botilbuddet* (anonymiseret, red). Råber man højt eller
Ann: Ja
Interviewer 2: Taler man stille og roligt, eller...
Ann: Man kan råbe højt, men ikke.. når de begynder at råbe så højt så.. dem de holder fest med "tag det roligt", og nogle gange der.. slåskamp, mændene..
Interviewer 1: Det er mændene der slås?
Ann: Mm
Interviewer 1: Er det også dem der råber?
Ann: Mm
Interviewer 1: eller er det også kvinderne?
Ann: Puuha, det er ikke rart når man får at vide, at der har været et eller andet, en, en bakterie eller et eller andet
Interviewer 1: Mm
Ann: lige efter når man har været derovre
Interviewer 2: Nej
Ann: Puuha
Interviewer 2: Hvordan er dit forhold til de mænd.. der er, eller var på *Botilbuddet* (anonymiseret, red)
Ann: Hvordan han har det?
Interviewer 2: Hvordan har du det med mændene? De andre, mændene der kommer som..
Ann: Nåå, nå ja, jeg har det godt
Interviewer 2: Mm
Ann: Ja.. jeg kender, det er nok fordi at jeg kender ret mange mennesker. Så kunne jeg godt finde ud af at snakke lidt og at.. når man er fuld ikk'?
Interviewer 1: Mm
Ann: I ved, ikk'?
Interviewer 1: Mm
Ann: Jeg kan ikke lide og, sådan råbe til dem, (mumler).. jeg kan ikke lide..Jeg kan lide at sådan, ikk' (peger frem og tilbage mellem hende og os)
Interviewer 2: Mm
Interviewer 1: Ja..
Ann: Men, dem der kommer derovre, når de ikke ved.. at det er min kæreste, de kan godt finde ud af (finde på, red.) og.. "skal vi gå" eller "skal vi lige over til toileten" eller bla bla bla... så får, så siger jeg at det er min.. "nåå nå undskyld, undskyld, vil du have en øl?" ja det har jeg

altid..
Interviewer 1: Altså, man får mange.. tilbud?
Ann: Mm
Interviewer 1: Mm
Interviewer 1: Jamen du, hvad er det du synes der er godt ved at være her i forhold til at være der, sådan hvis du
Ann: Renligt
Interviewer 1: Ja
Ann: og.. vi kan sove i fred og ro
Interviewer 1: Ja
Ann: og vi kan få mad og gå i bad.. og ikke tisse sådan. (Stiller sig op, som hvis man skal tisse uden at sidde på toiletbrættet og griner)
Interviewer 1: Ja, ja
Interviewer 2: Sætte sig ned på toiletbrættet eller hvad? (griner)
Ann: Ja
Interviewer 1: Ja, rent
Ann: Og vi har nogle gode arbejdere.. Jeg kan lide at være her..
Interviewer 1: Mm
Interviewer 2: Hvad laver du?
Ann: Hva'?
Interviewer 2: Hvad laver du, arbejder?
Ann: Nej, jeg laver ikke noget nu
Interviewer 2: Okay
Ann: Det er fordi.. siden jeg blev indlagt til.. *Hospital* (anonymiseret, red.), der skulle jeg have lidt ro
Interviewer 1: Mm
Ann: Jeg har drukket for meget
Interviewer 1: Mm
Ann: og jeg har tabt 16 kilo.. lige eft, lige efter jeg har været, vi har taget hertil
Interviewer 2: Mm
Ann: Jaahh, mm, jeg kunne, æh jeg er træt af at sove her og strikke og brodere og... vaske gulv to gange om ugen, (griner). Jeg vil.. aktiveres
Interviewer 1 & 2: Mm
Ann: Jeg har ellers tænkt på at jeg skal til Kofoeds skolen.
Interviewer 1: Ja
Ann: Men jeg ved ikke hvor den er henne
Interviewer 1: Der har jeg været ude, i det grønlandske hus, før, ja
Ann: Nåå?
Interviewer 1: Der er hyggeligt, der skal du tage ud (griner)
Ann: Jaa. Og så har jeg hørt en der hedder *Nasifikk*, det betyder mødestedet på dansk
Interviewer 1: Ja, det er rigtig
Ann: Der er mange grønlandere der kommer der, men

jeg ved ikke hvor det er henne

Interviewer 1: Nej...

Interviewer 2: Mm

Ann: Jeg blander mig ikke så, så meget... Det er fordi at jeg er meget bange.. for eks..

Interviewer 1: Det skal du ikke være

Ann: for eksempel, de der dræberi eller skyderi. For eksempel når de går, så bliver de skudt, eller det kan være det er mig der, (griner)

Interviewer 1: Jaa, jaa. Hvis man lige er det forkerte tidspunkt, det forkerte sted på det forkerte tidspunkt

Ann: og det er meget koldere her end Grønland! Det er fugten.

Interviewer 1 & 2: Ja

Ann: Det er mærkeligt!

Interviewer 2: Det er en anden kulde i hvert fald

Interviewer 1: Ja

Ann: Mærkeligt!

Interviewer 1: Ja..

Interviewer 2: Men.. holder du dig så mest til de steder grønlændere kommer, eller?

Ann: Mm

Interviewer 2: er det lige meget?

Ann: Ja

Interviewer 2: Ja, det gør du?

Ann: Ja... Jo, men jeg kunne tænke mig, at I skulle tage op til Botilbuddet (anonymiseret, red.)

Interviewer 1 & 2: (griner)

Ann: Så I kan se "Hov.. Hov!"

Interviewer 1 & 2: (griner)

Ann: Det er ellers indrettet helt ny.. det det er ødelagt hurtigt! Den der Botilbuddet (anonymiseret, red.)

Interviewer 1: De havde lavet det, altså, renoveret det, gjort det nyt?

Ann: Ja

Interviewer 1: Ja, sat det i stand

Ann: Mm

Interviewer 1: og så.. blev der holdt mange fester eller hvad, og så

Ann: Jaa, Jooo, uff

Interviewer 1: Og så... ja

Ann: og blev stjålet. Når man vågnet "hvor er min, hvor". "Hvor er mine penge?"

Interviewer 1: Mm

Ann: Det er ikke rart

Interviewer 1: Hvor hørte du, hvor hørte du om det her sted, *Herberget?* (anonymiseret, institutionen som informanten pt. bor på, red.)

Ann: Det er hende jeg har snakket med, det er hende jeg snakket om

Interviewer 1: Line (anonymiseret, red.)?

Ann: Line (anonymiseret, red.)

Interviewer 1: Ja

Ann: Det var hende.. jeg.. møder hende hver eneste dagovre ved *Botilbuddet* (anonymiseret, red.) Jeg rydder rundt, jeg rydder op i køkkenet og put den.., og så møder jeg hende, og så helt... Så var jeg træt af druk og.. når vi har.. min søn vil ellers gerne have at vi skal hjælpe, ikke også.

Interviewer 1: Mm

Ann: Men uden vi skulle lugte af alkohol

Interviewer 1: Mm

Ann: Det er fordi vi har to barnebarn

Interviewer 1: Ja

Ann: Så hver dag lugter vi af alkohol, så kunne vi ikke komme hjem og så bla bla bla. Så mødte jeg, eller sååå spurgte jeg Line (anonymiseret, red.) hvordan og hvorledes og græd overfor hende..

Interviewer 1: Ja

Ann: der begyndte vi at snakke.. Jeg har været til afvæning i otte måneder, så jeg er faldet i efter jeg kom herop (til Danmark, red.).. Jeg kunne bedre lide at være ædru

Interviewer 1: Mm

Ann: men når man kommer herop til Danmark, billig hash og billige øl

Interviewer 2: Mm

Interviewer 1: Ja

Ann: man kunne tage derover til Christiania og købe hvad skulle det være

Interviewer 2: Mm

Interviewer 1: Ja..

Ann: så bliver man drunker... men.. den der Line (anonymiseret, red.), hun er god til at hjælpe. Hun har hjulpet mange mange grønlændere

Interviewer 1: Ja..

Ann: Lad være med at drikke eller.. la, eller holde op med at drikke og...

Interviewer 1: Mm

Ann: de er gode til at hjælpe, de der gadearbejderne

Interviewer 2: Mm

Interviewer 1: Ja..

Ann: Mm.. jeg kan lide at være her!

Interviewer 2: Ja, det er godt

Interviewer 1: Mm

Ann: Det, vi mangler bare... hvad hedder det, vaskerirum eller hvad det..

Interviewer 1: Mmm, der er ikke vaske maskine?

Ann: (ryster på hoved)

Interviewer 1: Nej

Ann: De er stjålet. (Griner)

Interviewer 1: Nå, ja okay... men øhm, må I blive her? Øhh

Ann: Indtil vi får lejlighed

Interviewer 1: Ja... ja... Hjælper de jer så her med at..?

Ann: Ja

Interviewer 1: Ja

Ann: Ja... de er gode til at hjælpe

Interviewer 1: Ja..

Ann: for eksempel da vi falder ned i ... i juni.. juli.. i juli, august, i begyndelsen af august, der bliver jeg ellers smidt ud her fra..

Interviewer 1: Okay

Ann: Det er fordi vi ikke kom hjem

Interviewer 1: Mm

Interviewer 2: Nå? Så kunne I ikke holde.. holde værelset, hvis I ikke var her?

Ann: Mmm

Interviewer 2: eller hvad?

Ann: Jaaa.. For eksempel hvis, hvis.. hvis vi skulle af sted fjorten dage, tre uger, så skulle vi derned og, sige det.

Interviewer 2: Mm

Interviewer 1: Ja

Ann: Men når de har, når de ikke har set os en uge eller to uger, så bliver de nødt til at.. kigge ind i værelset om vi er der eller..

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Ja

Ann: Så da vi ikke kom hjem tre uger, så blev vi ellers smidt ud, så var det hende Line (anonymiseret, red.) der hjalp os igen

Interviewer 1: med at komme ind igen?

Ann: Ja

Interviewer 1: Ja

Ann: og uden Line (anonymiseret, red.) var vi ikke kommet tilbage

Interviewer 1: Ja

Interviewer 2: Mmm.. hvor var I henne? De tre uger?

Ann: På Botilbuddet (anonymiseret, red.).

Interviewer 1: Det var jo der de faldt i..

Interviewer 2: Havde I så der jeres eget værelse, eller sov I bare.. hos dem i nu kunne komme til, i *Botilbuddet* (anonymiseret, red.)

Ann: Mm, vi sov bare.. der hvor vi havde drukket

Interviewer 1: Men der er ikke nogen her der bor sammen? Nu har I hver jeres værelse, har alle, også selvom man er kærester, hver sit værelse?

Ann: Om?

Interviewer 1: Øh, det her er din kærestes værelse, ikke også?

Ann: Ja

Interviewer 1: og du bor dernede (peger)

Ann: ja, det er mit.. det er vores, (smågriner) garage

Interviewer 1: (griner)

Ann: Ja

Interviewer 1: Men man kan ikke bo sammen? Altså..

Ann: Mm mm, det må man ikke

Interviewer 1: Nej, nej det må man ikke.. nej

Ann: Det er kommunens regler.

Interviewer 1: Ja

Ann: Vi betaler dobbelt

Interviewer 1: Ja, selvom I altid er her, ja

Interviewer 2: Ja

Ann: Jeg betaler min værelse, 4570 om måneden og her..

Interviewer 2: Kan I.. nej det kan I ikke, lade som om at I har soveværelse det ene sted og stue det andet?

Interviewer 1: (griner)

Ann: Jeg har ellers tænkt på det, det er fordi at der er så mange hjemløse her i Danmark ikke også, jeg har ellers tænkt på.. 50 kroner bare.. så det er.. bare de ikke for det af vide (Medarbejderne, red.), men jeg ved det ikke (griner).. (mumler) nej det vil jeg ikke, jeg vil ikke smidt, jeg vil ikke blive smidt ud

Interviewer 1: Nej, det kan jeg godt forstå

Ann: Mm

BILAG F – TRANSSKRIBERET INTERVIEW MED INGER

Interviewer 1: Ja, øhm, vi starter med sådan nogle lidt mere overordnede spørgsmål...

Inger: Ja...

Interviewer 1: Hvordan er din boligsituation nu?

Inger: øh, jeg har en... 45 kvadratmeters lejlighed... til en husleje til ca. 5000, øh og den er lige midt i krigszonen, altså det er ikke lige min kop te, men jeg bliver nødt til at have den indtil jeg kan overskue det, og så... jeg bliver der indtil at jeg får sparet op igen...

Interviewer 1: Krigszonen?

Inger: jeg kalder det krigszonen, det er den man hører om i fjernsynet, hvor de skyder hinanden og så noget...

Interviewer 1: Det synes jeg bare er over det hele, men det...

Inger: nej puha, noget jeg har lagt mærke til nogen gange jeg kører hjem, der er en buschauffør, han og fortæller forskellige "nåh, nu kommer vi netop den vej...". Så når vi lige inden *Gadenavnet* (anonymiseret, red.)...øh..jo, *Gadenavnet* (anonymiseret, red.), så siger han "Ja, og lige... jeg skal bare sige... og nu er vi ved at køre ind i den skudsikre zone"...

Interviewer 1 & 2: (griner)

Inger: ...nogen gange så kigger jeg på de dér... mange af dem der bor der på de dér steder, ikk'...

Interviewer 1 & 2: (griner)

Interviewer 2: Hvor længe har du haft den?

Inger: Fra 1. december sidste år.

Interviewer 1: Okay.

Inger: og så forinden har jeg så boet på *Herberget* (anonymiseret, red.). Den hjemløse ude ved ... hvad hedder den der ude... *vejnavn* (anonymiseret, red.) ...hvad er det den der store... *dagligvarebutik* (anonymiseret, red.) ...

Interviewer 1: *gadenavn* (anonymiseret, red.)?

Inger: Ja..ja

Interviewer 1: Ja, okay. Hvor længe boede du dér?

Inger: Måske lidt over et halvt år tror jeg, og så øh, til at starte med boede jeg der heller ikke så længe, men så fordi den der lejlighed jeg skulle have fat i, den øh, den sku' åbenbart ...gøres mere i stand end de havde regnet med, så jeg måtte betale ekstra for at blive boende der.

Interviewer 1: Okay.

Inger: men jeg har været glad for lejligheden, det er lidt uvant, ikk', når man er vant til at have 74,5 kvadratmeter, ikk', og bliver nødt til at flytte på grund af sin eks, ikk'...

Interviewer 2: Var det den lejlighed du kom fra?

Inger: Ja, jeg har haft en lejlighed i *bykvarter* (anonymiseret, red.), på 74,5 kvadratmeter, hvor jeg blev nødt til at flytte fordi at min eks han færdes i

området plus at han også arbejder i nærheden. Altså, jeg tænker der er vel lidt for mange minder i den lejlighed ellers havde jeg også blevet boende, ikk'. Men jeg skulle først ovenpå, der hvor jeg er nu, i forhold til hvor jeg var dengang, så havde jeg højest sandsynlig også at kunne have klaret det.

Interviewer 1: Ja.

Inger: det er bare lidt surt, når det er nogenlunde samme husleje, ikk'. Der er sku ikke for mange penge.

Interviewer 1: så hvor mange, hvor lang tid var du sådan hjemløs eller...

Inger: I starten hvor jeg sådan set var gået fra ham, der boede jeg såovre hos min mor, og så gik hjem sådan om hverdagen, nogen gange var det om natten jeg gik hjem, for at få fat i nogle af tingene, fordi jeg tænkte, jeg skulle i hvert fald have de mest vigtige papirer, billeder og lidt personlige ting til mig. Det måtte jeg så gøre når han ikke var der, så det var om natten, når han startede om natten med at arbejde. Så var jeg derhjemme. Nogen gange gjorde jeg det om dagen, fordi jeg vidste han kørte om eftermiddagen nogen gange. Så tjekkede jeg lige efter om hans bil holdt der, så var det hurtigt op og ned igen.

Interviewer 1: Det var ikke noget rart...

Inger: Nej, det var ikke, det var svært. Også fordi at... vi bliver alle sammen ældre, ikk' også, og min mor, altså, hun er ikke ligefrem 25 år længere, vel. Æh, det var sgu hårdt at være der, også at tage hensyn til. Plus at man havde sine egne problemer. Øhm, det... det..jeg kan ikke huske hvor længe det var..var det en måneds tid eller sådan noget...noget med frem og tilbage og alt det dér, hvor jeg så også begyndte at komme, jeg ved ikke hvor det kom fra, men jeg var jeg så hjemme en dag, hvor han var der. Jeg havde ikke regnet med at han var det, ikk', så tænke jeg "så, nu er jeg der, så kan jeg lige så godt gå op". Det havde han heller ikke regnet med, jeg havde ikke været der et par måneder eller så noget. Og jeg følte at jeg havde helt styr på det, jeg gik sådan "nåh, skal jeg gøre noget?", du ved, tænkte, hvor fanden kom den fra, ikk', og det, han...han var ligesom sådan, det jeg kalder en lille unge, ikk'. Jeg følte, han råbte, "du har styr på det", tænkte, "så rolig nu", ikk'...

Interviewer 2: Ja..ja

Alle: (griner)

Inger: Øh, sådan lidt hårdt, at øh... i starten kunne jeg ikke snakke om det, det kan jeg godt nu, øh... de sidste par måneder inden jeg flyttede derfra, der havde jeg en rygsæk stående inde i mit skab fyldt med toileting og et par bukser, nogle trusser og t-shirt, og hvad man ellers...det mest nødvendige...kam og så noget. Og den

havde jeg gemt af vejen for jeg vidste at når han kom hjem fra arbejde, så lå han og sov et stykke tid efter ikk', så hvis...jeg har en lang grænse, ikk', nu burde jeg have gået før, det så det. Men så en dag, så tog jeg rykket og så holdt jeg mig væk.

Interviewer 1: Var han voldelig eller...?

Inger: jeg har levet et liv med vold, stoffer og alkohol i ca. 20 år. Prøv at se denne her (viser sine fingre frem, hvor lillefingeren er skæv)

Interviewer 1: Den bukker lidt sjovt.

Inger: Det er alle fingrene der er brækkede, det var bare den der det gik mest ud over.

Interviewer 1: Ja, så kan man godt forstå at man har en plan B...

Inger: Jamen jeg havde den, jeg ved ikke, som jeg også siger ... jeg skulle have gået før, ikk' også, for jeg startede med at være..., for min egen skyld, ikk' og så, at jeg blev, ikk', altså jeg skulle have været derude fra af. Altså, ligesom sådan lidt, og så til sidst så blev jeg så for børnenes skyld.

Interviewer 2: Ja...

Inger: Og det er det der er det hårdeste ved det, synes jeg, i hvert fald af det jeg kan huske, ikk'. At man ikke kan se dem mere, ikk'.

Interviewer 2: Men hvor er de henne nu?

Inger: Øh, jeg har min egen datter, ikk', eller... det lyder lidt forkert, men jeg har en datter. Hun er 26 år. Hun er begyndt at komme ind i mit liv igen. Så er der de to andre, som jeg mere eller mindre passede fra de ikke var ret gamle, ikk'. Skulle i børnehaven og alt så noget, og dem kan jeg ikke se på grund af faren. Det er børn på gule plader eller bonusbørn, som man også kalder det.

Interviewer 2: Ja.

Inger: Den er lidt hård. Men det er...

Interviewer 2: Ja, der har man jo ikke nogen rettigheder.

Inger: jamen, og så det, jeg vil ikke bare prøve at oppe dem hvis de vil mig.. må de må selv komme til mig, og i øjeblikket der lever jeg under hemmelig adresse også med telefonnummer, det mangler lige et års tid endnu. Altså, jeg kan godt gøre det, ikk' os, men jeg vælger at have i forhold til nogle personer, kontaktpersoner, jeg har haft som jeg har snakket med. Øh, for min egen skyld, ikk', også for hans skyld, så han ikke... og de taler af erfaring, ikk'. Øhm, to år ca. i hvert fald at man skal holde det hemmeligt.

Interviewer 1: Okay.

Inger: Så den anden person også har mulighed for at... også for ens egen sikkerhed, ikk'. Og der irriterer mig noget så grusomt at jeg skal holde mig, øhm, at det kan jo ikke være rigtigt, en det er det åbenbart noget jeg skal.

Interviewer 1: Men efter at du så boede hos din mor, så flyttede du ud...

Inger: Så kom jeg så i det her projekt her, ikk' (projekt for tidligere misbrugere indenfor en københavnsk institution, red.). Jeg startede herude på... det vil sige... jeg startede med at jeg var på arbejds møde flere gange og jeg kunne simpelthen ikke ...øh..passe det ordentligt. Mødte tit op påvirket, og der var ikke noget med at jeg havde alt muligt behov for at skjule at jeg enten havde drukket eller taget nogle stoffer. Så var der så en.. så var jeg så heldig at møde én, øhm, en konsulent eller hvad det nu hedder, som talte i øjenhøjde, så "kom lige herind, ikk'" "Jojo", og så sagde hun lige de ord som bare skulle være sagt, ikk'. Altså, så da jeg selv sagde det, ikk', jeg havde bare ikke styrken til at gøre det. Hun spurgte om jeg ikke havde et problem, ikk', og så begyndte jeg at sidde og tude, og så sad vi og snakkede. Det var en der ikke talte ned, det var det jeg havde manglet, og så foreslog hun så det her ovre. Så sagde jeg at "jeg vil godt prøve det", fordi jeg ønskede ikke det liv jeg havde der eller havde haft, ikk', og så har jeg hængt ved siden.

Interviewer 1: Okay. Så hvor længe er det du har været her?

Inger: Jeg har været her i lidt over et år, og så er jeg på vej over videre i sådan noget behandling, men det er noget jeg selv har valgt for at få flere værktøjer.

Interviewer 1: Ja, god idé

Inger: øh, fordi der er stadig meget der skal arbejdes med, selv jeg er nået så langt som jeg er. der skal lidt til at der tænder luntten, ikk'. Men jeg kommet ud af min hovednøgle, som jeg kalder den, i forhold til at kunne fungere nogenlunde ordentligt i forhold til de andre ting, ikk', det er at jeg skal lære at slappe af. Jeg kan da godt sætte mig ned, ikk', men der skal ikke ret meget til så... ikk', og jeg skal sige til mig selv hvis der ligger et eller andet, ikk', "lad det nu ligge, ikk', hvad sker der ved at det ligger der, det ligger der også når du kommer tilbage". Og nogen gange så føler mig sig ligesom om man er hjernevasket, når man kører med de der sætninger. Altså, jeg har i hvert fald fået et liv nu, ikke også, jeg kan mærke at det bliver bedre og bedre.

Interviewer 2: Var det så herude de hjalp dig med at komme hen på...på...

Inger: På hvad?

Interviewer 2: På *Herberget* (anonymiseret, red.)...

Inger: Det var dem der undersøgte det, ja, altså jeg havde sgu' ikke, altså selvfølgelig havde da noget, ikk', men jeg kunne ikke komme nogle af de andre steder i forhold til at jeg stadig havde et stofmisbrug og alkoholmisbrug, der ville de ikke have mig ind. Og det hjælper ikke at de sender mig derhen, der hvor jeg røg

hen, for der var både alkohol og stoffer og det hele ikk'... Det var altså godt nok lidt hårdt plus at der kom... øhm, folk som det der man kalder i ...i omdømme kalder tæskehold. Det var der jævnlige.

Interviewer 2: Hvad går det ud på?

Inger: Altså, hvis du ikke betaler din...nu kan jeg sige det rent ud, for eksempel hvis du har gæld i forhold til stoffer eller alkohol eller whatever eller hvad man nu kalder det der, ikk', så kommer der jo nogle og... og truer en og... der var tit folk oppe på gangene, også folk der havde kort selvom de ikke boede der... nøgle. Og så når jeg så henvendte mig til dem, dem der havde med det at gøre "jamen, du skal bare ringe til politiet" "Jamen, hallo, det er ikke mit, jeg siger det bare, fordi jeg gider altså ikke det dér".

Interviewer 2: Nej...

Interviewer 1: Så der blev ikke gjort så meget ved det eller hvad...

Inger: Nej, politiet kom en gang imellem, det var kun hvis der var et eller andet navn de havde, og for at tjekke om personen boede der og så noget. Ellers så gjorde de ikke noget, vel. Men jeg gik ned og sagde hver gang sådan og sådan. De turde da åbenbart ikke, altså det synes jeg altså..altså. Man burde ikke have sådan et sted, når det er at man ikke har styr på det.

Interviewer 1: Personalet tog det ikke helt alvorligt?

Inger: Nej. Jeg havde sgu da mine egne problemer i forvejen, jeg havde rigeligt...

Interviewer 2: Ja, det er klart...

Inger: Plus også det der... men at der var mænd på gangen, ikk'. Selvom du har dit eget værelse, ikk', så har du sådan set egentlig reelt ikke noget privatliv. Du kan ikke gøre ligesom du plejer, vel, gå ud i en måske...shorts eller hvad du har, ikk', måske en lille undertrøje eller så noget, det kunne du ikke.

Interviewer 2: Hvad skete der så?

Inger: Jamen, jeg følte... jeg oplevede da et par gange... Jeg havde jo ikke prøvet det der før, og jeg håber heller ikke at det sker igen. Men jeg sku' ud..jeg gik ud, gik bare som jeg plejede i så noget, jeg ved ikke om det var bermudashorts eller et eller andet på og så en almindelig t-shirt, ikk', men jeg følte mig sådan, så gik jeg ind i stuen for at hente noget, det var om natten, jeg havde svært ved at sove også på det tidspunkt. Der sad der en fyr i bar overkrop, ikk'. Og jeg kunne jo ikke se om... bagfra (griner) om han... jeg var egentlig hjemme, ikk'... Det synes jeg altså, det synes jeg er lidt forkert i forhold til... både folk der havde været ude for vold og hvad ved jeg, ikk' også, og mændene, mange af de steder, ikk' også, der synes jeg de burde være lidt mere styr på...øh... om ikke andet så i hvert fald have dem adskilt mænd og kvinder, fordi der var flere huse...

Interviewer 2: Så det kunne man godt have gjort?

Inger: Det synes jeg. I forhold til... øh...ikke fordi jo lige mig... alle de ting som... ikke...eller man går og arbejder på, ikk' også, der er det sgu svært at overskue at så også at... med at... ikke at forbinde de andre personer med det der er sket med én. Ej, nu skal jeg væk og så... så kommer du sgu, så er det svært at komme videre. Jeg kan huske mange steder, hvor... eller en del gange...øh, der kunne jeg slet ikke overskue det, så sad jeg ude midt i gården og så sad jeg og hylede som en stukken gris.

Interviewer 1: Ja...

Inger: Og det var sådan at den ene kunne godt få lov til at få mad, det fik den anden ikke. Jeg gik i skole, ikk' også, nogen gange havde jeg svært ved at nå hjem til madtiderne, men der var andre som, hvor de fik lov til at få noget alligevel, og jeg gik bare en bue uden om alt det. Så sad jeg og hylede som en stukken gris. Ja (suk), det var sgu ikke... øhm...og det var også svært i forhold til når man selv prøvede at komme ud af det, at det var så mange... at det er sådan... var også så fristende.

Interviewer 2: Ja...

Interviewer 1: Det vi nærmere undersøger, som vi snakkede om før, det er sådan seksuelle krænkelser eller overgreb fra hjemløse mænd, øhm...

Inger: altså, nogen gange kunne de godt være lidt... ikke sådan med øhh, jeg ved sgu ikke hvad jeg skal sige, man...man kan se det med...der er nogen gange... pludselig kan gøre med hænderne og alt det der og også med øjnene, ikk', de følte jeg også nogen gange som om ligesom man var ved at blive klædt af eller sådan noget...

Interviewer 2: Ja...

Inger: Ej, det er altså ikke sjovt...

Interviewer 1: Nej, fordi det vi tænker på, det er sådan...øh...ja uønsket seksuel kontakt hvor det kan være alt fra netop sexchikane, til et klap i numsen, til befangling eller forsøg på voldtægt og voldtægt, at...

Inger: øh, nogen gange, der har været nogen gange, men det har der også været andre steder, hvor de... "nå, dav med dig" ikk' ... hvor det ligesom var lidt for... jeg ved ikke hvad man kalder det, for lang tid, det lyder lidt underligt at sige, men hvor det føles som om, øhh.. (mumler) eller den dér med følelsen af at man bliver klædt af med øjnene, ikk'..

Interviewer 1: Ja... så du kender godt lidt til den type af overgreb fra mænd.

Inger: Ja, jeg har... det har selvfølgelig ikke noget med det at gøre, for mange år siden der blev jeg... voldtaget...(gaber), så...det er også noget der har sat sit præg, og så skal der ikke så meget til...at man... stejler.

Interviewer 2: Nej...

Interviewer 1: Så passer man nok lidt mere på sig selv...

Inger: Øhm! Og det er svært, ikk'. Fordi når man går og tumler lidt skal man passe på at man ikke selv er et problem, farer op i luften, ikk', fordi så går det udover en selv, ikk', fordi... jeg ved at hvis jeg begynder at gøre sådan som, øhh, det jeg ligesom gør ikk' også, så vil jeg... måske skade mig selv i forhold til den vej jeg har valgt at leve, fordi jeg ved at jeg kan være... øh...jeg vil ikke kalde det beskidt i munden, men...men når ting er urimelige, så...så kan jeg godt blive hidsig og aggressiv, og så skader jeg mange gange mig selv i sidste ende, ikk'.

Interviewer 1: Jo... Øhm...kan du beskrive andre oplevelser du har haft med mændene indenfor de institutioner, øh?

Inger: Nej, sådan set ikke. Øh, ikke andet den der med...det er i hvert fald sket flere gange, med hvor man følte at man blev klædt af med øjnene...

Interviewer 2: Ja...

Inger: Jeg kunne bedst lide at være oppe på mit værelse.

Interviewer 2: Og der kunne man, der havde...

Inger: ja, der var der døre hvor man også kunne låse...øh...døren, ikk'.

Interviewer 2: Ved du om der var nogle andre kvinder der sådan... der havde oplevet noget eller?

Inger: Øh, det ved jeg ikke, men jeg vil næsten tro det. Der var... boede en del, som er det jeg kaldte voldsramte kvinder, så, der er derude for enten chikane på den eller anden måde, ikk' også. Garanteret også haft et forbrug af enten stoffer eller alkohol, ikk'...

Interviewer 2: Ja...

Inger:... og hvor der også boede nogle, det jeg kalder, jeg skulle lige til at kalde dem normale hjemløse, ikk', der skal man blande, ikk', men mange af dem... der har jo været... afhængige på en eller anden måde, ikk'.

Interviewer 2: Mmm...

Inger: jeg har ikke... jeg har ikke sådan rigtig oplevet, men... der var også nogle stykker der var... øh, jeg følte man kunne snakke med uden at de krævede et eller andet, ikk'...

Interviewer 2: Ja...

Interviewer 1: Der var nogle der krævede noget af én?

Inger: Ja, det følte jeg bare nogen gange, ikk', og så kunne det godt gøre at jeg blev aggressiv og tænkte "nu må jeg hellere gå", ikk'...

Interviewer 1: Ja.. så det var den måde du håndterede det på?

Inger: det var min måde at tackle det på, for ellers så vidste jeg at jeg gik agurk.. ikk', og så kunne skellet så nå op til et vist niveau hvor jeg blev aggressiv, ikk', "nå

ja, så ku' det sgu også være lige meget, så går jeg sgu ud og drikker et eller andet", ikk'

Interviewer 1 & 2: Mmm...

Inger: og det er jo ikke det jeg vil, så jeg bliver nødt til at trække mig en gang imellem..

Interviewer 1: Ja...

Inger: Det er det der hedder "lev livet på livets betingelser", selvom det ikke altid er rimeligt, ikk'.

Interviewer 1 & 2: Ja...

Interviewer 2: Nu sagde du før at du... at du havde følt et, at da du ikke havde så meget tøj på, at det havde været sådan lidt...øh... Kunne man gøre noget sådan for at beskytte sig? Gjorde du nogen ting for at beskytte dig?

Inger: Det...Jeg gik bare ind igen og så... en anden...så fremover, ikk' også, så havde jeg noget mere på når jeg gik ud, ikk', øh den periode for det meste af tiden der... var jeg gerne vågen om natten, ikk', eller vågen tidligt om morgenen, ikk', fordi jeg havde svært ved at sove. Og så havde jeg bare en større trøje på og så gik jeg ind og så joggingbukser, på den måde, ikk'.

Interviewer 2: Ja, så følte du dig lidt mere sikker?

Inger: Ja, men samtidig så tror jeg sgu også at ... ha.. (griner)... havde jeg følt... havde der været sket et eller andet, ikk', havde jeg også reageret hårdere.

Interviewer 2: Ja.

Inger: altså, selvfølgelig opfordrer man ikke til noget når man løber rundt sådan i shorts og bluse, ikk', men... jeg tror virkelig, jeg tror sgu at jeg havde reageret hårdere, hvis personen så havde prøvet på et eller andet, enten det bare havde været følt sig afklædt eller hvad ved jeg.

Interviewer 2: Ja.

Inger: Den... den skal man altså også passe på.

Interviewer 1: Men det her det var i opholdsstuen?

Inger: Ja, og ...og der var sådan nogle små opholdsstuer også på gangene, og så var der den store, ikk', det var oppe på gangen. Lad os sige, at hvis jeg ikke gik, på grund af blandet med mænd og kvinder især når de blander så mange forskellige livssituationer sammen...

Interviewer 1: Ja...

Inger: der synes jeg, at når der er så mange huse, ikk', de burde dele gangene op, ikk'.

Interviewer 2: Hvad ville det gøre hvis det var at det kun var mænd der var sammen med mænd og kvinder med kvinder?

Inger: nej, for mig ville jeg føle mig mere tryk... ikke at jeg har noget imod at snakke med mænd, men så kunne man mødes nede i den fælles opholdsstue og ikke at jeg så ville rende rundt med næsten ingenting på, men jeg ville føle mig mere tryk og måske bedre kunne

overskue... overskue alle de andre ting der sker. Det burde de faktisk tænke på sådan nogle steder.

Interviewer 2: Ja.

Inger: Det er ikke kun for kvinders skyld, også for mændenes skyld. Altså, det er da fristende, jeg kan godt se det fra den anden part også.

Interviewer 2: Ja.

Interviewer 1: Så det er fristende hvis der kommer en gående i bermudashorts?

Inger: Ja, og de har måske ikke, i lang tid, vel (griner).

Interviewer 1: Det er selvfølgelig også en mulighed...

Inger: Ja, det er det, altså. Det burde de faktisk gøre, have det sådan... det kan være at det kommer en dag, det ved jeg ikke.

Interviewer 1: Ja...

Inger: Jeg synes i hvert fald at det ville være en god idé.

Interviewer 2: Ja, at få det delt lidt mere op.

Inger: Mmm... Jeg vil også hellere... hvad hedder det... så det heller ikke frister svage sjæle som jeg kalder det.

Interviewer 2: Ja...

Inger: I hvert fald i for... også i forhold til den der periode man er i gang med, men at prøve på at få livet til at køre rimelig godt, ikk' også, så skal der ikke så meget til. Så gør man noget som man ikke burde have gjort, åh shit, ikk', og det ville måske ikke være sket hvis at parterne var adskilt og så havde man fællesrum og fælles lokaler at hygge sig i og så noget. Tror faktisk at der ville være mindre ballade på sådan et sted end der er.

Interviewer 2: Ja.

Interviewer 1: Så hele det der kønsmæssige kan godt skabe noget ballade?

Inger: Ja, det synes jeg. Jeg tror ikke det ville berøre mig så meget hvis jeg ikke har været ude for alt det jeg har været ude for, ikk' også,

Interviewer 1: Mmm..

Inger: men jeg havde ikke lige brug for... brug for den uro der var... plus at jeg selv prøvede at komme ud af det, ikk', også, og alt det der var på stedet, ikk', hvor de ikke ville vedkende sig, ikk'...

Interviewer 1: Mmm... Og du kendte så godt dem der... de andre der boede på gangen, som sad afklædt og dem der afklædte dig med øjnene?

Inger: Nej, det var faktisk en af de første dage jeg var der.

Interviewer 1: Okay. Så det var ikke nogen du kendte?

Inger: Jamen, jeg kendte faktisk slet ikke nogen. Jeg kendte eller kendte og kendte, jeg snakkede med en der var der der, snakkede så med nogle stykker, men jeg holdt mig mest for mig selv, der hvor jeg følte mig nogenlunde tryk, ikk'. Der var én fyr som, da jeg kom sammen med min kontaktperson herudefra, som bød

mig pænt velkommen og jeg kunne mærke med det samme at det var ikke sådan én, øh... nej, det var forkert sagt, det var ikke... øh, jeg vil ikke gøre det hemmeligt, sådan en som sluger én med øjnene, ikk' (smågriner).

Interviewer 1: Mmm...

Inger: øh, ham havde jeg snakket med mange gange, også om aftenen når vi sad og hyggede os i stuen, også selvom vi ikke var overhovedet samme typer eller noget ikk', vi havde sådan en god kemi der når vi sad og snakkede, ikk'. Det havde vi bare ikke ret mange af dem der havde... man kunne have med derude.

Interviewer 1: Nej

Inger: øh, så var der et par stykker jeg også snakkede med... øhm, som næsten altid, det er ikke derfor jeg siger det, vel, men de havde næsten altid en ret så stærkt påvirket, ikk', jeg gjorde det faktisk mest af, jeg vil ikke kalde det medlidenhed, vel, men jeg syntes at det var synd for dem at de var så langt ude, ikk', og hver gang de var ved at være helt oppe, så var de nede igen.

Interviewer 1: Mmm.

Inger: ...ellers så snakkede jeg ikke rigtig med nogle derude. Jeg havde ligesom rigeligt i mit eget i forhold til at komme op at stå..

Interviewer 1 & 2: Ja...

Interviewer 1: Heller ikke de andre... altså med kvinder?

Inger: En gang til?

Interviewer 1: Var der andre kvinder på gangene?

Inger: Jo, der var en jeg snakkede med som også havde gået herude. Vi boede lige ved siden af hinanden. I starten tænkte jeg "hvad fanden", det tænkte jeg faktisk, ja, hvad fanden er det, ja, jeg er sgu heller ikke for god til at ligge... det ...men vi fik et rimelig godt forhold til hinanden ved at sidde og snakke, og jeg har mødt hende nogle gange efter herovre. Jeg gav hende sådan en... en lille bamse en dag, fordi jeg syntes at det var så synd for hende, det ved jeg ikke, hun var fra Grønland, ikk', så havde jeg skaffet, nej, ikke skaffet, jeg havde fået en bamse, det lignede faktisk mere en levende en, og så havde jeg vasket den. Og så ville jeg bare give hende... Da jeg havde fødselsdag, ikk'. Så gav hun mig et stearinlys, og så tænkte jeg "hvad fanden, nåh okay". Og der da jeg vidste at jeg skulle til at af sted, ikk', og så havde jeg vasket den der, ikk', så blev hun glad. Det var en der faldt i god jord, ikk'. Hun har den stadigvæk, ikk'.

Interviewer 2: (griner)

Inger: Jeg gjorde for at glæde, selvom jeg ville godt have beholdt den, ikk'.

Alle: (griner)

Inger: Jeg kan godt lide bamser. Det er simpelthen nogle der... det...det har jeg i hvert fald opdaget, ikk', jeg har også gjort det før, ikk', man skal prøve at sætte

sig selv til side. Det giver faktisk bonus i den anden ende, også. Men den er sgu svær at huske på.

Interviewer 1: Ja...

Inger: jeg synes i hvert fald også at det bliver sådan enklere, men igen...øh, en gang til, de burde faktisk have valgt et andet job, når de ikke...øhm...hvad hedder det... jeg synes ikke at de gjorde, hvad...det som de burde gøre i forhold til de mennesker som boede der.

Interviewer 1 & 2: Nej..

Inger: Eller også skulle de lade være med at lukke så mange ind, hvis man ikke kan overskue det.

Interviewer 1: Hvad burde de have gjort?

Inger: Ansætte nogle flere for eksempel. Eller...de havde kun en vagt om aftenen. Som lige gik rundt "nåh ja" og så ud igen, ikk'. Personen sov godt nok på stedet, men det var sjældent at man kunne få fat på dem.

Interviewer 1: Okay.

Inger: Der burde være lidt mere sådan... specielt et nummer kunne være oppe på gangen, ikk' også, på ta...tavlen, ikk'. Hvis der er et eller andet galt, lige pludselig eller noget, at så man kan ringe til dem, ikk'.

Interviewer 2: Ja.

Inger: Det synes jeg faktisk.

Interviewer 2: Så der var ikke noget...der var ikke noget personale der hvor du var, altså, de sad...de sad et andet sted?

Inger: Nej nej...der var kun en...der var det de kaldte hovedbygningen, ikk', og så...øh, to eller tre andre huse, med førsteetagen hvor... men det var kun ovre i hovedbygningen de var. De så aldrig alt det andet der skete.

Interviewer 2: Var der...var der nogle gange sådan ballade, altså... beboerne imellem?

Inger: Hmm, det kunne der godt være nogen gange, ikk', fordi nogen af dem som jeg sagde før, der blev kommet og opkrævet og så noget, fordi de ikke betalte og så noget. Så kunne der godt hurtigt skabes panik. Øh, og det var så tæt på at jeg snakkede med, hvad hedder sådan en, forstander eller hvad det hedder. Hvor jeg, det var den person som havde sagt at jeg selv skulle ringe til politiet. Øh, vi havde snakket om en bestemt person der boede ovre på stedet, eller jeg ved ikke om personen bor der stadigvæk, men det gjorde han på det tidspunkt. Og man faktisk burde.. burde flytte personen, bede personen om at flytte af hensyn til sikkerheden i forhold til de andre beboere og personale, "Ja, ja men det vidste de godt". Når jeg kom ud og sagde "ja, men det vidste de godt" det var også bare en sang fra de varme lande.

Interviewer 2: Så skete de ikke noget alligevel?

Inger: Nej. Det var også sådan til sidst at man indimellem blev endnu mere nervøs når man vågnede, ikk'.

Interviewer 2: Ja, det er klart...

Inger: for der er ret... Det er sket i hvert fald tre eller fire gange at der er kommet tæskehold hvis ikke mere.

Interviewer 2: Ja.

Inger: Blandt andet der også en nat, der kom der én... han lignede sådan en...ikke noget, jeg har ikke noget imod bodybuildere, men sådan en ordentlig stor massiv en. Men så kom der en lille ældre herre i jakke eller frakke. Tænkte "nåh, det er en af dem", ikk'. Og så i min nysgerrighed, så lod jeg som om jeg havde styr på det hele, og så... spurgte han efter en person og hvor den var henne, så siger jeg "det er jeg ikke helt sikker på" det virkede rigtig skummelt, ligesom man ser i film, ikk'. Så siger jeg "det er jeg ikke helt sikker på, men ved du hvad, kom lige med mig ind", jeg ved ikke hvor det kom fra, vel... *lalala*. Kom lige med mig...et øjeblik, vi går lige herover og snakker... "hvad sker der?" Så stod vi og snakkede, jeg vidste godt at jeg gjorde det rigtigt, ikk' også. Så var det jeg sagde det til hende, ikk', så siger hun også, ikk', til dem "jamen, vi må slet ikke udlevere navne, ikk'". Jeg sidder bare og spiller dum som om jeg slet ikke anede hvor de var henne, vel. Vi må ikke udlev...og så er der sådan...så måtte de gå igen med slukkede ører.

Interviewer 1: hmm...

Inger: Ja, men det var virkelig nogen... jeg håber sgu da at de får styr på det derude, for det var...øh, hvad kalder man dem der... Ja...sådan nogle der hvor du ikke ordner dine ting, ikk' også, og så bliver der sendt folk ud, ikk'...

Interviewer 2: Hmm...

Inger: det var en eller anden der havde lånt... øh penge, og så noget med personen havde... inde i hans butik. Og så havde han den der gorillatype med der, ikk'...

Interviewer 2: Ja...

Inger: tænkte jeg "hvad sker der her?" og så begyndte han at sige "nåh, nu er der eddermanne ballade" og sådn og sådn.

Interviewer 1: Hmm...

Inger: Jeg gad så ikke bo der længere end det der, det var mere end rigeligt, mand.

Interviewer 2: Hvor lang tid var det det var, sagde du?

Inger: jeg vil tro et halvt års tid.

Interviewer 2: Ja..

Inger: Sådan noget lignende...

Interviewer 1: Og du havde... tog du stadigvæk stoffer og alkohol mens du var der eller?

Inger: jeg drak derude. Og så har jeg taget nogle stoffer og alkohol efter, ikk'. Så det har været... jeg var på et tilbud et halvt år, og så tænkte jeg også at det hele

kunne rende mig i røven, og så røg jeg ned igen, ikk'. Så nu har jeg 23 dage i dag. Og nu er jeg begyndt at sige det inden jeg laver lort i den, som jeg kalder det. Så det rykker hele tiden. Det har det gjort det sidste halve år.

Interviewer 2: De næste spørgsmål, de er sådan lidt mere personlige...

Inger: Jaja... (griner)

Interviewer 2: ...og dem spørger vi om, fordi der er nogle undersøgelser der viser at...eller der er noget der tyder på at, at for eksempel helbred kan have en betydning for seksuelle overgreb, øhm... så vi vil høre hvordan dit fysiske helbred er?

Inger: Mit fysiske.. øhm, åh, hvad hedder det, det er ikke fordi jeg fejler sådan noget specielt, ikk', altså jeg har gigt og så har... jeg det jeg kalder...som jeg selv kalder multiallergiker. I forhold til nikkel og alt det forskellige. Øh, og så det der... at alle fingrene er brækkede, så jeg har to af det jeg kalder springfingre, ikk'. Nogen gange når jeg ikke tænker over det, nu skal jeg ikke gøre det, men jeg må hellere gøre det med den anden finger, bukker ned og holder fast i et eller andet, så låser leddet sig her, ikk' også, og så gør det ondt og så springer den op, ikk', det gør denne her finger også.

Interviewer 1 & 2: Okay...

Inger: Det er i forhold til at den har været brækket ikk'...

Interviewer 2: ... brækket, ja...

Inger: Så er alle mine led, især når det begynder at blive halvdårligt eller hvis jeg ikke slapper af ind mellem, som jeg glemmer for det meste, ikk', der hvor leddene hænger sammen gør det ondt i hele kroppen.

Interviewer 2: Okay, er det gigten eller hvad?

Inger: Det er gigt.

Interviewer 1 & 2: Ja..ja...

Inger: Så er... hvad er der mere... så er der det mentale, der har jeg også... men det er jeg sådan nogenlunde over, ikk', fordi ham jeg havde boet sammen med, han har slået... havde slået mine tænder ud, altså, jeg har fået så mange slag i hovedet. Øh...

Interviewer 1: Påvirker det det mentale, siger du?

Inger: Det tror jeg det har gjort måske, ikk' også, men altså, jeg er så blevet... efter at jeg har fået betalt tænderne, det har de hjulpet mig med. Det giver også en vis... øh...jeg har gået så mange år uden at have dem.

Interviewer 2: Ja...

Inger: Øh, og så har jeg har... det er i hvert fald noget sick noget jeg har sagt..fordi jeg har slået mig...nej det er ikke mig der har gjort... Ham manden har slået mig oveni hovedet med et spækbræt, ikk', tre gange til det flækkede. Og det har også givet mig noget oppe i skabet i forhold til... nogen gange så gør jeg sådan, (skyer sig) det gør jeg ikke så meget mere, ikk', men

kommer en gang imellem selv, når det er, hvis der er et eller andet der presser på, ikk'...

Interviewer 1: Ja...

Inger: og det er især hvis jeg ikke prøver at slappe af...

Interviewer 1: Hmm..

Inger: det er jeg ikke så god til. Jeg plejer at køre på mere eller mindre hele tiden. Til jeg til sidst klasker sammen, ikk'...

Interviewer 1: Ja...

Inger: Øh...i starten havde jeg sgu svært med hensyn til at...og... øh, give eller få en kram af...af... af mændene, så gjorde jeg sådan her (flytter sig væk)...

Interviewer 1: Så trak du dig?

Inger: Ja. Jeg har også altid levet, jeg ved ikke om..det er bevidst, men jeg lever på det jeg kalder mine sanser. De er kommet efter at jeg holdt op med at bruge noget. Det er bare ud med det jeg kalder fuld styrke eller fuld skrue... så...jeg kan... den er næsten 100 % sikker hver gang, jeg kan fornemme hvis personen er...om personen er ærlig eller om de ikke har rent mel i posen, og det kan jeg også se på deres...øh...øjne og ansigt, deres måde at give en krammer på og så noget, det kan jeg mærke med det samme. Jeg har to personer hvor jeg har sagt, det...jeg har ikke sagt noget til personen selv, øh... "arh, den person har ikke rent mel i posen". Den er lidt skræmmende nogen gange at have, den der, øh...

Interviewer 2: Det er sådan noget du har lært at tyde eller?

Inger: Det er en gave, altså det ved jeg ikke, jeg... jeg tror det måske har noget at gøre med..øh...min opvækst fra barndom og op til nu, ikk', øh, at den gør... jeg har altid levet i det jeg kalder overlevelseshanen, hvor jeg... min personlige mening, ikk' også, der er at i hver familie om den er lille eller stor, det er at der er en survivor. Personen er måske ikke klar over det, øh, men øh, den er der. For eksempel øhm... på vej op øhh der har aldrig været nogen.. øh min far har aldrig været der, min mor har været på arbejde næsten hele tiden og vi var tre børn. Øh, det var mig der handlede, det var mig der prøvede at gøre nogenlunde rent som der var, det er det jeg mener, der er altid en survivor i familiens hus...

Interviewer 2: Ja..

Inger: automatisk så er det, jeg ved ikke hvordan det funker, men sådan er det.

Interviewer 1 & 2: Ja...

Inger: Jeg har...jeg lever... jeg gør det også stadigvæk, ikke bevidst, jeg lever på mine sanser, og jeg lever på tegn. For eksempel jeg har lige haft, her den anden dag i weekenden, fordi jeg ikke havde sovet ordentligt, øh... så er jeg helt flad der, og så tager jeg lige noget at spise og så lige pludselig bliver jeg helt tung i kroppen og går ind og sover. Så slukker jeg for den ene kogeplade og så

glemmer jeg... og så kommer jeg åbenbart til at tænde for den anden, der ligger et spækbræt på af træ. Jeg går ind og sover. Øh, så vågner jeg op lige pludselig, tænkte "det var sgu mærkeligt", det så lidt sløret ud inde i stuen, det lugtede brændt. Så gik jeg ud i køkkenet, og så var det sådan lidt hvidt i...køkkenet, ikk', så blev jeg helt hysterisk og op og åbne døre og vinduer og det hele, ikk'. Nu ligger spækbrættet, det var blevet helt sort. Øh, og så lever jeg på det jeg kalder..jeg...det er ikke sådan så jeg går i kirke vel, men jeg er meget troende. Øh, jeg tror at der er en der holder...holder hånden...holder hånden over mig, ikk', det må der også være dér. Jeg vågnede inden det skete, ikk'...

Interviewer 2: Ja...

Inger: jeg gik helt... i sort, som jeg kalder det, da jeg opdagede det og tænkte "nej, jeg kunne være død".

Interviewer 1 & 2: Ja...

Inger: Så lige pludselig, finder, så befinder jeg mig nede på gaden, og så ti, tyve meter fra hvor...hvor jeg nogen gange har gået ind og købt sprut eller vin. Så ryger der sådan et blad ned i hovedet på mig, altså jeg kan ikke mærke det vel, men jeg kan se det, ikk', så vågnede jeg op og "hvad fanden laver du her?". Så går jeg hjem igen, det er det jeg mener, jeg lever.... og så bliver jeg sgu glad for at jeg lever på tegn plus min egen indsats.

Interviewer 1 & 2: Ja...ja.

Inger: Den er lidt skræmmende.

Interviewer 2: ja...

Interviewer 1: Så skiftede du retning, når der skete noget?

Inger: Ja, så vågnede...jeg har...har...bare gået i sort, som jeg kalder det. Da jeg opdagede det dér, ikk'...jeg kunne have været død.

Interviewer 1: Ja...ja. I din barndom som du talte om...

Inger: ja?

Interviewer 1:...har du da været udsat for nogle overgreb af nogen art?

Inger: Øh...nej, men jeg kan huske noget jeg åbenbart har fortrængt, da jeg var mellem, jeg er ikke helt sikker, vel, om...øh...alder, 14 til 16 år. Øh, min mors...øh...kæreste, altså han lever ikke mere ikk' såå., men det var ikke det jeg var ved at.. jeg ved bare...øh, han prøver på... at kysse mig og så befamle mig eller hvad de er det hedder, hvor jeg blev – åbenbart blev hysterisk og ked af det og så fik jeg lov til at gå.. øh.. og hvor jeg aldrig har sagt det til min mor og jeg har heller ikke tænkt mig det, for det første fatter hun ikke noget. Jeg får ikke noget ud af det, og der sker bare at hun får det dårligt, hvis det er jeg siger det, ikk'. Men den...den er så kommet op efter nu, ikk'...

Interviewer 2: Ja...

Inger: Og så øhh.. Det kan godt være jeg har været 11, det kan jeg sgu ikke huske, men så har der også været en anden gang, det var også en af mine mors kærester. Jeg er gået meget med... i byen med min mor, da jeg var yngre. Og min mor finder en kæreste, og der er heller ikke noget. Så på et... og han har også været med hjemme, så på et tidspunkt så er der en dag hvor hun ikke er med i byen, og så sidder jeg og snakker med denne her person, og så tager personen med hjem, og jeg tror selvfølgelig at det er fordi han vil hjem og besøge min mor, ikk', fordi han havde jo været sammen med hende flere gange. Så finder jeg så ud af at det er mig han vil have fat i, siger jeg "ej, ej, den går ikke. Hallo, du kan godt gå derover" og så gik jeg.

Interviewer 1: Mmm...

Inger: Det er lidt spooky, men at det så kommer op nu, ikk'.

Interviewer 1 & 2: Ja...

Inger: indimellem så har jeg sgu lyst til at...og alligevel har jeg ikke, og så bare. Jeg har det jeg kalder...kalder automatisk, jeg lukker ned, den kommer men jeg kan godt, men jeg har valgt ikke at gøre det og det er sgu hårdt, ikk', med alle de ting der kommer op.

Interviewer 2: Ja...

Inger: Øh, så der er sgu ikke andet end at blive ved. Øhm, nej. Det der har været...tror jeg...jeg ved ikke om det har været hårdest, men alligevel en af de ting der var hårdest, det var dengang, som jeg snakkede om før, da jeg blev voldtaget dér, ikk'.

Interviewer 2: Ja. Var det af en fremmed?

Inger: Vi var på ferie, min datter var... en ca. tre år, hun havde skoldkopper. Øh, jeg får...vi er nede først sammen med min mor og min datter, og så da den er ved at være 11 stykker eller så noget..12...så går.. tager min mor med op og siger "det er helt i orden, du må godt tage i byen nogle timer, ikk'." Jeg tror...jeg har... kender ikke noget til så noget, så jeg går i byen der, der hvor jeg plejer...og så er jeg på et tidspunkt ude på toilettet, så er der en person der propper noget i glasset. Øh, og jeg kender...kender stadigvæk ikke noget til den her, så lige pludselig, øhm...jeg fortsætter med at feste, altså, det var lige i nærheden af hvor vi havde lejlighed. Og så...da jeg så skal hjem nogle timer efter, så bliver jeg så voldtaget der, og så... Jeg bliver truet, altså, så hiver han mig hele vejen igennem op i en eller anden bjerg-halløjsa, og jeg når så hjem og jeg er helt hysterisk, ikk', og står og vasker mig i flere timer. Og så, jeg ved ikke om det var næste dag eller om dagen, så gik jeg ned til samme sted. Men det var et sted hvor vi kom fast, og han var også, ham personen der ejede stedet var helt ulykkelig, og sagde, nå men

han syntes at jeg skulle melde det, og jeg ville ikke for jeg var pisse bange.

Interviewer 2: Mmm..

Inger: Men personen tog så med mig ind og meldte det eller tog mig med derind...

Interviewer 2: Ja...

Inger: Og så skulle jeg igennem, det var ligesom man ser på film, det dér glas der, jeg var helt sikker på at personen kunne se mig.

Interviewer 2: Ja..

Inger: for jeg kunne jo se den person, ikk', og der stod nogen ude på gangen og grinede og jeg tænkte "hvad fanden?", "nåh, men det er jo dem der skal stå i parade", ikk', så re...så rykkede personen eller han dukkede sig der henne ved vinduet, ikk', så sagde jeg "hey hey, det er ham dér der lige har bukket sig, ikk'," og inden jeg skal ind og kigge, så sad der en mor eller en ældre dame eller et eller andet, og så åbenbart en søster. Kigger rigtig, skulede på mig, da jeg kommer gående, ikk', "oh shit", så begyndte mine øjne (flakker med øjnene) okay (griner). Åh, det var godt nok lidt hårdt. Først var det dyrt at søge retssag i forvejen, og så lige pludselig viser det sig så at personen får lov til at tage tilbage til Danmark, ikk', det var en der var dernede fra, men boede i Danmark, ikk'. Og så blev der sagt at hvis han kom igen, ikk' også, så blev han straffet.

Interviewer 2: Okay...

Inger: Men det hjælper ikke, jeg syn...jeg..han skulle sgu da straffes nu, ikk',

Interviewer 2: Ja!

Interviewer 1: Så han blev fanget og du udpegede ham, men han fik ikke nogen straf?

Inger: Nej...

Interviewer 2: Hvor var det henne?

Inger: Det var Sydeuropa (anonymiseret, red.).

Interviewer 1: Okay.

Inger: Men han havde dansk sygesikringsbevis.

Interviewer 2: Ja.

Inger: Og det... det ...der hvor jeg havde det godt med, det var...at nogen af de ting, jeg havde det ikke godt med at det skete, men han havde taget min jakke, min skindjakke og min... jeg havde alt muligt i lommen... øhh.. Jomfru Maria der lukker øjnene ...og så var der nogle pinde, og så en halskæde der øhh, og at personen nægtede... jeg kunne høre hvad... jeg fortalte politiet hvad der blev sagt, ikk' også, og at han havde kaldt på en eller anden person, det var åbenbart en kending i forhold til området.

Interviewer 2: Okay.

Inger: Så tog de op, der hvor de boede, og så finder de mine ting, men personen bliver ved med at nægte...

Interviewer 2: Nåh...

Inger: Der fik jeg...der fik jeg halskæden igen.

Interviewer 2: Okay...

Inger: og så fik jeg erstattet noget hos forsikringen.

Interviewer 1 & 2: Ja...

Inger: men det der var hårdest for mig, det var at han fik lov til at tage ud af landet, tænkte "så kan det sgu også være lige meget, " ikk'.

Interviewer 1 & 2: Ja..ja

Inger: det der var vigtigt for mig, det var at jeg meldte.

Interviewer 2: Ja, det var også godt.

Interviewer 1: Dit alkohol- og stofmisbrug er det helt i bund nu, skulle jeg til at sige?

Inger: Jeg har 23 dage nu, i dag.

Interviewer 1: 23...både med alkohol og...

Inger: Nej nej, så forstår jeg ikke hvad du siger?

Interviewer 1: Om du er...om du er helt...?

Inger: Ja ja, men jeg bruger ikke noget... jeg har 23 clean dage, som man kalder det.

Interviewer 2: Og har du både haft alkohol og stofmisbrug?

Inger: Ja.

Interviewer 2: Begge dele, ja.

Inger: Jeg har levet i liv også på arbejdsmarkedet, hvor jeg brugte stoffer og alkohol, ikk', og jeg er virkelig flov over det, fordi jeg har passet andres børn, både små og store børn og børn med problemer, ikk',

Interviewer 1: Ja...

Inger: så jeg fatter ikke en skid af hvordan jeg har klaret mig.

Interviewer 1: Hvor mange år har det været over, hvor du har...

Inger: jeg har haft...øh...levet med ham min eks i ca. 20 år, ikk', og der brugte jeg stoffer og alkohol på daglig basis, mere eller mindre, ikk'...

Interviewer 2: Ja.

Inger: især volden, når han ikke kunne få noget...

Interviewer 2: Ja...

Interviewer 1: Så gik det udover dig?

Inger: Ja. Men nogen gange var jeg jo, ikke bevidst fræk, men så kom den "hva", altså, hvor jeg kunne mærke at der var lidt spændinger, han begyndte at blive lidt hidsig. Så kom "hva", er det fordi at du ikke kan få noget?" og så tænkte jeg pludselig "shit, hvad fanden er det du laver!?" (griner) Den skulle bare ud en gang imellem.

Interviewer 2: Ja...

Inger: Altså, jeg ved sgu ikke...altså, på nogle områder, ikk', også, man kan ikke beskyldte andre for den måde man har det på eller har haft, og alligevel er ens opvækst også med til det. Ikke at de personer der har været i opvæksten har noget med det... og alligevel, ikk', med alle de ting man har manglet, ikk'. Det gør det

der med at jeg aldrig har haft en far, ikk', det var jeg ikke klar over var så slemt. Men jeg afskrev ham allerede da jeg var mindre, ikk', fordi han aldrig har været der.

Interviewer 2: Ja.

Inger: (suk) han hørte heller ikke til en af gadens gode drenge.

Interviewer 2: Nej.

Inger: Det fandt jeg ud af. Han kontaktede mig da jeg var... 16 år, lige da jeg var ved at...jeg var på efterskole i Jylland (anonymiseret, red.). Øh, der fandt jeg først ud af at jeg havde levet på hemmelig adresse hele livet, også da jeg var mindre. Det har min mor aldrig fortalt mig.

Interviewer 2: Nåh, var det for at han ikke kunne finde jer?

Inger: Ja. Hun fortalte mig en gang at... at dengang hun var højgravid med mig, da havde han prøvet at køre efter hende og køre mig ned ikk',

Interviewer 2: Ja

Inger: Og det tror jeg sgu på er rigtigt. Øhm...jeg ved sgu ikke, altså, jeg har...har tilgivet både ham og så min eks, der. Men jeg kan ikke glemme tingene, det kan jeg simpelthen ikke. Det vil altid køre.

Interviewer 2: Ja...

Inger: Det er sgu hårdt, også alle de ting der popper op, ikk', jeg ved, vi lærer for eksempel den dér, jeg har lavet nogen gange på tavlen, ikk', krydse af her er man (illustrerer det med hænderne), her vil man gerne være. Her skal du igennem og det her betyder hele livet, alt det du har oplevet... og den er eddermanne hård. Hvad jeg lige har af ting, nu kom der en ny en op, som jeg kalder...øh, det er gået op for mig at min mor aldrig har rost mig.

Interviewer 2: Ja...

Inger: så...altså, nu ved jeg at jeg er god nok, ikk' også. Øh, det var jeg ikke klar over før, det var en af tingene jeg havde manglet.

Interviewer 2: Nej...

Inger: men samtidig også, øh, desværre må jeg sige, det her er noget der er sket i flere generationer, også, min mor er heller ikke i forhold til min mormor, og omvendt også igen. Og så mig...ikke at hun har rost mig, men så er det åbenbart mig der bryder øh cy...hvad hedder det? Rytmen eller cyklussen, eller hvad hedder det?

Interviewer 2: Ja...

Inger: jeg har valgt at stoppe det der, jeg gider simpelthen ikke. Jeg har desværre også gjort det samme overfor min datter, ikk', men jeg (mumler) ...man lærer jo... af sin erfaringer, det lyder jo... de der erfaringer man har fra fortiden, ikk', dem kan du bruge i fremtiden, ikk', det hjælper ikke noget at blive ved med

at hakke på sig selv, ikk', jeg gør det rigtige nu og hun er begyndt at komme ind i mit liv, ikk'.

Interviewer 2: Ja, har hun boet hos dig eller...

Inger: Hun har altid boet hos mig. Vi har aldrig været sammen med hendes rigtige far, som jeg kalder det, ikk',

Interviewer 1: Hmm...

Inger: Ham den anden...det var..ham min eks, det var ikke hendes biologiske far, men han kom ind i hendes liv da hun ikke var ret gammel. Det det jeg mener med at systemet går igen, ikk'

Interviewer 1 & 2: Jo...

Inger: Hvor jeg så heldigvis er...er blevet til at få lov til at komme op i overfladen og stopper det der, ikk'.

Interviewer 1: jo...

Interviewer 2: Har du nogensinde været nødsaget til at arbejde som prostitueret?

Inger: Nu lyder det negativt, nej jeg har ej. Altså, gud ske tak og lov, er du sindssyg, mand.

Interviewer 2: Ja...

Inger: når man ser dem nogen gange, nej..nej...

Interviewer 2: Ja, det er et hårdt liv...

Inger: der siger jeg, penge det er sgu ikke alt, men...øh..de ser jo åbenbart ikke andre muligheder...

Interviewer 1 & 2: Ja...ja...

Inger: det, det jeg synes er værst, ikk', det er de der bagmænd, ikk', benytter sig af pigerne...øh...og sikkert også...der er sikkert også nogle drenge, unge mænd der benytter sig af deres... fordi de ikke kan finde ud af tingene, ikk'. Det synes jeg er en af de hårdeste ting.

Interviewer 2: Ja.

Inger: At politiet så udøver en større indsats der ikk'. Det hjælper ikke at sige at de ikke må være på Vesterbro eller et andet sted, for det rykker bare problemerne et andet sted. I stedet for at lade det være samme sted, ligesom af hensyn til Christiania, om man kan lide det eller ej, det er bedre at give dem lov... altså, ikke lov, vel, men så ved man hvor man har dem.

Interviewer 2: Ja, det er helt rigtigt..

Inger: I stedet for at vi skal rende rundt, hele vejen rundt i byen, ikk', eller... rundt i gaderne...

Interviewer 2: Ja, det bliver spredt alle steder...

Inger: Ja! Jeg synes at det er meget bedre at have dem der, så bliver vi fri for alle de klubber der.

Interviewer 1 & 2: Ja...

Inger: det er jo et hul for tid og penge. Men i virkeligheden, det der forbrug, ikk', jeg kan ikke give det skylden, men det stammer helt tilbage fra min barndom...med min søster. Jeg har lige fundet ud af at jeg faktisk har været det...ubevadst...ubevidst har været det dér der hedder medafhængig, ikk'.

Interviewer 2: Ja...

Inger: Min søster hun var ikke ret gammel før hun startede. Og så... jeg har brugt – flytte først hjemmefra da jeg var omkring 30, 31 år, ikk'. Så jeg har set lidt af hvert derhjemme. Så jeg har fået...selvom jeg ikke selv har taget noget på det tidspunkt, så har jeg fået det ind med kniv og gaffel, som jeg kalder det.

Interviewer 1: Din søster tog...var...boede også hjemme på det tidspunkt?

Inger: nej, men hun kom meget hos min mor, ikk' også, øhm, så...og det tror jeg også, det har jo også været lidt...det kan kun have med til at holde mig fra, ikk' også, men så senere i mit liv, ikk' også, da jeg mødte den person, da var jeg påvirket til at starte med alkohol og jeg havde aldrig brugt det der overhovedet. Jeg havde set så mange gange min søster havde taget det, det havde holdt mig fra det, ikk', og så siger personen..."øh...har du (mumler)" og dum som jeg er i min brandert der, ikk' også, så tog jeg det og så sad jeg fast i det, ikk'.

Interviewer 2: Ja.

Inger: I starten så gav jeg ham indirekte skylden, det gør jeg ikke mere. Det er det man lærer her, ikk', for at tage vare på sig ved at tage ansvar, ikk'..

Interviewer 2: Ja...

Inger: men jeg gider ikke..jeg har det faktisk...selvfølgelig har jeg det ikke godt over det der er sket, ikk', men jeg har det godt med der hvor jeg er nu, ikk', fordi så får jeg...så får jeg sgu ikke...så får jeg sgu aldrig fred til at...så risikerer jeg bare at jeg gør det igen.

Interviewer 2: Ja.

Interviewer 1: Så er det nogle erfaringer du har gjort dig, som gør dig til den du er i dag?

Inger: Ja, da min datter var helt lille... øh...der måtte jeg sgu ind med korkpropper for at finde nåle, inde i sengen, der hvor hun...Vi havde på et tidspunkt taget min søster ind for at prøve at hjælpe hende op. Desværre hjalp det ikke. Hun er faldet tilbage i den og hun er stadig på den endnu. Men der måtte vi ind om morgenen med korkpropper for at finde nåle.

Interviewer 1: Korkpropper, sagde du det?

Inger: fordi hun brugte nåle i armen. Det er noget jeg har set andre steder, ikk' også, også nogen gange på institutioner og sådan noget, ikk', men det behøver ikke altid være til der man også samler, for at man ikke stikker sig når man tager nåle...

Interviewer 2: Nåh okay...

Inger: så propper du nålene ind, så er der ingen der kommer til skade...

Interviewer 2: Nåh ja...ja...

Interviewer 1: Smart! Kan du prøve at fortælle om hvordan det var at være på det herberg du var på.

Hvordan en dag eller nat forløb når man var der. Var der meget...hvordan er tonen...altså?

Inger: Åh...hvordan var tonen? Jeg tror, jeg er ikke helt sikker på at jeg husker rigtigt. Altså morgenmaden det var, dér omkring otte stykker. Man kunne ikke rigtig komme ind før. Så der var så noget ligesom en fælles spisestue, ikk', plus at der var en hyggestue ved siden af med nogle små borde. Så blev der bare stillet..eller ikke bare... øh, yoghurt, cornflakes og havregryn og så noget frem, kaffe og så blev der varmet brød og så noget pålæg og sådan syltetøj og så kunne man gå frem og tilbage og tage det man ville have. Det var fra klokken...det var fra otte til ni, hvis jeg husker rigtigt.

Interviewer 1: Hmm...

Inger: Og så blev det så ryddet ud igen. Så kom der noget om eftermiddagen, var det en to-tiden? Det var ikke altid samme tid hver dag, vel, men så kom der kaffe og te igen og så nogle gange var det brød til eller kage og så noget. Øhm...spisetid...det var også sådan forskelligt, det var deromkring fem-halv seks. Det var... nogle dage varede det sgu kun en halv time, det kom an på hvad dag det var.

Interviewer 2: Hmm...

Interviewer 1: Så havde man bare at være der, når maden stod fremme?

Inger: Og nogle gange, jeg kan huske i starten, det var noget med at folk, selvom man ikke havde bestemte pladser, så gud nåde trøste dig, hvis du satte dig på en..

Interviewer 2: Hvis du satte dig på den gale plads...

Alle: (griner)

Inger: Og det kom jeg til at gøre den første dag eller kom til...det hedder det ikke. Jeg var jo ny...

Interviewer 2: Så det vidste du ikke.

Inger: Jeg vidste ikke at der var nogle der havde det på den måde, vel, så sagde jeg "ok, meget undskyldt", ikk', så blev jeg helt oppe og køre, ikk', så tænkte jeg "du kan da rende mig i røven, mand", ikk'. En gang, der blev jeg også helt sur, så tog jeg min mad og så gik jeg ud i gården med aftensmaden "jeg vil skide på hvad I siger, mand, jeg spiser herude" Jeg var ligesom sådan en lille unge, ikk'...

Interviewer 2: (griner)

Inger: Fandme, jeg gider ikke at høre på dem, mand...

Interviewer 1: Der kan godt komme ballade i luften, hvis der er nogle der gør noget forkert?

Inger: Det flyver hurtigt, du. Og så fordi, eller ikke fordi, det hedder... den måde jeg snakker på, ikk', nogen gange snakker jeg ikke bevidst hårdt, men de er jo det jeg har tilegnet mig i forhold til det liv jeg har været igennem, ikk', men jeg er opmærksom på det og jeg prøver virkelig at undgå, ikk'. Og mens jeg boede derude så snakkede jeg stadig meget hårdt, ikk', så på

et tidspunkt så kommer der to fyre eller mænd, eller hvad det hedder ...altså, det er ikke for at være ras... men det var to, jeg tror det hedder muslimer eller så noget ikk'. Jeg snakkede ligesom jeg plejer, ikk' også, så gjorde de sådan her til mig (skuler og viger væk), lige som om ...jeg ved ikke om de ikke var vant til at kvinder snakkede hårdt eller... bare sådan hurtigt, der nogen der snakker, ikk', eller også havde de været ude for et eller andet, blevet banket af en kvinde, det ved jeg sgu ikke, det virkede meget underligt, hver gang de så mig, så var de sgu bange.

Interviewer 1: Nåh...hmm

Inger: Det er meget sjovt!

Interviewer 1: Hvorfor tror du at man kommer til at tale sådan, som du siger at det var på grund af det liv du havde levet?

Inger: Øh, jeg har levet livet, som jeg sagde med vold, stoffer og alkohol i de der ca. 20 år. Øh, og jeg har måttet, selvfølgelig kan jeg dansk, ikk' også, men jeg er rimelig god til engelsk også og spansk, næsten flydende. Øh, og jeg har tilegnet min...tilegnet mig den der hurtige måde at snakke på, ikk' også, for ellers blev jeg aldrig hørt. Jeg har ikke været klar over det, men den er bare kommet, ligesom for at jeg skal få lov til at komme lidt igennem. Øh, i starten da jeg startede herude, der...der kunne de næsten ikke forstå mig, det har jeg fået at vide. Jeg er godt klar over det, men det har jeg fået at vide nogen gange efter tre til fem minutter, så kunne de sige til mig at jeg skulle lige tie stille et øjeblik og jeg skulle huske at trække vejret. Men sådan et liv havde jeg levet hele tiden...

Interviewer 1 & 2: Ja...

Inger: og jeg kunne næsten ikke gå nogen gange, og jeg var næsen altid ved at falde ned af trapperne. Når jeg begyndte at gå, så gik mine ben sådan her (hendes fødder hopper), det kommer lidt stadigvæk en gang imellem, så kommer benet op.

Interviewer 1: Så kan du ikke finde ud af at helt lige styre fødderne?

Inger: nej, ja...men det er noget at gøre med.. øhh, som jeg sagde også før, med hensyn til at jeg skal lære at blive bedre til at slappe af i forhold til den der uro, der kommer i kroppen en gang imellem. Og mine venner har nogen gange sagt "det ser skide sjovt ud"...

Interviewer 2: (griner)

Interviewer 1: men på...på gangene der havde I så hver især mulighed for at låse dørene ind til... ind til jeres værelser.

Inger: Ja. Men alligevel følte jeg at det var ubehagelig alligevel nogen gange, ikk', i forhold til det man har været igennem, ikk', man gik tit og tænkte, de burde have haft dem opdelt, ikk'.

Interviewer 1 & 2: Ja...ja

Inger: Ikke at de ikke måtte snakke med hinanden, men...

Interviewer 2: Nej nej...

Inger: Men også fordi der kommer en del muslimske kvinder, ikk' også, jeg tænker i forhold til det med det mænd, ikk' også, også af respekt for dem, ikk'.

Interviewer 2: Blev der indtaget alkohol og stoffer på stedet?

Inger: jeg har i hvert fald set dem indtage alkohol

Interviewer: okay

Inger: Århhhh, og...det der med at jeg siger at jeg ikke er noget værd, jeg er sgu ikke helt dum, jeg kan godt lægge to og to sammen, ikk', øh indimellem når det skete, ikk', og folk var "åhh hva så du" (simulerer at hun er skæv). Eller du ved, den måde de gør med hænderne på, ikk'... Der blev røget meget hash.

Interviewer 2: Okay.

Inger: ..også så det batter... Det er lidt uhyggeligt... at de ikke har mere kontrol, eller også valgte de ikke havde mere kontrol i forhold til... hvordan folk reagerede. Men nu har de fået ansat en vagt, det jeg kalder en rigtig vagt, ikk',

Interviewer 1 & 2: ja

Inger: ligesom... ligesom det jeg kalder en udsmitter, ikk' også, en der godt kan smide os ud, det er en der kan tage "hør her, hvis du ikke stopper, ikk' også, så ryger du ud".

Interviewer 1: Ja...men har altså...du har aldrig oplevet på værelset at der er nogen der har forsøgt at bryde ind eller sådan overtrådt den...dit private rum?

Inger: Nej, ikke hos mig, nej.

Interviewer 1: Nej.

Inger: Der har været inde på de der steder med...hvor jeg vidste at de havde noget med enten stoffer eller alkohol at gøre, ikk', det der med hvor der kom nogle af de der om natten, ikk', også det der jeg kalder håndlangere, der kommer og tjekker en, hvor jeg opdagede at de havde kort indtil gangen, ikk'. Det chokerede mig også, ikk', fordi jeg havde stadigvæk den der frygt med at hvis min eksmand pludselig kommer rendende eller et eller andet og fandt ud af hvor jeg boede, ikk', så var det ubehageligt at se en eller anden mand ude på gangen.

Interviewer 2: Ja.

Interviewer 1: Som ikke hørte til. Ja...

Inger: det er jo ikke ligefrem noget der hjælper til bedring, vel.

Interviewer 1 & 2: Nej..nej...

Interviewer 1: og havde du...du havde kun været på...øh... *Herberget* (anonymiseret, red.)? Du havde ikke prøvet andre tilbud for...?

Inger: Nej, jeg har hele tiden..eller ikke hele tiden...men jeg har haft mit eget sted altid. Det var først der da jeg valgte at gå fra ham at jeg...kom derud. Jeg kunne ikke komme andre steder fordi jeg stadig var påvirket.

Interviewer 2: Ja, så du kunne ikke komme på sådan et krisecenter.

Inger: Og det virkede sådan lidt...fordi der hvor jeg kom ind, der var de mere... det lyder ulækkert, dobbelt, næsten lige så dobbelt så påvirkede som jeg har været. Plus at det blev nogen gange blev solgt på stedet, ikk'.

Interviewer 1 & 2: Ja..

Inger: Ligesom de havde skyklapper på derovre.

Interviewer 1: De opdagede ikke hvad der foregik?

Inger: Jo...ja, som jeg sagde til jer tidligere at hun havde sagt at det var mig der skule ringe til politiet, hvor jeg sagde "det er ikke mit job det her. Jeg siger det bare i forhold... af hensyn til sikkerheden for de andre beboere."

Interviewer 1 & 2: Ja...

Interviewer 1: Så du har ikke...der har ikke...der har ikke været nogle overvejelser inde over omkring at du kunne være kommet på et sted kun for kvinder eller var det udelukket?

Inger: Jeg kan ikke huske...der var et andet sted hvor de havde snakket om ... jeg ved ikke om det var Grevinde Danner eller hvor fanden det var, det kan jeg ikke huske. Men jeg kunne ikke komme ind på grund af at jeg stadig havde det der forbrug dér.

Interviewer 1 & 2: Ja...

Interviewer 1: det er lidt det, man skal ikke have for mange problemer på samme tid. Så kan man...

Inger: Altså, på en måde...det kan da godt være at det er meget godt, det ved jeg jo ikke nu hvor jeg er landet der, ikk' også, altså længere fremme af i livet. Der er jo en grund til man..der er en mening med alting.

BILAG G – TRANSSKRIBERET INTERVIEW MED BENTE

Interviewer 1: Så er den i hvert fald tændt. Øhm, og så vil vi starte med sådan de sådan mere introduktionsmæssige spørgsmål, hvordan din boligsituation ser ud i lige nu?

Bente: Ja

Interviewer 1: Du bor her

Bente: Ja

Alle: (griner)

Interviewer 1: Og hvor længe har du gjort det?

Bente: Det har jeg gjort siden den 20. marts

Interviewer 1: Okay

Bente: I øhh godt syv måneder, ikk'

Interviewer 1: Ja

Bente: Otte. Snart, ikk'

Interviewer 1: Og før det?

Bente: Jamen der boede jeg – jeg boede ude i min ene søns kolonihavehus, men øhm der kan man jo ikke bo

Interviewer 2: Mm

Bente: Altså, der bliver jo lukket for vandet og alt det der fra oktober til maj eller april eller sådan noget ikk'

Interviewer 1: Ja. Så der har du boet ind til marts – hele vinteren, eller hvad?

Bente: Ja, men jeg har boet i *Bykvarteret* (anonymiseret, red.) i øhh de si... i tre år boede jeg der, ikk'. Og så boede jeg cirka ... cirka, åh gud, september, oktober, november, december, januar, februar, marts. Syv måneder i det der sommerhus, ikk'. Og så kom jeg så her, ikk'. Før boede jeg i en andelslejlighed i *Gadenavnet*, (med nærmere beskrivelse af gadens placering, anonymiseret, red.)

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Okay. Og hvorfor røg du ud derfra?

Bente: Fordi jeg havde ikke råd til at bo der mere

Interviewer 1: Okay

Bente: Fordi øhh jeg havde været på sygedagpenge. Øhh jeg blev fyret på grund af langtidssygdom ikk', min ryg og ja jeg har sådan en masse fysiske skavanker, ikk'. Og jeg arbejde i et storkøkken, ikk'.

Interviewer 2: Mm

Bente: Og lavede mad til rigtig mange mennesker, ikk', så. Og så har jeg altid haft sådan noget fysisk hårdt betonet arbejde, ikk'.

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Og så var der ikke råd til lejlighed?

Bente: Nej altså en andel – jeg sad for mere end her, ikk'. Og så skulle jeg jo så betale lys og gas og vand og hvad det hedder alt sammen oveni, ikk'. Da så jeg var, min sygemelding udløb så kom jeg så på kontanthjælp ikk'

Interviewer 2: Mm

Bente: Og *det* kunne budgettet slet ikke klare

Interviewer 1: Nej

Bente: Og så var jeg nødt til at flytte

Interviewer 1: Ja, okay

Interviewer 2: Er du på andre herberger eller botilbud end her?

Bente: Nej

Interviewer 2: Det her er det eneste

Bente: Ja

Interviewer 2: Ja.

Interviewer 1: Okay. Men det vi sådan nærmere undersøger øhh i vores projekt her, det er at der er nogen kvinder, vi har talt med, der har været på sådan nogen tilbud hvor der er både mænd og kvinder, som har følt at mændene nogen gange går for tæt på sådan at de får en eller anden uønsket seksuel betonet kontakt

Bente: Ja ja, altså det er... jeg kalder det sexchikane ikk'

Interviewer 2: Mmm

Bente: Altså, det er jo sådan set det, det er, ikk'

Interviewer 1: Ja

Bente: Men øhh. Jeg synes selv at jeg har taklet det ret godt

Interviewer 1: Mm

Bente: Jeg har kun stukket en enkelt flad mens jeg har været her (griner)

Alle: (griner)

Bente: Nej, men øhh hvad hedder det. Det er - man skal ligesom øhh være sig bevidst om at man *er* en pige for at - man skal øhh, man skal ikke tro at man kan spille op. Og så man, der ikke kommer noget – altså, vi er tolv piger, eller var, sidst vi snakkede om det, ud af 65 beboere ikk'.

Interviewer 1: Ja

Bente: Så øhh. Og det, og der er jo, det er jo selvfølgelig mest øhh med de yngre kvinder, ikk'

Interviewer 2: Mm

Bente: De unge piger, ikk'. Altså de, de kan godt have det lidt svært, har jeg indtrykket af når man sådan taler om det ikk'.

Interviewer 2: Jo. Har du selv øhh, har du selv oplevet noget?

Bente: Ja, flere gange

Interviewer 2: Okay, vil du prøve at fortælle om det?

Bente: Øhh ja. Øhm, ja altså, det er især hvis, hvis øhh der er nogle stykker, når de sådan er påvirkede af et eller andet, ikk'. Altså, det må man jo se i øjnene, sådan, det er her selvom det ikke må bruges, ikk'

Interviewer 2: Ja

Bente: At øhh sådan noget med altså "Bente (anonymiseret, red.) kommer du ikke med ud og bolle", ikk' altså. Og "skal det være nu?" Og "lige nu" ikk'. Og "jeg skal nok få dig" og alt sådan noget der, ikk'

Interviewer 2: Mm

Bente: Og lige til at starte med så bliver, altså til at starte med at jeg var her, så blev jeg sådan chokeret, det var sådan lige temmelig frimodigt, ikk'.

Interviewer 2: Ja. Jo

Bente: Altså at sige det på den led, ikk'. Der er ikke meget romantik i det i hvert fald

Alle: (griner)

Bente: Men øhh nu, jeg er sådan blevet, hvad skal jeg sige, jeg takler det bare og siger "hold din kæft" eller "skrid" eller et eller andet, hvad man nu kan finde på, ikk'

Interviewer 2: Ja

Bente: Så jeg har ikke problemer mere, men man skal – jeg skal være opmærksom, lige som de andre piger er her, ikk'

Interviewer 2: Ja

Bente: At man ikke kommer uforvarent til at spille op, selv om – eller man bare er frisk eller sjov eller et eller andet, ikk'. Altså, man skal lige tænke sig om hvad det er man gør, ikk'

Interviewer 2: Ja

Bente: Og hvilke signaler man sender ud, ikk'.

Interviewer 2: Ja

Bente: Sådan er det

Interviewer 2: Hvad skete der, der da du øhh stak ham en flad?

Bente: Ej det var så ikke ham, det var en anden (griner)

Alle: (griner)

Bente: Øhh, han var desværre også øhh påvirket, ikk'. Og øhh og så har han sådan en meget frivol tale, når det er at han er påvirket, ikk'. Og så tænkte jeg argh det kunne jeg ikke ha', vel, så jeg smækkede ham lige sådan en. Slam. Og så, så. Og så tænkte jeg... altså, "ej det må du undskylde" siger jeg til ham. Han er øhh lige så gammel som jeg selv er ikk'.

Interviewer 2: Mm

Bente: "Så det må du undskylde, det var ikke min mening". "Nej, men du må også undskylde". Altså og så stod vi der og undskyldte over for hinanden

Interviewer 2: Ja

Bente: og ham har jeg et meget fint forhold til i dag ikk' altså

Interviewer 2: Okay. Og du kendte ham inden?

Bente: Ja ja, han har boet her. Sådan nogen lunde samme tid som jeg har boet her, ikk'

Interviewer 2: Ja

Bente: Og sådan er der hele tiden, ikk'. Altså, man skal, man skal tænke sig om

Interviewer 2: Ja

Bente: Hvad signaler man sender ud ikk'. Og komme i en, i en meget nedringet bluse eller sådan noget det er altså for dumt, ikk'

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Det kan man ikke slippe af sted med, eller hvad?

Bente: Ej altså man skal vide hvad man gør i hvert fald, ikk'.

Interviewer 2: Ja

Bente: Og hvad man, altså

Det banker på døren – pause

Interviewer 1: Men, men det er øhm mest sådan verbalt at de kommer med sådan – siger noget

Bente: Nej også, også... altså, som man siger "få et rap i røven" og sådan noget der ikk'. Altså, øhh det finder jeg mig ikke i. Det vil jeg ikke have, vel

Interviewer 1 & 2: Nej

Bente: Jeg skal nok bestemme hvem, der må det, ikk'

Interviewer 1 & 2: Ja

Bente: Altså. Men det lærer – jeg synes jeg har lært det efterhånden og det fornemmer jeg også at når pigerne har været her et stykke tid – hvis de ikke har en kæreste eksempelvis ikk'

Interviewer 2: Mm

Bente: Så lærer man at begå sig, ikk'

Interviewer 1: Ja

Bente: Fordi så... der er jo også nogen som har det sværere end andre, ikk'

Interviewer 1: I forhold til hvad?

Bente: Øhh, i forhold til det med øhh mænd her ikk'

Interviewer 1: Mm

Bente: fordi hvis man er øhh, hvis man er ked af det eller man synes éns situation er håbløs, så er det, så er det nemt og lægge hovedet op af en skulder og græde ikk'. Og der skal man igen passe på, ikk' altså, fordi det kan være et springbræt til at vedkommende tror at man gerne vil noget mere intimt, ikk'

Interviewer 1 & 2: Ja

Bente: Så man skal være meget påpasselig, men jeg har haft rigtig stor glæde af de – jeg har to kontaktpersoner blandt personalet ikk', og der har jeg haft rigtig stor glæde af at – og dem føler jeg mig tryk ved ikk', og sådan tale med dem om det ikk' og lige få det vendt ikk'. Og de har jo tavshedspligt, ikk'. Så det har jeg været glad for

Interviewer 2: Og personalet ved lige som at, altså ved at det sker, altså ved det der med at øhh hvis man er kvinde så kan man godt forvente at få et klap i numsen

Bente: Jaaa, ja. Altså, dummere tror jeg ikke at de er

Alle: (griner)

Bente: Sååå

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Men ved du om der sker, om der nogensinde sker noget – nu skulle jeg til at sige værre end...?

Bente: Ja

Interviewer 1: Det har du hørt om?

Bente: Det har der gjort, ja

Interviewer 1: Ja

Bente: Øhh sluk lige

Pause (Bente fortæller om en episode med en kvinde fra stedet, red.)

Interviewer 1: Ja, fordi det er netop at, at – som vi har konstateret det er alt fra ja sexchikane og et klap i numsen til forsøg på voldtægt og voldtægt vi sådan...

Bente: Ja

Interviewer 1: ... tænker at det kan ikke være meningen at det skal kunne foregå

Bente: Nej

Interviewer 1: at man som kvinde skal være ekstra udsat

Bente: Nej

Interviewer 1: når man opholder sig sådan nogle steder

Bente: Altså, den gang jeg vidste at I ville tale med nogen af os her i huset, ikk'. Du ved det giver jo stof til eftertanke ikk'. Og jeg regnede selvfølgelig også med at I ville komme ind på det område der, ikk'

Interviewer 2: Ja

Bente: Øhh og så tænkte jeg "det er sgu også for meget, altså at man kan ikke tillade sig at gå op i sove-T-shirt og underbukser og gå ud og tisse, vel"

Interviewer 1: Mm

Bente: Man skal se pæn ud og sådan noget ikk' altså. Det er belastende.

Interviewer 1: Mmm

Bente: Og så kommer der nogen af gutterne der oppe, ikk', fordi de er så mange, de kommer bare med et håndklæde rundt om maven, ikk'

Interviewer 1: Ja

Bente: Altså, man er nødt til at tage sine forholdsregler, ikk'

Interviewer 1: Ja

Bente: For ikke og signalere et eller andet man ikke har lyst til

Interviewer 2: Så man skal være påpasselig?

Bente: Ja

Interviewer 2: Ja

Bente: Opmærksom, ikk'

Interviewer 2: Ja. (tænkepause) Øhm, hvad kan man gøre for at øh for at passe på sig selv, tænker du?

Bente: (tænkepause) Jeg ved det ikke. Det har jeg også tænkt på, hvad man eventuelt kunne gøre, ikk'

Interviewer 2: Men jeg tænker hvad gør du, eller sådan her, for at ikke øhh for ikke at sende de forkerte signaler?

Bente: Jamen det er jo sådan set stort set lige det jeg har snakket om, ikk'. Jeg går ikke med sådan frækt tøj og sådan noget vel

Interviewer 2: Nej

Bente: Altså. Hvis jeg synes ouhh det kan måske godt virke lidt, sååå tager jeg et tørklæde rundt om halsen eller et eller andet ikk', sådan. Fordi øhh jeg har generelt et godt forhold til både pigerne og og og mændene her, ikk'

Interviewer 2: Ja

Bente: Synes jeg og ... når man sådan ligesom har har har markeret hvor man står ikk', så kan man sådan komme videre og sådan tale som venner eller kammerater eller sådan noget ikk'

Interviewer 2: Ja

Bente: Men det er sådan lidt en kamp, ikk', inden man finder ud at præmisserne, ikk'

Interviewer 2: Ja

(tænkepause)

Interviewer 1: Vi skal lige finde ud af hvor vi er nået til (i forhold til interviewguiden, red.)

Alle: (griner)

Interviewer 1: Nu snakkede du før om det med at dem der ikke havde en kæreste - øhm ser du dem som særligt udsatte, eller du snakkede om dem der ikke har en kæreste

Bente: Det ved jeg ikke. Det ved jeg sørme ikke, du. Altså, så meget har jeg ikke sådan. Men nu hende jeg snakkede om før ikk', (mens optageren var slukket, red.) hun er jo på min egen alder eller lidt yngre ikk', så det var sådan lidt ekstremt tilfælde ikk', måske ikk'

Interviewer 1: Ja

Bente: Ja, altså der er så mange andre omstændigheder i alt det der ikk'. Hvordan er éns forbrug af øhh hvad hedder det alkohol eller noget andet, hvad folk kan finde på at være på, ikk'. Altså, det spiller også ind i det ikk'. Og jeg kender ikke deres – altså jeg ser når folk ryger cigaretter eller hvis de er halvfulde eller sådan noget ikk'

Interviewer 2: Mm

Bente: Men ellers så – men det har også noget med de ting at gøre

Interviewer 1: Ja

Bente: Altså nu siger du det der, for eksempel øhh det der med og øhh hvis man er påvirket af et eller andet, ikk', så er man jo også nemmere

Interviewer 2: Ja

Bente: som offer, ikk'

Interviewer 2: Præcis. Hende som de snakkede om før, var det, hendes kæreste var det én der boede her?

Bente: Nej

Interviewer 2: Nej, det var en udefra der kom ind og besøgte

Bente: Nej det var det ikke

Pause efter ønske fra Bente

Interviewer 1: Så har vi nogle spørgsmål, som ja, handler om nogle mere personlige forhold øhm fordi der er undersøgelser der viser at éns risiko for at blive udsat for noget er større på grund af de ting, så derfor så har vi nogle spørgsmål omkring hvordan dit helbred er?

Bente: Ja. Ja, jeg får øhh en del piller, ikk', men det er ikke øhh, det er fordi at, altså jeg, det er på grund af fysiske skavanker, ikk'

Interviewer 2: Mm

Bente: Så øh slidt, opereret og ja alt sådan noget, ikk'

Interviewer 1: Ja

Bente: Så. Men det har ikke sådan, det har egentlig ikke nogen indvirkning, altså. Det har, altså. Alle folk fejler et eller andet når man er over 50 ikk

Alle: (griner)

Interviewer 1: Ja. Hvad med psykisk?

Bente: Arrhh jeg har da også øhh, jeg har da også øhh mine nedture, ikk'. Altså hvad laver man her ikk'

Interviewer 1: Mm

Bente: Og for øhh et år siden, der havde jeg da ikke forestillet mig at jeg skulle være hjemløs, vel.

Interviewer 2: Nej

Bente: Såå. Og øhh det tog lidt tid, når nu jeg kom rundt forskellige steder, ikk', offentlige institutioner og hvem man ellers skulle snakke med, ny læge hvad det hedder alt sammen, ikk', "Jeg bor på *Herberget, vejnavn nummer* (anonymiseret, red.)", "Nå hvad er det en ejendom eller hvad?" "Øh ja, det er et asyl for hjemløse", "urgh" Altså, såå – ikke alle, man kan ikke skære folk over en kam – men man bliver set på lidt anderledes... end hvis man boede i en lejlighed et almindeligt sted, ikk'

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Det rammer lige lidt

Bente: Ja. Det gør det. Øh og jeg var sådan lige lidt påpasselig til at starte med, da jeg var her, fordi jeg opdagede reaktionen, ikk'. Altså, bo på et hjemløseherberg, ikk', så forestiller folk sig – og dem er der jo også altså, sådan en ussel snavset én, der øh drikker kogesprit og alt det der halløj, ikk'

Interviewer 1: Ja

Bente: Men øhh nu tænker jeg "næh, øh det gider jeg ikke tage hensyn til og hvis folk ikke kan tage det så bliver det sådan set mere deres problem end mit," ikk'

Interviewer 2: Ja

Bente: Og det tror jeg da også godt øhh personalet er klar over og som jeg sagde før de to kontakt personer jeg har de – jeg har altid følt at når jeg blev ligesom øhh misforstået eller uretfærdig behandlet, så har de bakket mig op.

Interviewer 2: Mm

Bente: "Sådan og nu skal vi nok og..." Sådan noget dér. Og det har jeg været *rigtig* glad for, fordi jeg har ikke været vant til at skulle modtage kontanthjælp og alt det – jeg har arbejdet lige siden jeg var ti år eller sådan noget, ikk' altså

Interviewer 2: Ja

Bente: Så det har været, sådan rent – hvad hedder sådan noget – øhh administrativt, så har det da også været at skulle til at tænke anderledes og se tingene i et andet lys og...

Interviewer 1: Ja. Hvad med misbrug, har du noget af det?

Bente: Nej

Interviewer 1: Nej

Bente: Jeg går til øh jeg har haft. Jeg har haft alkoholmisbrug, men det er længe siden, meget længe siden. Jeg har været på Minnesota-kur engang, men det øhh var der mens jeg boede i *Gadenavnet* (anonymiseret, red.), ikk', hvor jeg boede før

Interviewer 1: Så slet ikke mens du har boet her?

Bente: Nej. Nej slet ikke

Bente: Og *det* vil jeg meget meget gerne bibeholde

Alle: (griner)

Interviewer 1: Det kan jeg godt forstå, når man ser

Bente: Ja når man ser i bakspejlet, ikk', så altså, de der ting man har – ikke at man har rendt rundt og spillet tosset og gjort dumme ting, men altså at man her spildt sin tid og sine penge på det ikk'

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Hvor mange år varede det over?

Bente: Tjaa, to, tre år eller sådan noget ikk'

Interviewer 2: Mmm

Bente: Det var så øhh i forbindelse med min skilsmisse og sådan noget ikk'

Interviewer 1: Ja. Ja vel også sådan hvis man ser folk her, som har problemer med det, så tænker man vel også at man er glad for at

Bente: (samtidig) Ja, at man ikke har det

Interviewer 1: være kommet ud af det igen?

Bente: Ja

Interviewer 2: Øhm, hvad med i din barndom har du været udsat for nogen overgreb, fysisk psykisk overgreb?

Bente: Øhm. Øhh lidt der snerper, men ikke øhh øhh ja hvad har jeg været ti-elleve år eller sådan noget. Det

var faktisk min farfar. Han nåede ikke at øhh gøre noget sådan fysisk vel

Interviewer 2: Nej

Bente: Men, han ville så gerne have jeg skulle sidde på skødet af ham, og så.. fik han erektioner og alt det der, ikk'

Interviewer 2: Ja ja

Bente: Og jeg vidst – jeg blev bare bange – jeg vidste ikke, jeg vidst ikke hvad det var, vel

Interviewer 2: Nej

Bente: Og jeg turde ikke sige det til mine forældre – det er den klassiske, ikk'

Interviewer 2: Ja

Bente: Så der gik noget tid før jeg fortalte det til min far og mor, ikk'. Og da jeg fortalte dem – min far han blev så vred, han er ellers sådan et meget sindigt menneske, ikk'. Jeg har aldrig set ham så vred, hverken før eller siden

Interviewer 2: Mm

Bente: Så, de så slet ikke min farmor og farfar i mange år efter, vel

Interviewer 2: Nå

Bente: Og det havde jeg sådan set begravet alt det der, ikk'

Interviewer 2: Ja

Bente: Jo, og så ville han altid have – ej jeg kan se det for mig endnu, ikk' – at når jeg sov inde, sammen med min lillebror, ikk', inde hos min farmor og farfar, ikk', så skulle han altid kysse godnat, og jeg kan se de der store gule gammelmandstænder – det var det jo i mine øjne, ikk'

Alle: (griner)

Interviewer 2: Ja

Bente: Æuhh, altså

Alle: (griner)

Bente: Ja. Og så ville han lære mig at tungekysse, og det anede jeg jo ikke hvad var

Interviewer 2: Nej

Bente: En pige på ti år, vel

Interviewer 1 & 2: Nej

Bente: Så det – men jeg vidste instinktivt at arrhh, det skulle jeg ikke ha' vel

Interviewer 2: Nej

Bente: Det er sådan set... Men øhh det er mærkeligt nok, fordi i forbindelse med at jeg kom her, fordi jeg har jo ikke haft den slags problem inde på livet før, det der med sexchikane, vel

Interviewer 2: Hm

Bente: De steder jeg har arbejdet, der var det ikke sådan noget problem, vel, altså. Men så at sådan nogen ting dukkede op og nogen andre ting sådan, sådan med

seksuel relevans ikk', hvad man sådan har oplevet ikk', i forbindelse med det her, ikk', så

Interviewer 1: Så dukkede det op i hukommelsen eller hvad?

Bente: Ja. Ellers så har jeg som ikke tænkt på det i mange år, vel. For der skete jo rent fysisk ikke noget, vel

Interviewer 2: Nej

Interviewer 1: For at øhh økonomisk at forsørge dig selv har du så været nødsaget til at arbejde som prostitueret på noget tidspunkt?

Bente: Nej

Interviewer 1: Nej.

Bente: Det har jeg ikke

Interviewer 1: Nej nej, men

Bente: Nej. Ja, men du skal jo spørge, ikk' (griner)

Interviewer 1: Ja. Ja. Hvis man ikke har nogen penge og bor på, på gaden i en eller anden forstand, så er der jo nogen der forsøger sig

Bente: Nej det har jeg ikke. Nej det har jeg aldrig

Interviewer 1: Kan du fortælle hvordan en sådan dag og aften forløber her på stedet? Hvordan tonen er blandt folk?

Bente: Øhm, øh hvordan de taler til hinanden?

Interviewer 1: Ja

Bente: Ja det, det er lige som en stor arbejdsplads, ikk', med 65 mennesker kan man godt sige, ikk'. Forskellig alder. Altså, nogen er grove og nogen er øhh venlige og imødekommende og nogen er frække og dumme og selvhævdende. Altså, det er et spejl af samfundet, synes jeg

Interviewer 2: Mm

Bente: Stort set

Interviewer 2: Ja

Bente: Så kommer der så de øh andre ting ind i det, at det er at der er mange afrikanere her, somaliere især, ikk', og øhh den slags ting man skal vende sig til, en helt anden slags kulturer og en helt anden slags måde og kommunikere på. Altså, nu bor jeg oppe på en gang hvor der bor rigtig mange afrikanere og somaliere, ikk', og nogen gange så når de står ude på gangen og jeg bare sidder inde hos mig selv, så taler de meget højt og sådan noget, ikk'. Og så skal jeg lige lytte efter, skælder de hinanden ud eller griner de lidt indimellem for jeg forstår ikke en lyd af hvad de siger, vel. Men så når de griner lidt, nå, men så er det fordi de er glade og i godt humør og de har det sjovt ikk'

Interviewer 2: Ja

Bente: Men når så de begynder at smække døre "nå for søren nu må du hellere stik piben indenfor, ikk'."

Alle: (griner)

Bente: "ikke hænge ud på gangen nu, ikk'." Men det, det der, det øhh – de forskellige kulturer der er her, det smitter noget af ikk'

Interviewer 1: Ja

Interviewer 2: Men der ikke sådan – er der sådan ballade sådan du ved slåskampe og..?

Bente: Ja

Interviewer 2: Det er der også. Er det noget der er jævnlige?

Bente: Lige i øjeblikket har der ikke været de sidste fjorten dage, ikk', men øhh for fjorten dag siden, tre uger, tre uger, ja, der var én der blev hentet af tre politimænd ikk'.

Interviewer 2: Okay

Bente: Lige ind og dampe af, ikk'

Interviewer 2: Ja

Bente: Og der har været sådan en del med sådan noget slagsmål og sådan noget, ikk'

Interviewer 2: Ja

Bente: Hvor politiet er kommet og folk er gået amok, ikk'

Interviewer 2: Ja

Bente: på den ene eller anden måde, smadret ting og sådan noget, ikk'

Interviewer 2: Ja

Bente: Og så – jeg ved ikke om I kan huske for nogle måneder siden, der var det der ovre på *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.) mellem somaliere og grønlændere. Det var i pressen og politiet og alt mulig var der. Det var sådan – og øh det er heldigvis undgået her har jeg fornemmelsen af. Den der øhh

Interviewer 2: Der har været nogen konflikter eller hvad?

Bente: Ja

Interviewer 2: Ja

Bente: Mellem somaliere og grønlændere, ikk'

Interviewer 2: Ja de to, okay

Bente: For der er også en del grønlændere her, ikk'

Interviewer 2: Ja

Bente: og en del somaliere, ikk'. Men det har heldigvis ikke smittet af her

Interviewer 2: Der har ikke været noget, nej. Og man kan forvente at være i fred, når man ligesom lukker døren til sit værelse eller hvordan er det?

Bente: Hæ jaaa, ikke før den første, der skal de alle sammen låne cigaretter og krus og hvad man ellers, ikk' (griner). Men ellers så – og så har man jo den frihed til at man kan lade være med at lukke op, ikk' altså

Interviewer 2: Ja

Bente: Fordi hvis det er klokken tre om natten, ikk', så

Interviewer 2: Ja

Bente: Nej, man lærer på en eller anden led... og og, synes jeg, begå sig, ikk'

Interviewer 2: Ja

Bente: Det gør de fleste ikk'.

Interviewer 2: Ja

Bente: Så, nogen gange der er lige kommet en ny én, beboer her, ikk', og øhh jeg kunne godt mærke at vedkommende ville gerne føre sig lidt frem og bestemme og sådan noget, ikk', og og det skulle gå efter vedkommendes hoved, ikk'. Så, så sad vi sådan nogen andre og snakkede om det, og så siger jeg "altså, der skal lige files nogle kanter af der" og man er nødt til når man er så tæt, ikk'

Interviewer 2: Ja

Bente: og indrette sig efter hinanden, ikk'

Interviewer 2: Ja

Bente: ellers så øh så går det altså ikke vel

Interviewer 1 & 2: Nej

Bente: Og firer hele tiden, ikk'

Interviewer 2: Ja. Men hvor mange bor der på sådan en gang?

Bente: Ja, hvor mange er der? Der – vi er – der er tre etager faktisk ikk'

Interviewer 2: Ja

Bente: Og øverst oppe der bor vist – bor der otte? Og så resten de er fordelt næsten ens på første og anden sal, ikk'

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Så omkring 30

Bente: Ja

Interviewer 2: Ja. Så der er et par kvinder på éns gang i hvert fald, altså

Bente: Ja ja

Interviewer 2: Ja

Interviewer 2: Hvad med alkohol og stoffer øhm er det noget der bliver indtaget her i huset?

Bente: Officielt ikke

Interviewer 2: Nej

Bente: Man må ikke

Interviewer 2: Nej

Alle: (griner)

Interviewer 1: Men uofficielt prik prik prik prik prik

Interviewer 2: Er det et problem?

Bente: Neeej det synes jeg ikke, altså. Altså, der – for flere måneder siden der var nogen der drak sig for fulde og blev smidt ud og sådan noget, ikk'

Interviewer 2: Ja

Bente: Men lige i øjeblikket synes jeg der er rimeligt roligt og stille og sådan noget

Interviewer 2: Ja

Bente: Der er ikke sådan det store halløj

Interviewer 2: Nej

Bente: Men sådan i perioder, ikk'

Interviewer 2: Ja

Bente: Det kommer an på hvad folk, der kommer ind, ikk'

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Kender man så hinanden alle nogen og tres mennesker her eller er der meget udskiftning? Sådan på værelserne?

Bente: Øhh det er lidt – det er også lidt op og ned, ikk'

Interviewer 1: Ja

Bente: Altså, der er lige her for nylig har der været en temmelig stor udskiftning, ikk'. Så - altså, det er sådan i perioder hvor hurtigt folk får noget at bo i og sådan noget, ikk'

Interviewer 1: Så man har ikke helt overblik over hvem de der 64 mennesker er, eller hvad?

Bente: Nej, altså man kan ikke nå – det er tit jeg siger "hvad er det nu ham der hedder eller hvad er det hende der hedder? Det kan jeg ikke", "Ja det er vist nok sådan" og så er det også fordi at nogen af navnene – man kender jo ikke navnene

Interviewer 1: Mm

Bente: Altså, det er jo ikke gængs i Danmark at hedde Muhammed eller Abdelei eller hvad de nu hedder, ikk'. Det skal man lige lære

Interviewer 1: Du snakkede også om det før, men hvordan er sådan dit forhold til mændene øhh på stederne her? Har du haft nogen tættere forhold til nogen?

Bente: Ja, jeg har øhh, jeg har en del øhh vil jeg sige mandlige venner eller kammerater, men jeg har ikke noget altså øhh hvad hedder det, intimt forhold til nogen, nej. Det har, altså – altså jeg ved godt at man kan gå hen og få en pil i hjertet og bla bla bla og horisonten står i flammer og alt det der, ikk'

Alle: (griner)

Bente: Men øhh det er i hvert fald ikke noget jeg arbejder på, vel. Altså, jeg tænker også jeg vil gerne, jeg ville gerne ud og have mit eget og være mig selv og ikke have den der følelse af, måske i morgen får du en lejlighed eller om et år. Altså, jeg vil gerne have min hverdag på plads på en eller anden led, ikk', før jeg begynder at involvere mig med et andet menneske, sådan på den der måde dér, ikk'

Interviewer 2: Ja

Bente: Hvis jeg kan (griner)

Interviewer 1: Ja

Bente: Men jeg tror nok, jeg har flest mandlige venner. Ja, det øhh giver jo sig selv, når der er flest mænd, ikk'

Alle: (griner)

Interviewer 1 & 2: Ja

Bente: Men jeg har nogen rigtig gode venner, altså sådan, hvor man også får talt om andet end vejret og om kaffen er god eller dårlig, ikk'

Interviewer 1: Ja

Bente: Og det øh, det er rigtig rart

Interviewer 1: Så det er ikke sådan så kvinderne holder sammen og mændene...?

Bente: Nej, nej. Nej det synes jeg sådan er på tværs af. Eller det er hvad jeg selv synes, jeg gør ikk'. Altså, jeg vil gerne tale med mennesker, som man har enten fælles interesser med eller sådan svinger med eller et eller andet, ikk'

Interviewer 1: Ja

Bente: Og så er det meget sjovt, der er en hel masse øhh, øhh både øh piger og drenge havde jeg nær sagt, mænd og kvinder her, ikk', som kan en eller anden slags – så kan de male eller så kan de synge eller spille et instrument eller optræde og øhh være gode til at lave mad eller et eller andet, ikk'. Og så – vi er nogen stykker, som har snakket om at lave sådan et, en Halløj-i-Herberget-dag (anonymiseret, red.) eller sådan noget, ikk'. Halløj i Herberget (anonymiseret, red.). Og så alle som kan et eller andet, ikk'. Og så øhh lave noget god mad og så lave sådan en dag, hvor dem der kan noget, gør det, ikk'

Interviewer 2: Jo

Bente: Så. Og der er rigtig mange der spiller et eller andet instrument og synger og optræder og sådan noget, så

Interviewer 2: Så der er meget kreativitet, sådan

Bente: Ja, der er rigtig meget, sådan. Det ville være rigtig sjovt

Interviewer 2: Ved du om der er nogen kvinder der har udført øhh seksuelle ydelser for at få noget øhm smøger eller alkohol eller penge eller...?

Bente: Her?

Interviewer 2: Her, ja

Bente: Nej, det aner jeg godt nok ikke

Interviewer 2: Nej

Bente: Det ved jeg jo heller ikke

Alle: (griner)

Bente: Nej, det tror jeg ikke. Det kan jeg ikke forestille mig

Interviewer 2: Det er ikke sådan noget der foregår

Bente: Nej, fordi når jeg sådan tænker tilbage – nu du siger det – så, når det øh er før den første og alle mennesker mangler penge, så er de søde til at låne en halvtredser eller en hund eller sådan noget. Jeg tror ikke det er nødvendigt

Interviewer 2: Nej

Bente: Det tror jeg helt ærligt ikke

Interviewer 2: Nej

Bente: Ikke inden for øh husets mure, det tror jeg ikke

Interviewer 2: Nej

Bente: Jeg har aldrig hørt om det i hvert fald

Interviewer 2: Nej

Tænkepause

Interviewer 1: Og du havde så kun overnattet her? Du har ikke hørt om andre steder øhh hjemløsetilbud, eller hvad?

Bente: Øhh, jeg har været sammen med en anden beboer, vi havde – man kan ikke vaske tøj her, der er ingen vaskemaskiner, så det foregår alt sammen oppe i håndvasken på værelset, ikk'

Interviewer 1: Okay

Bente: Eller også skal man slæbe det ud i byen på et eller andet møntvaskeri, ikk'

Interviewer 1: Ja

Bente: Så øhh. Og det, det er jeg irriteret over at man ikke kan få vasket sit tøj, ikk'. Og øh de fleste personale beklager det, ikk'. Altså, det er noget kludder at stå der oppe, ikk'. Ikke alene sover man der og skifter tøj og – øh man skal fandme også have vasketøjet hængende der oppe, ikk'

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Ja. Så du har ikke været ud og se, du havde været med ude, men har du været ude og se nogen andre steder?

Bente: Ja, på øh, ja, nå ja, det var det jeg, ja, på *Hjemløsetilbuddet* (anonymiseret, red.). En af de andre beboere og jeg gik derover, fordi vi havde hørt at man kunne vaske tøj billigt, for en tier eller sådan noget ikk'. Og så kom vi der over! Han havde ikke været der før og jeg havde ikke været der før... og jeg synes – jeg må sige jeg blev lidt chokeret

Interviewer 1: Mm

Bente: Jeg var ikke klar over.. hvad skal jeg sige, at folk var – det var jo helt åbenlyst de sidder og øhh ryger joints og drikker bajer og snaps og. Alting foregår fuldstændig, ikk'

Interviewer 2: Mm

Bente: Og de er så – så gik vi ind i det der, øhh jeg ved ikke om det hedder en kantine eller

Interviewer 2: Ja, cafeen der

Bente: Ja, cafeen, ikk'. Og så stod vi lidt og kiggede og snakkede, og så kom der en af pædagogerne. Så sagde vi hvor vi kom fra og vi havde hørt om tøjvask. Så kigger hun på os og så siger hun "Altså, jeg må ikke sige det her, det her det er ikke et sted for jer". Så sagde hun ikke mere

Interviewer 2: Nå. Hvad skulle det betyde, sådan?

Bente: Altså, de var så dårlige folk, ikk'. Da vi så skulle gå, ikk', så kommer der en *æsketiv* grønlander, fuldstændig fedtet ind i, det lignede hønsesalat eller

sådan noget, i hele hovedet, sådan her (peger rundt i hele ansigtet).

Alle: (griner)

Bente: Altså, det vil du ikke se her, vel.

Interviewer 2: Nej

Bente: Det tror jeg ikke, så var der blevet gjort et eller andet, ikk'

Interviewer 2: Ja

Bente: Inden det når så langt, ikk'

Interviewer 1 & 2: Ja

Interviewer 2: Så de mennesker der bor her, de er øhh

Bente: De er øhh, jeg tror de er i en bedre øhh

Interviewer 2: Bedre stillet eller hvad?

Bente: Ja, ja

Interviewer 2: Ja. Ja, det er også et barsk sted, derovre – vi har været forbi derovre

Bente: Ja

Interviewer 1: Det er måske også med tolerancen overfor hvor meget man må indtage af alkohol og sådan i det fri rum, eller hvad, at her der må I officielt jo ikke indtage noget, det

Bente: Nå du mener at man bevidst søger hen et sted hvor det er tilladt?

Interviewer 1: Ja

Bente: Nåå okay

Interviewer 2: Ja måske ikk', hvis man

Bente: Ja det ved jeg ikke

Interviewer 2: Næh.

Interviewer 1: Så du har ikke kendskab til nogen steder kun for kvinder? Eller det er ikke i din interesse hvis det var?

Bente: Nej. Altså øhh jeg har øh jeg har tænkt på, men det er ligesom det, nu er jeg her og jeg tror ikke jeg finder øhh ja det kan godt være at der er nogen detaljer, der er bedre et andet tilsvarende sted, ikk', men det gider jeg næsten ikke.

Interviewer 1: Mm

Bente: Altså, hvis jeg skal, når jeg skal herfra så skal det være så jeg kan få mit eget.

Interviewer 2: Ja

Bente: Jeg gider ikke det show en gang til, vel.

Interviewer 2: Nej

Bente: Ny adresse og flytte alt ens bras, ikk', og sådan noget, ikk'

Interviewer 2: Ja

Bente: Altså, jeg bliver mæt, der er varmt og jeg kan sove og jeg kan blive ren, ikk'

Interviewer 2: Så der er hvad der skal være sådan

Bente: Ja

Interviewer 2: Bort set lige fra en vaskemaskine

Bente: Ja, altså og det overlever vi jo også

Alle: (griner)

Interviewer 2: Øhm, er du tilfreds med de tilbud sådan der er til hjemløse kvinder, eller synes du man kunne gøre noget anderledes? Hvis du sådan skal tænke lidt mere overordnet. Jeg ved godt det er et stort spørgsmål, men øhh

Bente: Øhh hvad retning tænker du på?

Interviewer 2: Kunne man lave nogen andre – det her tilbud der er til hjemløse kvinder for eksempel som her – kunne man lave noget der var bedre eller noget der var anderledes, tænker du? Eller er der nok tilbud til kvinder?

Bente: Det ved jeg faktisk ikke. Altså, jeg har ikke noget kendskab til det. Jeg ved det ikke. Aner det ikke, faktisk. Altså, det som jeg har beklaget mig over, ikk', altså det øh, så længe man har øhh altså så længe man har personalets opbakning, ikk', og hjælp og sådan noget, ikk'

Interviewer 2: Ja

Bente: Altså, det er en stor ting, ikk'

Interviewer 2: ja

Bente: At man kan være sikker på at hvis man står med håret i postkassen på en eller anden led, ikk', at så man bliver hjulpet, ikk'

Interviewer 2: Så er de her, ja

Bente: Ja. Alle de andre ting det kan de jo ikke gøre noget ved

Interviewer 2: Nej

Bente: Fordi, så – vilkårene er jo lige om man er mand eller kvinde her, jo sådan set, på alle mulige områder, ikk'

Interviewer 2: Så det er ikke værre at være hjemløs kvinde tænker du end at være hjemløs mand?

Bente: Næ, det kan jeg ikke se

Interviewer 2: Nej

Bente: at det skulle være

Interviewer 2: Nej

Bente: Det skulle være – det eneste det skulle være det der at man måske gør sig skrap til at tackle øhh de der sexchikanesituationer, ikk'

Interviewer 2: Ja

Bente: Fordi det, det kan godt være ubehageligt indtil man får lært og sætte sig i respekt, eller hvad skal jeg sige, eller det er man ikke til

Interviewer 1: Mm

Bente: For der er jo også øhh – for ikke så længe siden, der var der en ung pige her med barnevogn og en lille en. Det var et par, der havde lært hinanden at kende her i huset, ikk'.

Interviewer 2: Okay

Bente: Og de har det hyggeligt og bor sammen og er gift og har barn og sådan noget, ikk'

Interviewer 2: Ja

Bente: Det er jo så en solstråle historie, ikk'

Interviewer 2: Ja

Interviewer 1: Så du mener også, der kan komme noget ... positivt ud af seksuelle tilnærmelser? (griner)

Alle: (griner)

Bente: Ja, efter hvad jeg kunne se. Ja, en dejlig lille unge

Alle: (griner)

Interviewer 2: Ja. Kan du lige – har du overblik over om vi mangler noget? (henvendt til interviewer 1)

Interviewer 1: Jeg tror det umiddelbart, eller

Interviewer 2: jeg tror også det var det, var det ikke

Interviewer 1: Jo. Jeg tænkte mere på sådan noget som at det ja som du sagde med klap i røven og sådan, er det noget der sker ofte eller har du ligesom fået

Bente: Jeg har fået markeret mig

Interviewer 1: Ja, okay

Alle: (griner)

Bente: En flad var nok

Alle: (griner)

Bente: Ej, men det øh, altså dem som efterhånden har lært mig og kende og jeg har lært dem at kende, så er det ikke noget problem mere, vel, når man sådan ligesom har øhh vist hvad man står for, ikk'

Interviewer 2: Mm

Bente: Så er det overstået, ikk'

Interviewer 1: Ja

Interviewer 2: Er der nogen kvinder, som ikke øhh som ikke er i stand til sådan du ved at sige fra og sådan? Oplever du det her?

Bente: Altså, at de bliver – gør noget som de ikke har lyst til?

Interviewer 2: Ja

Bente: I en presset situation. Jeg har ikke oplevet det.

Interviewer 2: Nej

Bente: Det har jeg ikke. Det har jeg ikke, så

INDIVIDUALISERING AF KAPITLER

KAPITEL 2 – METATEORETISK POSITIONERING

- UNDERSØGELSENS METATEORETISKE STANDPUNKT - LOUISE
- KAUSALITETSFORSTÅELSE - MARIE
- BEGREBSAFKLARING - KAREN
 - Hjemløshed - Louise
 - Hjemløseinstitutioner - Marie
 - Seksuelle overgreb - Karen
- TANKEOPERATIONER I KRITISK REALISME - LOUISE

KAPITEL 3 – UNDERSØGELSENS TEORETISKE UD GANGSPUNKT

- METATEORETISK RAMME FOR VALG AF TEORI - MARIE
- TEORI MED FOKUS PÅ KRIMINALITET - KAREN
 - Kriminologi - Louise
 - Viktimologi - Marie
 - Klassisk kriminologi - Karen
 - Miethe og Meiers model - Louise
 - Valg af teori med fokus på kriminalitet - Marie
 - Introduktion til modellen - Karen
- TEORI OM MAKROSTRUKTURERS INDVIRKNING - LOUISE
 - Feministisk teori - Marie
 - Intersektionalitet -Karen
 - Valg af teori på strukturelt niveau - Louise
 - Et revideret intersektionalitetsbegreb - Marie
 - Sociale differentieringsformer - Karen
- KRITIK AF TEORI - LOUISE
 - Kritik af Miethe og Meiers model - Marie
 - Kritik af intersektionalitetsbegrebet - Karen
- UNDERSØGELSENS TRANSITIVE MODEL - LOUISE

KAPITEL 4 – EMPIRIMETODE

- METODEVALG - MARIE
 - Intensivt forskningsdesign -Karen
- KRITISK REALISTISK INTERVIEW - LOUISE
- INTERVIEWOVERVEJELSER - MARIE
 - Selektionskriterier for udvælgelse af informanter - Karen
 - Etiske overvejelser - Louise
- KVALITETSVURDERING AF INTERVIEW - MARIE
- KVALITETSVURDERING - KAREN
 - Generaliserbarhed - Louise
 - Validitet og reliabilitet - Marie

KAPITEL 5 – ANALYSE

- ANALYSESTRATEGI - KAREN
 - Trin 1 - Louise
 - Trin 2 - Marie
 - Trin 3 - Karen
 - Trin 4 - Louise
- ANALYSEDEL 1 – INTERSEKTIONALITET - MARIE
 - Den maskuline majoritetssituation - Karen
 - Historisk strukturelle forhold for hjemløse kvinder - Louise
 - Maskulinisering af hjemløseinstitutionerne - Marie
 - Rolleforventninger til kvinden - Karen
- ANALYSEDEL 2 – UDØVERS MOTIVATION - LOUISE
 - Økonomisk ugunstig situation - Marie
 - Svagt socialt netværk - Karen
 - Pro-kriminelle værdier - Louise
 - Psykiske og biologiske karaktertræk - Marie
 - Generaliserede behov - Karen
 - Ikke-kriminelle alternativer - Louise
- ANALYSEDEL 3 – OFFERKARAKTERISTIKA OG DEN SOCIALE KONTEKST
 - Hjemløse kvinders offerkarakteristika - Marie
 - Nærhed - Karen
 - Udsathed - Louise
 - Attraktivitet - Marie
 - Beskyttelsesfaktorer - Karen
 - Personlige sårbarhedsfaktorer - Louise
 - Den sociale kontekst - Marie
 - Det fysiske område - Karen
 - Analyse af rammer for adfærd - Louise
- OPSAMLING - MARIE